

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR OF
THE SOULMATE EQUATION AND SOMETHING WILDER

CHRISTINA
LAUREN

the
TRUE
LOVE
EXPERIMENT

**Thank you for downloading
this Simon & Schuster
ebook.**

Get a FREE ebook when you join our mailing list. Plus, get updates on new releases, deals, recommended reads, and more from Simon & Schuster. Click below to sign up and see terms and

**[CLICK HERE TO SIGN
UP](#)**

Already a subscriber? Provide your email again so we can register this ebook and send you more of what you like to read. You will continue to receive exclusive offers in your inbox.

CHRGERÇEKYAPRAKL
ARren

the
TRUE
LOVE
FARKLI VE T

TELEFON KİTAPLARI
New York Londra Toronto SidneyYeniDelhi

Bu, türümüze bariz bir aşk mektubu.

Bu sayfalarda romantizm var.

*Ve Jennifer Yuen, Patty Lai, Eileen Ho, Kayla Lee ve
Sandria Wong için.*

Burada her birinizden bir parça var.

*Kendinizi paylaştığınız için çok minnettarız ve
umamız sizi gururlandırmıştır.*

prolog

gazlı

BEN üç çocuğun ilki olarak doğdu, ama şaka yapıyorum, o ilk gözleme gibiyim. Toplanan kalabalığa bir kahkaha saçıyor ve ben gülümsüyorum. "Ne demek istediğimi biliyorsun? Biraz dağınık, biraz az pişmiş ama yine de tadı güzel mi?"

Kahkahalar yoğunlaştı, ama şimdi birkaç müstehcen yaltaklanmalar karıştı ve ben de bunun farkına vararak kahkahayı patlattım. "Gördün mü, bu kulağa küstahça gelmek için bile değildi! Profesyonel olmaya çalıştığımı bak ve ben hala bir karmaşayım. Omzumun üzerinden UC San Diego Revelle Koleji'nin dekanı ve eski yaratıcı yazarlık profesörüm Dr. Leila Nguyen'e bakıp sırtıtıyorum. "Bir roman yazarını mezuniyet konuşmasını yapması için davet edersen alacağın bu olur herhalde."

Dr. Nguyen'in yanında gülümsemesini bastırmaya çalışan başka biri oturuyor. Yakın arkadaş, ateşli dahi ve sarsılmaz vampir Dr. River Peña da bugünün özel konuğu; Sanırım bir tür seksi dahi olduğu için bir başka fahri derece daha alıyor. Buraya ait gibi görünüyor: sabit yaka, tam doktora kıyafetinin altından görünen mükemmel şekilde bastırılmış takım pantolonu, parlak elbise ayakkabıları ve asla hakim olamadığım bir kemer sıkma havası. Şu anda, kendini beğenmiş, kalın kirpikli gözlerinde bilgiç eğlencenin parladığını görebiliyorum.

Bu törende konuşma davetini ilk aldığımda, River hemen aramızdaki masaya yirmi dolarlık bir banknot koydu ve "Bu tamamen ters gidecek, Fizzy. Beni başka türlü ikna et."

Eminim o ve en iyi arkadaşım Jess -eşi- benim sahneye çıkıp teslim olmamı bekliyorlardı. *Vajina Monologları* akademik kitleye ya da bir muz çekip ben prezervatifi yuvarlarken herkese Lord Harry Styles'ımızın bu yılında güvenli seksin hala önemli olduğunu hatırlatın - ama yemin ederim ki durum gerektirdiğinde, düğmeli bir edebi türün parçası.

En azından, çifte bir anlam ifade etmeden önce konuşmama bir satırdan fazla ekleyeceğimi düşündüm - ve bu kasıtlı bile değildi.

RIMAC Alanı boyunca uzanan siyah, mavi ve sarı giyimli mezunlar denizine geri dönüyorum ve Sağ'ı alan tüm bu gençler için dolaylı, nefessiz bir beklenti dalgası yaşıyorum. İleride pek çok fırsat var. Çok fazla öğrenci kredisi stresi. Ama aynı zamanda çok fazla harika seks.

"Kız kardeşim bir beyin cerrahı," dedim onlara. "Benim küçük kardeşim? Evet, o 1rm tarihindeki en genç ortak. Hemen arkamda oturan en iyi arkadaşlarımdan biri dünyaca ünlü bir genetikçi." Biyoteknolojinin It çocuğu için gerçek bir alkış var ve tekrar söndüğünde, öldürmek için içeri giriyorum: "Ama biliyor musun? Bütün başarılarına rağmen hiçbir adlı bir kitap yazmadı. *Gizli Şehvet*, bu yüzden hepimiz gerçek başarı hikayesinin burada olduğunu biliyoruz.

Yeni bir tezahürat dalgasına gülümseyerek devam ettim. "O zaman dinle. Bu tür bir konuşma yapmak çok önemli. Sizin gibi bir grup genç süper yıldızı göndermeye davet edilen çoğu kişi, sürekli değişen bir kültürde yerinizi almanın somut yollarını listeleyecek veya sizi karbon ayak izinizi azaltarak etkinizi artırmaya teşvik edecek. Sana dışarı çıkıp dünyayı değiştirmeni söylerlerdi ve tabii ki evet

—*yap bunu*. Bu emelleri destekliyorum. Küresel vatandaş: iyi. Eko-terörist: kötü.

Ancak Dr. Nguyen, ilham verici bir iklim bilimciyi veya karizmatik ve kabul edilebilir derecede tarafsız bir politikacıyı davet etmedi. Beni, sevgi, sorumluluk ve seks pozitifliği dolu kitapların yazarı Felicity Chen'i davet etti ve açıkçası, çevreye duyarlı olma konusunda verebileceğim tek profesyonel tavsiye, yerel kütüphanenizi desteklemektir. Başka bir sessiz kahkaha dalgası. "Aslında, umursadığım tek şey - benim için dünyada en önemli olan şey - her birinizin bu çılgın yolculuğun sonuna geldiğinde, geriye dönüp baktığında gerçekten mutlu olduğunu söyleyebilmesi."

Mükemmel bir gün: parlak ve mavi. Okalıptüs ağaçları tarlanın kenarında sallanır ve tam doğru anda, mükemmel sıcak San Diego esintisini içinize çekerseniz, okyanusun kokusunu bir milden daha az bir mesafeden alabilirsiniz. Buna rağmen, konuşmamın bundan sonraki kısmında midem biraz bulandı. Yetişkinlik yıllarımın çoğunu mesleğimi savunarak geçirdim ve yapmak

istediğim son Şey sağlam bir savunma yapmak. Burada kendi Őapkam ve cüppemle, daktilo ettiğim ve çıktıısını aldığım bir konferansla ayakta duruyorum, böylece her Şeyi raydan çıkarıp saçmalamaya başladım.

penisle ilgili şey tam da River'ın benden beklediği gibi şaka yapıyor. Sözlerimdeki samimiyeti duysunlar istiyorum.

"Sana hayatını bir aşk romanı gibi yaşamayı söyleyeceğim." Gülümseyen mezunlar kıkırdamaya başladığında elimi kaldırdım ama bunun bir şaka olduğunu, nazlı olduğumu düşündükleri için onları suçlamıyorum. "Dinlemek." Seçim için durakladım, kahkahaların dinmesini ve merakın hakim olmasını bekledim. "Romantizm, korsajın nedensiz yırtılması değildir. Olabilir ve bunda yanlış bir şey yok, ama sonuçta romantizm, zengin ya da güzel olma ya da hatta yatağa bağlı olma fantezisiyle ilgili değil. Daha fazla kahkaha, ama şimdi dikkatlerini üzerimde. "Bu, neşe hikayelerini acı hikayelerinin üzerine çıkarmakla ilgili. Tamamen size ait olan çok ilginç, hatta belki de sessiz bir hayatta kendinizi ana karakter olarak görmekle ilgilidir.

kontrol etmek. Bu, arkadaşlarım, fanteziönem" Yine duraklıyorum, tıpkı benim gibi

pratik, çünkü tüm bu bebekler ataerkilliğin kasvetli bulutu altında büyüdüler ve ben bunu meşhur bir çekiçe parçalamayı dünyadaki görevim olarak görüyorum. Hepimizin önemli olmayı hak ettiği gerçeğinin anlaşılması için zamana ihtiyacı vardır.

Ancak duraklama planladığımdan daha uzun sürüyor.

Çünkü kendi tezimin beni bir yıldırım gibi göğsümün ortasına çarpmasını beklemiyordum. BENsahip olmaktüm yetişkin hayatımı bir aşk romanı gibi yaşadım. Macerayı ve hırsı benimsedim; Aşka açtım. Seksten zevk alıyorum, hayatımdaki kadınları destekliyorum, aktif olarak etrafımdaki dünyayı daha yaşanabilir bir hale getirmenin yollarını düşünüyorum.

daha iyi bir yer. Etrafım aile ve yakın arkadaşlarla çevrili. Ama benim önemim her şeyden önce en iyi yardımcı, sadık kız, asla unutamayacakları tek gecelik ilişki. Hikayemin gerçek özü - aşk ve mutluluk da dahil olmak üzere aşk hikayesi - bir açık delik. İlk buluşmalardan bıktım ve birden kendimi o kadar yorgun hissettim ki kürsüde uzanabilirdim. Sarsıcı bir rüzgarda neşemi kaybettiğimin farkındayım.

Beni işaret eden yüzler denizine baktım, gözleri kocaman ve dikkatliydi ve en kötüsünü itiraf etmek istiyorum: *Kendi hikayemin ilk perdesini asla geçemedim.* Sürekli olarak önemli olmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyorum. Bu taze bebek yetişkinlere, her şey yoluna girecek diye oraya iyimserlikle gitmelerini nasıl söylüyordum? Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dünya bizi alt etmeye niyetli görünüyor ve en son ne zaman gerçekten mutlu olduğumu hatırlamıyorum. Onlara söylediğim her şey -bu konuşmanın umut dolu her kelimesi- yalan gibi geliyor.

Bir şekilde parlayan Fizzy maskesini takmayı başardım ve bu çocuklara gelecekleri için yapabilecekleri en iyi şeyin doğru topluluğu seçmek olduğunu söyledim. Onlara, geleceklerine dünyanın erkek arkadaşı 'Ted Lasso'nun iyimserliğiyle yaklaşırlarsa her şeyin yoluna gireceğini söylüyorum. Onlara, işe koyulurlarsa, kör kıvrımlar, inişler ve çıkışlar olacağına izin verilerse, kendileri için bir anlam ifade eden insanlara karşı savunmasız, sevinebilir ve dürüst olmaya izin verilerse, her şeyin gerçekten yoluna gireceğini söylüyorum.

Ve kürsüden uzaklaşıp River'ın yanına oturduğumda avucuma bir şey sıkıştırdı. "Başardın."

Kıpkırmızı yirmi dolarlık banknota baktım ve sonra ihtiyatlı bir şekilde ona geri verdim. Hâlâ binlerce seyirciyle karşı karşıya olduğumuzun farkında olarak yüzüme kocaman bir sırıtış yerleştirerek, "Ama ya her şey saçmalıkça?" diyorum.

bir

gazlı

Yaklaşık bir yıl sonra

BENAteşli barmen hakkında derin bir hayal kurmuyorsan, az önce söylediklerime tepki vermemek için iyi bir bahanen yok.

Masanın diğer ucundan en iyi arkadaşım Jess'e göz kırpıyorum ve martinimdeki zeytini sağa sola karıştırarak esasen kendimi hipnotize ettiğimi fark ediyorum.

Kahretsin, üzgünüm. yer ayırdım. Tekrar söyle."

"HAYIR." Şarap kadehini ciddi bir tavırla kaldırıyor.

"Şimdi tahmin etmelisin." "Bil bakalım Kosta Rika gezin için ne planladın?" Bir yudum alarak başını salladı.

Ratly'ye ona bakıyorum. O ve kocası, daha önce bahsedilen River Peña, titreyen, seksi bir lazer ışını ile sürekli olarak birbirine bağlı görünüyor. Buradaki cevap çok açık. "Otel odasının her Sıçan yüzeyinde seks."

"Verildi."

"Yaban kedileriyle mi koşuyorsun?"

Jess, bardağını dudaklarına yaklaştırmış bir şekilde hareketsiz duruyor.

"İkinci tahminin olarak oraya gitmen ilginç. HAYIR."

"Ağaç ev pikniği mi?"

Hemen geri püskürtülür. "Örümceklerle yemek yemek mi?"

Sırnaşıklık." "Kaplumbağaların sırtına binmek mi?"

"Son derece etik dışı."

Suçlu bir şekilde ona ırkıldım. Jess-Fizzy şaka kuyum bile kurudu. "Tamam aşkım. Hiçbirşeyim yok."

"Tembeller," demeden önce beni bir süre inceledi. Bir tembel hayvan barınağına gidiyoruz."

Kıskançlıkla nefesimi verdim ve bu gezinin ne kadar muhteşem olacağı konusunda biraz gerçek enerji topladım ama Jess bar masasının üzerinden uzanıp elini benimkine koyarak beni susturdu. Gazlı.

Endişeli anaç bakışlarından kaçınmak için yarısı bitmiş martinime baktım. Jess'in Anne Yüzü, az önce ne yaparken yakalanırsam yakalanayım, hemen el yazısıyla bir özür yazmam gerektiğini hissettiriyor.

"Jessica," diye mırıldandım

karşılık olarak. "Şu anda neler

oluyor?"

"Ne demek istiyorsun?" Ne demek istediğini tam olarak bildiğim için soruyorum.

"Bütün hava." Boştaki eliyle şarap kadehini kaldırıyor. "Choda Vineyards'tan şarap sipariş ettim ve kısa, tombul üzümler hakkında şaka yapmadınız."

yüzümü buruşturdum Yakalamadım bile. "Bunun kaçırılmış bir fırsat olduğunu kabul ediyorum." "Barmen buraya geldiğimizden beri sana bakıyor ve sen bakmadın.

AirDrop ona iletişim bilgilerinizi verdi."

omuz silkiyorum "Kaşına kazınmış çizgiler var."

Bu sözler ağzımdan çıkarken şokla gözlerimiz buluştu. Jess'in sesi dramatik bir fısıltı: "Gerçekten... oluyor musun?"

"Seçici? Nefesim kesiliyor.

Gülümsemesi gözlerimde yansıyan ışıkla uyum yapıyor. "İşte burada." Parmağımı

son bir kez sıktıktan sonra elimi bıraktı ve geriye yaslandı. "Zor gün?"

"Sadece çok düşündüm," diye itiraf ediyorum. "Ya da fazla düşünmek."

"Bugün Kim'i gördün, sanırım?"

Kim, son on aydır terapistim ve yazmanın, flört etmenin, yeniden kendim gibi hissetmenin kodunu kırmama yardım edeceğini umduğum kadın. Aşk, ilişkiler ve ilham hakkındaki tüm endişelerimi duyan Kim, çünkü stresimin derinliğini Jess'in kucasına (o ve River hala nispeten yeni evliler) veya kız kardeşim Alice'in kucasına (o hamile ve aşırı korumacı kadın doğum uzmanı kocasından zaten bıkmış durumda) veya annemin kucasına (ilişki durumuma zaten aşırı derecede bağlı; onu da terapiye göndermek istemiyorum) bırakmak istemediğim için.

Geçmişte, böyle bir hoşnutsuzluk hissettiğimde, bunun zamanla azalacağını biliyordum. Hayatın inişleri ve çıkışları vardır; mutluluk sabit veya verili değildir. Ancak bu duygu yaklaşık bir yıl sürdü. Bu, artık kalıcı olarak benim bakış açıma kazınmış gibi görünen bir kinizm. Hayatımı aşk hikayeleri yazarak ve kendi aşk hikayemin bir sonraki sayfada başlayacağına dair sınırsız bir iyimserlikle geçirirdim, ama ya bu iyimserlik beni sonsuza dek terk ettiyse? Ya sayfalarım biterse?

"Kim'i gördüm," dedim. "Ve bana ödev verdi." Çantamdan küçük bir Moleskine defteri çıkarıp gevşekçe sallıyorum. Yıllarca bu renkli günlükler benim değişmez yol arkadaşlarım oldu. Gittiğim her yere bir tane götürdüm, kitap konuları, komik konuşmalardan küçük parçalar, rastgele zamanlarda aklıma gelen görüntüler yazdım. Onlara fikir defterlerim derdim ve günde yirmi, otuz, kırk kez bir şeyler karalardım. Bu karalamalar benim derin fikir kuyumdu. Binlerce yeni üniversite mezununun önünde romantizm beynim çığlık çığlığa durduktan birkaç ay sonra, ilham gelmesi umuduyla bir tane taşımaya devam ettim. Ama sonunda, onu çantamda görmek beni strese soktu, bu yüzden onları dizüstü bilgisayarım ve masaüstümle toz toplayarak evdeki ofisimde bıraktım. "Kim bana yeniden defter taşımaya başlamam gerektiğini söyledi," dedim Jess'e. "Yanımda olmanın hafif baskısına hazırım ve hatta tek bir cümle yazmak ya da içine bir karalama yapmak yardımcı olacaktır."

Bunu özümsemesi bir saniyesini alıyor. *ifadetek bir cümle yazmak bile* aramızda asılı "Bir durgunluk içinde olduğunu biliyordum," diyor, "ama bunun ne kadar kötü olduğunu fark ettiğimi sanmıyorum."

"Eh, bir anda olmuyor. Bir süre yazdım ama pek iyi olmadı. Sonra bunun oldukça korkunç olduğundan endişelenmeye başladım ve bu

kıvılcımımı kaybettiğimi düşünüyorum. Ve sonra kıvılcımımı kaybettiğimi düşünmek, bunun belki de aşka inanmayı bıraktığım için olduğunu düşünmeme neden oldu.

Kaşlarını çattı ve devam ettim. "Bir gün uyanıp 'Vay canına, aşk bir yalan' diye düşündüğüm gibi değil." İçeceğime zeytin sapladım, sonra kürdanı kullanarak onu işaret ettim. "Açıkçası öyle olmadığının kanıtısın. Ama ne zaman

nokta belki kabul ediyorum*Beni*maşk hayatı düşündüğüm gibi olmayacak dır-dir?"

"Fizz-"

"Sanırım ana dallardan yaşlanmış olabilirim."

"Ne?Yani..." Gözlerini kırıştırtıyor, argümanı dilinde ölüyor. "Aslında bu çok iyi bir mecaz."

"Klasik tavuk-yumurta ikilemi: Yazarın tıkanması aşk gafımı mı öldürdü, yoksa aşk gafımı kaybetmek gerçek gafımı mı öldürdü?"

"Bu durumda çok fazla salak var."

"Keşke! Ve bu kadar uzun süre bekar kaldığınızda, artık bir ilişki için uygun olup olmadığınızdan bile emin olamıyorsunuz."

"Birinde olmak istemişsin gibi değil," diye hatırlattı bana. "Falicity Chen, flört etmeye ekstrem bir spormuş gibi davranmıyorsa kim olduğunu bilmiyorum."

Enerji dolu bir halde tekrar onu işaret ediyorum. "Kesinlikle! Bu da sahip olduğum başka bir korku! Ya yerel kaynakları tüketirsem?"

"Yerel... kaynaklar?"

"San Diego County'deki her erkekle ve istemeden de olsa bazı evli erkeklerle çıktığım konusunda şaka yapıyorum ama bunun gerçeklerden o kadar da uzak olduğunu düşünmüyorum."

Jess şarabını içiyor. "Hadi."

"Leon'u hatırladın mı? Whole Foods otoparkında ayağıma kocaman bir tepsi dolusu Yunan salatası döktüğünde tanıştığım adam mı?"

Bir yudum alarak başını salladı. "Santa Fe'li adam mı?" "Kör randevuda tanıştığım Nathan'ı hatırlıyor musun?" Gözlerini kısıyor. "Sanırım bu ismi duyduğumu hatırlıyorum."

Onlar kardeş.*ikizler*. Aileye daha yakın olmak için birlikte buraya taşındı. BEN
iki hafta arayla onlarla çıktım. Jess elini ağzına götürerek bir

gölmek. "Nathan restorana girip masaya yaklaştığında, 'Aman Tanrım, burada ne yapıyorsun?' dedim."

Gölüşü serbest kalıyor. "Yine de onun ve Leon'un bunu her zaman anladığından eminim." "Tabii ama geçen ay Hector adında biriyle çıktım." ara veriyorum

Bundan sonra söyleyeceğim şeyin ağırlığını vurgulayın. "İkizlerin daha yakın olmak için buraya taşındığı kuzen o."

Kredisine göre, bu gülüş daha çok bir inilti. Bu bok eskiden komikti. Eskiden ikimizi de çatlatırdı ve böyle flört etmek bir patlamaydı. Adventures of Fizzy bana sonsuz ilham verirdi - bir randevu çok kötü gitse bile, yine de onu komedi için veya hatta diyalog için küçücük bir fikir kıvılcımı olarak oynayabilirdim. Ama bu noktada, kısmen yazılmış altı kitabım var ve bu, sevimli buluşmayı hemen geçiyor ve sonra... hiçbir şey. Artık "Seni Seviyorum" a giden yolda bir barikat var, birERİŞİM YOKbeynimde oturum aç Nedenini anlamaya başlıyorum. Çünkü River'in odaya her gelişinde Jess'in ışıık saçtığını gördüğümde, hiç kimseyle bu tür yankılanan bir neşeyi paylaşmadığımı itiraf etmeliyim. Aşk hakkında otantik bir şekilde yazmayı giderek zorlaştırdı.

Gerçek aşkın nasıl bir his olduğunu bildiğimden bile emin değilim.

Jess'in telefonu masanın üzerinde titrer. "Ben Juno," diyor, on yaşındaki kızını, ikinci sıradaki kankamı ve şimdiye kadar tanıştığım en çekici küçük insanlardan birini kastediyor. Çocuklar benim için çoğunlukla bir muamma ama Juno bir şekilde beynimde bir yetişkinin yaptığı gibi tercüme ediyor - muhtemelen benden daha zeki olduğu için.

Bakışlarım barın karşısındaki adama kilitlenirken Jess'e aramaya cevap vermesini işaret ettim. O kadar kolay ve dolaysız bir şekilde muhteşem ki: Dağınık siyah saçlar bir çift hafif, delici göze düşüyor, çenesi o kadar keskin ki, vücudumu öperken giysilerimi parçalayabilir. Bir sandalyenin üzerine fırlatılmış takım elbise ceketi, geniş omuzlar boyunca uzanan ve yakasının düğmeleri açık olan bir gömlek - boktan bir gün geçirmiş bir adamın darmadağınık görünüşü ve bakışlarında her şeyi unutmak için beni kullanacağını söyleyen aç bakışı var. Bu tür bir göz teması kuran erkekler benim kedi nanemdi. Fizzy'yi geçtikten sonra çoktan odanın diğer tarafında olacaktı.

Ama Şimdiki Fizzy kesinlikle*meh*. İç azgın barometrem gerçekten mi

kırık? O Ateşli CEO'yu çektiğimi hayal ederek zihinsel bir reRex çekiciyle ona vuruyorum.

bar taburesinden indirip açık yakasından onu koridora sürükledi.

Hiç bir şey.

Ağzına bak! Çok dolu! Çok ukala! Hala

hiçbirşey.

Dikkatimi dağıtıp aramasını bitirirken Jess'e döndüm. "Her şey yolunda?"

"Dans ve futbolu koordine etmek," diyor omuz silkerek. "Ayrıntılı anlatırdım ama ikinci cümlede ikimiz de uyuyor olurduk. Ama kuzeni Hector'a dönersek..."

Hiçbiriyle yatmadım, diye patladım. "Bir yıldır kimseyle yatmadım." Birkaç gün önce matematik yaptım. Yüksek sesle söylemek garip geliyor.

Bunu duymak da garip olmalı çünkü Jess bana şaşkın şaşkın bakıyor. "Vay."

"Pek çok insan bir yıldır seks yapmıyor!" protesto ediyorum. "Gerçekten o kadar şok edici mi?"

"Senin için,*Evet*, Gazlı. Dalga mı geçiyorsun?"

"Geçen gece porno izledim ve zar zor bir sıkışma oldu." Kucağıma bakıyorum. "Sanırım pantolon hislerim kırıldı."

Endişesi yoğunlaşıyor. "Fizz, tatlım, ben..."

"Geçen hafta sırf kendime seksin kulağa nasıl geldiğini hatırlatmak için Rip-Rops'ta yürüyüşe çıkmayı düşündüm." Jess'in alnı endişeyle kırıştı ve hemen vazgeçtim. "Buradaki cevap çok açık. Patlama zamanı.

Bu yönlendirmeye mücadele etmeyi düşündüğünü görebildiğim küçük bir vuruş var, ama şükürler olsun ki bu yeni trene atlıyor. "Hiçbir kriz patlamasının onaylanmayacağına dair katı bir anlaşmamız var. Üzgünüm, en iyi arkadaş komitesinden bir hayır.

Ama ne kadar genç görüneceğimi bir düşün. İlginç ve her şeye hazır." "HAYIR."

Homurdandım ve dikkatimi yan taraftaki bar televizyonuna çevirdim. Burada bir önceki spor topu müsabakası sona ermişti ve yerel haberler manşetlerde sallanıyordu. Ekranı işaret ediyorum. "Kocanızın yüzü televizyonda."

İki boyutlu Nehir'e bakarak şarabını yudumluyor. "Bu, tuhaf olmayı asla bırakmayacak."

"Koca kısmı mı, yoksa televizyon kısmı mı?" Güler.

"TELEVİZYON."

Ve bunu yüzünün her yerinde görüyorum: koca kısmı nefes almak kadar doğal geliyor. Bunun nedeni, bilimin, özellikle de River'ın kendi icadı - çiftleri her türlü karmaşık genetik modele ve kişilik testine göre Baz, Gümüş, Altın, Platin, Titanyum ve Elmas aşk eşleşmeleri olarak kategorize eden bir DNA testi - temelde onlara insanca mümkün olduğu kadar uyumlu olduklarını söyledi.

Ve kredi almaktan çok mutluyum. Jess, ben eski bir versiyonunu ellerine verene kadar onlarla eşleşen testi -DNADuo- denemeyecekti bile. Bunun için haklı olarak kazandığım karma puanlarım nerede? River, genetik modeller ve romantik uyumluluk üzerine on yıllık araştırmasını uygulamaya ve milyar dolarlık GeneticAlly şirketine dönüştürdü. Şimdi GeneticAlly, biyoteknoloji ve çevrimiçi flört endüstrisinin altın yıldızlı sevgilisi. River'ın şirketi kurulduğundan beri tüm haberlerde yer aldı.

Bu konuda gerçekten bilimselleştiğinde çok fazla falan filan yalpalıyor, ama bu gerçekten insanların 1. aşk şeklini değiştirdi. DNADuo yaklaşık üç yıl önce kullanıma sunulduğundan beri, kullanıcı sayısı bakımından Tinder'ı bile geride bıraktı. Bazı analistler, hisse senedinin, ilgili sosyal medyanın artık Facebook'u geçmesini bekliyor.

medya besleme uygulaması Paired kullanıma sunuldu.*Herkes* olmuş birini tanıyor GeneticAlly aracılığıyla eşleştirildi.

Tüm bunlar harika, ancak yatırımcı toplantılarına liderlik etmek veya muhabirlere soru sormak yerine günlerini çeker ocakla karşı karşıya geçirmeyi tercih eden River gibi biri için, bence bu çılgınlık sıkıcı oldu.

Ancak, gece haberlerinin bize hatırlattığı gibi, GeneticAlly artık River'ın sorunu değil. Şirket satın alınıyor.

"Anlaşma ne zaman kapanıyor?" Soruyorum.

Jess bir yudum şarap içiyor, gözleri hâlâ televizyonda. "Pazartesi sabahı bekleniyor."

Bunu gerçekten anlayamıyorum. GeneticAlly kurulu bir teklifi kabul etti ve anlamadığım bir sürü alt hak anlaşması yapılıyor. Anladığım kadarıyla o kadar zengin olacaklar ki bu gece içeceklerin parasını kesinlikle Jess ödeyecek.

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

Güler. “Şu andan itibaren hayatın neye benzeyeceği konusunda kendimi tamamen hazırlıksız hissediyorum.”

Bu cümlelerin basitliğini çözerek ona baktım. Sonra masanın üzerinden uzanıp elini tutuyorum, sis dağılıyor. Sağ bileğinde benim sarhoş, yanlış yazılmış Fleetwood Mac dövmemin diğer yarısı var: *Sadece Thunner olur* Ve yağmur yağıyor sonsuza dek bizi birbirimize bağlayan. "Seni seviyorum," diyorum, şimdi ciddiğim.

"Ve kız paranı harcamana yardım etmek için buradayım." "Bir alpakayı tercih ederim."
Daha büyük hayaller kur, Peña. İki alpaka al."

Jess bana sırtıttı ve gülümsemesi soldu. Elimi sıkıyor. "Eski Fizzy'nin geri geleceğini biliyorsun, değil mi?" o soruyor. "Bence sadece bir geçişle karşı karşıyasın ve bunu anlamak zaman alacak."

Barın karşısındaki darmadağınık seksi adama bir kez daha baktım. Kanımda biraz titreşim, hatta en yumuşak Rutter'ı arıyorum. Hiç bir şey. Gözlerimi ondan ayırarak yavaşça nefes verdim. "Umarım haklısındır."

iki

CONNOR

SBir podcast'teki bir adam, bir keresinde mükemmel günün on saat karbonat ve dört saat alkolden oluştuğunu felsefe etmişti. Caleine kısmına katılabilirim ama önümde vasat bira kaçıştan çok sıvı hüznün gibi geliyor. Tuhaf bir şekilde geçirdiğim gün için 1 tting.

Arkadaşım Ash dikkati dağılmış bir şekilde, "Reality televizyona geçmek eğlenceli olabilir," diyor, barın yukarısındaki televizyondaki basketbol maçına bakan gözleri. "Şu anda yaptığınız gibi, sadece daha seksi."

"Kül," diyorum, şakaklarımı ovuştururken yüzümü buruşturuyorum, "deniz memelileri üzerine kısa belgeseller yapıyorum."

"Ve flört şovları kısa belgesel dizileridir.*karamemeliler.*" O sırtıyor kendi arsızlığı, bana bakıyor ve başını sallıyor. Haklı mıyım?

İnledim ve tekrar sessiz kaldık, dikkatimizi tekrar Warriors'ın Clippers'ı yok ettiği yere çevirdik.

Nadiren işte böyle korkunç bir gün geçirdim. Büyük Hollywood'un köpekbalığı tankında en alttan başlayarak, bunun için iyi çalıştığımı biliyorum.

San Diego'nun nispeten küçük yapım şirketi North Star Media. Küçük bir dükkanda çalışmanın getirdiği bariz hayal kırıklıkları var -sınırlı bütçeler, dağıtım için zorlu mücadele ve bunların arasında Los Angeles'tan 120 mil uzakta olma gerçeği- ama aynı zamanda projelerimde özerkliğim var.

Ya da bugüne kadar, patronum Blaine Harrison Byron -ofis dekorunda büyük bir beton levha, gerçek boyutlu bir çıplak kadın heykeli ve en yeni ek olan parlak bir eyer bulunan bir adam- bana şirketin sosyal bilinçli programlamadan realite televizyonuna büyük bir dönüş yaptığını söyleyene kadar öyleydi. Blaine Harrison Byron adında bir adamın devasa, kendini beğenmiş bir herif olmaması mümkün mü?

(Connor Fredrick Prince III adlı bir adamın taş atmak için bu kadar hızlı olmaması gerektiği konusunda makul bir noktaya değinilmesi gerektiğini anlıyorum, ancak tüm sta'lımın hayatını bir hevesle silmedim, bu yüzden 1 rm ayakta duruyorum.)

Jack in the Box reklamı çıktığında Ash, "Hadi konuşalım," diyor. "Patronun özellikle ne dedi?"

Gözlerimi kapatıyorum, Blaine'in sözlerini tam olarak hatırlamaya çalışıyorum. "Sosyal olarak bilinçli olmak için çok küçük olduğumuzu söyledi."

"Yüksek sesle mi?"

"Yüksek sesle," diye onayladım. "İnsanların zor bir günün ardından öğle yemeğinde aldıkları kilitli sandviç veya iPhone'larını şarj etmek için elektrik üretmek için ne kadar su harcadığı konusunda kötü hissetmek istemediklerini söyledi."

Ash'in çenesi düşer. "Vay."

"Kadın demografisinin peşine düşmemi istediğini söyledi." Biramı yudumladım ve masaya bakarak masaya koydum. "Bravo'nun en iyi iki realite franchise'ı nedeniyle on sekiz ila kırk dokuz yaşlarındaki kadınlar arasında en çok izlenen kablo ağı olduğunu ve en çok bu demografinin harcadığını söyledi. Bu nedenle, yöneticiler premium reklam gelirinin peşinden gidiyor. Zaten bir tanesine sahipler

Meslektaşlarım, Trent, bazı karışımlar üzerinde çalışıyor.*İnanılmaz yarış*Ve

*Amerikan Gladyatörleri*arıyorlar*Smash Kursu*. Ve bir realite flört şovuna öncülük etmemi istiyorlar.

Ash, "Yani, kendilerini seçmek için yağlı bir iri parça elde etmek için yarışan

kadınlar gibi," diyor.
"Sağ."

"Yarı çıplak Gen Z'ler büyük bir eve kilitlenip sevişmeye çalışıyorlar."

"Evet ama-"

"Hiç görmedikleri ortalama bir erkekle evlenen ateşli kadınlar." "Ash, bunu yapmamın hiçbir yolu yok."

Güler. "İngiliz tavırlarını bir kenara bırakın. Amerikalıymış gibi davran." Birasını tekrar yerine koyduğunda gömleğinin iliklerinin yanlış olduğunu fark ettim. Ashkan Maleki'nin zamanın en az yüzde 150'sinde çözülmüş, açılmış veya başka bir şekilde darmadağınık olduğuna güvenilebilir. Çok sevimli ama her gün filtelenmemiş altı yaşındaki çocuklarla dolu bir odada nasıl hayatta kaldığına dair hiçbir fikrim yok. "Her işin dezavantajları vardır. Sadece devam etmeliyiz."

Ash ile kızım Stevie 1. sınıftayken tanıştım ve yılın ortasında onun sınıfını devraldı. Ayrıca aynı spor salonuna gittiğimiz ve sürekli karşılaştığımız ortaya çıktı. Hemen vurduk, ama takılmak biraz çocuğumun öğretmeniyle gizlice çıkmak gibi geldi. Neyse ki okul yılı bittiğinde Stevie başka bir sınıfa geçti ve Ash ile arkadaşlığım devam etti.

"Öğretmen olmayı seviyorsun," diyorum.

"Çoğu gün. Çocuklar harika," diye açıklıyor. "Karmaşa olan ebeveynleri." Ona alaycı bir şekilde karanlık bir bakış attım.

Ash ağzına bir kızartma atarken sırtıyor. "Hayır, sen ve Nat 1ne idiniz. Stevie'den her zamanki çocuk dedikodularını aldım ama çok da kötü bir şey değil." Eğilip sesini alçaltıyor. "Bazı aptal çocukların bana söylediğine inanamazsın. Bu ebeveynlerden bazıları kaçık. Oğulları okul heceleme yarışmasını kaybettiğinde beni fiziksel olarak tehdit eden biri vardı. Akademik kariyeri için endişeleniyorlardı."

"Ne kariyeri? *oaltı*"

"Söz şuydu *engellemek*"

"Şu anda zar zor heceleyebiliyorum."

"Kesinlikle." Etrafımızdaki kalabalık topluca oyunda olan bir şeye küfredince ve çalışma halsizliğim geri dönünce dikkati tekrar televizyona çekildi.

Natalia ve ben sekiz yıl önce boşandığımızda, kızımızın ortak velayetinde anlaşmıştık. Bu, şu anda on yaşında olan Stevie'nin hafta içi günlerini annesinin evinde, hafta sonlarını ve okul tatillerinin çoğunu benim evimde geçirdiği

anlamına geliyor. Genellikle

sorun değil ama bu akşam Blaine ile olan felaket toplantısı yüzünden teslim alma penceremi kaçırdım. Bir noktada, Güney Kaliforniya'nın şu zihinsel hesaplamasını yapmıştım:

(günün saati) x (otoyol inşaatı)^{Bugün cuma}

Nat'a akşamı bensiz devam etmesini söyledim.

Ayak işlerini yapması için Stevie'yi alması gerekiyordu ve birkaç saat evde olmayacaktı. Şimdi sadece kariyerim tuvalette değil, aynı zamanda en sevdiğim kızla vaktimi de kaçırıyorum.

Huzursuz bir şekilde bara baktım, gözlerim daha önce gördüğüm iki kadına kaydı. Biri onu bana geri getirdi, ama buraya geldikten kısa bir süre sonra göz teması kurduğum diğeri o kadar muhteşem ki, ona bakmadan duramıyorum. Ufak tefek ve söğüt gibi, masalarının üzerindeki ışıpta parıldayan mürekkep siyahı saçları, biçim veren siyah bir elbise giymiş, bacak bacak üstüne atmış ve ince, çivili bir topuklu.

bar taburesinin ayağına yaslandı. Çıgıllıklarıyla ilgili her şey *Serin*, hangisi bir yetişkin bir adamın başka bir yetişkini tanımlaması garip ama doğru. Konuşurken canlanıyor, sık sık arkadaşını güldürüyor. Bakmayı bırakmalıyım ama işi saplantı haline getirmektense güzel bir kadının dikkatini dağıtması güzel.

Kablolarım farklı olsaydı, belki oraya giderdim ve gece için başka bir yerde birbirimizin dikkatini dağıtabilir miyiz diye bakardım. Ama Ash'in eli ekrandaki bir şeye tepki olarak dalgın dalgın yakamı tırmaladığında, hayal kurmaktan sıyrıldım.

“Ne—*Kül*”

"Anla... Anla!" diye bağırıyor. İfadesi çöküyor. "*hayır*"

Sandalyesine geri yığılıyor.

"Az önce 1 dolar kaybettim." Telefonu için cebine uzanıyor.

"Beş tam Amerikan doları mı?" diye soruyorum sırtarak. "Şu kumar alışkanlığına dikkat etsen iyi olur."

"Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum ama Ella bir köpekbalığı ve asla kaybetmez." "Karına mı kaybettin?"

Ona mesaj yazdığı yerden yukarı bakıyor. "Onu Vegas'a götürmeyi düşünüyorum."

"Kesinlikle bebek doğmadan önce yapın; hamile bayanlar dumanlı kumarhanelere bayılır."

Bunu görmezden gelir ve telefonunu masanın üzerine kaydırır. "İş krizine geri dönelim, ben de eve gidebilirim. Bunun iyiliksever ruhunu inciteceğini biliyorum ama bence kurşunu ısırmalısın ve Blaine'in istediği realite şovunu yapmalısın. Yılın geri kalanını şeker ya da her ne diyorsa onu yaparak geçirin ve eğer başarılı olursa,

ne yapmak için kaldıraca sahip olacaksın**Sen**bundan sonra istiyorum."

İtiraz etmeye başladım ve elini kaldırdı.

"Bundan nefret ettiğini biliyorum. İşinizin sizin için önemli olduğunu biliyorum. Senin sayende iki yıldır sakız paketini atmadım veya plastik su şişesi kullanmadım. Bez bebek bezi kullanacağım, dostum."

"Partilerde çok eğlenceli olmalıyım."

Ash parmaklarını çenesinin altına bastırıyor. "Bunu söylüyorum çünkü burada ilkelerine ne kadar bağlı kalmak istediğini biliyorum. Önemli olan şey yapmak istiyorsun. Ama bu işi kaybedemeyeceğini de biliyorum. Bu gece Stevie ile sadece birkaç saatini kaçırdın. Los Angeles'a geri taşınmak zorunda kalsaydın neleri özleyeceğini bir düşün."

Bakışlarımı birama çevirdim. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor. "Evet."

"Öyleyse yap ve devam et."

"O kadar kolay

olduğundan emin değilim."

"Hadi. Biz akıllı adamlarız. Bana bazı seksi gösteri fikirleri ver.

Milyon dolarlık bir fikri hayata geçirmek için parmaklarımı şakaklarıma bastırıyorum. "Sorun bu, benim sorunum yok. Eminim dünyanın bunlardan bir tanesine daha ihtiyacı yoktur."

"Eh, dünya olmasa da*ih*tiyaçbir başkası, kesinlikle istiyor: Ella

her birini izliyor. İhtiyacınız olan şey yeni bir açı." Bara bakmak için döndü ve baktığında kuru temizleme etiketinin hâlâ yakasında takılı olduğunu görüyorum. Bütün gün böyle miydi? İç çekerek uzandım ve onu kopardım. "Ha," diyor, masaya koymadan önce inceliyor ve tekrar televizyona bakıyor.

Dikkatini maçın bittiği ve gece haberlerinin açık olduğu yere kadar takip ettim. Barda seslendirmeyi duyamayacak kadar yüksek ama altyazılar beni bilgilendiriyor

Şu anda dünyanın en büyük flört uygulaması olan GeneticAlly, Roche İlaç tarafından satın alındı.

Ash, "Lanet olsun," diye mırıldandı ve ardından ekranda bir şeyler okumak için gözlerini kıstı. "Bu saçma bir miktar para."

Çenem Roor'da. "Şaka yapmıyorum." Bir şey hatırlayarak Ash'e baktım. "GeneticAlly - sen ve Ella böyle tanışmadınız mı?"

Başını sallıyor. "Biz Altın Maçız."

Sağımızda bir çift yerlerine oturdu. Aralarındaki titreşim hayal kırıklığıyla ağır. Kötü bir ilk buluşma. Birbirlerine ancak diğerinin bakmadığını düşündükleri zaman bakarlar ve yanlışlıkla ellerin birbirine değmesi coşkulu özörlere yol açar ama utangaç gülümsemeler olmaz. Kıvılcım yok. Küstahlık ediyorum ama şu anda oraya gidip onlara kimyalarının, şanslarının olmadığını söyleyebilirim. Hepimiz yapamaz mıyız? GeneticAlly'ye pek aşina değilim, ancak DNA'larındaki imzalara dayalı olarak insanları uyumluluk açısından eşleştiren bir sistem geliştirdiklerini biliyorum. Bu çifte bir sıfır verirdim.

Çenemi kaldırıp Ash'e, "Onların Altın Kibrit olduğunu mu düşünüyorsun?"

İçkisini dudaklarına götürmeden önce birkaç saniye baktı ve baktı. "Hayır. Mümkün değil."

Tekrar televizyona bakıyorum ve bir fikir beynimi gıcıkıyor. Birkaç arama yapmam gerekecek. Belki de öldürmek için zamana sahip olmak her şeye rağmen iyi bir şey olacaktır.

üç

CONNOR

T2 saat sonra Natalia'nın evinin önünde durdum. Güzel bir yer - bilmeliyim; Krediyi ben imzaladım. Emlakçı, beyaz alçı duvarları, alçak kiremitli çatısı ve Nat'ın her zaman Cadılar Bayramı için süslemeye gittiği, kapılı bir avlusu olan İspanyol Kolonisinin Uyanışı adını verdi. Ama bir zamanlar bahçede bir üç tekerlekli bisikletin olduğu ve kaldırıma pastel tebeşirle karalanan hayvanların olduğu yerde, şimdi on vitesli bir bisiklet ve ön kapıya kadar uzanan bir dizi saksı orkide var. Natalia, boşandıktan sonra bahçıvanlığa başladı. Boşandıktan sonra geliyor ve orkideler de öyle.

Ön basamakta beni Stevie'nin çikolata kahverengisi labradoodle'ı Baxter bekliyor. Biz kesinlikle çocuklarına teselli boşanma köpeği alan ebeveynleriz. Evi bir davetsiz misafirin binaya girdiği konusunda uyarmak için neşeyle havlıyor ve kuyruğunu hâlâ sallayarak, göbek ovmak için hemen dönüyor.

"Yavru kampı için o kadar paraya rağmen sen hâlâ berbat bir bekçi köpeğisin," dedim onu okşamak için eğilerek. "Herkes nerede? Stevie nerede? Onu getirebilir misin?"

Kapı hafifçe açık ve Baxter burnuyla kapıyı d rtterek merdivenlerden yukarı çıkıyor.

"Merhaba?" sesleniyorum. İçerisi serin ve sessiz. Stevie'nin ev  devi sehpanın üzerine yayılmış ve kanepede katlanmış bir çamaşır sepeti duruyor. Duvarlar fotoğraflarla dolu, bazıları Stevie ve Natalia'ya ait, birkaç tanesi de benimle. Stevie'nin her yıl doğum gününde aynı yerde ve aynı pozda fotoğraflarını çektik ve onları bir arada görmek, onun çocukluğunun zaman atlamalı hali gibi. On yaşındaki bir çocuğa göre uzun boylu ve çok zayıf. Annesinin zeytin tenine ve koyu renk saçlarına sahip ama gözleri -benim gözlerim- hiç olmadığı kadar yeşil.

Merdivenlerde ayak sesleri gümbürdüyor ve bir saniye sonra bir vücut benimkine çarpıyor, sıska kollar belime dolanıyor. Baxter hemen arkasında. Sonunda, dedi Stevie mideme.

E ilip saçlarına bir öpücük konduruyorum. " zg n m patron. Toplantı geç kaldı. Annenle e lendin mi?"

Dramatik bir şekilde kanepeye atlıyor. "Biz sürdük*her yer*. biz gittik kuru temizlemecilere ve Abuelita için postaneye bazı ya ları bırakmak için, sonra da annemin tırnak randevusuna. Kitabımı unuttum, bu yüzden telefonumda video izlememe izin verdi ve  in yemeği sipariş ettik."

Suçluluk -benim sürekli hafta sonları sadece ebeveyn arkadaşım- çirkin yüzünü kaldırıyor. " zg n m, Sas."

"Sorun değil. Tırnaklarımı boyattım." Elini kaldırıp pembe uçlu parmaklarını oynatıyor. Fırsat verilirse Stevie her şeyi pembe seçecektir. "Ve senin içinde çok önemli olduğunu biliyorum."

Kahve masasına yüzüm ona dönük oturuyorum. "Pazartesi'ye kadar bekleyemeyen bazı şeyler vardı."

"Bahse girerim gerçekten çok  nemliydiler," diyor sinsice. "sahip oldu unen *iyi*fikirler ve yapmaken *iyi*belgeseller."

şüpheliyim Tıpkı annesi gibi, Stevie de usta bir arabulucudur. Sorun ş  ki, zaten bir şey üzerinde anlaşmaya varana kadar müzakere ettiğimizi nadiren biliyorum. "A ı nedir?"

"A ı yok. Gerçekten harikasin, hepsi bu." Duruyor. "Ama neredeyse

unutuyordum!" Oturur, mucizevi bir şekilde gençleşir. "Harikalar Diyarı buraya geliyor!"

Stevie'nin şu anki takıntısı olan Wonderland, ÷lkedeki her listeyi ve öd÷l şovunu ele geçiren bir pop grubu. Stevie, doğum günleri, Noel ve bir sepet, ikram veya paket içeren her küçük tatil için Harikalar Diyarı ürünlerini istedi. Üyelerin yüzleri o kadar çok 'T-shirt'ünde ki onları kalabalıkta sorunsuz bir şekilde görebiliyorum.

"Buraya konser için mi geliyorsun?"

"Evet! gidebilir miyiz? Lütfen?" İki elimi de avuçlarının içine alıyor ve gözlerini aylar kadar iri yapıyor. "Doğum günüm için olabilir."

"Senin doğum günün Ocak'taydı. Mayıs."

"Hmm," diyor yeniden ayarlayarak. "Düz A alırsam?" "Zaten düz A alıyorsun."

Alaycı ifadesi açıkça söylüyor:*Kesinlikle*. Ben bir enayiyim. benim çıkardım telefon. "Tamam aşkım. Nerede oynuyorlar?"

Stevie'nin titreşim yoğunluğu artıyor. "Açık hava!"

"Sakin ol," diyorum nazikçe. "Sadece bakıyorum. Bu konuyu annenle konuştun mu?"

"Beni alırsan 1ne olduğunu söyledi."

"Elbette yaptı." Site yüklendiğinde, sayfanın üst kısmında dev bir banner belirir:HARİKALAR DİYARI: YASAK OYUN TURU. "'Yasak Oyun' gibi bir başlık bende birçok soru bırakıyor."

Stevie gözlerini deviriyor. "Baba."

San Diego tarihlerine kaydırıyorum ve kırmızıyı görüyorumHEPSİ SATILDI Satın alma bağlantısının üzerinden geçin. Ona göstermek için ekranı çeviriyorum ve o hemen Oranı düşürüyor.

"Üzgünüm Sass. Belki bir dahaki sefere? Ayrıca, saat sekizden önce bile başlamaz ve sen sekiz buçukta ölü gibi uyursun." Alt dudağı dışarı fırlıyor ve onunla göz göze gelmek için eğiliyorum. "Akış olup olmadığını kontrol edeceğiz ve belki birlikte izleyebiliriz."

Hayal kırıklığına uğradı ama yine de toparlandı. "Tur gömlekleri alıp pizza sipariş edebilir miyiz?"

"Kesinlikle. Şimdi git kütüğünü getir de gidelim."

Kanepeden atlıyor, uzun, sıpa gibi uzuvları onu merdivenlere doğru itiyor. Yemin ederim, onu pazar günü gördüğümünden daha uzun. Köpek arkasından

koşar.

"Nereded*dir-dir*bu arada annen?" arkasından sesleniyorum.

Dışarıdaydı. Insu bahçeye bir kulübe yapıyor ve izliyor." Merdivenlerin tepesinden bana bakıyor. "O gerçekten güçlü."

"Farkettim."

Insu, Natalia'nın erkek arkadaşıdır. O yirmi altı yaşında... yani bu var. Boşanmış eş-ebeveynliğin tuhaflıklarını çözmemiz birkaç yılımızı aldı ama şimdi birbirimize gösterdiğimiz özen ve saygı evli olduğumuz zamandan daha iyi. Nat'in tekrar aşık olmasını izlemek, taşıdığımı tam olarak fark edemediğim bir yükü hafifletti. O kişinin neredeyse ergenlik çağında olması (biraz abartı ama burada bekar olan benim, o yüzden bunu bana bırakın) tahmin bile edemeyeceğim bir neşe kaynağı.

Stevie'nin ayak sesleri yukarıdan geliyor ve sonra susuyor, muhtemelen eşyaları bir çantaya atıyor. Sessizlikte oturma odasını arşınıyorum ve zihnim iş ikilemime geri dönüyor.

Çevre bilinci ve gerçeklik programlamasının bir karışımını yapabilirdim, ancak gerçek şu ki, bu ortamda belgesel meslektaşlarımla gerçekten karşılaşmak istemiyorum. Sahip olduğum güvenilirliği oluşturmam yıllarımı aldı ve ormandaki bir macera yarışının hepsini tek seferde ezip geçeceğinden şüpheleniyorum. Ayrıca Blaine müstehcen ve seksi bir şey istiyor ve şu anki repertuarımdaki hiçbir şey böyle tanımlanamaz.

Mevcut kutumun dışında düşünmem gerekecek. Flört şovlar bıktırıcı bir şekilde yapıldı, bu nedenle yeni bir şovun diğerlerinden öne çıkması için bir kancaya ihtiyacı olacaktır. Çok iyi dolaşmış bir alanda amatörüm ama onunla ne kadar çok oturursam, GeneticAlly haberlerini duyduktan sonra barda sahip olduğum fikre o kadar çok geri dönüyorum. İçimden bir ses orada bir şeyler olduğunu söylüyor ama yine de bir parçam eksik...

Nat'in çok sayıdaki kitaplığından birinin önünde duruyorum. Stevie'nin fangirl genlerini annesinden aldığına şüphe yok, ama kızım pop yıldızlarına aklını kaçırdığında, Natalia hevesli bir romantizm okuyucusu. İnceledikten sonra, önümdeki rafta hepsi aynı yazara ait iki düzineden fazla kitap olduğunu fark ettim. Birini serbest çekiyorum.

Açık Denizlerde Yırtıcı Felicity Chen'in fotoğrafı.

Kapakta, korsan gemisi gibi görünen bir şeyin güvertesinde birbirine sarılmış iki güzel insan yer alıyor. Harika bir fotoğraf - sürükleyici, seksi, atmosferik - ve kapağını açtığımda, içinde daha da ayrıntılı bir versiyon var. Özete bir göz atıyorum: kayıp bir varis, kılıç kullanan bir kadın kahraman, bir

ülke

savaşın eşiğinde ve hepsini kurtarabilecek gizli bir hazine. Arka kapağı yırtıp açtığımda donuyorum. Bana bakan yazar fotoğrafı, bardaki muhteşem kadın.

Aile bilgisayarında şifreyi giriyorum ve yazıyorum *Saadet Chen* içine

arama çubuğu. Ekran anında sonuçlarla dolar. Yayın röportajları, hayran düzenlemeleri, sosyal medya hesapları, perakende siteleri ve yayıncısının sayfası. En çok okunan haberlerden birine tıklıyorum ve UCSD Revelle College'da bir başlangıç adresi görüyorum.

Arkamdaki ahşap çatıdan ayak sesleri geldiğinde, mezuniyet konuşmasını ve yarım düzine kısa röportaj klibini izledim, üçünü okudum. *Haftalık eğlence* çalışmaları hakkında incelemeler yaptı ve Instagram akışının çoğunda gezindi. Felicity Chen komik, karizmatik, zeki ve bir kişinin önünde harika. kalabalık. Televizyonda doğal olurdu...

Natalya şüpheleniyor. "Neden o ekranın her yerinde en sevdiğim yazarın yüzü var?"

Eski sevgilimle yüzleşmek için sandalyede dönüyorum. "Onun hakkında ne biliyorsun?" Felicity'nin biyografisinde sınır bozucu bir şekilde kişisel ayrıntılar eksik. Wikipedia artık yardımcı olmuyor. Bekar mı?

"Eğer onunla çıkarsan ve onu bir şekilde kırarsan ve bir sonraki kitabını almazsam, seni öldürmek zorunda kalabilirim."

"Onunla çıkmak istemiyorum, Nat."

"Çıkmak ister misin *herhangi biri*? Bir keşiş gibi yaşamak zorunda değilsin, biliyorsun." "Yine bu."

"Stevie'nin içeri girmesi olayı..."

İki parmağımı ağızma sokup keskin bir ısıklık çaldım. "Sarı kart, Garcia."

Nat kahkahayı patlatır. Bu küçük baş belası, dört yaşındaki Stevie omuzlarımda bir randevunun ayak bilekleri ile tam anlamıyla üzerime geldikten sonra haklı olarak yaralandığımı biliyor. Stevie benim evimde kalırken ilk ve son kez misafirim oluyordu ve bir daha iyileşebileceğimden emin değilim. Yemin ederim, sadece hafızanın su yüzüne çıkacağı ve kızımın bir daha asla gözlerime bakamayacağı günü bekliyorum.

Üzgünüm, dedi Nat, sesi hiç de üzgün değilmiş gibi çıkıyordu. "Kapısına bir zil koy yeter.

"Tıkır tıkır çalışıyor."

Baş parmağımı omzumun üzerinden bilgisayar ekranına doğru salladım. Odaklanabilir miyiz?

Gözleri beni geçip Felicity'nin ekrandaki yüzüne kaydı. "Evet, bekar olduğundan oldukça eminim. Geçmiş röportajlarında flört etmekten bahsetmişti. Neden?"

Onu bir gösteri için istiyorum.

Nat'in kaşları yukarı kalktı. "Romantizm ve feminizm üzerine bir belgesel gibi bir şey mi?"

Güldüm. "HAYIR."

"Neye gülüyor?" diye soruyor kaşlarını çatarak.

Dikkatli olmak, Bence. Nat, geçmişte okuduğu kitaplar hakkında ona bok attığım için beni tutukladı. Onun yardımına ihtiyacım olduğunda burada bir mayına basmak istemiyorum. "Üzgünüm, hayır, sadece bir flört programı yapıyor olabilirim."

Gözleri genişliyor. "A-Ne? North Star'ın markası nedir? Durum komedileri ve

Ömür boyu filmler, çevre belgeselleri ve şimdi de flört şovları? Açıklama yapmak için, "Ben Blaine," diyorum ve Natalia başka bir şey istemiyor. Blaine, şu anda kulağını kimin aldığına bağlı olarak bir şeyden diğerine zıplıyor ve şu anda - anlaşılır bir şekilde - çanta iplerini elinde tutan yöneticiler. İhtimaller iyi İşe alındım çünkü artık eski karım deniz memelileri için endişeleniyordu. "Ve henüz hiçbir şey kesinleşmiş değil, sadece bazı seçenekleri araştırıyoruz." İkimizin de bunun için endişelenmesini istemiyorum, bu yüzden konuyu değiştiriyorum. "İnsu nasıl?"

"Harika," diyor, tıpkı kızımızın yapacağı gibi kendini kanepenin üzerine sererek. "Yarın akşam evlilik yıl dönümümüz için beni yemeğe götüreceksin."

"Oh harika, ehliyetini aldı mı?" ona sırtıyıyorum. "Çok hızlı büyüyorlar." Doğrusu, Insu'yu seviyorum - o yaşına göre çok daha olgun, Natalia'ya bayılıyor ve Stevie de ondan hoşlanıyor - ama biraz işeme şansını kaçırmayacağım.

"Senden sadece yedi yaş küçük olduğunu biliyorsun."

"Bu da onu senden sekiz yaş küçük yapar. Umarım içecek dolabını kilitliyorsundur."

Stevie eşyalarını, Baxter'ın kendi hafta sonu çantasını yedekte alarak aşağı

inerken başımın yan tarafına bir yastık bağlandı.

"Gitmeye hazır mısın, Sass?"

"Evet. Sana tur tişörtlerinin bağlantısını gönderdim," diyor Stevie. "Satılabilirler diye beklemek istemezsiniz."

Tekrar telefonuma uzanıyorum. "Evet kaptan."

"Bu Harikalar Diyarı ile ilgili olabilir mi?" diye soruyor.

"Ne yazık ki konser biletleri tükendi ama acıyı dindirmek için bazı güzellikler alacağız."

Nat bana biraz verir*ne rahatladım ha*Stevie'nin başının üstünden bakın

sarılarak veda eder. Ve birkaç saniyeliğine, pişmanlık içimi keskin bir şekilde kesiyor. Eminim her gün bu sıradan ve tatlı anlardan binlercesini özlüyorum. Bu hayatı ikisiyle yaşayabilirdim. Platonik ve tutkusuz olurdu, evet, ama istikrarlı ve sevgi dolu. Orada daha fazla bir şey olması gerektiğini varsaydım, ama gerçekten, aşk hayatım evli olduğumuzdan daha heyecanlı değil.

Ama yeniden başlamak için çok geç ve gerçek şu ki, işle ilgili ne halt edeceğimi çözemezsem tüm bunları ve çok daha fazlasını özleyeceğim.

dört gazlı

TKitaplarımdan birini 1 filme uyarlamayı tartışmak için ilk kez bir yapımcıyla tanıştığımda, o kadar heyecanlandım ki önceki gece zar zor uyudum. Ne giyeceğimi seçmek için saatler harcadım. Tanıdığım herkese kitabımın sinemaya uyarlandığını söyledim. Los Angeles'a 124 mil sürmek için kendime 1 saat verdim ve sonra üç saat erken geldiğim için bekleyecek bir yerim olsun diye park etmek için kırk dolar ödedim. Orada oturdum ve kırmızı halıda ne giyeceğimi, kimin kahraman olabileceğini ve onu ekranda ilk kez görmenin nasıl bir his olacağını düşündüm. Büyük gülümsemeler, büyük planlar ve büyük umutlarla içeri girdim.

Bu işbirliği hiçbir yere gitmedi, ne bir sonraki toplantı, ne bir sonraki toplantı, ne de onu oluşturan toplantılar.*vardı*verimli, sonunda yıllarca ön geliştirmede zayıflayan projelerle ilgiliydi. Hollywood'daki herkesin bir proje için çekim zamanı gelene kadar heyecan duymasını zor yoldan öğrenmek zorunda kaldım.

açmak için cüzdanlar. Artık bu şarkıyı ve dansı biliyorum; 11m ajanımın bu sabah benim için bilmediğim North Star Media'da benim için ayarladığı toplantı, adrenallerimde bir sinyal olarak bile kaydedilmedi.

North Star'ın yönetici asistanı, geldiğimde masasının üzerindeki pembe bir anne-baba-dükkânı kutusundan bana kola ve çörek ikram eden yirmili yaşlarında tatlı bir tatlı. Beklerken birkaç DM'ye cevap vermeyi düşünüyorum, ancak okuyucularımın istediği şey kitapla ilgili bir güncelleme ve onlar için hiçbir şeyim yok. Telefonumu bir kenara koydum ve onun yerine çöreklerle meşgul oldum.

Etrafa baktığımda, bu küçük San Diego yapım şirketindeki havanın, Los Angeles'ın tüm parlak cam duvarlı veya kasıtlı olarak endüstriyel yaygarasından çok daha kumsal ve soğuk olduğunu kabul etmeliyim. Ama tanıştığım adam ofisinden dışarı çıktığında, Hollywood'un San Diego'da bile Hollywood olduğunu hatırladım.

Sanırım onu bir yerden tanıyorum ama nereden çıkaramıyorum - bu benim en sevdiğim kahve dükkanlarında veya barlarda takılacak bir adam değil. Saçları o kadar mükemmel kıvrılmış ki, uzaktan bir Lego saç bloğu gibi görünüyor. Boyu dikkatimi dağıtıyor, bu yüzden adını anlamıyorum ama anlamış gibi gülümsüyorum. Beyaz parıldayan dişler, bir çizgi filmdeki ışıltılı sesin yansımaları sağlayacak parıldayan gözler ve beyaz gömlekli gömleğinin altında kasları gergin ve Rexing. Çok açık bir şekilde ateşli. Bu kitabı ben yazıyor olsaydım, onu hemen Seksi Milyoner Yöneticisi olarak atardım. Ne yazık ki, zihinsel Rolodex'im bana bu kahraman arketipi hakkında üç önemli şey söylüyor: Üniversitede oynadığı spor ne olursa olsun hakkında çok konuşacak. En iyi ihtimalle performatif bir feminist. Ve buna bağlı olarak, kadınları aşağılamaktan hoşlanmıyor.

Ama yine de onu ofisine kadar takip ediyorum çünkü bekleme alanında kalırsam,

İkinci bir çörek yiyeceğim.

Hot Millionaire Executive'in ofisi düzenli ve seyrek. Diğer birçok 11m yöneticisinin çalışma alanlarının aksine, imzalı nadir çizgi romanlardan oluşan çerçeveli bir koleksiyona, eski spor ayakkabılarla ilgili bir yemek masası kitabına veya 11m posterlerinden oluşan bir makyaj duvarına sahip değil. Orta Kaliforniya kıyı şeridinde benzeyen birkaç çerçeveli siyah beyaz fotoğrafı, masasının üzerinde bana dönük olmayan başka çerçeveli fotoğrafları ve temiz duvarlardan ve yüzeylerden başka bir şeyi yok.

Ateşli, sıkıcı adam, alçak ahşap bir sehpanın çevresine toplanmış pahalı deri koltuklardan birine oturmamı işaret ediyor ve gerçekten de zahmetsizce

koltuğa düşmeye çalışıyorum ama kotumdaki yırtık dizimin en kötü yerinden vuruyor ve oturduğum anda duyulabilir bir yırtılma sesi çıkarıyor. Bir an geçiyor ve buna tepki verip vermemesi gerektiğini tartıştığını görüyorum.

Bunun yerine gülümseyerek buna karşı karar veriyor gibi görünüyor. ekliyorum *Güzel gülümseme* onun karakter açıklamasına. "Bugün geldiğin için teşekkürler, Felicity."

"Ah. Bir İngiliz." Çağlar boyunca ilk, minik pantolon Rutter'ı hissediyorum ve zihinsel arketipim Rolodex'i güncelliyorum.

"Blackpool'da doğup büyüdü."

"Nerede olduğunu bilmiyorum ama kulağa korsan gibi geliyor."

Buna gülüyor, alçak, gürleyen bir sesle. "Kuzeybatı İngiltere."

Başımı salladım, etrafa bakındım ve böyle görünen bir adamın korsan memleketini nasıl terk ettiğini, nasıl olup da bu kadar mülayim bir ofise düştüğünü ve sonunda kitaplarıma giden yolu bulduğunu anlamaya çalıştım. Ne yolculuk. Gözlerim yüzüne döndüğünde, daha önce tanıştığımız duyguyu üzerimden atamıyorum. "Birbirimizi tanıyor muyuz?"

Tereddüt ediyor, farklı bir şekle bürünmeden önce ağzından bir kelime çıkıyor. "Öyle olduğuna inanmıyorum. Ama eski karım büyük bir hayran."

İçimden naif bir gülüş kopuyor. "Bunun şimdiye kadar aldığım en garip iltifat olduğunu söyleyeceğim."

Yüzünü buruşturması bile gerçek olamayacak kadar mükemmel görünüyor. "Üzgünüm. Sanırım bu senden etkilendiğimi söylemenin garip bir yolu. Natalia'nın ince zevkleri var ve kitaplarınızın her birine sahip."

Bir kaşın keskin bir şekilde gökyüzüne baktığını hissediyorum.

"Beni de hayran yaptı," diye itiraf ediyor ve hayır, artık çok ileri gitti. Bu heriflerden biri şunu söylese çok ferahlatıcı olurdu: *Kitaplarınızı okumadım ve kankalarımınla bu türle dalga geçmeyi seviyorum ama yayıncılıkta en büyük okuyucu kitlesine sahip olan romans ve bundan para kazanmak istiyorum.*

Dişlerimi sıkarak gülümsüyorum. Onun yalanını yakalama zamanı. "En sevdiğin kitap hangisi?"

"Muhtemelen söylememi beklediğini biliyorum. *Korucu Kalesi* veya *Sonunda Yol* her ikisindeki eylem nedeniyle, ama söyleyeceğim *Baz Eşleştirilmiş*"

Ah, sevimli asistanı Google'da iyi demek. Bu yüzden buradayım. "*Baz Eşleştirilmiş* bu."

Ateşli Brit cömertçe ellerini açar. "Zeki bir fikir Felicity ve zamanlama harikaydı."

Veya belki de Google'da o kadar iyi değildir. Beni kişisel veya profesyonel

olarak tanıyan herkes bilir ki, bana Felicity diyen tek kişi

eski öğretmenlerim ve o zaman bile sadece sınıfın ilk gününde veya başım belaya girdiğinde.

Her neyse, tepeden bakan tonuna rağmen haklı - zamanlamaöyleydiHarika.

BEN

yazdıBaz Eşleştirilmiştpkı GeneticAlly'nin DNADuo uygulamasını piyasaya sürmesi ve yayınlanması teknolojinin yükselen heyecanıyla mükemmel bir şekilde örtüşmesi gibi. Elmas Maç olduğu ortaya çıkan iki yeminli düşman hakkında olan bu kitap, en çok satanlar listesinde uzun süre kaldı. Ancak küçük bir yapım şirketi bir diziyi satamayınca geçen ay hakları geri aldım.

"Dinle Ted..."

"Connor."

"—Dürüst olacağım," diyorum bunu geçiştirerek çünkü açıkçası, isminin pek bir önemi yok. "Haklar mevcut ve onu bir filme veya diziyeye uyarlamak için biriyle çalışmaya karşı değilim, ancak bu proje birçok nedenden dolayı benim için özel ve ben temkinli-"

Dev bir adamın elini tutuyor. "Böldüğüm için üzgünüm. Sadece... görüşme istememin nedeni bu değildi.

Hemen kafam karıştı. Ve belki de menajerimin e-postasını gözden geçirdiğim için kendime biraz kızdım. "Ne?"

"Uyum sağlamakla ilgilenmiyorumBaz Eşleştirilmiş" Seksi Brit başını sallar.

"Ben

Yaklaşan bir şovda başrol olarak seçilmeye açık olup olmadığınızı merak ediyorum. Bunun üzerine endişeyle kaşlarımı çattım. "Ben bir yazarım."

"Evet."

"Bir an aynı sayfada olduğumuzu hissettim." Parmağımı aramızda ileri geri salladım. "Ama bu soru bizi farklı türlere götürdü."

Gülüyor ve bu sadece göğsündeki seksi bir derinlikten geliyormuş gibi görünmekle kalmıyor, aynı zamanda bir yanağında düşük olan küçük bir gamzeyi de ortaya çıkarıyor.

İngiliz,Vegamzeli Asla bir klişeye güvenme.

"Yaklaşan bir realite randevusu programında sana ana karakter rolünü teklif etmek istiyoruz."

Ona boş boş bakıyorum.

"Ben?" "Evet."

"Bir flört programı
mı?" "Evet."

“Bir yerde *Ben* çıkıyor mu?” “Evet.”

"Bu bir şaka mı?" Hemen şüpheleniyorum. Ve sonra tıklar. Geçen yıl, uzun metrajlı dünyada pek çok bağlantısı olduğu konusunda ısrar eden bir topluluk tiyatrosu yönetmeniyle birkaç randevuya gittim. Belki de inançsızlığımı bu kadar belli etmemeliydim. "Bunu sana Steven mı yaptı?"

"Steven?"

"Soyadını hatırlamıyorum," diye itiraf ediyorum. "Ama ateşli gitar çalan kolej gönül yarası arketipini hayal edin, sonra çene çizgisine yirmi yıl ekleyin."

Ateşli İngiliz kaşlarını çattı. "Ben... Evet, hayır. Steven'ın bu işe karışması yok. Ah. Elbette. Billy mi? Paramount'ta çalışıyordu. Kas taklidi yapıyorum. "Vücut geliştirme takıntılı? tıraş *her şey*?"

Şaşkınlıkla başını sallıyor. "Şuradan geliyor..."

“*Evan*” Deri koltuğun koluna tokat attım. "Kahretsin, elbette!" Hot Brit'e bakıyorum. “Pratik bir şakayı severdi. Ondan Bart Simpson dövmesi düşük olduğu için ayrıldım ve demek istediğim *Gerçekten* Kalçasının aşağısındaydı ve düşünmeden onun üzerine gidemezdim. *Şerefe dostum*. Bir ruh hali öldürücüydü.

"BEN-"

"Sonunda büyük bir tartışmaya girdik ama yine de bana o gece yaz saati uygulaması için saatlerimi bir saat geri almamı hatırlattı." Güldüm. "Ona korkunç dövmesinin seks hayatımızı mahvettiğini söyledim ve o da, *Vay canına, bu bir serseri, ama aynı zamanda fazla uyuma*” Dikkatimi tekrar Hot Brit'e çevirdim.

"Peki şimdi

Düşünüyorum da, bunu yapmış olamayacak kadar iyi biri olabilir. Bana söyleyebilirsin eğer—”

"Bu adamların hiçbirinden gelmiyor," dedi yavaşça. "Bu çok gerçek şovu geliştiriyorum ve bunun için başvurduğum ilk kişi sensin."

Tamamen suskunum.

"Ama... bu adamlardan herhangi biri senin *akımerkek* arkadaş?" O sorar.

"Bu terimi ne zaman kullanacağımdan asla emin değilim," diye itiraf

ediyorum sesindeki ince 1 lm'lik onaylamamayı aşarak. "Erkek arkadaşın birden fazla seks yaptığın biri mi? Bir gecelik erkek arkadaşın olabilir mi? Hafta sonu erkek arkadaşı mı? Yoksa erkek-kız arkadaşı belli bir süre sonra mı konuşturmak gerekiyor?

Çıkmak için harcanan? Ne olursa olsun, hayır, o adamların hiçbirisi şu anki erkek arkadaş değil.

Ateşli Brit boğazını temizliyor ve sehpanın üzerindeki bir kitabı düzeltmek için uzanıyor. "Tamam aşkım."

Gülümseyerek onu izliyorum.

"Gösterinin konusunu dinlemek ister misin?" incilerini tutmayı bitirmiş gibi görüldüğünde sorar.

Çok iyi hazırlanmışsa, tüm hileyi yapmasına izin vermeye hazırım. Kendini yere ser, Colin.

Konuşmadan önce bir vuruş yaptı ve ona baktığımda, bakışlarında Fare'nin hayal kırıklığını görüyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum ama yine de mutluyum. Takım elbiseli beyaz adamları hayal kırıklığına uğratmak için para alabilseydim, gazilyoner olurum.

Yeniden bir araya gelerek söze başladı, "Görücü usulü evlilik fikri beni her zaman büyülemiştir..."

Ah oğlum.

"—bu konuda modern zamanın çoğu oldukça başarılı."

Tamam, bununla gideceğini düşündüğüm yer orası değildi.

"Bizi iyi tanıyan insanların partnerimizi seçmesine izin verdiğimizde, genellikle oldukça iyi bir iş çıkarıyorlar. Ama geçen gün, çoğumuzun -yüz yüze, ekranda, edebiyatta- o kadar çok aşk tasviri gördüğümüzü düşündüm ki, gerçek duyguyu tanımlamada iyi olmalıyız. Sizce değil mi?

omuz silkiyorum "Aslında, yetişkinlerde genellikle sınırlı olan duygusal zeka kapasitesine hayret ediyorum."

"Ya seni on iki erkeğin olduğu bir eve koysak..."

"Eh, şimdi kesinlikle dinliyorum."

"...kalbinizi kazanmaya çalışan kimler..."

"Konuşmaya devam edin."

"—ama her hafta yarışmada kimin kalacağını siz seçmek yerine, biz izleyicilere bölüm yayınlandıktan sonraki yirmi dört saat boyunca kimin kalıp kimin gideceğini canlı olarak oylayacağız. Elenen yarışmacı veya yarışmacılar bir sonraki bölümün başında 1. olacak."

“Yani izleyicinin kiminle bitirmemi istediklerine oy vermesine izin mi verdin? söz hakkım yok mu?”

Başını bir yandan diğer yana eğiyor. "Evet ve hayır. Seyirci tepkilerinizi ölçmek zorunda kalacak. Ama orada bazı harika seçenekler olacağını umuyorum, çünkü bunu gerçekten ilginç kılabileceğini düşündüğüm şey: Yarışmacıları, DNADuo uyumluluk puanlarınıza göre belirleyeceğiz. Sanırım buna aşinasın?”

Kalbim durmuş gibi hissediyorum. Bu, River'ın teknolojisi. Ah, tanıdık geliyor. “Bazı puanlar düşük olacak, bazıları daha yüksek olacak” diyor.

"Ama emin olacağız

oyuncu kadrosunda en az bir Altın Maç veya daha iyisi var. İşin püf noktası, ruh eşinizi kimin daha iyi bulabileceğini görmek: teknoloji mi yoksa seyirci mi?

Şaşkınlığımı saklamaya çalışıyorum. "Sen ciddisin."

Ateşli Brit başını salladı. "Kitapların uluslararası çok satanlar listesinde, Felicity. Her yaştan ve sosyoekonomik demografiden okuyucunuz var ve en büyük hayranlarınız realite TV izleyicisinin tam kalbinde. Bu örtüşme sizin kitap satışlarınız ve bizim reytinglerimiz için çok avantajlı olabilir.”

Pencereden dışarı bakıyorum. Yanılmışım: Onun bu kadar açık sözlü olması tatmin edici değil ki asıl mesele neden burada olduğum. Beni istiyor çünkü markam -mutlu romantizm- izleyicilerle iyi oynar. Bu adamın artık mutlu bir romantik olmadığımı bilmesinin hiçbir yolu yoktu, ama kendi sektörü göz önüne alındığında, iyi bir gösteri sergileyebildiğim sürece bunun önemli olmadığını söylediler. Bunların hepsi beni aşk konusunda daha da karamsar hissettiriyor.

Garip bir şekilde aklımı okuyarak, "Bu flört programlarının çoğunun uydurma veya alaycı olduğunu biliyorum," diye devam ediyor, "ama bence bu farklı olabilir. Çünkü o*Sen*. Senden etkilendim ve daha yeni tanıştık; İzleyiciler de aynı şeyi hissedecek.

Okuyucularınız*istek*1. aşka.

Bu, kalbe saplanan bir ok gibidir. Tatlı okuyucularım ikinci kez sevmemi istiyor ve görünüşe göre onlara veremeyeceğim tek şey bu. O ve yeni bir kitap.

Ateşli Brit eğiliyor, yeşil gözleri ciddi ve yumuşak. "Kadınların diğer kadınların 1. mutluluğunu izlemek istediklerine gerçekten inanıyorum."

Gözlerimi kırpıştırarak ona döndüğümde kanımda bir şeyler soğuyor. "Söylemesi çok hoş bir şey gibi görünüyor, peki bunu söylediğinde kulağa

neden ironik geliyor?"

Bir an için şaşırırnış görünüyor, ifadesi   k yor. "Ben... Hayır, gerçekten ciddiym."

Ayağa kalkmak için itiyorum. "Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

İlgilenmiyorum."

beş

CONNOR

Felicity o kadar ani bir şekilde gidiyor ki, kırbaç darbesi düşüncelerimi kafatasıma tokatlıyor ve ben sadece sessizce onun arkasından bakıyorum. Onun kadar çarpıcı ve başarılı bir kadının bir realite şovunda başrol oynama fikrinden hoşlanıp hoşlanmayacağı konusunda 150 yaşındaydım, ama başkanın onu düpedüz kızdırmasını kesinlikle beklemiyordum. Bu şovu korkunç - ve gizemli bir şekilde - yanlış anlamadan sunamıyorsam, onu başarılı kılabilmem için ne gibi bir umudum var?

"Az önce mi oldu?" Boş kapı eşiğine sordum, bir kafa belirmeden hemen önce ve patronum bana bir dizi parlak beyaz cila fırlattı.

"Bir saniyen var mı?"

Saatime bakıyorum. "1ve'de Shazz ile üst katta olmam gerekiyor."

Blaine araya girerek elini cebine atıyor ve bozuk para sallıyor. "Bill ile çizgiyi yeni aştım," dedi bana. Bill Masters CFO'dur ve Blaine'in korktuğu birkaç kişiden biridir. "C-suite gerçekten bu flört şovunun gerçekleşmesini istiyor." Dramatik bir etki için duraksıyor, ağzının yarısı ukala bir sırıtışla kalkıyor. "Sana bir buçuk milyon veriyorlar."

"Dolar mı?"

Hayır, Connor, fahişeler. Evet, tabii ki dolar."

Söylediklerinin anlamı nihayet nüfuz ediyor. "Bunun için bana 1,5 milyon dolar veriyorlar ama biyoçeşitlilik doktorum için 40 bin dolar vermeyecekler mi?"

Burnundan ıslık gibi bir nefes alıp veriyor, sanki sabrı tehlikeli bir şekilde çatlayan bir buz tabakasıymış gibi. "Dediğim gibi evlat, bunun olmasını hepimiz gerçekten istiyoruz. Bu arada, programlamadaki Barb bir cesedin nereye gömüldüğünü biliyor olmalı çünkü senin zaman aralığın ABC'de en iyi zaman olacak. Sonra "Cumartesileri" diye düzeltiyor.

Cumartesi gecesi zaman aralığı hakkında tam anlamıyla hiçbir prime time yoktur.

Yüz ifademi okuyan Blaine, "Dinle, bu zaman çizelgesine göre, Cuma günü inmediğimiz için şanslıyız. Yeni prosedürleriyle ilgili bazı şüpheler vardı ve onlar yuvayı doldurmadan önce onlara ulaştık. Şimdi bana iyi bir haber ver. Muhtemel bir ipucuyla görüştüğünüzü duydum?"

Öyleydim, dedim, gittiğini belirtmek için çenemi kaldırarak. "İlgilenmedi."

"Yetersiz para?" O inanılmaz. Blaine'e göre, birinin bunu geri çevirmesinin tek mantıklı nedeni bu olurdu. "Bazı insanlar önlerine gelen bir fırsatı göremeyecek kadar aptal."

"Para kısmına bile gelmedik. Doğru 1t değildi sanırım." Beni havaya uçurduğu gerçeği yerleşiyor ve beklediğimden daha fazla hayal kırıklığına uğradım. Bir an karşımda otururken, geçen hafta barda gördüğüm kadının ofisine geleceğine dair çılgın kismete inanamadım. Ve tabii ki, güneşten harap olmuş, cesareti kırılmış bir grup bilim insanı yerine bir kez olsun seksi, başarılı bir aşk romanı yazarıyla çalışabilmenin ne kadar güzel olacağını anladım.

"Doğru 1'i 1'inci yapmak senin işin," diyor sertçe.

"Demografik kesim tarafından benzersiz bir şekilde sevilen birini bulmayı umuyordum," diye açıklıyorum, onun kızgınlığından uzaklaşıp üretken bir şeye yönelmeye çalışıyorum, "ama belki de kutunun çok dışında düşünüyordum. Farklı bir yoldan gitmek zorunda kalabilirim."

"Sadece normal yoldan git: bacaklar, göğüsler, dudaklar."

Ah, Blaine. Bir nesil yürüyen davalılar. Cevap olarak boğazımı temizledim.

"Kadın biçimli ve istekli." O ikiye katlanır. "Tek ihtiyacımız olan bu. Beni güncel tut." Blaine masama bir parmak eklemi vurdu. "Uçmalıyım."

Ve görüldüğü gibi, gitti.

"Bu kahrolası gün," dedim boş kapı eşiğine ve sadece bir saniye sonra, başka bir kafa belirerek beni ödümü koparttı. "Aman Tanrım."

Yapımcı meslektaşım Trent Choi kolunu uzatarak bana saatini gösteriyor. "Üç dakika sonra Shazz'la o toplantımız var."

Zavallı Trent. Buralarda toplantılara zamanında gelen tartışmasız tek kişi o. "Doğru," diyorum. "Blaine ile sohbet ediyordum."

"Ah?" Hızla omzunun üzerinden arkasına baktı. "Bir saniyen var mı?"

"Kurs."

İçeri giren Trent, koridorun yalnızca küçük bir bölümü görünene kadar kapımı kapattı. "Korkmaya başladım, eğer *Smash Kursu* çalışmıyor, bir işim olmayacak."

Ona acıyarak yüzümü buruşturuyorum. "Blaine ne dedi?"

"Bu şov işe yaramazsa, işsiz kalacağım."

"Durumu iyi okumuşsun gibi görünüyor." O yüzünü buruşturdu ve ben onu yumuşatmaya çalıştım. "Daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, ben de aynı gemideyim. Bana bir flört şovu yaptırıyor."

"En azından bunlar başarılı. Ekstrem spor yarışmalarını kim izliyor ki?"

Kelimenin tam anlamıyla herkes, Trent. Bu zavallı, kitap düşkünü herif.

"Altı hafta yollarda olacağım," diye yakınıyor. "Birbirlerini öldürmek isteyen terli, testosteronla dolu hafta sonu savaşçılarıyla otobüste altı hafta geçirdikten sonra geri gelip iyi bir zamanmış gibi göstermek için görüntüleri düzenlemem gerekiyor."

"Üzgünüm dostum." Omzuna hafifçe tokat attım. Endişesini anlıyorum. Bu şovlar kesinlikle dikkat çekiyor, ancak almaya hazır olduğumuz türden bir ilgi olup olmadığını bilmiyorum. Flört programım berbat, ben mahvoldum. Ve eğer berbat değilse, önemsedğim türden programlamaya ne kadar sorunsuz dönebileceğimden emin değilim. Sanırım alttan beslemeye takılan tek kişinin ben olmadığım için bir teselli var.

"İne olacağına eminim. Her seferinde bir şey, ha? Şu anda 1. birine ihtiyacım var" - tırnak işaretlerini kaldırıyorum - "'kadın biçimli ve istekli' ve sadece bunu atlat."

altı gazlı

TBir konuşmanın sonunu dinlerken bir şeyi yanlış yorumlama riski her zaman vardır, ancak bu durumda hataya yer yoktur.

... kadın biçimli ve istekli birini bul ve bunu atlat.

Park doğrulaması için geri dönmüştüm, ancak kafatasımın içinde aynı anda üç patlama meydana geldiğinden hemen unutuyorum. Birincisi, o kadar korkunç ki, Hot Brit herhangi bir biçimde bir kahraman olmayı hemen bırakıyor ve artık sadece zafer kazanmam gereken bir kötü adam. İkinci farkındalık, ne yaparsam yapayım bu şovu yapacak olmasıdır. Bu saçmalığı yaymak için River'ın uygulamasını kullanacak ve merkezdeki kadını mutlu bir şekilde ruh eşine çaresizce resmedecek, sanki tamamen kendi başına değilmiş gibi, çünkü realite televizyonu yöneticileri kırk yıldır kadınlara bakış açılarını güncellemediler.

Üçüncü patlama en güçlüsüdür. Bu adamdan artık ne kadar nefret etsem de, mikrofonu bana vermeyi teklif ettiğini görmezden gelemem. Kaç kez boş boş merak ettim, erkekler kadınların ne istediğini bilmek istiyorsa neden istemiyorlar?

sadece—oh, bilmiyorum—*direk kadınlara sor?* Ateşli Brit bana bir şans verdi

bu şovun birinci bölümde Play'e basan her kadın için bir felaket olmamasını sağlamak için. Çıkmanın ve aşık olmanın ne anlama geldiğine dair kelime dağarcığını, formatı ve tartışmayı seçebilirim.

Yapımcının kapısına kadar yürüdüm, sonuna kadar ittim ve onu az önce duyduğumu fark ederken ifadesinin kızgınlıktan dehşete dönüştüğüne tanık oldum.

Bunun için beni ne kadar çok istiyorsun? Açıkça soruyorum.

Yutkunuyor ve odadaki duvarın içine çekilmek istiyormuş gibi görünen diğer adama bakıyor. Ateşli Brit, sözlerini dikkatlice düşünür. "Bu projeyi değerli kılacak tek kişinin sen olduğundan şüpheleniyorum."

Bunun cahilce mi yoksa düşünceli mi olduğunu söyleyemem. "Asansörde cevabımın çok aceleci olabileceği aklıma geldi."

Bana bakıyor, anlamıyor.

"Bu şovu yapacağım, ama sadece kendi şartlarıma göre." "Şartlar mı?" tekrar eder. "Örneğin?"

Göz temasını bozmamaya çalışırım. Ben... şartlarımın ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. "Ajanım aracılığıyla fikirlerimi size iletacağım. Bunun için beni istiyorsan, gönderdiği şeyi dahil etmeyi kabul edeceksin.

Kolayca sessizliğe bürünür, konuşmak için acele etmez ve isteksizce onun bu özelliğine saygı duyduğumu kabul ediyorum çünkü bu benim hiç hakim olamadığım bir şey.

"Bu şartları iyi niyetle seçeceğine güvenebilir miyim?" sonunda sorar. "İzleyiciyi aklında tutacak mısınız?"

Vay canına, bu küçümseme. "Kelimenin tam anlamıyla sadece umursadığım şey bu

kitle." Sesim o kadar keskin ki kan çekebilir. "Senin aynı önceliğe sahip olduğunu düşünmüyorum. Bazılarının 'kadın şeklinde' olması dışında -bu ne anlama geliyorsa- bu seyircinin kim olduğunu bildiğini bile sanmıyorum."

"Felicity, duydukların..."

bir el tutuyorum Onun mazeretini duymaya ihtiyacım yok; Zaten bunu onun için yapmıyorum. "Evet ya da hayır, Corey. Senin araman.

Gözlerini kırıştırarak bana belirgin çene hattını ve uzun boynu gösteriyor.

Sonunda bana dönüyor. "Tamam o zaman."

Üzerinde titremesi için ona uzanıyorum. "İyi." Anlaşılabilir bir tereddütle uzandı ve elini benimkine dolayarak bana çok formalite icabı bir İngiliz tokalaşması yaptı.

Çantamı omzumda kaydırarak gitmek için döndüm ama yine konuştu. "Mümkünse bir şey daha."

Arkamı dönüyorum.

"Benim adım Connor." Bu sefer gözlerimiz buluştuğunda gülümsemiyor. Ted, Colin ya da Corey değil. Connor.

Bu pislik bana sopayı geçti. Neyi kabul ettiğine dair hiçbir fikri yok. Zavallı adama ne isterse onu arayacağım.

Ne de olsa, adı endişelerimin en küçüğü. Çünkü şimdi terimlerimin gerçekte ne olduğunu, taslağı teslim etmem için üç ay gecikmişken bu realite TV sirki için nasıl zaman ayıracağımı ve onun sağlam, sıcak tutuşu ile sabit, dikkatli bakışının bir kötü adama hiç benzemediğini nasıl uzlaştıracığımı bulmalıyım.

Yedi

CONNOR

Azamanlama hakkında bir haber var mı?" Natalia mutfaktan soruyor. "Yellowstone'daki o kulübe için bir depozito yatırdık ama o zaman bir boş zamanın olaksa Stevie'yi almak istemiyorum."

Yanımda, yeni Harikalar Diyarı tişörtünü giymiş ve pembe bir taçla taçlandırılmış söz konusu çocuk, Afrika Vahşi Yağmurlardan Sonra yapbozumuzda bir fil kulağının köşelerini ve bir aslan kuyruğunun ucunu bulmaya kararlı düzinelerce küçük grimsi boz yapboz parçasını araştırıyor. Bir fil ve yetişkin bir aslanın birbirine bu kadar yakın durma ihtimalini merak ediyorum, ama bu küçük bir kelime oyunu gibi görünüyor.

"Maalesef hayır," diyorum. Zaten haziran; tatillerimiz normalde şimdiye kadar çözümlenir ve kesinleşirdi, ama benim 1 film çekme programım hâlâ havada olduğundan, yaz planları da öyle. "Üzgünüm Nat, bunun bir acı olduğunu biliyorum. Haftalardır Felicity'nin menajerleriyle gidip geliyorum. Sen sadece planlarını yap, ben onların etrafından dolaşırım."

Nat odanın karşısına geçiyor ve benim karşımdaki Roor'a oturmadan önce her birimiz için öğle yemeğini hazırlıyor. Normalde hafta sonu için kızım ve ben benim evimde olurduk ama Stevie'nin sosyal çevresi bu gece ve sabah bir doğum günü partisiyle giderek genişliyor gibi görünüyor. Eş-ebeveynlik uzlaşma anlamına gelir ve birlikte vakit geçirmek anlamına geliyorsa burada takılmaktan mutluluk duyarım.

Yemek de acıtmaz. Harika kokuyor; Nat ve ben evli olduğumuz iki yıl boyunca onun yemekleri beni fazlasıyla şımartmıştı. Ayrıldığımızda, kendimi toparlamam gerekti - her hafta sonu yürümeye başlayan çocuğuma ramen ve Happy Meals besleyemedim. Artık hiçbir şeyi kendim hazırlamak zorunda olmadığım yiyeceklerden daha fazla takdir etmiyorum.

"Onunla her şey nasıl gidiyor?" diye sordu, dikkatimi dumanı tüten pozole kasesinden çekerek.

Nat ile pek bir şey paylaşmadım çünkü anlatacak pek bir şey yok. Felicity benimle aracıları, avukatı ve ajanları aracılığıyla iletişim kuruyor. Beni taşaklarından tutuyor ve bunu biliyor.

Yüzümü buruşturarak çok sıcak bir lokma yutuyorum.

"Geçici olarak kabul edildi." "Şartlar nelerdir?"

Temsilcisinin onları göndermesi gerekiyor.

"Heyecanlı konuşuyorsun."

Peçeteyle ağzımı siliyorum. "Sana bir şey sormama izin ver. Haftalar önce ondan bu şeyi yapmasını istedim. Teklif ettim - geri çevirebilirdi ama yapmadı. Hâlâ... bir nevi... bağlılığımı biraz sorgulaması garip değil mi?"

Nat hafifçe gülerek bir ısırik alır ve kasesini kaşıkla dürtür. "Gerçek hayatta onun hakkında pek bir şey bilmiyorum - yani, bize ne görmemizi istiyorsa onu gösteriyor. Şakacı, komik ve maceracı görünüyor, ancak bir realite şovu yapacağı bir şey gibi görünmüyor. Bunu düşünmesinin bir nedeni olmalı ve seni pek de hevesli görünmediğin için çağırdıysa, tavrını düzeltsen iyi olur. Natalia doğrudan bana bakıyor. Harika bir adamsın Conn ama biraz züppe davranıyorsun, sanki bu sana yakışmıyor.

Bulmacaya geri dönüyorum. "Doğru ise nasıl züppelik? Blaine beni zorlamasaydı bunu asla yapmazdım.

Son söz ağzımdan çıkar çıkmaz bunun bir hata olduğunu biliyorum. Stevie bile kasvetli bir ıslık çalıyor.

Natalia bana bakıyor. Connor, benim aptal olduğumu mu düşünüyorsun?

"Ne?" Dehşete kapıldım. "Tabii ki değil. Sen tanıdığım en zeki insansın."

"Kuyu,*BEN*realite TV izle. Roman okudum. Ve böyle şeyler söylediğinde, bu küçük düşürücü. Başını Stevie'ye doğru eğiyor ve konuşulmayan*Özellikle bunu kızımızın önünde yaptığındatokmak* gibi yere düşer.

"Sadece olmadığını kastetmiştim*Benim*çanta. Tabii ki seninse harika. Gözleri dönüyor. "Vay. Teşekkür ederim."

"Bu hiç de değil..."

Bu yağı sallıyor. "Bu projeyi üstlenmeyi kabul ettiğinden beri herhangi bir flört programı izledin mi ya da kitaplarından herhangi birini okudun mu?"

"Onları ben sipariş ettim."

Etkilenmemiş görünüyor.

"*Ve*Gururla devam ediyorum, "Brenna'ya Felicity'nin en çok satan 15 kitabı hakkında yazılar yazdırdım."

Stevie tekrar başını salladı. Natalia bana hayal kırıklığına uğramış bir şekilde kaşlarını çatı.

"Tamam, kulağa nasıl geldiğini duydum," diyorum. "Çalışmamı asistanıma rehin veren pislik bir yöneticiyim, bu çok boktandı. Ama Nat, dizi Felicity'nin kitaplarıyla ilgili bile değil. Hakkında0. Ne kadar karizmatik olduğu, insanların önünde ne kadar iyi olduğu hakkında. Seyircinin onu desteklemesiyle ilgili."

"İzleyicisinin onu desteklediğini göremeyecek kadar kalın kafalı mısın?*Çünkü*ile ilgili

kitaplarında bize ne veriyor?

Ben cevap veremedim, devam ediyor. "Bana Harikalar Diyarı'nın müziğini beğenmediğini söyleseydin, 'Pekala, her birinin kendine ait' derdim. Tüm şarkılarını en az yüz kez duydun, bu yüzden bilinçli bir fikir yürütüyorsun. Ama sen hiç aşk romanı okumadın ya da bir realite şovu izlemedin ve Neye dayanarak bu görüşü oluşturdunuz?*düşünmek*bunlar."

Büyük bir fil kulağını başına köprüleyerek başka bir parçayı yerine yerleştiriyorum. "Hadi Nat, aşk romanlarının biraz öngörülebilir olduğunu kabul etmelisin."

"Neden? Çift birlikte sona erdiği için mi?"

"Kesinlikle."

"Bu, türün bir kuralıdır, Connor," diyor. "Google'da arama zahmetine girseydin bunu bilirdin."

Bunun üzerine ne kadar köpürdüğünü duyunca ona el salladım. "Devam et. Hepsini çıkar."

"Onları benim 'suçlu zevkim' olarak tanımlıyorsun. Bunun ne kadar küçümseyici olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Peki, sana zevk vermiyorlar mı?" diye soruyorum, kafam karıştı. "Bu nasıl küçümseme?"

"Evet, ama beni mutlu eden bir şeyi okuduğum için neden kendimi suçlu hissedeyim?"

Cevap vermek için ağzımı açtım ve o kadar net bir bakışla beni iğneledi ki bu, tepeden 1 kırmızı uyarı atışı gibi olabilir.

"Sevdiğim şeylere aptalca ya da hoşgörülecek şeylermiş gibi davranıyorsun," diyor. Demek istediğim, Conn, şu: Bana senin tavrını sorgulamasının tuhaf olup olmadığını sordun. Ama senin küçümsediğini görürsem -ki ben senin ne kadar iyi bir adam olduğunu milyonlarca başka yoldan bilen biriyim- seni hiç tanımadığı ve tüm kariyeri senin altında olduğuna inandığın bir şeyin etrafında toplanmışken o ne gördü sanıyorsun?

Bu sakinleşirken gözlerimi kapatıyorum. Bir keresinde bir uzmanın hoşgörüsüzlüğün merak eksikliği olduğunu söylediği bir proje üzerinde çalışıyordum ve bu bende hep takılıp kalmıştı. Hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğim şeyleri yargılamak için hızlı mı davranıyorum? "Tamam aşkım. Evet."

"Onun kitaplarından birini okuyun." Nat tekrar kaşığını alıyor. "Açık fikirli olun, hatta hoşunuza gidebilir."

Haklı olduğunu biliyorum ve bunu ona söylemek üzereydim ki masanın üzerindeki telefonum gelen bir e-postayla titredi. Açıyorum ve hemen beynim kilitleniyor. "Ne oluyor?"

"Baba." Stevie bana ters ters bakıyor.

"Üzgünüm ama..." Telefonu işaret ettim. "Felicity'nin koşullarının listesi." Metnin hızlı bir taramasını yapıyorum. "Haftada dört güne kadar çekim yapmak istiyor." yukarı bakıyorum "Bu şovlarda insanları tecrit altında tutmanın standart olduğunu düşündüm. Sonuçları saklamak için."

"Onlar açık*Bekâr*Stevie teklif ediyor.

Nat, Stevie'nin tacını düzeltmek için uzanır. "Neredeyse bu programların nasıl çalıştığını bilmek onun işini kolaylaştıracak gibi."

Stevie kıkırdar.

Tamam, sen, dedim ve e-postada gezinmeye devam ettim. Tüm bunlara bakınca, yalnızca şöhret ve teşhirle ilgilenen birini kadroya almanın daha kolay olacağını hemen anladım. Ama bunu yapmak zorunda kalırsam, söyleyecek bir şeyi olan biriyle yapmayı tercih ederim.

Şartlarının bir sürücü gibi okumasını beklediğimin farkındayım -kameralardan uzak kalma talepleri, diyet taleplerinin bir listesi, pazarlama parası veya özel stilistler, kitaplarının olabildiğince çok tanıtımı- ama bunların hiçbirisi yok. Koşullar listesi garip bir şekilde bir cesaret gibi görünüyor. "Bana çok özel bir döküm listesi verdi." Nat'e bakıyorum. "'Cinnamon roll'un oyuncu kadrosuyla ne alakası var?"

"Ah," diyor Natalia, sessiz bir heyecanla. "Ah, Fizzy Chen, sen benim lanetimsin

kahraman"

"Anne. Dil."

Telefonuma bakarak kaşlarımı çattım. "Himbo mu? Bu bir yazım hatası mı?" Nat iki büklüm oluyor, kesinlikle kahkahalar atıyor.

"Açıklığa kavuşturmak sonsuza dek sürecek. Onun agzına bakmam gerekiyor..." Taranan PDF'in sonuna geldiğimde ve alt kısımda Felicity'nin el yazısıyla yazılmış bir notu gördüğümde sustum:

Sorularınız varsa bana mesaj atın. İyi şanlar! Buna ihtiyacın olacağından şüpheleniyorum.

sekiz

gazlı

HBirincisi, dedi Jess masanın karşısında, Twiggs'te, telefonumda bir şeye bu kadar dalmış olsaydım, bana pornoyu paylaşmamı ya da kaldırmamı söyledin.

Eski zamanlarda, çalışmak için haftada birkaç gün Twiggs coLee dükkanında buluşmak rutinimizdi. Deli gibi yazardım ve Jess sayısız şeyler yapardı. (Genellikle) çok üretkendir. Bu günlerde çalışma seanslarımız daha törensel: Jess yazı alıyor ve zorlayıcı bir öpüşme sahnesi yazmaktansa üçüncü bir kulağımı büyütme olasılığım daha yüksek. Ancak atmosfer işten daha rahat olsa da, Jess'in sözleri cihazımı çantama koymam ve kanka zamanına geri dönmem için bir ipucu. Ne yazık ki, Oscar Isaac masanın yanında çıplak dursa bile, bu mesajlaşmadan başımı kaldırabileceğimden emin değilim. Connor Prince III'ün yavaş yavaş deliliğe dönüşünü izlemek gibi.

Darcy?mesaj atıyor.Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum.

Bir kahkahayı elimle bastırıyorum, yazarak,Sessiz düşün.

"Mutluluk."

Başımı sallayarak Jess'e, Ne yaptığımı bilmek isteyeceğini sanmıyorum, dedim. Telefonum tekrar titredi.

"Telefonda

seks mi?"

"Daha iyi."

What's a hot nerd?

Do you really need me to explain that
one to you?

Fine. Silver fox?

Daddy kink.

Vampire?

İçimden bir kahkaha koptu ve diğer müdavimlerden birkaçı bana pis pis baktı. O cevheri unutmuştum. Ama bu sefer Jess'e masanın üzerine bir ağız dolusu kola püskürtmeye o kadar yaklaştım ki, sonunda telefonuma uzanmaya çalıştı ve cevabımı yazmayı bitirmek için onun kavrayan parmaklarından kaçmak zorunda kaldım.

Be creative.

Aceleyle telefonumu yere koydum. "Merhaba arkadaş." "Bugün çalışıyormuş gibi yapmıyor muyuz?"

Yarım saat önce geldiğimde her şeyi koyduğum sağımdaki sandalyeye baktım. Dizüstü bilgisayarımı paketinden çıkarmaya bile zahmet etmedim. Hiç bir şey yapamamama şaşmamalı. Ona sırtarak "Söz veriyorum işle ilgili," diyorum.

"HI-hı."

Jess, veba gibi sosyal medyadan ve iş e-postalarından kaçındığımı biliyor, bu yüzden anlaşılır bir şekilde şüpheli. Detaylandırıyorum: "Gösteri için şartlarım bu öğleden sonra Hot Brit'in gelen kutusuna geldi ve bazı soruları var."

Jess kaşlarını çatı. "Ne yaptın?"

"Ben ne yaptım derken? Neden hemen kötü adam oluyorum? "Bir bakalım," diyor Jess, ellerini Sıçan beyazına dolayarak ve eğilerek daha yakın. "Özel mülkte çıplak dolaştığımızı fark etmeden önce, doğum günün için beni çıplaklar plajına gitmeye ikna ettiğin bir zaman vardı."

"GPS'yi suçla, beni değil."

"Araştırma için beni yatağa tuttun ve sonra anahtarın senin evinde olduğunu fark ettin."

"Sadece yarım saat kadar yalnızdın ve bol su içtiğinden emin oldum!"

"Tamam, şartlı tahliyeyle dışarı çıkan adamla bana ayarladığın zamana ne dersin?" "Vergi kaçakçılığı için! Sanki kimseyi öldürmüş değil."

"Gerçekten mi Fizzy?"

"Eh, hepsini bir arada söyleyince kulağa kötü geliyor!" Sabırla bekler.

Sonunda başımı salladım çünkü:*adil*. "Burada sadece iyi bir gösteri yapmaya çalışıyorum." bu

şüphe derinleşiyor ve ona şunu hatırlatıyorum: "River'dan saklamak zorunda kalacağın bilgileri istemediğin için TV programı hakkında bir şey duymak istemedin." Kim, tahmin edilebileceği gibi, birkaç hafta önce hamburger yerken onun çok ciddi bilimsel araştırmasına dayanan bir realite flört programında başrol oynamam için bana yaklaşıldığından bahsettiğimde yerimden sıçradı. Tabasına yoğun bir bakış ve ardından biraz heyecanlı bir ilerleme vardı. North Star Media'nın şartlarımı gördükten sonra asla kabul etmeyeceği konusunda ona güvence verdim ve River biraz yumuşamıştı. Ama aynı zamanda bu konuda daha fazla bir şey duymak istememişti.

Bu, Jess'e de bir şey söyleyemeyeceğim anlamına geliyor, yoksa kocasından bir şey saklamak zorunda kalacağı için için için yanacak. Bu yüzden ilgisizmiş gibi davranıyor.

Mesele şu ki, *eğersormak* Jessica Marie Davis Peña en sevdiği TV şovu ne? tüm zamanların, diyecek *Kötü kırmaveyaDownton Manastırı*, çünkü bunlar

sosyal olarak uygun cevaplar. Kimse favori şovunun olduğunu söylemiyor*İlk*
Evli

Görünüş, tıpkı kimsenin en sevdiği restoranın McDonald's olduğunu söylemediği gibi. Ancak *birin* yılda 550 milyon Big Mac satın alıyor. Jess, oturma odasındaki dev kesitinde elinde bir küre kırmızı şarapla kendini beğenmiş bir şekilde eğlendiğini hissederek bu gösterileri yer. River ne olmasını isterse istesin, bu durum Jess'in ilgisini çeker. Gizlice heyecanlandığını söyleyebilirim.

Bu da kırıldığı ana kadar geri sayabileceğim anlamına geliyor.

Üçte... ikide...

"Terimlerinizin ne olduğunu sormaya neredeyse korkuyorum," diyor, dizüstü bilgisayarının yan tarafına rastgele bir parmağıyla dokunarak. "Seni tanıyorum, onlar deli."

İçeceğimi dudaklarıma götürdüm ve ılık olduğunu fark ettim. "Bunu mu soruyorsun?" Bilgisayar gözlüklerini düzeltiyor. "HAYIR."

"Tamam aşkım."

Yeni bir metin dizisi bulmak için telefonuma baktım.

You want at least 2 of the heroes to
have experience knitting?

I don't understand the exclusion
term re: poets.

Felicity, my understanding was that you
would enter this negotiation in good
faith.

Are you free to talk?

Kıkırdadım, sanki seks yapıyormuş gibi neşeyle yazıyorum.

Sorry. I'm slammed at the moment.

That depends. Are you in or are you giving up?

Jess yenilgiyle gözlüğünü fırlatırken masada plastik bir takırtı yankılandı. "Sadece bana her şeyi anlat."

"Ama bu flört programıyla ilgili. River bundan hoşlanmayabilir." "Dev para keselerine ağlayabilir."

"Haklısın," diyorum birdenbire. "Pekala, bunu zaten fark etmediyseniz: Ben bir dahiyim."

"Ve takdire şayan bir şekilde topraklanmış."

Dinle, dedim ona. "Bu fikre ne kadar çok girersem, o kadar çok hoşuma gidiyor. Hot Brit yöneticisi benden bir flört programı yapmamı istedi, değil mi? Beni ve on iki adamı bir eve koyun, bana bir push-up sütyen giydirin ve her hafta kimin elenmesi gerektiğine seyircinin karar vermesine izin verin.

Doğru, dedi Jess başını sallayarak.

"İlgi çekici olan şey, elbette, benim için bir dizi kibrit bulmak için DNADuo'yu kullanacakları," diyorum.

Kollarını çaprazlayarak sandalyesinde geriye yaslanıyor. "Üç hafta önce, tek bir erkekle çıkmak bile istemiyordun. Şimdi on ikiyle mi yaşayacaksın?"

"Hayatlarının en iyi dönemindeki on iki erkek, ortalıkta saklanacak bir Fizzy mi arıyor? Ben sadece insanım, Jess. Buna nasıl hayır diyebilirim?"

Kahve fincanının üstünden bana başını sallıyor. "Söylediklerini duyuyor musun? Hiç mi?"

Bunu görmezden geliyorum. "Gerçek konuşma burada: On iki çok fazla olabilir. Benim için bile." duraksıyorum. "Bunu söylediğime inanamıyorum. Ama ben. Bu yüzden, onu sekize indirmeyi önereceğim. Ayrıca çekimler boyunca bu adamlarla bir evde tamamen tecrit edilme fikrinden de hoşlanmıyorum, bu yüzden Hot Brit'e çekim yapması için ona haftada dört gün vereceğimi söyledim ve o günlerde Heroes ve ben sadece... çıkacağız. Her hafta izleyiciler birkaçını eleyecek ve ben kalanlarla yeni, daha ayrıntılı tarihlere gideceğim. Hayatın geri kalanı etrafımızda olup biterken, birbirimizi gerçek hayattaki gibi tanıyacağız."

Jess kaşlarını çatı. “Bunun için mi gidecekler? Bu şovların amacı, bu kadar yoğun, zorunlu yakınlık deneyimi olması değil mi ve gerçek hayatlarınıza geri dönerseniz, ailelerinizle şov hakkında konuşabilir, ipuçları ve geri bildirim alabilirsiniz?”

"Evet, ama flört böyle işler! Onlardan biriyle gerçek dünyada çıkarsam, sonra eve gider ve insanlarımızla nasıl gittiği hakkında konuşurduk. Özellikle iyi giderse, bunu konuşmak ve topluluğumuzu heyecana dahil etmek isteriz. İnsanları o özel kişiyi bir kez bulduğunuzda başka hiçbir şeye ihtiyacınız olmadığını düşündüren bu boşluktaki romantizm tasvirlerinden bıktım. Bu sağlıklı bir aşk anlayışı değil! Tüm zaman boyunca ailesinin ve arkadaşlarının desteğini alan adamlar çıkmak istiyorum, sevdiklerine üç hafta sonra kime aşık olduğuna yemin ettiği hakkında hiçbir şey bilmedikleri bu yeni kişiyi kabul etmeleri gerektiğini söyleyen adamlar değil. Bu insanlar hiç aşk romanı okumadılar mı? Destekleyici bir topluluk, sonsuza dek mutlu olmanın yarısı gibidir!

"Aman Tanrım, Fizzy, bir nefes al."

Duruyorum ve ılık vanilyalı lattemden sakinleştirici bir yudum alıyorum. "Ama bu... flört yapısı kolay. En iyi kısmı duymak ister misin?"

"Hayır tabii değil. Sadece sıkıcı ayrıntılar, lütfen."

"Beni isterse Hot Brit'in kullanması gereken aşk kahramanı arketiplerinin bir listesini gönderdim."

Yüz ifadesi Rattens. "Üzgünüm, ne?"

"Ona yirmi arketipten oluşan bir liste gönderdim - ateşli inek, profesör, rock yıldızı, Navy SEAL, vb. Bu kategorilere giren sekiz Kahramanı kullanacak." Şüpheli bakışına, "O kadar da zor değil," diye ekliyorum.

Jess onu vermem için parmağını salladı. "Listeye bir bakayım."

Telefonumdan alıp masanın üzerinden geçiriyorum. Jessica'nın mavi gözleri ekranı tarıyor, genişliyor ve sonra yeniden baştan başlayarak bazılarını yüksek sesle okuyor. "Bir prens?"

"Ya da daha genel olarak kraliyet ailesi," diyorum gelişigüzel bir şekilde bir tırnağı inceleyerek. "Telaşlı değilim."

Bir duraklama, sonra homurdandı. "İskoç haydut. Gazlı, Tanrım. "Devam etmek."

"Kaçan?" Güler. "Geniş bir ağ atmak hakkında konuşun. Bunu istediğine"

emin misin?

"Açıkçası bunların hiçbirini istemiyordum ama bunu bir araya getirmeyi başarsalardı harika olurdu. Son zamanlarda tek kelime yazamıyorum, bu da web sitemin 'Yakında' sayfasının vajinam kadar ziyaretçi aldığı anlamına geliyor. Ama bununla romantik bir izleyici kitlesine ulaşabilirsem, okuyucularım ve Amaya

-mutlu." Edebiyat danışmanım Amaya Ellis, ağırlığınca altından daha değerli bir baş belası ve son bir yıldır çektiğim baş ağrısını kesinlikle hak etmiyor.

"Amaya bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor mu?" Jess şüpheyle soruyor.

"O kadar ileri gider miyim bilmiyorum ama hem o hem de 1. film menajerim bunun harika bir teşhir olabileceğini düşünüyor. Ve kelimenin tam anlamıyla sahip olduğumdan beri *Hiçbir şey* Ayrıca, DNADuo'yu yapmamın tüm sebebinin araştırma olduğunu ve bununla ilgilenmem gerektiğini de hatırlattı.

zihin ayarı."

Kısaca yukarı bakıyor. "Ve, bilirsin, tüm olası ruh eşi olayı..." "Evet, evet, tabii," diyorum, onun listeyi özümsemesini ve onu elinde tutmaya çalışmasını izleyerek.

birlikte bok. "Yani ne düşünüyorsun? Üzerine gerçek bir düşünce koydum."

"Bu kadarı açık." Bakışları takılıyor. "Vampir? Bir vampiri kadroya almalarını mı bekliyorsun?

Ateşli Brit ona da takıldı. Bunu nasıl yaptıkları benim sorunum değil, değil mi?" Kaşı gökyüzüne dönük ve telefonumun üstünden bana bakıyor.

Dom mu?

"Türe saygı duymalıyım."

Gülümsemesini eliyle bastırarak biraz daha okudu. "Yüzde yirmi veya daha fazlasının terapiye gitmesi, yüzde otuzunun hiç seks yapmadığı bir kadın arkadaşı olması mı gerekiyor? Fizzy, tam bir trolsün. Kısa bir çılgılık atıyor: "Şair yok."

"Bu şimdiye kadar sahip olduğum en harika fikir olabilir. Ne yazık ki, asla olmayacak."

Başını iki yana eğer, *birbelki, belki değil* jest yapmak. "Eğer ne yaparsın? şartlarını kabul ediyor mu?"

Bu yağı sallıyorum. "Ümitlenmeyeceğim. Ve yapsa bile, gerçekten bokumu düzene sokmak ve A oyunumu getirmek zorunda kalırdım. Bu gerçek içime

siniyor. Hot Brit'in bu akıl almaz şeyleri kabul edeceği bir durumu gerçekten hayal etmemiştim.

terimler. Tuhaf taleplerimde güvenlik vardı; kelimenin tam anlamıyla Dünya gezegenindeki herhangi bir kadın bu şovu az önce talep ettiğimden daha kolay hale getirirdi. Bir an için bile olsa sonunda bunu yapacağımı düşünmek midemi bulandırıyor. Komik, ilgi çekici ve - kahretsın - aşka açık olduğumu inandırıcı bir şekilde taklit etmeliydim.

"Bütün bunlara evet diyecek kadar beni istemesine kesinlikle imkan yok."

"Sana katılıyorum." Jess başını sallayarak telefonumu bana geri verdi.

İngiliz McHotpants etiketli yeni bağlantımdan bir metnin geldiği ekran.

"Sadece yaptığını düşünmem dışında."

dokuz

CONNOR

Felcity Chen bir dahaki sefere ofisime geldiğinde, oynamaya hazır görünüyor. Yırtık kot pantolon ve botlar yerine siyah özel dikim bir takım elbise giymişti ve bu noktadan sonra her şeye nezaret etmeyi planladığına şüphe bırakmayan bir ifade vardı. Kibarca Brenna'nın kahvesini uzatıyor ve odayı geçerek onu karşılamak için masamın önünde durduğum yere gidiyor.

"Felcity, seni görmek güzel."

Geniş gülümsemesinin yanında bana el sıkışıyor. Şaşırtıcı bir şekilde, top avcısı estetiğini iyi bir zamanmış gibi gösteriyor. "Bana Fizzy de. DMV'deki adam dışında kimse bana Felcity demez."

Güldüm. "Gazlı."

Masamdaki bir sandalyeye oturmak yerine orta sehpayı çerçeveleyen küçük deri kanepelerden birine oturdu. Bir keresinde kendinden emin insanların mobilyaları yanlış kullandıklarını okuduğumu hatırlıyorum. Yanlara doğru otururlar, kollarını bitişikteki bir sandalyenin sırtlığına geçirirler veya bir masanın kenarına otururlar. Fizzy bunların hiçbirini yapmıyor ama yine de tam bir güven portresi. Duruşu rahat, tek bacak

diğerinin üzerinden geçti, ellerini gelişigüzel bir şekilde bileğinde kavuşturdu, bir işaret 1 parmağı ve sanki bir şeye geri sayıyormuş gibi başparmağı hafifçe vuruyordu. Ayakkabıları parlak mavi süet ve topukluları en az on santim boyunda. Gözlerimin açıktaki ayak bileğinin küçücük bir anlığına takılıp kalmasına izin vermemek için rahat edebileceğimden daha fazla çaba gerekiyor.

"Nasılsın?" diye soruyorum gözlerimi kaçıırarak. "Ben iyiyim."

Karşısına oturuyorum, onun kadar kayıtsızca kendinden emin görünmeye çalışıyorum. Normalde öyleyim. Normalde, Ruster'a sert davranırım. Ancak tavrının yoğunluğu ve vücudundaki rahatlığın ikiliği dikkati dağıtıyor.

Toplantımı aldığınız için teşekkürler, dedi. Saçları topuz yapılmış; birkaç dal gevşedi ve yumuşakça onun uzun, narin boynuna düştü. Sanırım çok az makyaj yapıyor ama dudakları mükemmel, yumuşak kırmızı. Bu program ne kadar boktan bir şov olursa olsun, bu kadın ekranda çok güzel olacak.

"Kesinlikle." Sesimi daha az gergin çıkarmaya çalışarak yutkundum. "Hala çıkarmamız gereken çok şey var." Bir yetersizlik. Temsilcisinin gönderdiği talepler yabancı bir dil gibi okunuyor ama Nat bana ona güvenmemi söyledi, işte buradayız. Ani bıçaklı saldırılara karşı beni korumak için katlanmış bir gazeteden başka hiçbir şeyin olmadığı karanlık, sisli bir sokağa adım atıyormuşum gibi hissediyorum. Bu ya Blaine'den istediğimi almamı sağlayacak uygunsuz ama kısa bir proje olacak ya da profesyonel kariyerimin en büyük hatası olacak. "Ama ayrıntılara girmeden önce," diyorum, "DNADuo ile herhangi bir deneyiminiz olup olmadığını sormak istiyordum. Geçmiş kullanıcı profilleri açıkça gizlidir, ancak hukuk departmanımızın daha önce 1 litre Altın Maçımız olup olmadığını veya The One That Got Away listesine eklememiz gerektiğini bilmesi gerekiyor.

"Uygulamaya aşınayım," diyor, elini uyluğundan aşağı kaydırarak. oradaki yumuşak bir kırıxıklığı düzeltin. "Ve, uh, Altın olanları görmeden önce kibritlerime bakmayı bıraktım."

"Tamam aşkım." Oradaki yüzeyin altında daha fazlasının olduğunu hissederek notu not alıyorum ama o ayrıntıya girmiyor. Defterimi kapatırken, masanın karşısından onun gözleriyle karşılaştım. "Pekala, aklına konuşmaya değer bir şey gelirse bana haber ver. Biz

flört geçmişini bilmene gerek yok ama aynı zamanda tanıştığın ve hoşlanmadığın biriyle seni garip bir duruma sokmak da istemiyorum.

"Teşekkür ederim." Başını sallamaya devam ediyor ama gözlerini yüzümden ayırmıyor. Onun gözetimi altında yapacak bir şeye ihtiyacım olduğundan, koltuğumda öne doğru oturuyorum.

Kahve masasının üzerindeki sürahidenden her birimize birer bardak su dökmek için uzanıyorum. "Tartışmak istediğin bir şey mi var?" Soruyorum.

"Seni tam olarak
çıkaramıyorum." "Ne bilmek
istiyorsun?"

"Arkaplanın ne?" Dolgun dudağının altında düşünceli bir parmağını gezdiriyor. "North Star'ın web sitesi çok derine inmiyor. Google bana senin hakkında pek bir şey söylemiyor. Tek bildiğim, genellikle belgeseller çektiğin ve Kuzey İngiltere'de genç bir korsan olarak büyüdüğün."

İlk toplantımızın geri aranmasına güldüm. Blackpool. Bu doğru. On beşimde Amerikalı babam beni Amerika'ya getirdiğinde yağma ve talan endüstrisinden ayrılmak zorunda kaldım.

"On beş." İrkildi. "Bu çok zor."

Öyleydi, ama oyalanmak için bir sebep yoktu. "1 lm için USC'ye gittim ve burada bitirdim. Ve evet, yakın zamana kadar belgeseller üzerinde çalıştım. Kıyı iklim değişikliği, deniz hayvanları, bilirsiniz."

"1 lm için USC ama San Diego'da küçük bir yapıım şirketinde sona erdi" diyor. "Ya işinde pek iyi değilsin ya da burada olmanın kişisel bir sebebi var. En yeni ortak çalışanınız olmam önemli bir ayrım gibi görünüyor.

Gülümsüyorum, yemlere yükselmiyorum. "LA'da Sony'de çok iyi bir işim vardı. Buraya taşındım çünkü eski karım bir iş buldu ve ben de kızımıza yakın olmak istedim."

Suyuna uzanmadan önce ifadesi duraksadı, yumuşadı. "Neden bu şovu üstlenmeyi kabul ettin? Kıyı iklimi değişikliği bir realite flört şovuna mı dönüşüyor? Gerçekten doğal bir geçiş değil."

"Bana verildi." "Yani,
zorlanıyorsun."

dürüstlük için gidiyorum Birbirimizi çok az tanıyoruz ama bu kadına yalan söylerken yakalanmak istemediğimi şimdiden hissedebiliyorum. "İlk tercihim olmazdı, hayır."

"Bu konuda hiç heyecanlı mısın?"

Hem dürüst hem de cesaret verici bir cevap formüle ederken suyuma uzanıp bir yudum alıyorum. "Şu kadarını söyleyeceğim: Gelmene gerçekten çok sevindim."

Bu onun geniş ve parlak bir şekilde sırtmasına neden oluyor. "Öyle olduğunu biliyorum. Tüm saçma isteklerime evet dedin."

"Madem gülünç olduklarını düşündün," diyorum, "onları neden yaptın?"

"Çünkü çok komikler. Şovu farklı kılacaklar. Eğlence. Hepimiz biraz daha eğlenebiliriz. Orada aynı fikirde olamam. "İlk toplantımızda beni getirmenizin nedenlerinden birinin dinleyicilerimizin neredeyse tamamen kesişmesi olduğunu söylemişsiniz. Bana biraz bu seyirciden bahset."

"Flört programlarını izleyen insanların yaklaşık yüzde sekseni kendilerini on sekiz ila 151 yaş arası kadın olarak tanımlıyor, ancak bunların yaklaşık yarısı kırk bir yaşın üzerinde. Bu, aşk romanlarının okuyucu kitlesine benzer. Tüm 1ction satışlarının üçte biri romantiktir ve bu pazarın yaklaşık yüzde kırkını kırk1 yaşının üzerindeki kadınlar oluşturur, yani tüm saf 1ction satışlarının yüzde on ikisi, kırk1 yaşının üzerinde romantizm okuyan kadınlardır. Başka ne söylememi istediğini merak ederek durakladım. "Tarihsel olarak benim demografim olmadı, ama öğrenmeye çalışıyorum."

Fizzy'nin bakışında, Hollywood'un en güçlü yöneticilerinden bazılarında gördüğüm bir yoğunluk var. "Bu ne anlama gelir?"

Sert davranmıyor ama yine de savunmaya geçmekten hoşlanmıyorum, sözleşmeyi henüz resmi olarak imzalamadığı için burada bu kadar dikkatli davranmam gerektiğinden hoşlanmıyorum ve bugün gitmesine izin vermeden önce buna ihtiyacım var. Fizzy'nin fikirlerini gözden geçirdikten sonra, Blaine bana iki aylık ön prodüksiyon süresi verdi, 1 hafta 1 film çekimi, 1 tamamlanmış bölümler her haftanın sonunda yayınlanacak. Bu, her hafta hızlı düzenleme anlamına gelir. Daha önce hiç bu tür bir editoryal baskıyla bir şey yapmamıştım. Şartlarını beklemek ve her şeyi hukuk departmanımız aracılığıyla yürütmek için şimdiden çok fazla zaman harcadık. yeniden başlayamam

"Bu, herhangi bir yeni izleyici hakkında öğrendiğim şekilde öğrendiğim anlamına geliyor," dedim ona. "Pazar araştırması. Bu durumda, izleyicinin boş zamanlarında başka neler yaptığını incelemek."

Sırtı ve sandalyeme yaslandım, derin bir nefes aldım ve yönümü buldum. "Bana gerçekten ne sormak istediğini sor, Fizzy."

"Buradaki tek araştırmanız Nielsen raporlarını okumaksa, bunu yapmak için kaydolmak istemiyorum. Yaptığınız belgeseller, kalbinizin doğru yerde olduğuna beni ikna etmeye yardımcı oluyor, ama neden siz? Neden bu? Neden *seni için* Bu?"

"Şirket yeni bir yön alıyor gibi görünüyor." Şeffaflığı seçerek omuz silkiyorum: "Biz küçüğüz. Bizden sadece birkaçı var. Muhtemelen bu yüzden ben."

"Yazdığım herhangi bir şeyi okudun mu, yoksa eski karının rafında kitaplarım olduğu için mi bana sordun?"

"Bitiriyorum *Baz Eşleştirilmiş* Su anda. Komik, seksi, yaratıcı ve..." diye devam ettim.

oI, benden kaçan kelimeyi arıyorum. Nat'ın talimatlarına göre okumaya başladım, onun çok sevdiği romantizmin ne olduğunu aradım, Fizzy için bu kadar büyük bir takipçi kitlesi oluşturan o çekirdeği bulmaya çalıştım. *Eğer yapabilirsem*

anla, Bence, Bu şovu başarılı kılmak için ihtiyacımız olan şeyin kilidini açabileceğim.

başarı.

"Ve?" Fizzy alaycı bir şekilde sordu, sanki listemi tamamlayacak bir hakaret bekliyormuş gibi.

"Neşe dolu." Bir patlamada çıkıyor. "Yazılarında çok fazla neşe var."

Önemli bir şeye çarptığımı görebiliyorum. Öne doğru eğiliyor, şimdi daha mutlu. "Evet."

Şimdi bir yere varıyoruz. Romantik*dır-dir* neşe dolu. ne getiriyor *Sen* neşe?"

"Kızım. Benim eserim, tarihsel olarak konuşursak." Sesimi daha boyutlu gösterecek bir şey arıyorum ama burada bu çok satan yazarla oturup neşe ve bağlantı hakkında konuşmak hayatımı köpürtüyor, duruluyor, kuru bir rutinin tekrarı gibi hissettiriyor. "Fotoğraf izliyorum. Dağ bisikleti. Egzersiz yapmak."

Konuşurken, onun amacını anlıyorum: Bunların hiçbirisi, özellikle bu dinleyici kitlesine konuşmam için yeterli niteliklere sahip değil. Stevie ile geçirdiğim zaman dışında, hayatımdaki hiçbir şeyin bana tam anlamıyla neşe

getirmediği doğru. oğunun yalnızken zaman geçirmenin bir yolu olduğunun ve hiçbirinin bağlantı aramakla ilgili olmadığının farkındayım.

Kitabında dün gece okuduğum bölümü düşünüyorum. Daha sonra kadın kahramanın işlerin ne kadar hızlı ilerlediğinden korktuğunu itiraf ettiği bir aşk sahnesiydi. Bu tür bir çatışma çığır açıcı gelmiyordu, ancak şimdiye kadar okuduğum en kavurucu seks sahnesinden sonra böylesine savunmasız ve öz farkındalıkla yazılma şekli, beni bütün gece dalgın hissetmeme neden oldu. Fizzy şakacı, şakacı ikinci kişi, ama Felicity Chen'in öyle olduğunu görmeye başlıyorum.

akıllı - parlak, net - ve ona kendinden emin bir gülümseme ve ölçülü tepkilerden daha fazlasını vermeliyim. İnsanları ustalıkla okuyor ve şu anda iki boyutlu bir

Hollywood klişesine takılıp kalmayacağına ikna olması gerekiyor. "Sıkıcı bir pislik gibi konuşuyorum." Güldüm. "Kitabınızı okumakla ilgili bir şey var ki, şu anki hayatımın verimsiz bayağılığının aşırı farkına varmama neden oldu. Ben," itiraf ediyorum, kelimeleri gözden geçirerek, çünkü göreceli olarak yabancılarla nadiren kişiselleşirim ve meslektaşlarımla asla kişiselleşmem, "biraz işkoluğım.

Ama ben bir egomanyak değilim. Seni işe aldım çünkü bağlantılı olduğunu biliyorum - kelimenin tam anlamıyla ve Mecazi olarak - bu izleyiciye. Bunun bir başarı olmasını istiyorum."

"Onuda istiyorum." Fizzy'nin duruşu rahatlar ve arkasına yaslanır. "Dinle Ateşli DILF. Bir şey itiraf etmem gerekiyor. DNADuo teknolojisine dahil olan biriyle iyi arkadaşım. Bu şovun gerçekleşmesinden heyecan duymuyor, ancak anlaşmanın yapılandırılma şekli nedeniyle medya kullanımı konusunda veto almıyor.

"Bu sorun olacak mı?" Bana Ateşli DILF dediğini düşündüğümü ya da birkaç hafta önce bu cümleyi anlayamayacağım gerçeğini şimdilik görmezden gelerek sordum.

"HAYIR. Ancak bu şovun akıllı olması gerekiyor. Keyifli olması gerekiyor. Saygısız olması gerekiyor. Seksi, gerçek ve ilişkilendirilebilir olması gerekiyor."

"Kabul ediyorum."

Sonraki sözlerinde bir güvenlik açığı beliriyor: "Sorun şu ki, henüz sorguya çekmiş olmama rağmen. *Sen*, Bunu yapmak için doğru kişi olup olmadığım konusunda biraz endişelendiğimi itiraf etmeliyim.

Ah.

Duruşundaki güç, gözlerindeki parıltı - bunların ikisi de ben fark etmeden söndü. Kelimeleri kafamda sıralıyorum. "Kişisel bağlantınız göz önüne alındığında, bu teknolojiyle doğru olanı yapmak isteyeceğinizi tamamen anlıyorum ve burada tüm ağır işleri yapmanızı beklemiyorum. Ama seni çok az tanıyorum bile, izleyicileri kesinlikle memnun edeceğini biliyorum. Nadir bulunan büyüğü bir kaliten var, Fizzy. Eminim ki bunu biliyorsunuzdur - bu sizin yazınızda tercüme edilir ve bizzat tercüme edilir.

"Pekala, teşekkür ederim. Ama hayır." Uzanıyor, avuç içlerini gözlerine bastırıyor. "Eskiden eğlenceliydim. Eskiden milyonlarca fikrim vardı. ben önceden

kendiliğinden ve eğlenceli ve seksi ve ilham verici. Yıllardır bunların hiçbirini hissetmedim.

Nabzım yavaşlıyor ve sonra boğazımdan roket gibi fırlıyor. "Peki sen ne diyorsun?"

'Tüm bunları gerçekten şimdi geri adım atması için mi yaşadım?

"Joy," diyor ellerinin arkasından ve sonra onları kucağına bırakıyor.

"Ne?"

Fizzy derin bir nefes alır ve sonra yavaşça verir. "Sözleşmeyi bir şartla masanda imzalarım."

"Bu da ne?"

"Bu şovun çekimleri başlamadan önceki iki ay içinde, sen ve ben bu ofisten klavyelerimizden uzaklaşıp neşeyi yeniden keşfediyoruz."

on

gazlı

So neşe için çok fazla. Siyah-gri-çizgili bir süveter çıkardım ve biraz öfkeyle yatağımın üzerinde oluşan giysi dağının üzerine fırlattım.

"Deli olmalıyım." Aylar sonra ilk kitabımı imzalamaya gidiyorum. Kendimi hissetmiyorum, ruh halimin kalıcı olarak gemiyi terk ettiğinden endişeleniyorum, okuyucularımla yüzleşmek zorunda kalacağım ve bir sonraki (hala var olmayan) kitap için olabildiğince şımarık ve heyecanlı olacağım ve bir zayıflık anında, Hot Brit DILF'i dürtüsel bir arayışa davet ettim. Arkadaşmışız gibi.

"*Tanrı*. Bu televizyon yöneticisine neden beni almaya gelmesini söylediğimi söyle.

sadece kendimi sürmek yerine bu gece imzalıyorum.

Yatak odamın eşiğinde, küçük kız kardeşim bir avuç dolusu cipsi daha ağzına tıkıyor ve cevap vermeden önce yüksek sesle cıtır cıtır cıtır cıtır. "Çünkü savunmasız kalmaktan kaçınmak için erkeklerle güç mücadelesi peşindesin.?"

"Vay canına, sürükle beni, Alice." Dolabımdaki transparan kollu siyah bir elbiseye uzandım. "Yanlış mıyım?"

Elbisenin içine girmeye çalışırken cevabım boğuk çıkıyor. "HAYIR."

"Ayrıca sen duştayken Amaya tekrar aradı." Yüzümü buruşturarak kendimi hazırladım. "Açtın mı?"
"Mümkün değil. Bana bağışlamak istemiyorum."

Ayakkabı aramak için dolabıma geri dönüyorum. "Gösteriyi yapmamdan memnun ve taslağın bir uzantısı var, ama ona biraz daha somut zaman çizelgeleri vermem gerekiyor ve onları çıkarmıyorum."

"Gerçekten bu realite şovunu bitiriyor musun?" diye sorar Alice, tamamen soğuk bir havaya bürünerek. Hamile, aşırı başarılı kız kardeşime işini azaltması ve rahat etmesi söylendi ve şimdiden acı verici bir şekilde sıkıldı. Bu, neden ayaklarını uzatıp rahatlamak yerine evimin içinde beni takip ettiğini açıklıyor. Sanırım bu flört şovunun başarılı olmasını, hayatının en büyük saçmalama fırsatı olmasını umursadığından daha az önemsiyor.

"Sözleşmeyi imzaladım, yani evet."

"Annem ve babam biliyor mu-"

Onu kesmek için zamanında ortaya çıktım. "Hayır, bırak da onlara söyleyeyim."

Bu konuşmanın düşüncesiyle midem bir anda kasıldı. Otuz yedi yaşındayım ve hala ailemi hayal kırıklığına uğratmanın stresini yaşıyorum. Seksenlerin başında Hong Kong'dan göç ettiler ve belli ki burada birçok Batılı ideale alışacak kadar uzun süre yaşadılar. Ama annemin hala aşk romanlarımı henüz gelmeyeceğinden emin olduğu edebi şaheser için eğitim tekerlekleri olarak gördüğü göz önüne alındığında, yakında realite televizyonunda sekiz erkekle çıkacağım haberine nasıl tepki vereceğini gerçekten hayal edemiyorum. Yatağı işaret ederek Alice'e, "Rahatlayacağına söz vermiştin," diye hatırlattım.

Boş bir şilte parçası bulur ve yerine oturur. "Babam bu akşam gitmiyor mu?"

Durakladım, 1. fermuarı çekmeye çabaladım ve bu elbiseyi bu kadar uzun süredir giymememin nedeninin bu olduğunu fark ettim. Ah, iyi bir nokta.

"Öyleyse şu yapımcıya söyle babama söylesin," diyor, "baba da anneme söylesin."

Ergenlik çağındaki kızlarıyla cinsellik içeren konuşmaları, bir gece bulaşıkları yıkarken yanıma gelip ikimizin de omuzlarına elini koyarak beceriksizce, "Bekaretiniz kutsaldır," diye mırıldanmaktan ibaret olan bir adamın, bir gün ateşli bir aşk romanı yazarının çok gururlu babası olacağını tahmin edemezdik.

İki yıl önce emekli oldu ve tıpkı Alice ve onun gibi

doktorun yavaşlama emri - hemen aklından sıkıldı. Eski bir işkolik olan babam, her hafta Scripps'teki laboratuvarında yetmiş saat çalışmak yerine, şimdi haftalarını üç kitap okuyarak, toplam otuz mil yürüyerek, küçük kardeşim Peter'ın eski Karmann Ghia'sını onarmasına yardım ederek, arkadaşlarıyla satranç oynayarak ve bahçesini titiz tutarak geçiriyor. Alice'e annemin pazarda kullandığı hamilelik karışımını getirmekten ve üç çocuğundan herhangi biri için yemek pişirme çılgınlığı yaparken karısının ona vermesini söylediği yemekleri bırakmaktan bahsetmiyorum bile.

Babam ayrıca Güneybatı'da yaptığım hemen hemen her imzada sevilen bir 1xture. Okurlar onunla fotoğraf çektirmeyi ve kitaplarımın kopyalarını ona imzalatmayı da çok seviyorlar. Arsızca okuyormuş gibi yaptığı bazı fotoğraflar**bu**

*Korsanın En Karanlık Dileği*veya*Açık Denizlerde Kirli İşler*internette viral oldu.

Yani Alice'in fikri akıllıca: Babamı Hot Brit ile tanıştırın, Brit'in Rashy satış sunumunu yapmasına izin verin ve babanın bilgiyi eve, anneme götürmesine izin verin. Boom, dahice.

"Bana bu adamdan bahset," diyor Alice, kırık fermuarla oynamamı izleyerek. "Nasıl biri?"

"Uzun." Başka sıfatlar düşünüyorum. "Ah. Koyu saç. İyi giyimli." "O mu demek istiyorum*Güzel?*" diye soruyor gülerek.

"Sanırım?"

Gösteri için heyecanlı mı?

"Açıkça değil."

"Daha ne kadar 1 lming yapacaksınız?" o soruyor.

"Beş ya da altı hafta sonra, sonunda Rashy gezisine kimi götürmek istediğime karar veririm."

"Aman Tanrım, Peter'ın düğünü ne olacak? Hala gidebilir misin?"

Küçük kardeşimiz birkaç hafta içinde evleniyor ve şimdiye kadar gördüğüm en saçma menüye sahip zengin bir sirk olmayı vaat ediyor. Kardeş olsun ya da olmasın, o sekiz kursu hiçbir şey için kaçırmazdım.

"Orada olacağım, ah mui. Bu, bunların hiçbirine müdahale etmeyecek.

Aynanın önünde duruyorum, inceliyorum. Elbise 1ne - göğüslerim için harika şeyler yapıyor ve çok rahat. Ama sorun gerçekten kıyafetler değil. Bunun

altı aydaki ilk halka açık etkinliğim olduğunu bilmek, okuyucularım la yüzleşmek ve gülümsemek ve her şey eskimiş ve bir sonraki kitap çıkacakmış gibi davranmak zorundayım.

hemen köşede, yapımcı herifin orada olacağını ve gelip beni almasının benim fikrim olduğunu.

Bunu benim yapmış olmam garip. O gelecek. Onu içeri davet edecek miyim? İhtiyacım yok, değil mi? Evime Jess, Juno veya ailemden başka biri ayak basmayalı asırlar oldu.

"Mui mui, benim yerim, kedisinin mutfak tezgahlarında gelişigüzel bir şekilde dolaşmasına izin veren birinin evi gibi mi görünüyor?"

Alice oturur. "Bir kedi aldın mı?" "Genel havayı kastediyorum."

"Hmm. HAYIR?" Alice pelüş yastık dizisine geri döner ve cipsleri tekrar karıştırır. "Ama bu şov hakkında konuşabilir miyiz? *Nedir-dirBT?*"

"DNADuo uyumluluğu için inceledikleri bazı adamlarla randevuya çıkıyorum ve izleyiciler kiminle en uyumlu olduğumu düşündükleri konusunda oylama yapıyor - Yatağымda cips yemeyi keser misin?"

Beni görmezden geliyor ve birkaç tanesini daha ağzına sokup etraflarında konuşuyor. "Yine de neden bir flört programına gitmen gerekiyor?"

"Yapmıyorum*ih*tiyaçile. Ben..." Sözüümü kesiyorum, çoğu kişiye en iyi nasıl açıklayacağımı bilmiyorum.

yetkin kadın, yazımda sıkışıp kaldığımı biliyorum, flörtümde sıkışıp kaldım, nasıl emin olduğum tek şey okuyucularımı, ailemi ve arkadaşlarımı sevdiğim ve bu şovu yapmak bunlardan ikisini hallediyor. Ben sağlam sokak tabelaları ailesindeki Roppy rüzgar çorabıyım.

Kız kardeşim ve sevimli göbeği beni mutfağa kadar takip ediyor, burada kabus gibi görünen bir hurda çekmecesini açtım ve 1. kırık fermuar kulpu için bir çengelli iğne açtım. Mühürlü bir prezervatifin parlak folyo köşesini görüyorum ve ataç ve kırık kalem çığının altından çekip alıyorum.

Bu an mükemmel bir mecaz gibi geliyor.

"Eski çekmecende prezervatif mi saklıyorsun?"

"Bunu tekrar sor," diyorum "ve kulağa ne kadar komik geldiğini anla."

Arkamdan homurdandı ve bir koruma dalgası hissettim. Alice'in hayatı bir saniye bile alt üst olmamıştı. On beş yaşındayken hedefleri, yaşları ve hatta bazen yerleri içeren bir dönüm noktası listesi yaptı:

*... Stanford'a on sekiz yaşında başlayın, yirmi ikide mezun olun, Johns'ta tıp
fakültesi*

Hopkins, San Diego'da ikamet, otuzda evlilik, ilk bebek otuzda doğdu

beş...

Şimdiye kadar tek bir tanesini bile kaçırmadı.*yirmi sekiz yaşında Fizzy'nin düğününde baş nedime.*(Birkaç yıl önce görev bilinciyle bunun üzerini kalın siyah bir keçeli kalemle sildi ve kitabımın*New York Times*bunun yerine listeleyin.) Ama hamilelik onun en sevdiği deneyim değildi ve merak ediyorum şu anda yaptığım şeyin küçücük bir kısmını bile hissediyor, sanki bilinmeyen karmaşıklığı, kötü kör kıvrımları, korkunç boşlukları olan bir gelecekle karşı karşıyaymış gibi.

"Hiç izini kaybettiğini hissettin mi?"

Büyük, hamile karnını işaret ediyor. "Bu çocuk daha burada bile değil ve ben altı ay önce kim olduğumu hatırlamıyorum. Gerçekten her sabah koşar mıydım? Eğlence için?"

"Son zamanlarda çok amaçsızdım," diye itiraf ediyorum ve eminim bunu duymak onun için tuhaf. "Bu şovun kendime geri dönmenin bir yolu olabileceğini hissediyorum. Muazzam bir başarısızlık olsa bile, en azından bir şey*farklı*"

"Anladım," diyor özlemlerle. "Son zamanlarda paraşütle atlama rüyaları görüyorum." "Sen?"

Başını sallıyor. "Bazen bir Oreos okyanusuna paraşütle atlıyorum. Dün gece biraydı."

Bu beni güldürdü ve kollarımı beline dolamak için döndüm. "Bana bunu yaparak büyük bir hata yapmadığımı söyle."

"Sen değilsin. Aslında listeme yazdım, bilmiyor musun? 'Fizzy, otuz yedi yaşında ve hayatının en güzel anlarını yaşarken çılgın bir aşk realite şovu yapıyor.'"

on bir

gazlı

Aylardır ilk imzama Hot DILF getirmenin beklenmedik bir avantajı, okuyucuların bir sonraki kitabımın ne zaman yayınlanacağıyla çok daha az ilgilenmeleri ve arka planda kalan dev adamın kim olduğuyla çok daha fazla ilgilenmeleri. Etkinliğin Soru-Cevap bölümünde birkaç mırıltı ve bakışma oldu, ancak imza başladığında, sıradaki herkes babamla konuşan 1,80 boyundaki kış parçasının kim olduğunu anlamaya çalışıyor.

Bunu biliyorum çünkü sıra kitap raflarının etrafında örülürken hepsi onu takip etmeye çalışırken boyunlarını kırıyorlar. Birçoğu dışarı çıkıp bana sordu. Cevaplarım, "O benim güvenlik detayım" ile "O benim posta siparişi damatım" arasında değişiyordu.

Dinle, anladım. Daha önce kapımın önünde Casual DILF'i görünce hazırlıksız yakalandım. Bozulmamış bir ofiste oturan kolalı gömleklili adam gitmişti. Hot Brit'in bu versiyonu, yumuşak, soluk bir Rannel gömleği ve çok sevilen spor ayakkabılarıyla yıpranmış kot pantolonuyla daha çok ateşli bir oduncuya benziyor. Saçları alnına düşüyor; gözleri karanlıkta duran biri için inanılmaz derecede parlak görünüyor

bir kitapçının köşesi. İçinde *Son kadeh*, Kahraman Jack Sparling'in gözlerini bu şekilde tarif ettim - "içten aydınlatılmış", sanırım öyleydi - ama onu hiç şahsen görmedim.

Hariç-

Zihinsel olarak geriye doğru sarsıldım, Jess'le birkaç ay önce barda odanın karşısına baktığımda ve takım elbiseli adamla göz göze geldiğimde, saçları buruşuktu, çenesi bıçak gibiydi. Bana koridorda buluşup gelecek aya kadar beni becermek istermiş gibi bakmıştı.

Bu gerçekten aynı adam mı? Tüm bunların o hareketsiz, jöleli saçların, parlak diş macunu reklamı gülüşünün ve bembeyaz siyah takım elbisenin altında saklandığına inanamıyorum.

Kucağıma bakıp Rutter'ın oyalanmasına meydan okuyorum. Ama kayboluyor ve önümdeki okuyucu bana iyi olup olmadığını sorduğunda günümüze geri dönüyorum.

"Benzin," dedim sırtarak ve tanıdık bir şekilde güldü*ah*, *Gazlı*gülmek ve imzalı kitaplarını alır. Ama hala alt gövdemde ilginin yankısını hissediyorum. Pantolon Rutter, Jack Sparling'i düşündüğüm için miydi? Onun seks sahneleri*vardı*yazması en eğlenceli şeylerden biri, o pis küçük ahmak.

Yoksa... ..dan mıydı?o? İlgimi çekmiş bir şekilde odanın karşısından tekrar

Connor'a baktım.

Babamdan o kadar etkilenmiş ki, ona doğru ne kadar zihinsel tükürüğün hedeflendiğini zar zor fark ediyor gibiydi. Durdurulamaz Dr. Ming Chen ile anlaşacağını biliyordum. Babam nesnel olarak karizmatik bir adamdır ve her durum için bir milyon hikayesi vardır ve hayatınız boyunca duyduğunuz en bulaşıcı kahkahaya sahiptir - dürüstçe kaydedilmesi ve Happiness™ olarak tescillenmesi gereken bu türden patlayan göbek kahkahasıdır. Ama beni şaşırtan, Connor'ın ne kadar çok konuştuğu. Babamın şiirselleştğini, şakalar yaptığını, konuşmanın tüm ağır yüklerini kaldırdığını görmüyorum. Ufak, kaçamak bakışlarla etrafa baktığımda, gevezeliklerin çoğunu Connor'ın yaptığını ve babamın kahkahalar attığını görüyorum. Neredeyse Connor'ın hikayeleri varmış gibi.

Neredeyse onun gibi...*ilginç*.

O da sırtıyordu ve gözlerinin etrafındaki çizgileri abartması ve yüzünün açılarını yumuşatması da göğsüme yakın bir yerde bir Rutter oluşmasına neden

oldu.

Ama Rutter'ın kalbi, tenime yayılan, panik ve sarsıcı soğuk, tepkisel bir
Hücumla sırlıslam oldu.*Beklemek*,beynim sızlıyor.*aslında*
*istemiyorum*beğenmek

0.

"Orada, Papa Chen'in yanındaki adam kim?" bir okuyucu sorar ve etkileyici bir kitap yığınının masanın üzerine kaydırır. Hızlı bir inceleme bana, tek eksiğinin High Seas serisinden olduğunu söylüyor, dürüst olmak gerekirse, fevkalade 11 korsanla dolu ve korsanların herkes için olmadığı evrensel olarak kabul edilen bir gerçek. Bunu ona karşı kullanmayacağım.

"O, babamın yeni erkek arkadaşı," diye yanıtlıyorum ve bu bana bir puan daha kazandırıyor.*ah, Gazlı*

özellikle de babam gelip yanağımı öpmek ve eve gittiğini söylemek için bu anı seçtiği için. Açıkçası, yeni bir erkek arkadaşı olduğunu söylediğimi duyduysa, bunu görmezden gelmesi gerektiğini biliyor. Kitapçıdan çıkarken coşkulu bir alkış patlaması yaşıyor.

"O gerçekten kim?" okuyucu dürtüyor, ona güvenebilmem için eğiliyor.

Şov hakkında henüz bir şey açıklamadık, bu yüzden onun özelliklerini söyleyemem. Ama onun bir arkadaş olduğunu söylemek çok fazla kaş kaldırır.

"Yayın ekibinde." Daha keskin bir cevap istediğini biliyormuşum gibi özür dilercesine irkildim. Ama onun kitap yığınının karıştırmak için harcadığım zaman, tuhaflığımı aşmam için bana mükemmel bir fırsat veriyor.*ey, duygularan.*

*Bu iyi aslında*Adımı bir Ruslu ile imzalayarak, dedim kendi kendime.*bu değil*

duygular hakkında! Sadece gecikmiş bir Fizzgina yeniden uyanışını deneyimliyorsunuz. Bu şovda herhangi bir başarı elde edeceksen, kanat çırpmalarını geri almalısın. Yeniden aşk romanı yazmaya dair bir umudun varsa, uçuşları geri almalısın! Connor'ın yakışıklı olması sorun değil. Bunu fark etmeniz, eski Fizzy'ye geri dönmeye bir adım daha yaklaştığınız anlamına gelir!

Moral konuşması işe yarıyor. Ağır yığını kadına geri verdiğimde, gözlerimde gerçek bir gülümsemenin parıldadığını hissediyorum.

Kalabalık azaldıktan sonra 1. Connor, korku bölümünde tek başına duruyor, elinde yaldızlı bir ciltli kapağı çevirirken hayretler içinde. Yalamak üzereymiş gibi görünüyor.

"Sizinle o özel sürüm arasında bir DNA uyumluluk testi yapmamız gerekiyor mu?*Salem'in Yeri?*"

"Bunu yayınladıklarını bilmiyordum," diyor uzun bir parmağını sırtından aşağı kaydırarak. "Bu, elimden bırakamadığımı hatırladığım ilk kitaplardan biriydi. Bu baskı muhteşem."

Dediğinde neden bu kadar seksimuhteşembunun gibi? Sanki bir yere bakıyormuş gibi

aşık, üstesinden? Yakından bakıldığında çekiciliğinin gücünün azalacağını umuyordum -kötü bir cilt, garip koku, bir şekilde gözden kaçırdığım sararmış dişler- ama bunların hiçbirinin doğru olmadığını keşfetmem sinirimi bozdu. Nefis bir adam ve kullandığı deodorantın izi gibi kokuyor. Bahse girerim adı Buz Bölgesi, Spor Kahramanı veya Gümüş Bıçak'tır ve bunu sevdiğim için kendimden tiksiniyorum. Artık Connor'da Ateşli Milyoner Yönetici arketipini bile bulamıyorum. O tamamen yumuşak ve güçlü. Yumuşak Oduncu onun yeni adıdır. Neden o saça bir damla jelle bile yaklaşıyor? Takım için bir tane alıp onu stil konusunda tavsiye verecek kadar iyi tanıyormuş gibi davranmam gerekebilir.

Bir ölçekte, tembelce merak ediyorum *Alın Kızım ile Sadece Hiç Çalışmak İstemiyorsanız*

Tekrar, realite romantizm şovu yapımcımla yatmak ne kadar kötü olurdu. Atına geri dön falan.

Gözlerimi sımsıkı kapatarak, zor bir zihinsel yeniden başlatma yapıyorum. Yaşlı Fizzy'nin başını kaldırdığını gördüğüme sevindim, ama o otoriter biri ve Connor Prince III ile takılmanın sadece profesyonel olarak beyinsiz değil, aynı zamanda şaşırtıcı derecede vasat olacağını ben bile biliyorum. Olmalıydı, değil mi? Takım elbiseleri ve Lego saç temizlikçideyken, bugünkü ateşli oduncu havası muhtemelen tektir. Kuru dönemden sonraki ilk seksim, beni topallayarak yürümeye ve şirket için dev bir şişe Gatorade ve Nancy Meyers filmleriyle koca bir hafta sonu boyunca iyileşmeye bırakmalı.

"Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Ne gibi?" diye sordum, yüz ifademini yaptığı her şeyi hemen rahat bir gülümsemeyle değiştirerek.

Kaşlarını çattı, bakışları az önce gördüğü şeyi arayarak yüzümde kısa bir tur attı. "Boş ver."

Yönlendirme zamanı: "Bugün eğlendin mi?"

"Yaptım," diye itiraf ediyor. Komiksin. Okuyucularınız çok hevesli. Onlarla birlikte olmayı gerçekten sevdiğini söyleyebilirim."

O haklı ve geriye dönüp baktığımda buraya gelirken bu kadar gergin olduğum için kendime kızıyorum. Kitapçıya girdiğimizde terli avuç içleri, arabada kibar sorularına aşırı yüksek yanıtlar veriyordu. Connor benim yanımda sakin ve kolaydı, bu sabit, sağlam varlığı gergin stresime karşıydı. Ama oda dolar dolmaz nabzım yavaşladı ve eve geldim.

"Romantik okuyucular benim kesinlikle en sevdiğim insan türü." Ona sırtıyorum. "Sevdiklerini ne kadar sevdiklerini görüyorsun. Ortaya çıkıyorlar - bugün bir Pazartesi ve kaç tanesinin sırf buraya gelmek için evlerini ve 1 numaralı trafiği, belki 1. çocuk bakımını terk etmeye karar verdiğini görüyor musunuz? Artık boş olan kitapçıyı işaret ediyorum. "Bu gece herkesi burada topladın. Ev hanımları, avukatlar, saatlik çalışanlar, bilim insanları, emekliler, öğrenciler."

Islık çalıyor ve sanki hatırlamış gibi kasaya bakıyor. "Kitaplarınızın her birinin iki nüshasına sahip birini gördüm."

"Ve bunları daha önce üç kez imzaladım, ancak yine de her yerel etkinliğe merhaba demek ve yeniden imzalatmak için geliyor."

"Kitap almadı mı?"

"Bu gece bir tane aldı ama benimkinden değil." Şaşırmış ifadesine şunu ekledim: Dişliler ortaya çıkıyor, Connor. Onlar benim insanlarım."

Beni inceleyerek başını salladı. "Bunu görüyorum."

Gülümseyerek, "Şovunun demografisini incelemek için babamla Rirting'e ara verdiğin için memnunum," diyorum.

Connor'ın enerjisi birkaç basamak yükselir. "Yaptım ama zor oldu. senin baban

Harika"

"Kelimenin tam anlamıyla gelmiş geçmiş en sevimli insan."

"Bu arada, ona gösteriden henüz bahsetmediğini fark etmemiştim. Umarım ailenle bunu senin için garipleştirmemişimdir.

"Hayır, seni tamamen kalkan olarak kullanıyordum."

Bana olması gerekenden daha çok hoşuma giden alaycı bir bakış attı. Connor, "Bu işin içindeydi," diyor. "Ama annene söylemediğini söyledi."

"Bok."

Connor gülüyor. "Onu çalıştırmanın bir yolunu bulmalıyız."

Kollarımdan aŖađı soğuk bir Hücüm yayılıyordu. Flört programında mı?
Benim babam?" Düşünerek başını salladı. "Belki 1. yarışmacılarla aile
ziyaretleri."

Midem bulanıyor. "Vay, bu..." demek üzereyim *bu korkunç*, çünkü teftiş etmesi için birden fazla erkeği annemin evine getirme fikri bende trafiğe çıkma isteği uyandırıyor. Ama bunun hakkında konuşmaya başladığımızdan beri ilk kez, Connor'ın gözlerinde gerçek görünen bir ışık var ve Papa Chen'le takılmak onun için bunu yaptıysa, ben kimim ki 1 ateşe su dökeyim? Bu harika bir fikir, dedim gevşek bir gülümsemeyle.

Connor gülüyor. "Endişelenme, hepsini hesaplayacağız. Şu anda, kulağa neyin doğru geldiğini görmek için pek çok şey öneriyoruz."

Adrenalin kan dolaşımdan bir anda dağılıyor gibi görünüyor ve yavaşça nefes vererek bir rafa yaslanıyorum. İmzalar en tuhaf paradokstur: en enerji verici, en tatmin edici deneyim ama aynı zamanda en yorucu deneyim. Masaya gelen herkesin hayatımdaki en önemli kişi gibi hissetmesini istiyorum çünkü o birkaç dakika için öyleler. Ancak bu enerjiyi yüksek tutmak yorucu olabilir. Buna, başka bir kitap yayınlayıp yayınlamayacağımı bilmemenin stresini ekleyin ve kesinlikle silindim.

Veaçlıktan ölme.

Ellerimi gözlerime bastırıyorum ve eğildiğini hissediyorum. "İyi misin?"

Derin, sakın bir nefes alarak, ben... Kahretsin. Buzunun kokusunu gerçekten çok seviyorum

Zone Sports Hero Silver Blade deodorant.

"Ben iyiyim." Ellerimi bıraktığımda, görüş alanıma bir ışık çarptı. Kalan tek küçük adrenalin vuruşu, üzerimde yükselen, yumuşak, oduncu ve Pislik gözlü ona baktığım zaman aldığı tek adrenalin. "Ama daha da iyi olmak üzereyim."

Meraklı tek kaşını kaldırarak, "Söyle" deme şekliyle fazla ilgilenmememi söylüyorum kendi kendime.

"Bana güveniyorsan gidelim."

on iki

CONNOR

BENFizzy'nin verdiği talimat türlerinin, çocuklarımızı körü körüne takip etmemeleri konusunda uyardığımız yönler olduğuna dair güçlü bir fikir edinin: bana güvenin, burayı imzalayın, bunu yiyin. Ve yine de, onu kitapçıdan çıkıp arabama kadar takip ediyorum ve beni yirmi dakika güneyde, Meksika sınırındaki San Ysidro'daki bir taco lokantasına yönlendiriyor.

Sıra dışı bir binanın önündeki sıra dışı bir park yerinde indi, uzun süre gerindi, mutlu bir şekilde inledi ve sonra bana pis pis sırttı. “Dünyanızın değişmesine hazır mısınız?”

"Eh, emin misin?"

Siyah elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla binaya doğru rahatlıkla ilerlerken onda gürleyen bir şeyler var. Nesnel olarak önemsiz olan Fizzy, benim hiç hakim olmadığım bir şekilde yer kaplama yeteneğine sahip. Büyürken her zaman nispeten uzun boyluydum ama bekar bir anne tarafından büyütüldüğüm için hiçbir şekilde heybetli görünmemeye özen gösteriyordum. Nadiren ziyarete geldiğı zamanlarda babamı çıldırtan da bu eğilimimdi. Bana bir odaya güçlü bir şekilde girme, yer talep etmenin önemi hakkında ders verirdi. yaptığım zamana kadar

on dördüne basmıştı ve boyu bir seksenin epey üzerindeydi ve yer işgal etmek kaçınılmaz bir sonuçu, eleştirmek için başka şeylere yöneldi: hırs eksikliğim, başkalarına saygım, annemi korumam. Daha sonra kariyer seçimim, pompalı düğünüm, iş unvanım oldu.

Ama babam beni ne kadar yorsa da, Fizzy'ye hayran olmanın ortak noktalarımızdan biri olacağını düşünmeden edemiyorum.

Omzunun üzerinden, "Bizim için sipariş vereceğim," dedi. "Ağızına neşe koyacağım, Seksi Oduncu. Güven bana."

"Güven gerekli mi?"

Bunu görmezden geliyor, bizim için sipariş vermek için adım atıyor ve ben de aşağı, çıkışıma bakıyorum. Brit'ten DILF'e ve Sexy Lumberjack'e. Takma addaki bu geçişin benim açımdan iyi bir gardırop kararına işaret edip etmediğinden emin olamıyorum, ancak bugün onu almadan önce üç kez değiştim ve Stevie bana bir randevuya çıkıp çıkmayacağımı sordu.

Bu bir randevu değil. Yani, elbette değil. Ama Fizzy'ye bu kadar yakın olmamda onu aynı şekilde etkilemek istememe neden olan bir şey var.

O emir verirken, kelimeleri duyuyorum*dil, kafa, mahsul, Vebağırsak*ve farkındayım

Daha önce ağızma hiç koymadığım bazı şeyleri yiyeceğim. Bir elimizde şişkin bir kese kağıdı, diğerinde karton bir tepside iki içecek ve ona bir kez daha güvenmem için hafifçe başımı sallayarak arabaya geri döndük ve bizi kıyıdaki vahşi yaşam sığınağına götüren küçük bir yola birkaç dakika sürdük.

Boş bir kumsala bakan eskimiş metal bir masada, Fizzy çantayı açıyor ve muazzam bir taco seçkisi koyuyor. "İsteddiğini al." Izgara dana eti ve kaktüsten domuz göbeğine, işkembeye, sığır kafasına ve dile kadar her birini işaret ederek içinde ne olduğunu anlatıyor. Ve domuz karnından ilk ısırtığımı aldığımında, beni beklentiyle izliyor, bir tepki bekliyor.

Alçak, istemsiz bir inilti çıkararak gözlerimin kapandığını hissediyorum. Taze cotija ve parlak limonun keskin kokusu, çıtır et parçaları ve yumuşak, el yapımı tortilla - bu, hayatım boyunca sahip olduğum en iyi taco.

Duygularımın yerine gelmesi bir dakika sürdü ve hâlâ bana baktığını fark ettim. "Beğendin mi?" diye soruyor, mutlu bir şekilde gülümsüyor.

"Çok güzel." ağızımı siliyorum "Sadece izleyecek misin?"

Bakışlarını kırptırdı ve önündeki seçeneğe gözlerini kırptırarak, düşündüğüm dili seçti. "Seni böyle görmek hoşuma gidiyor. O ofisin ve o takımın dışında. Bu iyi bir hava." Kıyafetlerimi işaret ediyor. "Hala DILFy, ancak gergin CEO olayı olmadan."

"Daha önce bir iş arkadaşımın bana DILF dediğinden emin değilim."

Omuz silkiyor. "Beni usulüne uygun mektup yazdığım için işe almadın."

"Adil." Çeşme içeceğimden bir yudum alarak gülümsedim. "Ama beni çivilemeye çok niyetli görünüyorsun."

Kahkaha atıyor. "Bunun senin düşündüğün anlama geldiğini sanmıyorum."

"Aman Tanrım." Sahte bir bıkkınlıkla gözlerimi yukarı doğru kaldırıyorum ve sonra 1 bitiriyorum.

küçük taco. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Yemek yerken ona bakmamak büyük bir mücadele. Çiğnerken mutlu bir şekilde mırıldanıyor, ağzının kenarından küçük bir parça salsa yalıyor ve elindeki yemeği zevk sarhoşu gözlerle inceliyor. Şimdiye kadar yalnızca bu ilk gezide, Fizzy'nin çok farklı iki yönünü gördüm: zor ve toplulukla yüzleşme ve bu daha samimi, sessizce eğlenceli versiyon. İkisi de karizmatik, ikisi de seksi, ikisi de büyüleyici. Önce bana bu görev verildiği için kırıldım, sonra istifa ettim. Şimdi, onun sihrini ekranda yakalamanın zorluğu karşısında bir Ricker heyecanı hissediyorum.

Onu başka erkeklerle ayarlıyor olacaksın.

Hatırlatıcı, düşüncelerimin ön sıralarına çarptı ve gözlerimi kırptırdım. "Gösteri hakkında bir fikrim vardı."

Bana bakıp gülüyor. "Umarım birden fazla almışsındır."

"Bu özellikle başlıkla ilgili. çağırmak hakkında ne düşünüyorsun?*Gerçek Aşk Deneyi?*"

"Sanırım bunu kendim bulmadığım için kızgıyım."

Gövdeme hızla bir gurur şimşegi yayıldı. "Muhteşem." Gizemli bir tacoya uzanıyorum. "Özetlemek gerekirse: Sekiz Kahraman arketipini kullanacağız. Çekimler pazartesi den perşembeye, cuma hızlı kurgu için ve cumartesi yayını olacak. Oylama, bölüm yayınlandıktan yirmi dört saat sonra yapılacak ve sonraki Pazartesi, her turda kimin başarılı olduğunu oyuncu kadrosuna açıklayacağız.

Bir ısırik etrafında mutlu bir ses mırıldanıyor.

"Ve," diye devam ediyorum, "bence şovun o kadar yoğun yapılmayacağını kabul etmeliyiz. Estetik açıdan söylemiyorum ama

gerçek hikaye satırları. Bunun üzerinde epey düşündüm ve gerçekten elimizden geldiğince farklı bir şeyler yapmak istiyorum. Anladığım kadarıyla, bu şovlardan bazıları birinci bölümden planlanmış, bu da onlardan çıkan herhangi bir ilişkinin samimiyetini sorgulamama neden oluyor. İzleyiciler sonucumuz için oy kullanacakları için, onlara elimizden gelen en doğru anlatımı vermek istiyoruz."

Başını salladı, tekrar dudaklarını yaladı ve bu, odağımı sisli dallara ayırdı. İpliği yeniden yakalamak için bir anlığına gözlerimi sımsıkı kapattım. "Sınırlı bir dizi olduğu için, gerçekten sadece yaklaşık 1 hafta boyunca bağlı kalacaksın."

"Bağlı, ha?" Gazlı sırtışlar. "Kulağa eğlenceli geliyor." "Baş belasısın." Güler. "Sanırım bu yüzden beni seçtin."

"BEN seçtisen çünkü hayran kitlen tarafından seviliyorsun. Ama evet, biraz da yaramaz olduğun için bunu yapmaktan heyecan duyuyorum."

"Heyecanlı?" Toplanmış peçetesini düşürüp dirseklerini masaya dayadı. "Bu yeni bir gelişme."

Bir ısırık alıyorum, çiğniyorum. "Ne söyleyebilirim? Sürekli geliyorum." "Görüyorum."

Bunun senin için önemli olduğunu biliyorum, dedim ona. "Bunun benim için de önemli olduğunu bilmeni istiyorum."

Fizzy uzun bir nefes alıyor, konuşmak için ağzını açıyor ve sonra yolunu değiştiriyor gibi görünüyor. "Buraya on beş yaşındayken taşındığını söylemiştin?"

Bir Ricker huzursuzluğu kanımdaki titreşen uğultuyu bastırdı ve nazik ama cerrahi bir sorgulama olacağından şüphelendiğim şeyi geciktirmek için bir ısırık aldım. "Evet bu doğru."

"Annen de İngiliz mi?"

Başımınla onayladım. "Şimdi ailesiyle birlikte Blackpool'un hemen dışında yaşıyor ama babamla Amerika'da yurt dışında okurken tanıştı. Hamile kaldı ve babam henüz baba olmakla ilgilenmiyordu. Her yıl gelip ona neyi yanlış yaptığını anlatmak için ziyaret ederdi."

"Vay canına, iyi bir adama benziyor."

"Dayanılmaz derecede bencil ve aralıksız görev bilincinin bir karışımı."

Buna gülüyor. "Neden gidip onunla yaşıyorsun?" Gözlerimi kıstım, içine girmek isteyip istemediğimi hesapladım ve teftişin altında gülümsedi.

"Ne?" o soruyor. "Bu hikaye *miskandal*?"

"Belki biraz."

"Oh, peki şimdi bana söylemek zorundasın."

"On iki yaşımıdayken annem ve ben çok kötü bir araba kazası geçirdik. Sonunda ikimiz de 1ne olduk, ama her şey onu gerçekten sarstı."

Fizzy'nin ifadesi düzeliyor. "Oh hayır."

"Birkaç yıldır," diye açıklıyorum, "Annem evden çıkmadı. Tabii ki okul için ve tuhaf işler yapmak zorundaydım. Ama büyük bir endişeden mustarıptı. Bütün bu dönem 1 filme başladığım zamandı, bu yüzden yalnızlığa kızamam ama geriye dönüp baktığımda ergenliğimi ne kadar özlediğimi görüyorum. Bu çok iç karartıcı olmadan, toparlıyorum: "Her neyse, babam ben on beş yaşındayken ziyarete geldi ve gördüklerinden hoşlanmadı. O zamana kadar üvey annemle evlenmiş ve birkaç çocuğu olmuştu ama sonunda annem ortam değişikliğine ihtiyacım olduğunu kabul etti ve üniversiteye gitmeye hazır olana kadar beni götürmesine izin verdi."

"İngiltere'ye geri dönüyor musun?"

"Elbette," diyorum. "Orada bazı Noeller geçiriyorum. Annemle düzenli olarak konuşurum. Üniversiteden mezun olduktan sonra geri taşınmayı planlamıştım ama hayatın başka planları vardı."

Peki ya günümüz? o soruyor. "Yeniden evlendin mi? Her gece dışarıda, sıcak bekar hayatını mı yaşıyorsun?"

Kucağımdaki peçeteyi düzeltirken kaşlarımı çatarak boğazımı temizledim. "Ben hayır. İkisi de," kabul ediyorum. "Kızım henüz çok küçük. Ona sadece hafta sonları sahibim ve hafta içi çoğu gece geç saatlere kadar çalışıyorum - o yüzden çalışmadım. Yapmıyorum. Yani pek flört etmiyorum." Sözlerimin tökezlediğini duydum ve kumda bir şeyler arayan kuşlarla dolu bir Kayaya bakmak için onun yanından gözlerimi kısarak baktım.

"Onun adı ne?"

Devam etmeme izin verdiği için minnettarım. "Stefania Elena Garcia Prens." Fizzy bir gülümsemeyi ısırdı ve ben de anlayışla güldüm. "Biliyorum. Soyadım hep partideki üzgün arkadaş gibi geliyor. Yine de o bir gezi. Yarı prenses, yarı şeytani deha."

"Benim tarzımdaki kıza benziyor."

"İkinizin tanıştığı günden gerçekten korkuyorum. Bence Nostradamus bunun hakkında yazdı."

Ona baktığımda, beni incelemekte olduğunu anlıyorum. Koyu gözleri geniş ve nazıkçe yüzüme dikilmiş.

"Her neyse, senden bahsetmeliyiz, benden değil."

Bakışlarım onunkini tutarken gözlerini kaçırmıyor. Bu ve "Sana bilmek istediğin her şeyi söyleyeceğim" derken sesinin biraz boğuk çıkması, benim kesinlikle, geri dönülmez bir şekilde ve inkar edilemez bir şekilde mahvolduğumdan şüphelenmeme neden oluyor.

on üç gazlı

BENhepimizin bir omzunda meşhur bir melek, diğesinde şeytan olduğunu varsayalım, ama benim durumumda, bunlar çok gerçek ve şeytan bağıyor.

Connor ile Rirt'in aptalca olduğunu biliyorum. Özellikle bu adam için seksi arzular geliştirmenin ne kadar saçma olduğunu biliyorum, ama birine ilgi duymayalı o kadar uzun zaman oldu ki, kendimi T-kemiğine bakan aç bir köpek gibi hissediyorum.

Connor dudaklarını yalayarak dişlerinin arasına aldı ve bakışlarımın ağırlığına tepki verdiğini fark ettim. Gözlerimi kırparak, bunun yerine dikkatimi pürüzsüz kuma çarpan dalgalara odakladım.

Kendimi toparlamam gerek. Cinsel durgunluk kozasından çıkan bir tereyağ olduğum için ne kadar mutlu olsam da, muhtemelen doğrudan gördüğüm 1. Kürekçiye gitmemem gerekir. Özellikle de o Kürekçi'nin profesyonel hedefi bana bir ruh eşi bulmaksa.

"Pekala," diyor tuhaf, uzun hesaplaşmamızın ardından, "hadi kolay başlayalım." Boynumu çıtlatıyormuş gibi yaparak geriniyorum.

"Bana bir erkekte ne aradığını söyle."

Derin bir nefes alarak uzaktaki dalgalara bakıp düşünüyorum. "Hiç bakkala aç gittin mi?"

Connor anlayışla gülüyor. "Evet."

"Peynir tabağı, havuç, cips, salsa, Cocoa Pebbles ve şekerli kurabiye. O sırada kulağa ne iyi geliyorsa." "Sağ."

"Çıkma enerjimi biraz böyle tarif ederdim. Tam olarak bir tipim yok, ama belki de sorunun bir parçası bu.

Başını salladı ama bu fırsatı konuşmak için kullanmadı. Tekrar: sıcak.

"DNADuo'yu başlangıçta eğlenmek için yaptım," diyorum. "Bilirsin, teknolojiyi aşk araştırması açısından denemek için. Kibrit aldım ve herkesle dışarı çıktım. Bir Temel Eşleşme olup olmadığını görmek istedim*keçe*Gümüştan farklı."

"Öyle mi?" O sorar.

"Oldu ama aşkta aşk genellikle temel varsayımlarımızı aşmakla ilgilidir. Yani biri bana Titanium Match'im olduğunu söylese, bilinçaltımda bunu başarılı kılmak için Base Match ile yapacağımdan daha fazla çalışmaz mıyım? Bu teknolojiyle ilgili soru her zaman budur."

Başını sallayarak mırıldandı. "Bu mantıklı."

"Bence bu şovu yapmak, flört sahnesine geri dönmek için mükemmel bir yol. Ne tür maçlarım olduğunu bilmiyorum. Fazla düşünmeyeceğim. Sadece nasıl titrediğimize devam etmem ve seyircinin gerisini düşünmesine izin vermem gerekecek. Demek istediğim, kendi başıma hiç şansım yok, neden bir grup yabancıнын denemesine izin vermiyorum?

"Ve sen hiç uygulamaya geri dönmedin mi? Son birkaç yıldır hiç kullanmadın mı?"

Ah, bir süredir flört etmeye pek ilgi duymuyorum. Bir partner bulma arzum, tamamen DNADuo flört çılgınlığını yaptığım sırada çöktü ve tamamen yandı - uygulamayla ilgisi yok, eklemeliyim.

Sonunda "İlgisiz kısım nedir?" Connor gülümsüyor. "Sormamın sakıncası yoksa."

"Ah. Pekala..." Tartışmaktan nefret ettiğim çok az şey var ama listenin üst sıralarında şu kelime var:*nemli*yüksek sesle konuşulan, kullanan insanlar*FML*veya*YÜKSEK SESLE GÜLMEK*gerçek konuşmada ve Rob adında bir adamla çalkantılı ama kısa ilişkim. "DNADuo piyasaya sürüldüğü sıralarda bir arkadaşımın bir partiye gittim.

ve bu adamla tanıştım. Kısa bir süre birlikteydik ve bir karısı olduğunu öğrenene kadar her şeyin gerçekten iyi gittiğini sanıyordum.

İfadesi çöküyor. "Ah."

"Berbattı. Yıkılmıştım, böyle bir durumdan beklenen her şey. Ama bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce benimle yüzleşti.

Connor yüzünü buruşturuyor. "Ne oldu?"

"Bilerek değildi - ya da şey, beni bilerek aramadı. Bir randevuydaydım ve tesadüfen aynı yerdeydik. Sanırım beni Rob'un telefonundaki bazı fotoğraflardan tanıdı, masama doğru yürüdü ve ondan boşandığını ve onu hâlâ istiyorsam ona sahip olabileceğimi söyledi.

"Siktir," diye mırıldandı.

"Başka bir durumda olsaydı, hayır, onu kesinlikle istemediğimi, çıkmaya başladığımızda Rob'un evli olduğunu bile bilmediğimi açıklığa kavuştururdum. - ama tamamen donmuştum. Bir hata yapmış olmak ve bununla soyut bir şekilde yaşamak bir şeydir. Serpintiyi tam orada, önümde görmek tamamen farklıydı."

"Bu çok kötü olmuş olmalı. Olanlar için üzgünüm, Fizzy."

"Onlara ne olduğunu merak ederek çok zaman harcadım. Onu affetti mi? Ayrıldılar mı? Yani en azından bu soruları yanıtladı. Her neyse..." İçeceğimi alıyorum ve kadehi kaldırırken buzlar Strafor'a çarpıyor. "Terapistim, üzerinde çalışmak için ödediğim parayla mutfagını yeniden düzenlemeyi başardı, bu yüzden sanırım bir umut ışığı var."

Connor buna biraz gülümsüyor. O zaman neden bir süre flört etmekten korktuğunu anladım. Peki ya şimdi? Bir ilişkiye hazır mısınız?"

Bu soruyla sanki bir tuğla duvarmış gibi karşılaştığımda, sözlerini uzun bir sessizlik izledi. Gösterinin tüm amacının bana bir maç bulmak olduğunu biliyordum ama bunu hiç içselleştirmedim. Connor ve ben başarılı olursak, hedef kitlem için eğlenceden daha fazlası olacak. Sonunda bir sevgilim, bir erkek arkadaşım, bir ruh ikizim olabilir. Ensemden yukarı bir ürperti yükseldi ve Connor ürpermenin içimden geçtiğini gördü.

"Sanırım," diyorum gerçek olmasını dileyerek.

Connor son taco paketini toplayıp kese kağıdına attı. "Basa ve Gümüş Kibritler ile tanıştığında, bana ne aradığını söyle.

için. Senin için ne işe yaradı? Ne olmadı? Temel olarak, yarın oyuncu kadrosuna başladığımda kimi arıyorum?

Pekala, kime oy verdiklerini ve birçok siyasi ve sosyal meselede nerede durduklarını bilmek istiyorum. Bunun ötesine bakabileceğimi söylemem gerektiğini biliyorum ama bu şekilde çalışmadığımı da biliyorum. Benim için başlangıç olmayan bazı şeyler var ve açık siyasi sorular DNADuo alım formlarında yer almıyor.

Başını salladı ve Notes uygulamasına yazmak için telefonunu çıkardı. "Kabul ediyorum."

"Ve sanırım çoğu kadının istediğini istiyorum: beni güldüren ve kendini fazla ciddiye almayan birini. Hırslı ama iyi, beni ve sevdiğim şeyleri destekleyen biri. Ama çoğunlukla, birbirimiz için sırlıslık olmamızı istiyorum.

Suya bakıyorum ve River odaya girdiğinde Jess'in yüzünü düşünüyorum. Annemi görünce babamın gözleri nasıl parlıyorsa; kayınbiraderim Alice için ne kadar da kırbaçlanmış durumda. Aşkın neye benzediğini biliyorum - ve bunu pek çok kez yazdım - ama bunu kendim hiç hissetmedim.

Masanın karşısından bana bakıyor. Gözlerinde yargılama yok, acıma yok, sadece empati ve şefkat var. "Bunlar oldukça makul istekler gibi görünüyor."

"Bunun nasıl olacağı hakkında hiçbir fikrim yok, ama umarım şov için istediğin gibi olurum. Bekar olmakla 1. barışa gidip gitmeyeceğimi merak etmeye başlamıştım. O gün ofisinde ilk tanıştığımızda kafamı karıştırıyordum, anlıyor musun?

"Evet," diyor nazik bir anlayışla.

"Ayrıca ikimizin de tamamen bizimle ilgili olmayan nedenlerle bu projeye evet dediğimizi düşünüyorum."

Gözleri benimkilerle buluştu ve orada konuşulmamış bir anlaşma görüyorum.

"North Star'ın ne yaptıkları hakkında hiçbir fikri olmadığından endişelendim," dedim. "Senin bir pislik olduğunu sanıyordum."

Bu sefer "Evet"i bir kahkahayla devam ediyor.

Ona sırtıyorum. "Görmek? Temel varsayımlar. Eğer yardımı olacaksa, artık bunu düşünmüyorum."

Connor bilmiş bir şekilde sırtıyor. "Öyle, teşekkürler."

Diğer kısmı yüksek sesle söylemiyorum, onun bir pislik olduğunu düşünmemekle kalmıyor, aslında ondan derinden etkileniyorum ve şov uğruna bunu görmezden gelip gelemeyeceğimi merak ediyorum.

Kendimi biliyorum. Olası değil.

Eşyalarımızı topluyoruz ve o beni yakınlarda beklerken ben umumi tuvaleti kullanıyorum. Döndüğümde aramayı bitiriyordu. "Her şey iyi?" Soruyorum.

"Sadece kızıma iyi geceler söylüyorum." Arabaya doğru ilerlerken yolu göstermem için bana işaret etti. Yakın geçmişteki en güzel gecelerden biri. Hava sıcak, yoğunmalı; tuzlu okyanus esintisi yumuşak bir pelerin gibi hissettiriyor.

"Bu hava çok mükemmel," dedim, bu son anı her şeyi içinize çekerek. Ama içimdeki dürtüyü bastırmayı başardım ve "Bu mutluluğu bir turta kabuğuna doldurup dondurmayla yemek istiyorum" diyerek devam ettim. Gözlerimi kapatıyorum, gökyüzünden ısırlıklar alıyormuş gibi yapıyorum, "Nom, nom, nom."

Ona döndüğümde, bana okunamaz bir ifadeyle bakıyordu.

Etrafımıza bir elektrik sisi çöküyor ve ben nereye bakacağımı bilmiyorum. Gözlerim ona, boğazına, dudaklarına, omuzlarına veya o kocaman ellerine doğru sürüklenip duruyor. Ben hiçbir zaman böyle gri bir alanda bulunmadım, benim ilgimi çekiyordu ve onun da çekici olduğunu düşünüyorum - ama emin değilim - ve öyle olsa bile, bu konuda bir şey yapmamız gerektiğini düşünmüyorum. Daha önceki romantik hayatımın çok siyah beyaz olduğunu fark ettim. Kabul et ya da reddet. Yatağa git ya da gitme. İncelik yok, nüans yok.

Arabasında yanımdan geçti ve ancak yüzümü onunkine eğdikten sonra öpmek için gelmediğini anladım. Benim için kapıyı açıyor. Ama sonra hemen geri çekmiyor. Bana bakıyor, biraz kaybolmuş görünüyor.

"Eve gidelim mi?" O sorar.

"Sanırım."

San Ysidro'dan gelirken bile yol çok kısa ve araba benim kaldırımımda yavaşlarken camdan dışarıyı izliyorum. Connor konsolun karşısından bana bakıyor ve

Bu göz teması, bakışlarının yumuşaması ve yüzümde bir tur atması birden sevişiyormuş gibi hissettiriyor. Ama sonra keskin bir nefes alarak döndü ve arabadan dışarı fırladı.

Tamam aşkım.

Onu takip ediyorum ve ön kapıma doğru yavaş bir ölüm yürüyüşü yapıyoruz. "İyi misin?" Soruyorum.

"Harika."

"Bir geceydi ha?"

Gülüyor ama bir şey söylemiyor.

Şimdi verendamdayız. Tamamen bir randevu gibi gelmemiş gibi mi davranacağız?

Yüzünü bana çeviriyor. Senin için iyi bir uygulama, dedi topallayarak.

Uzanıp dokunuşumdan kaçması için ona meydan okuyorum ama yapmıyor. Saçını alına doğru taramama izin veriyor. "Saçını daha sık böyle yap."

"Dağınık."

"Bu harika."

"Gözlerime giriyor," dedi daha alçak sesle.

"Seksi."

Gözlerini kapatıyor. Gazlı.

"İçeri gel."

Yavaşça gözlerini tekrar açtı ve bakışları ağzıma kaydı. "Ne için?" "Ne için olduğunu biliyorsun."

Gülüyor ama bu eğlenceden ya da alaydan değil. Bu bir yenilgi gülüşüdür.

Bu anlaşma. Ve bir Döküntü için

mutluyum. Ama sonra

"Yapamayacağımızı biliyorsun" diyor.

"Teknik olarak yapabiliriz. Sözleşmem, yalnızca 1 çekim sırasında flört etmemi veya dışarıdan herhangi bir romantik ilişki kurmamı yasaklıyor. Kontrol ettim."

Gazlı. Kesinlikle yapamayız."

Ellerini ceplerine sokar. Ve gizliler ama onları retinalarıma kazınmış gibi hatırlıyorum ve tek düşünebildiğim beni kavrayan, beni geriye doğru yürüten, otoriter ve yönlendirilmiş, beni bir duvara ya da yatağa iten o büyük eller. Güçlü kolları üzerimde destekleniyor, o uzun parmakları keşfediyor. Yukarıda,

her ışık kaynağını engellemesini istiyorum. istiyorum

teninin sıcaklığından ve kokusundan, geldiğinde çıkardığı kaba seslerden başka bir şey bilmez.

"Neden?" Soruyu boğazına yönelttim ve yutkunarak inledi.

"Neden biliyormusun. Amacımız ruh eşinizi 1. yapmaktır. Ben zaten..." Kendini kırıyor. "Yapamayız."

"Gösteri daha başlamadı. Bunu daha çok ev ödevi olarak kabul et." Öne uzanıyorum, elimi yan tarafına koyuyorum. Tanrım, dokunuşum altında çok sağlam. "Sevinç bulmak. Bundan keyif alacağınıza söz veriyorum."

"Beni ilgilendiren bu değil."

"Çok uzun zaman oldu," diye itiraf ediyorum. "çok rahatladım*istek*Bu. Ben..." "Gazlı."

"Güven bana. Bölümlere ayırmakta harikayım."

"İşte mesele bu," dedi ve çeneme yumuşak ama kesin bir öpücük kondurmak için eğildi. "Değilim."

on dört

CONNOR

İÇİNDE Bir erkek, San Diego'nun en güzel kadınlarından biri tarafından teklif edildikten sonra onu reddedince ne yapar?

1. Kafasını duvara çarpmayı düşünüyor çünkü sıradan seksin ona uymadığına karar verdiğı için bir aptal.
2. O kadar çok kez masturbasyon yapıyor ki, ertesı sabah biraz rahatsız uyanıyor.
3. İe gidiyor - tam da istediğı ve grne göre onu da isteyen kadının ruh eini bulmakla grevlendirildiğı yerde - çünkü geçimi ve çocuğuna erişimi buna bağlı.
4. Daha sonra çok sarhoş olmayı aklına not eder.

Ve bir zamanlar tanıdık olan ofisin birdenbire bir etli kek dükkanına benzediğini düşünürsek, daha sonra içmeyi planlamak akıllıca olur.

Her yerde erkekler var: lobide, konferans salonlarında kümelenmiş ve gelişigüzel bir şekilde - çekici olsa da - bölme bölmelerine yaslanmış. Önümde olabilecek her erkek fenotipi duruyor - takım elbiseli işadamları, şortlu sörfçü herifler, yırtık kotlu dövme herifler, süveterli sevimli görünümlü delikanlılar - ve her biri Fizzy'nin ruh ikizi olma potansiyeline sahip. Müthiş.

Ofisimin yanındaki köşeyi dönerken telefonum çalıyor. Sakinleştirici bir nefes aldım, bu sabah 1res söndürmeye hazır olup olmadığımdan emin değildim ama ekranda Nat ve Stevie 1'in bir fotoğrafını görünce rahatladım.

"Merhaba-"

Nat hemen, "Bir iyilik isteyeceğim," dedi.

"Devam et o zaman."

"Insu'dan bu hafta sonu Vegas'ta bir bölge ibadetinde konuşma yapması istendi ve beni gitmeye davet etti. Perşembe günü ayrılmam gerekecek, bu yüzden merak ediyordum da—"

"Elbette. Onu her zaman erken götüreceğimi biliyorsun.

"Teşekkür ederim," diyor rahatlamış bir iç çekişle. Stevie dün gece bir randevun olduğundan bahsetmişti ve ben de bir şey varsaymak istemedim.

"BENsöylenmişonun için bir randevu değildi. Aslında ona birkaç kez söyledim. muhtemelen yapmalıyım

on yaşındaki çocuğumun aşk hayatıma bu kadar yatırım yapmasından endişe edin, ama ben yirmi altı ila kırk sekiz yaşındaki uygun bekarlarla boğuşuyorum ve zamanım yok. "İşle ilgili bir şeydi," diyorum ve ardından "Fizzy ile" diye ekliyorum.

Hat sessizleşiyor; Nat'in sırtışını neredeyse duyabiliyorum. Açıklamadan hemen pişmanım.

"Ah," diyor. "Demek artık Fizzy."

İlk içgüdüm Nat'e bunun bir hiç olduğunu söylemek oldu ama ondan hiçbir zaman bir şey saklayamadım. Birlikte yetişkinlere dönüştük. Stevie aracılığıyla sonsuza kadar birbirimize bağlıyız. Beni en iyi ve en kötü halimde gördü, beni herkesten daha iyi tanıyor ve yine de beni seviyor. Boş bir ofise girip kapıyı arkamdan kapatıyorum.

"Göründüğü kadar heyecan verici değil." O zaman neden kalbim asansöre

binmek yerine sekiz sağa yürümüşüm gibi atıyor? "Pekala, belki öyledir, ama bu

olmamalı İmza gününden sonra akşamı beraber geçirdik ve akşam yemeğinde dizi hakkında konuştuk. Sonra o... beni geceyi geçirmeye davet etti.

“Bana sen ve *Saadet Chen*—”

"Hayır dedim Nat." İkinci sefer kadar aptalca geliyor. Ona yapamayacağımı söyledim. Ben onun yapımcısıyım *flört gösterisi*”

"Tamam," diyor, işliyor. "Sağ. Anlıyorum ama...

"Ama' diye bir şey yok. İstesem bile yapamam."

“*Yapmak* istediğiniz?”

"Kolay cevap evet. Gerçekliğe dayanan cevap ve şu anda hayatımın işleyiş şekli... daha karmaşık.

“Nasıl karşıladı? Üzgün müydü?

Fizzy'nin teklifinin karşılıklı bir çekimden ve kaçınmak istemekten başka bir şey olmadığını düşünmeye kendimi zorlamak niyetinde değilim. Ama bunu hayal etmediğimi bilmek güzel. "Çok üzüldüğünü sanmıyorum." Fizzy istediği her erkeği elde edebilir. Bunun olduğundan daha fazlası olduğunu düşünerek kendimi kandırmayacağım ya da işkence etmeyeceğim. "Her neyse," dedim konuyu değiştirmek için, "Stevie'yi kesinlikle alabilir ve istediğin kadar tutabilirim. Çocuğumuzla daha fazla zaman geçirmek asla bir zorluk değildir. Gösteri başladıktan sonra kendime birkaç iyilik yapmak zorunda kalacağımdan eminim. Hangisinden bahsetmişken”—Saatimi kontrol ediyorum.

"Gitmem gerek."

"Teşekkürler Conn. Bu konuşma olayı Insu için çok önemli. Ve Vegas'ta! Türkiye'nin her yerinden alıcılar olacak" dedi.

"Ona tebriklerimi ilet, gerçekten." Insu ve bir arkadaşı, birkaç yıl önce bir Redgling yazılım şirketi kurdular ve bir VR oyunu üzerinde çalışıyorlar. Bu fırsatta ayın üzerinde olmalı. "Kumar oynayacak yaşta olduğundan emin değilim ama siz çocuklar her iki şekilde de eğleneceksiniz."

"Yapacak işin olduğunu söylemedin mi?"

Kapıyı çalıyoruz ve ofisime devam ediyorum, kapımın önünde durduğumda duraksıyorum.

Çalışkan, doğrudan Kansas'lı asistanım, masasını çalışma alanının bir ucundan diğerine taşıyan çok 1 görünümlü iki genç adama sahip.

"Günaydın, Brenna," diyorum.

Etrafında dönüyor, yanakları koştı. "Bu kesinlikle!"

Trent köşeyi dönüyor, evrak çantası ve araba anahtarları hâlâ elinde. O da benim kadar yorgun görünüyor.

Kafası karışmış halde etrafımızdaki kaosu inceliyor. "Taze cehennemde neler oluyor?"

Oyuncu seçimi, dedim ona. "Flört programım için 1. yarışmacıları daraltıyoruz,*Gerçek Aşk Deneyi*"

Etrafına bakınmaya devam ediyor ve onun şaşkın ifadesinin benim yaklaşık on dakika önce yaptığım gibi göründüğünü hayal ediyorum.

"Bu arada senin burada ne işin var?" Soruyorum. "Altı haftadır otobüste olduğunu sanıyordum."

Yorgun elini yüzünde gezdiriyor. "Akşam birkaç avukat ve Ry ile görüşmem gerekiyor. Dört gündür zar zor uyudum; bu yarışmacılar asla susmazlar ve o kadar çok kural vardır ki! Bu tür gösteriler için farklı koruyucu bardaklarla ilgili sigorta maddeleri olduğunu biliyor muydunuz?"

Brenna kafası karışmış bir halde başını yana eğiyor. "Farklı... ah."

"Sağ." Başını sallıyor. "'Testis eldiveni çıkarma' gibi ifadeleri sözlüğüme koyduğu için Blaine'i asla affetmeyeceğim." İkimizin de dehşete düşmüş ifadesine, "Kesinlikle görüldüğü kadar kötü değil," diye ekliyor. Hatalarımdan ders al ve bunu Google'da arama."

Brenna, Trent'i nazıkçe mutfağa doğru döndürür. "Toplantıdan önce neden sana biraz kahve ısmarlamıyoruz?" Trent koridorda ilerlerken penis çıkıkları hakkında mırıldanmaya devam ediyor.

Bir flört şovun olduğu için şükret, Connor, dedi omzunun üzerinden.

O sabah daha sonra Brenna ile anlaştım; kast yönetmeni Kathy; ve direktörümüz Rory, North Star'ın en büyük konferans salonunda. Programın sunucusu olması için Lanelle Turner adlı viral bir YouTube sansasyonuyla başarılı bir şekilde anlaşma imzaladık.

- sadece her bölümün başında ve sonunda ortaya çıkmasını gerektiren aralıklı bir rol - ancak günün işinin büyük kısmı, yaklaşık yetmiş sığır eti derinliğinde bir çağrı listesiyle önümüzde uzanıyor.

Fizzy kendi başına fiziksel bir tipi olmadığı konusunda ısrar etti, ancak bugün North Star Media'nın koridorlarında dolaştıktan sonra, bu adamların öyle olduğunu söylemenin güvenli olduğunu düşünüyorum.

herkesintip.

1. olası Kahramanımız Isaac Moore. O uzun boylu ve 1t, Siyah, kısa, kesilmiş saçları ve o kadar tutuklayıcı bir gülümsemesi var ki, Brenna elini sıkıldığında tepeden tırnağa Rush yapıyor. Isaac'ın iki kız kardeşi var, eski tahta oyunları topluyor ve yapay zeka modelleme ve geliştirme alanında çalışıyor.

Hot Nerd'in yanındaki kutuyu işaretleyerek not alıyorum.

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?" diye sordu Kathy, kaplumbağa kabuğu gözlüklerinin üstünden ona bakarak. Ellili yaşlarının ortalarında, kıvrıkcık kızıl saçlı ve yüzük parmağında o kadar büyük bir elmas var ki, sol kolunun sağ kolundan önemli ölçüde daha güçlü olduğunu hayal edebiliyorum. Kathy danışman olarak getirildi; o genellikle benim yaptığım türden şeyleri yapmaz -belki de yaptığım türlerde genellikle deniz memelileri olduğu düşünüldüğünde barizdir- bu yüzden daha önce hiç birlikte çalışmadık. "AI modelleme ve geliştirme?"

"Etkileşim algoritmaları oluşturan ve uygulayan yapay zeka sistemleriyle çalışıyorum. Özellikle, bu sistemlerle birlikte gelen etik ve sorumluluğu programlıyorum."

"Yani... Twitter'da trollerle uğraşmak gibi mi?" Kathy soruyor. "Kesinlikle." Gülümsemesi küçük bir kahkahaya dönüşüyor. "Evet."

Brenna tekrar kıkırdadı ve bakışlarını yakaladım.*Bir arada tut.*Rory bile kim nadiren gülümser, notlarından başını kaldırır. Rory de itibarım olmasa da benim için yeni. Son birkaç yılın en popüler senaryosuz programlarından bazılarında çalıştı ve biraz yoğun olsa da yeterince iyi görünüyor. Sette biraz dramatik hale gelmesiyle ünlüdür, ancak adı bir kez geçtiğinde, noktalı çizgiye imzasını alana kadar Blaine kemikli bir köpek gibiydi. Ayrıca ucuz değildi, ancak North Star'ın etrafa para saçtığı yeni Rair sayesinde bu da sorun değildi.

Fizzy'nin isteği üzerine birlikte Isaac'ın anketini inceliyoruz, ailesi, şovu yapma nedenleri, politik eğilimleri hakkında sorular soruyoruz. Hepsini dinliyorum, daha fazla not alıyorum ve kendi sorularımı soruyorum, kamera arka planda her şeyi sessizce yakalıyor.

"Isaac, sence erkekler bir partnerden ne ister?" Soruyorum.

Ellerini masaya dayayarak düşünceli bir şekilde başını eğdi. "Bence çoğu erkek akıllı, sevecen ve nazik birini ister. Maceraya açık. Ne ben

istemek bir arkadaşdır. İyiyi ve kötüyü paylaşacak, gülüp birlikte takılacak, bizi biz yapan her şeye saygı duyacak, destekleyecek ve paylaşacak biri.

O mükemmel. Büyüleyici, ilginç, düşünceli ve destekleyici. Hatta süveter yeleşini bile çıkarmayı başarıyor. Fizzy onu sevecek.

Mantıksız ama ondan şimdiden nefret ediyorum. O içeride.

İki numaralı adam dar koyu kot pantolon, eskitilmiş siyah bantlı bir tişört ve siyah Converse giymiş. Fizzy'nin Vampir derken kastettiği bu muydu? Nedense öyle düşünmüyorum. O gidince yazarım *HAYIR* adının yanında.

Önümüzdeki birkaç saat hemen hemen aynı - yol boyunca birkaç bekçi ile bir sürü karikatür. Bazıları hemen hayır oluyor: belli ki sadece televizyona çıkmak için burada olan potansiyel Dövmeli Kötü Çocuk; beyaz milliyetçi bir mitinge yüzde yüz katılan bir Darcy. Mecazi gerçekten çivilemek için kasıtlı olarak burnunun altına beyaz toz koymuş gibi görünen korkunç derecede klişe bir Milyoner CEO var.

Fizzy'nin The One That Got Away için bize verdiği isimlerle çok ilgileniyorum. Sebeplerimin fedakar olduğunu söylemek isterdim ama tatlı annem bile buna inanmaz. Bununla birlikte, sonunda, bu röportajların çoğunlukla hayal ürünü olduğu ortaya çıktı. Listedeki tanıştığımız erkeklerin hiçbirinde tam olarak belirleyebileceğim ortak bir konu veya özellik yok. Bazıları yakışıklı, bazıları değil. Birkaçının parası var, bazılarının yok. Çoğu yeterince güzel. Hiçbir büyük Fizzy gizeminin kilidi açık değil ve ona başladığım zamanki kadar şaşkın ve büyülenmiş durumdayım. Ancak sonunda A grubumuza bir Evan Young koyduk ve onun Fizzy'nin ilk görüşmemizde bahsettiği herif olduğunu anlamam iki dakikamı aldı. Korkunç Bart Simpson dövmesi olan.

Görünüşe göre Fizzy'siz hayatının parçalarını topladı: geri döndü mühendislik diploması almak için okula gidiyor ve derste olmadığı zamanlarda küçük bir kahve dükkanında yarı zamanlı barista olarak çalışıyor. Evan ayrıca çekici ve çekici ve tıpkı Fizzy'nin dediği gibi inanılmaz derecede iyi. Eski kız arkadaşı hakkında söyleyecek parlak sözlerden başka bir şeyi yok.

İçeri girdiğinde yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum. İçimden fısıldamak geliyor, "Ah, lanet etmek" kulaklığına.

Günün sonunda, Fizzy'nin en yüksek dereceli arketiplerinin tümü dahil

olmak üzere, en çok tercih edilenleri yediye indirdik: Tarçınlı Rulo.

1. adamımız Nick Wright. Uzun bir bekleyiş gününden sonra hepimiz kadar yorgun olmalı ama parlak, utangaç bir gülümsemeyle içeri giriyor. Kağıt üzerinde altı üç, 182 pound, basketbolu seviyor ve Orange County'de küçük bir veteriner muayenehanesi var. Gerçekte, Fizzy'nin kitaplarından birinin sayfalarından fırlamış gibi görünüyor. Bugün pek çok yakışıklı erkek gördük ama Nick odaya girdiğinde hem Brenna'nın hem de Kathy'nin nefesi kesildi. Standart soruları gözden geçiriyoruz ve o tüm doğru cevapları biliyor. Nişanlıydı, ama o yurt dışına taşınmak istediğinde bu nişan sona erdi ve o da kalmayı dükkânına ve müşterilerine borçlu hissetti. 1 kişilik bir ailenin en yaşlısı, hayatında eksik olan tek şeyin evlilik olduğunu düşünüyor ve uzun, stresli bir günün ardından gevşemek için BBC usul dramalarını izlerken örgü örüyor. Houston, Cinnamon Roll'umuz var.

"Nick, sence erkekler bir partnerden ne ister?" 1nal'a ulaşarak söylüyorum soru.

Paradoksal bir şekilde hem utangaç hem de Chris Evans ile Bond dönemi Pierce Brosnan'ın laboratuvarında yaratılmış bir melezi gibi görünerek masaya gülümsüyor. "Bence çoğu insan, erkeklerin kendilerini iyi hissettiren birini istediğini söyler," diyor. "Ama bana meydan okuyan birini istiyorum." Çok bronz, çok sıkı kollarını masaya dayadı. "Büyükanneyle büyükbabam altmış yılı aşkın süredir evliler ve büyükanne odaya girdiğinde, büyükbabam ona hâlâ on dokuz yaşındaymış ve okuldaki en güzel kızın ona nasıl günün saatini verdiğini anlamaya çalışıyormuş gibi bakıyor." Güler. "Bunu istiyorum. Otuz yaşında olduğum gibi seksen yaşında da sırlıklam aşık olmak. Birlikte olmak ve sadece... neşe hissetmek."

Bunun nasıl mümkün olduğunu merak ediyorum *Butüm* bunların sonunda gerçek gibi hissettirdiği an.

Gösteri başlayacak, Fizzy bu adamlarla tanışacak ve sonunda çıkacak ve tüm çabalarımız sonuç verirse, bu bir başarı olacak. Fizzy aşık olacak ve ben de işimi sürdürüp San Diego'da kalacağım.

O ana geri döndüğümde, herkes ayakta. Kathy, Nick'i dışarı çıkarır ve kapıyı arkasından kapatır. "Lanet olsun," diyor, gözleri inanamayarak kocaman açılmış. "Harikaydı, değil mi? O gerçekten harikaydı?"

"Konuştuğu süre boyunca gözlerimi kırptığımı sanmıyorum." Brenna ayağa kalkar ve masanın etrafında döner. "Onu ekranda Fizzy ile hayal edebiliyor musun?"

Onu Dax ile hayal edebiliyor musun? Yoksa Evan mı? Veya *İshak*?" Kathy diyor. "Böyle bir grubun olduğu bir realite şovu hiç görmedim." Rory'ye dönüyor. "Ve onlar üzerinde şimdiden DNADuo taramaları yaptık?"

Rory başını salladı. "Hepsi çöpe atıldı. İyi bir yayılma yakaladık." "Hepsi öyle hissediyor...*gerçek*Kathy derin derin düşünür. "Gerçek, yani."

"Fizzy onlardan biriyle evlenmezse ben evleneceğim." Brenna bana döndü. Connor, bu çok büyük olabilir.

Rory hâlâ Nick'in az önce içinden geçtiği kapıya bakıyor. "Şüphelerim vardı ama... bu işi gerçekten bitirebiliriz."

Bence haklılar. Parçalar birleşiyor ve sezgilerim doğruysa, iyi olabilir. Tam istediğimi aldım. Ve kendimden başka suçlayacak kimsem yok.

on beş

gazlı

İÇİNDE Hiç kendi çocuğum olup olmadığı görülecek, ancak belirsizliğe yer bırakmadan ifade edilebilecek şey, bir çocuğun futbol maçına giden en utanç verici yetişkin olduğumdur.

Jess ve River bile benimle görülmek istemiyor. Park ettiğimiz yerden en uzak mesafe gibi görünen bir noktaya sandalyeler, bir soğutucu ve bir güneşlik çekerek 1. sahaya ilerliyorlar. Yürüyüşün, kendimi ilan ettiğim huysuz oldukları için olamayacağını biliyorum. JUNO'NUN EN BÜYÜK HAYRANI Kırmızımsı pembe bir gömlek üzerinde koyu siyah harflerle, çünkü bu nesnel olarak doğru: bunu yalnızca Juno'nun en büyük hayranı toplum içinde giyerdi. Ama benim tatlı küçük dansçım yeni bir şey denemeye karar verdi ve zihinsel olarak korkudan titreyemeyecek kadar sağlam olsa bile, söylentiye göre ilk futbol maçına giden gecelerde iyi uyuyamıyormuş. Yani buradaki herkesten daha aptal olabilirim, o zaman belki Juno onun bir şeyleri batırıp batırmayacağı konusunda bu kadar endişelenmez. Çantamda ponponlarım var ama onlar "acil durumda mola" türünden bir şey. İnşallah o noktaya gelmez.

Ama kenara çekildiğimizde, fazla telafi etmiş olabileceğimi düşünüyorum. Tüm bu operasyon o kadar yoğun görünmüyor. Tabii ki, saçında üniformayla eşleşen parlak yeni kramponlar ve kurdeleler olan, yüksek teknoloji teçhizatlı bir çocuk var. Ailesini de fark etmek kolaydır; sahanın dört bir yanında milyonlarca ısınma fotoğrafı çeken ve bağırarak teşvik/talimat verenler onlar. Ama ne de olsa bu, on yaşındaki bir grup, bu yüzden besbelli ağabeyinin şortunu giymiş olan, beli sıkıca sıkı ve dizlerinin üzerinde balonlaşan bir çocuk ve kızlarını bir futbol maçına kot pantolonla gönderdikleri için benim kadar sportif olmaları gereken ebeveynleri de var.

Bir erkek sekoyasının etrafında toplanmış küçük bir kız grubunda Juno'yu görüyorum.

kim eğilmiş ve bir panoya bir şeyler çiziyor. Düzgün bir şekilde bakamayacağım kadar uzakta ama koyu renk saçları ve tişört kollarının fizliğini test ediyormuş gibi görünen üst kolları var.

“*Merhaba*, Sayın.” Elimden dürbün yapıyorum ve yakınlaştırıyormuş gibi yapıyorum.

“*Ahhwooooo*durmadan.”

Connor'la yemekten beri bir karmaşa içindeyim. Tam bir horndog. Bundan Jess'e bahsetmedim çünkü kabul ettiğim cinsel dürtü ve ilham kaybımdan o kadar rahatsız ki, onu mümkün kılan en kötü kişi o olacak. Yeterince zor oldu Connor'a her gün mesaj atmak *Şimdi nasıl?* İhtiyacım olan son şey Jess'in markası

sür ya da öl diye bağırıyor” *İyi seksi hak ediyorsun!*” her gün kulağında.

Jess, Gölge çadırının kollarından birini yukarı itip yerine oturarak, "Bu koç," diyor.

"Size söyleyeyim, benim çocuğum hiçbir maçı kaçırmaz."

Güler. "Aslında ebeveynlerden biri. Stevie'nin babası."

Stevie, Juno'nun yeni arkadaşlarından biri ve onunla sadece birkaç kez tanışmama rağmen, ikisi birlikte olduklarında histerik oluyorlar. Kendi iyilikleri için fazla zeki ve sevimli ve tanıdığım birçok yetişkinden daha eğlenceli. Bugünlerde çocukları bu kadar harika yaptıklarını kim bilebilirdi?

Hayali dürbünü ayarlıyorum. "Pekala, Stevie'nin babası çok ateşli."

"Aslında öyle."

Nehir, büyük bir elinde üç katlanır sandalye bulunan güneşliğin içinde eğiliyor. "Sıcak parça kim?"

"Sen." Jess onu öpmek için uzanır. "Ve Connor."

Bence River bunu adil bir şekilde değerlendiriyor. BENDüşünmek“Stevie'nin babası mı? Bunu görebiliyordum. Ama tamamen emin değilim çünkü beynimdeki tüm hareketler durdu.

"Az önce Connor mu dedin?" diye soruyorum, midem bulanıyor.

Açılmayan katlanır sandalye Jess'in dikkatini dağıtır. Evet, Connor Prince? O, kontrol ettiğiniz koç. "HAYIR."

Jess tehlikeyi sezerek yavaşça bana baktı. "Evet?"

"KesinlikleOlumsuz” Hayali dürbünü hemen uzağa ittim. "Senin derdin ne?" diye soruyor River gülerek.

"Bu... buStevie'ninBaban orada mı?" Uzaktaki deve işaret ediyorum

gölgesinin geçen gece beni mutfak tezgahının üzerine eğdirmek istediğim adama çarpıcı biçimde benzediğini kabul ediyorum. "Bana küresel ısınma ve deniz kaplumbağaları hakkındaki üzücü hikayeyi anlatan sevimli Stevie, ben de Oceanic Society'ye bir tomar para attım." Kahretsin, bu aslında izler.

İnledim ve Jess'in ikna ederek az önce açtığı sandalyeye oturdum.

Otur, dedi alayla, bir tane daha açıp yanıma oturdu.

"Bu beklemem gereken bir olay örgüsü," diye homurdandım. "Ben bir yazar mıyım yoksa bir tahta parçası mıyım?"

"Biri bana neler olduğunu anlatacak mı?" Irmak sorar.

Jess ellerini kaldırdı. "Bana bakma."

"Connor ne iş yapıyor biliyor musun?" onlara soruyorum

Jess yüzünü buruşturarak itiraf ediyor, "Sanırım Juno koruma hakkında bir şeyler söyledi?" River'a bakıyorum. "Senden ne haber?"

Şaşırmış bir elini göğsünün üzerine bastırıyor.

"Ben?" "Evet. Hepimizin dışındasın."

"Neden herhangi birimiz?"

"Çünkü Connor Prince III, hayatınızın işini ana kancası olarak kullanan yaklaşan flört şovumun yaratıcısı ve baş yapımcısı."

Jess parmak uçlarını dudaklarına bastırarak arkalarından konuştu, "Aman Tanrım, onunla dalga geçiyordun.Connorbunca zaman mı?"

"Son zamanlarda daha iyiyim. İmzadan sonra onu içeri davet ettim."

Jess'in yüzünü buruşturması bana bunu doğru okuduğunu söylüyor ama bana bir çıkış veriyor. "Lütfen bana bir fincan kahve içmek için içeride demek istediğini söyle."

"Hayır, içimde*vajina*"

River öksürerek bir yudum su verir.

"Onun için ne yazık ki, beni geri çevirdi."

Nehrin alçak, kederli ıslığı diyor ki*Garip*.

"İne," diyorum. "Dürüst olmak gerekirse, birimizin aklını başına toplaması muhtemelen iyi. Sonsuza dek ilk kez kendimi seksi hissediyordum ve o rahatça oradaydı."

Güzel, Pinokyo.

En iyi arkadaşım şüpheyle başını salladı. "Doğru, o sadece*Orası*, sadece kuru büyü çok uzun sürdüğü için ilgi duyduğun iri yarı, kaslı bir Adonis."

"Anladığına sevindim," dedim ona abartılı bir şükranla.

"Üzgünüm, bekle, sadece batıyor." Jess parmaklarını alnına bastırıyor. "Biriyle eşleşmeye çalıştığınız şovu yöneten adama teklif ettiniz.*ruh eşi*?"

"Sadece bir ruh haliydi," diye ısrar ettim. "Bir ve bitti."

Jess, "Hafta boyunca Stevie'ye sahip olduğu için Natalia ile daha fazla etkileşim kurdum," diyor. Ama Connor çok tatlı bir adama benziyor. Bana tek ve bitmiş gibi gelmiyor.

"Tatlı erkeklerin de ruh hallerine sahip olamayacaklarını mı söylüyorsun?" Gülümseyen gözlerimi River'a çevirdim. "Yapabilirler, değil mi Hot Genius?"

Kendini soğutucuyu açmakla meşgul ediyor ve dikkati dağılmış bir şekilde, "Üzgünüm, bir saniye" diyor.

"Yani," diye devam etti Jess, "bu adamın bir pislik olduğunu düşündün. Ona Ateşli Milyoner dedin, sonra Ateşli Brit..." Sözünü keserek gözlerini kısarak bana baktı. "Onunla tipleme işini sen yaptın, değil mi?"

"Savunmamda, onu tespit etmek çok zor. İlk başta farklı bir havası vardı - ilk tanıştığımızda kesinlikle bir Seksi Milyoner Yöneticisiydi."

Connor? Biraz bile değil, diye itiraz ediyor.

"Demek istediğim, bugün o şortla kaslı baldırlarını gösterirken ve dört beden gibi bir tişört giyerken bu tartışmayı kesinlikle kazanamayacağım."

küçük, ama ilk izlenim Connor'ın saç dahil Kendall Roy ve bir Lego 1 figürünün karışımı olduğu konusunda sözümü almalısın.

Her zamanki gibi ağzım çok hızlı hareket ediyor. Bu son sözler, tam sandalyelerimizin önündeki uzun gölgenin güneşlikten olmadığını fark ettiğimde çıkıyor.

"Eh," diyor Connor, "en azından bana Lego Batman veya Ateşli Cankurtaran olduğumu söyle."

on altı

CONNOR

BENOnu tarlanın karşısında gördüğümde hayal ettiğime eminim. Ama işte burada, bir cumartesi sabahı saat onda: Felicity Chen, gömleğimin çok dar ve kalçalarımın da... orada olduğu hakkında söylenip duruyor. Kendall Roy yumruklarını görmezden geleceğim ama kaslı kalçalar yorumunu mezarıma götürüyorum.

Bugünden önce, onun üzülmesinin imkansız olduğunu düşünürdüm. Fizzy düşündüğünü söyler, hak ettiğini alır ve ikisi için de özür dilemez. Ama sonunda yüzünü bana döndüğünde, gözle görülür şekilde Paslanmış.

"Batman benim için biraz fazla toksik bir erkeklik," diyor ve saçını yüzünden çekiyor. Sanırım o sıradan ve tasasız hareketlerden biri olması gerekiyordu, ama bunu ilk gece barda yaptığını hatırlıyorum ve endişeli olduğunda yaptığı bir şey olup olmadığını merak ediyorum.

"Ama Cankurtaran Lego işe yarayabilir," diye devam etti, gözleri tüm gövdemde gezinirken. "İkiniz de çalışkansınız ve üst vücut gücünüz açıkça belli."

"Teşekkür ederim sanırım. Ve kayıtlara geçsin, bu gömlek çok küçük değil.

Fizzy'nin ağzının köşeleri kıvrıldı, tüm utanç izleri gitti ve yerini meydan okuma kıvılcımı aldı. "Bu bir şikayet değildi."

"Teknik olarak bunların hiçbirinde uygunsuz bir şey yok," diyor birisi, "ama yine de bütün çocukların gözlerini kapatmamız gerekiyormuş gibi geliyor." Kadının sesini takip ettim ve ancak o zaman yandan izleyen çifti fark ettim: Juno'nun ailesi, Jess ve River. Fizzy'nin gömleğinin üzerindeki kelimeleri okudum ve birden mantıklı geldi.

"Bekle, Juno'yu tanıyor musun?"

"Evet." Bana dönmeden önce Jess'e suçlayıcı bir bakış attı. "Bilmediğim şey suydur ki Sen onu tanı."

"O ve Stevie aynı futbol takımında başladılar." Boynumda asılı duran düdüğü alıyorum. "Ben koçum."

Jess, "Merhaba Connor," diyor, dinlememe ve hemen gelme bahanesini bir kenara bırakarak.

Merhaba Jess. Farkındalık toprakları. "Ah. River, Fizzy'nin DNADuo teknolojisine dahil olduğundan bahsettiği arkadaş olmalı. Şimdi anladım."

"Sen de Felicity'nin susmadığı ateşli televizyoncu olmalısın." Jess abartılı bir sırıtışla Fizzy'ye döndü. "Şimdi anladım."

Arka planda bir hikaye olduğunu ve Jess'in uzun zamandır beklenen intikamını almakta olduğunu hissederek gülümsememi bastırıyorum.

Tamam, Jessica, dedi Fizzy. "Muhteşem kocanı al ve şuraya otur."

Jess sırıtmaya devam ederek el sallıyor ve güneşliğe doğru eğiliyor.

River elini uzatıyor ve onu hızlıca sıkarak karşılıyor. "Connor," diyor.

"Nehir."

Ağzını açar ama Fizzy'nin yönüne hızlı bir bakış attığında kendini yeniden ayarlar gibi görünür. Bunun yerine karısına katılmadan önce, "Oyunda iyi şanslar," diyor. İkisini de iyi tanımıyorum; Jess her zaman arkadaş canlısı olmuştur ve diğer çocuklar ve atıştırma için ilk gönüllü olan kişidir. River'ı bir iki kez gördüm ama hiç uzun uzun konuşmadık.

Tekrar sadece ikimiz olduğumuzda, sessizlik yüklü

geliyor. "Ona Stefania dedin," dedi Fizzy suçlarcasına.

'Takma adı Stevie, diye açıkladım. "Evin içinde 'Stefania Elena Garcia Prince' diye bağırarak biraz ağız dolusu olur, sence de öyle değil mi?"

Sessizlik uzuyor. Tam olarak garip değil, ama *farkında olmak*. söylemiş olabilirim

Fizzy'nin eşiğinde hayır ama sanırım ikimiz de içeri girmek istediğimizi biliyoruz. Bundan nasıl devam edeceğiz?

Tarlada bir esinti esiyor, ağaçları deviriyor ve çimlerin üzerine şemsiyelerle battaniyeleri savuruyor. Saçımlı alnımdan itmek için uzandığımda, Fizzy'nin gözleri hareketi takip ediyor. Daha sık böyle giymem gerektiğini söylediğini, beğendiğini hatırladım.

Bizi daha az tehlikeli bir yöne yönlendirmeye hazır olarak boğazımı temizliyorum. "Sana söylemeyi unuttum: geri aramalar harikaydı. Sanırım Kahramanlarımızı bulduk."

Tüm yüzü parlıyor. "Aman Tanrım, bana her şeyi anlat. Bekle, önce bana hepsinin delicesine seksi olduğunu söyle.

Heyecanındaki değişime ve ne kadar hoşlanmadığıma zihinsel olarak tökezledim.

BT.

Reytingler tavan yaptı, dedim. "Fazla bir şey söylemek istemiyorum çünkü hiçbir şey kesinleşmedi, ama biz sekiz adama kadar daralttık. Onaylanmış tüm arketipler."

Tam cevap verecekken bir hareket bulanıklaştı ve iki küçük kasırga vücudumuza çarptı. Stevie kollarını belime doladığı yerden yukarı bakıyor. Juno, Fizzy'ye sarılıyor.

"Maçtan sonra dondurma yiyebilir miyiz?" diye soruyor.

Başının tepesini öpmek için eğiliyorum. "Elbette. Fizzy'ye merhaba diyebilir misin? Üzerinde çalıştığım şovda başrol oynuyor.

Onu döndürüyorum ve Stevie bana bakmak için başını geriye atıyor. Stevie, "Fizzy'nin kim olduğunu zaten biliyorum," diyor. "Bizi birkaç kez eve bıraktı."

Fizzy, Stevie'nin uzun saçlarının ucunu döndürmek için uzanıyor. "Yolda bazen sıcak çikolata almak için duruyoruz. Bazen kokteyller için. Günün nasıl geçtiğine bağlı."

Her iki kız da kıkırdar ama sonra Stevie'nin gözüne bir şey takılır - Fizzy'nin telefonunun arkasındaki bir çıkartma - ve onu incelemek için öne çıkar.

"Harikalar Diyarı'nı sevdiğini hiç söylemedin!"

"Onlara bayılıyor," diyor Juno.

"Nasıl hiç konuşmadık?" Fizzy diyor. "Onlar benim mutlu yerim!" Küçük holografik logoya daha yakından baktım ve benzer bir logo Stevie'nin eşyalarının yüzde ellisine iliştilmişken onu nasıl gözden kaçırdığımı merak ettim. Muhtemelen

çünkü Fizzy ile birlikteyken baktığım son şey onun telefonu oluyor.

"Onları konserde gördün mü?" diye soruyor.

Stevie başını sallıyor. "Daha önce hiç konsere gitmedim."

"İki hafta sonra geliyorlar! Gitmelisin!"

Tükendi, dedim.

Fizzy bu detayı hızla uzaklaştırır. "Bize bilet bulabilirim. Stadyumda bir yöneticiyle çıktım ve sana şunu söyleyeyim... Ağzından çıkacak sözlerle ilgili endişemi fark ederek durdu ve karar verdi, Bir adam tanıyorum.

"Bu oldukça geç bir gece." Şimdiden uyuyan bir Juno ve Stevie'yi bir mil uzunluğundaki otoparkta taşımayı hayal ediyorum. "Ertesi gün bitkin düşerler."

O skoI. "Yaz! Ayrıca, yüzüne bağırдың bir geceden sonra bitkin düşmek, bir fangirl geçiş ayını. Bana sessiz, yalvaran bir bakış atıp sessizce ekledi: "Joy, hatırladın mı?"

Bu kadınların hiçbirine ve tatlı iknalarına karşı koyamayarak nefesimi verdim. "Fizzy bir erkek tanıyorsa..." Sağduyumun beni kurtarmasına yetecek kadar tereddüt ettim. öyle değil "Sanırım Harikalar Diyarı'nı izleyeceğiz."

"Bizvardır?" Stevie ve Juno hep bir ağızdan çılgılık atıyor, şimdiden aşağı yukarı zıplıyorlar.

"Biz!"

Stevie, Sen en iyi babasın, dedi ve kollarını bana doladı. "Bana değil, Fizzy'ye teşekkür et tatlım."

Sonra Stevie'nin Fizzy'yi kucaklamasını izlerken, bunun en az yüz nedenden dolayı berbat bir fikir olduğunu düşünmeden edemiyorum. İhtiyacım olan son şey harcamak *Daha* Fizzy ile zaman. Mutlu zaman, neşeli, coşkulu Fizzy zamanı. İçim korku ve beklentiyle bükülüyor.

"Harika olacak," diyor kızlar etrafımızda şarkı söyleyip dans ederken. Bana en geniş gülümsemesini veriyor, bana parlak, ışıltılı gibi sözcükleri düşündüren o.gazlı.

Son iki gazlı

BENJess'e tüm bu fiyaskonun kucağıma düştüğünden şikayet bile edemiyorum, çünkü on yaşındaki iki çocuğu ve Seksi bir DILF Koçunu bir Harikalar Diyarı konserine götüreceğimi çok açık bir şekilde söylediğimde o oradaydı. Ama bu mekana girmeyi bekleyen insanlar o kadar korkunç ki, kendimden başka birini suçlamak isterdim. Ayakta dururken Instagram'a bakıyorum. Okuyucu DM'lerini yanıtlıyorum ve görev bilinciyle gelen kutumdan kaçınıyorum. Ancak her geçen saniye etrafımızdaki cesetlerin sayısı artıyor. Sadece sekiz giriş var ve otuz bin kişi aynı anda geçmeye çalışıyor. Bir çizginin nerede başlayıp nerede bittiğine dair barikatlar veya hatta herhangi bir gerçek işaret bile olmadan, bitmeyen insan dizileri kıvrılır ve örülür, direklerin etrafında kıvrılır ve önümüzdeki kişinin doğru yerde olduğuna inandığına esasen güvenene kadar birbirleriyle çapraz geçiş yapar.

Çenesinin gergin görünmesine bakılırsa, Connor da tamamen aynı şeyi düşünüyor. Kalabalığın içindeki kafaların çoğunun üzerinden görebildiğinden eminim ama ben kesinlikle göremiyorum ve Stevie ile Juno devasa vücut kütlelerinin ortasında küçücük görünüyorlar.

gözleri şaşkınlıkla iri ve yuvarlak. Saat ilerledikçe, sanki kalabalık Harikalar Diyarı'nın sahneye çıkmak üzere olduğunu hissediyor ve hepimiz potansiyel olarak onu kaçıracağız gibi, titreşimli bir panik dalgası var.

Connor'ın yenini çekiştirip, "Beni omuzlarına al," diyebilmek için onu aşağı ittim.

Anlamayarak yaklaştı. "Üzgünüm, ne?"

"Böylece bu çizginin nereye gittiğini görebilirim. Orada devasa bir insan yığınının içeri girmesinden endişeleniyorum ve kızlarımızın bunu kaçırmasına izin vermeyeceğim.

Hiç tereddüt etmeden çömeldi ve kıkırdayan Juno ve Stevie beni sabitlerken o geniş, kaslı omuzların üzerine çıktım. Connor hiç zorlanmadan öylece duruyor ve beni bir buçuk metreden fazla havaya gönderiyor.

Çenesini iki elimle kavrayarak korkunç bir gıcırta çıkardım. "Uzun boylu olmak için yaptığım tüm dilekleri geri alıyorum."

Connor gülüyor. "Sakin ol, seni yakaladım." Ellerini çıplak inciklerime doladı, bacaklarımı geriye doğru takmam için beni nazıkçe ikna etti ve onları kollarının altına sıkıştırdı. Artık sadece önümüzde olan kaosun değil, bacaklarımın arasındaki Connor'ın sıcak, sağlam boynunun ve altımdaki omuzlarının gerçek dışı dengesinin de farkındayım. Acaba o da benim sıcaklığımı hissediyor mu ve benim düşündüğümü düşünüyorsa, kafasının bacaklarımın arasında olması ne kadar harika.

Belli ki bütün gece burada kalabilirim ama görev çağırıyor. Tamam, anladım. Beni yere indirebilirsin."

İkimiz de tekrar ayağa kalktığımızda sorgulayıcı bir şekilde bana bakıyor. "Yardımsever?" "Çok." Elimi Juno'nun başına koydum ve gözleriyle buluşmak için eğildim. "Ben olacağım hemen geri."

Ve bununla kalabalığa karışıyorum.

Yirmi dakika sonra, içerideyiz, küçük süitte biralarımızı tutuyoruz, bir zamanlar yatakta Doktor olarak adlandırılmasını isteyen mekan yöneticisi bizim için rezervasyon yaptırıyor ve camla çevrili balkonda, gösteri başlamadan önce hoparlörlerden gelen müzik eşliğinde Juno ve Stevie'nin keyifli dansını izliyoruz.

Connor bana bir süper kahramanmışım gibi gülümsüyor ama gerçekten tek

yapması gereken şaşkın güvenlik ekibini devasa bir

bir grup insan sıraya giriyor ve herkesin önüne geçiyordu. Bu durumu çözdükten sonra, konsere gidenler mutlu bir şekilde organize olmaya başladılar.

"Ezilmiş olabilirsin," diyor şimdi.

"Olası olmayan." Dudağımdaki köpüğü silip biramı yudumluyorum. "Kararlı olduğumda çok daha büyük görünüyorum. Bahse girerim o kalabalığın arasından en az 1.80 yürüyordum.

"Hiçbir şeyden korkmuyor musun?"

Juno ve Stevie twerk yapıyormuş gibi yapmaya başladıklarında gülüyorum. Bu küçük mankenler. "HAYIR." Sonra ona bakarak tekrar düşünüyorum. Bekle, evet. Korkarım ki geçmişte bir noktada yanlışlıkla biriyle mastürbasyon yaparken FaceTime yaptım ve bana söyleyemeyecek kadar küstah ve kibarlar, bu yüzden hayatımın geri kalanını bunu gerçekten yapıp yapmadığımı bilmeden ama her zaman yaptığımdan şüphelenerek yaşayacağım.

Connor boş gözlerle bana bakıyor.

"Ne?" Soruyorum. "Bunu hiç merak etmiyor musun?"

Gülümsüyor, plastik bardağı ağzına götürürken başını sallıyor.

Nadir bir öz-bilinç patlaması kök salıyor. Kabul etmem gereken çok şey olduğunu biliyorum ve Connor beni dayanılmaz bulsa bile bunu asla belli etmeyeceğinden şüpheleniyorum. Yapamadı. Sırıtıp buna katlanırdı, belki de şu anda olduğu gibi. Bana katlanmak zorunda çünkü bu şovun işe yaramasını istiyor ve bu şovun işe yaramasını istiyor çünkü işe yaramazsa işsiz kalacak ve muhtemelen kızından iki saat uzağa taşınmak zorunda kalacak.

Üzgünüm, diye mırıldandım

bardağıma. "Ne için?"

Mastürbasyon olayı, diye fısıldadım ve sonra gülümseyerek ekledim, Ve futbol maçındaki Kendall Roy şakası. Neredeyse o kadar kırık değilsin.

Bu onu güldürür. "O kadar emin olma. Ve şimdi merak ediyorum *Ben*

sahibim

Bir masturbasyon sırasında yanlışlıkla birisine FaceTime yaptın mı?

Gerginliği hafifletme çabasına minnettar, ama şu anda beynimde HD olarak yansıtılan zihinsel görüntü tarafından duygusal olarak yok edilmiş halde ona baktım.

Connor omuz silkiyor, birasından bir yudum daha alıyor ve ben onun etrafta olmanın ne kadar kolay olduğunu ve gerçekten ne kadar hoşlandığımı

bir kez daha anladığımda, herkes bana sarıldı.

o.

Sözler, ben onlara marine etmeleri için zaman tanımadan ağzından çıktı: "Geçen gece için de özür dilerim."

"Diğer-Ah" Ve şimdi gergin farkındalık gökten şarapnel gibi düşüyor.

Connor gözlerini kısarak uzakta bir şey düşünüyor. "Evet, hayır. Bunun için özür dilemene gerek yok."

"Evet ediyorum."

Şakalar, kinayeler ve hatta hava durumu hakkında açıklamalarla cevap verenlerin sessizliğini bozmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Her ikisinde de görünüşte berbat olsam bile, ağırbaşlılık ve samimiyet konusunda yetenekli olduğumu bilmesini isteyerek, bunun garipliğine kapıldım.

Sonunda, "Birkaç nedenden dolayı reddettim," dedi ve ipotegim zindan seviyelerine indi.

"Lütfen onları listelemek zorunda hissetme."

Yüzünü bana döndü, ifadesi ayıktı. "Ama hiçbiri ilgilenmediğim için değildi. Bunu netleştirmediysem özür dilerim."

"Ah." O hipnotik, taze yapraklı gözlerle göz temasını kesmeliyim. Aniden beynim, birbirinin üzerine çınlayan binlerce seksi şarkının statik beyaz gürültüsünden başka bir şey olmadı. Connor'ın zorlukla kontrol edilen 1re ile oynadığından, Rirtation'ın benim aşk dilim olduğundan ve çok, çok uzun zamandır sevişmediğimden haberi yok. Açıkçası, özür dileyerek kibarlık yapıyordum.

Bana Jess ve River'dan bahset, dedi, ikimizi de bir kaçış yolu ile kutsayarak. "Onları nasıl biliyorsun?"

Jess ve ben sonsuza dek arkadaşız. River eskiden her sabah kahve dükkanımıza gelirdi ve bütün bunları onlar yapardı.*Gurur ve Önyargı*Rirt-ama-Rirt olayı. Eğlenceli ama nihayetinde yorucuydu. Onu DNADuo yapması için zorladım. Sana söylüyorum, eğer ben olmasaydım, o hâlâ bekâr olacaktı. almalıyım 1.'nin ücreti."

"Şirket ilk kurulduğunda henüz teknolojiye gerçekten dikkat etmiyordum," diyor, "ama çok yüksek bir eşleşmeleri vardı, değil mi?"

"Diamond - doksan dokuz puan, aslında hâlâ şirket tarihindeki en yüksek puan. Yöneticiler aslında onu tanıması için ona para ödedi. Dürüst olmak

gerekirse, kendimden sonra daha iyi bir mutluluk yazamazdım.

Gözlerimin vücudunda gezinmesine izin verme hatasına düştüm. Garip bir şekilde sıksa görünüyor ve kazağını başının üzerine çekip sandalyesinin arkasına katladığında, beynimde en az bir saniye kısa devre oluyor.

Yeni bir duygu kanımı işgal ediyor: yumuşak sevgi. Göğsüne göz kırpyorum ve altında sırtan 1 erkek yüzü var.harikalar diyarımarkalı, baskın yazı tipinde. "Harikalar Diyarı tişörtü mü giyiyorsun?"

"Stevie ve ben, sen ve Juno daha önce o berbat porta lazımlık kuyruğunda mahsur kaldığınızda biraz mal aldık."

Gülerek fısıldıyorum, "Ek ürün. Dilin var."

Gevşek çeneli hayranlığıma sırtıttı. "Bir arayış içindeyiz, değil mi? Mutluluk arayışı mı?"

Kesin bilgiye ulaşmam gerekmiyor mu?"

Bir vuruş için suskunum. Onu bu tişörtle görünce göğsümde sanki ciğerlerime dolanan bir sicim gibi bir his var. Ve sadece takmak değil, gururla giymek. River'ın Juno için bu kadar iyi bir baba olmasının ne kadar sıcak olduğu konusunda Jess'le hemfikir dim ama bu doğrudan bakamayacağım bir gerçek. Onun için dolaylı olarak, kenarda kutlarım. Elbette bir aile istiyorum ama bunun neye benzeyeceğini kim bilebilir?

benim için beğen. *bubirisi ile tanış+birini sevmek+istemek için yeterince uzun süre birlikte olmak*

*birlikte çocuk sahibi olmak*matematik benim için gerçekten matematik değil. Rolümün, mükemmel kanatlı göz kalemi yapmayı öğrenmek, bir ebeveynden akşamdan kalmalığı gizlemek veya ilk kırık kalpleri için ağlamak gerektiğinde herkesin geldiği teyze olmak olduğunu varsayıyorum. Bence her çocuğun kendisine koşulsuz tapan ama biyolojik olarak buna zorunlu olmayan birine ihtiyacı var. Gururlu bir babaya ilgi duymak nefesime tuhaf, acı verici şeyler yapıyor.

Bu sadece cazibe, Kendime hatırlatırım.Bunu büyük bir anlaşma haline getirme.

"Mal boyutlarının dev boyutlara ulaştığını fark etmemiştim," dedim, boğazımdaki duygu mantarını aşarak sesimi zorlayarak. Dalgın bir şekilde gömleğe dokunma hatasına düşüyorum, merakım hareketlerimi yönlendiriyor ve vücudunun altında ne kadar kalın olduğunu fark ediyorum. "En azından bu,

ocuk bölümünden gelmiş gibi görünmüyor." Kutsal pazı. 1re'deymiş gibi parmağını çektim.

"Boyutlar kafa karıştırıcı," diye itiraf ediyor.

Cildimin soğumasını isteyerek küçük bir adım geri atıyorum. "Bir süre önce içinde uyuyacak bir şeyim olacağını düşünerek kadın bol bir gömlek aldım. Bana dalgıç giysisi gibi geldi."

Güler. "Bunun bu yüzden uygun olduğunu varsaydım. Kadın, tükenen son beden olduğunu söyledi. Hayran kitlelerinin çoğu..." Düzeltmemi engellemek için elini kaldırdı. "HAYIR. BENDÜŞÜNCE herkes Stevie ve Juno gibi görünürdü." Connor, onu takip etmem için bana işaret ediyor, kızların süitin kenarında durup kalabalığa tepeden bakmalarını sağlıyor. Altımızda Harikalar Diyarı ürünlerine bürünmüş bir grup kadın görüyoruz. Solumuzdaki süitte bizim gibi çıkıntının yanında durmuş, gülerek ve kokteyllerini yudumlayan otuzlu yaşlarında üç çift var. Sağımızda bir grup genç kız ve telefonunda gezinen yalnız bir baba var. Bakışlarımı daha uzağa çevirdiğimde her yaştan büyük bir kadın grubu görüyorum, LED kolyeler takmış bir grup erkek gösteri öncesi çalma listesine eşlik ediyor, bir çift beyaz saçlı yaşlı kadın dev ekranların önünde fotoğraf çekiyor. Connor, "Senin transferlerinden birine benziyor," diyor.

"Sadece biraz daha büyük," diyorum gülerek.

"Sadece şimdilik." Bana baktı, gözleri sadece kısa bir süre ağzıma indi. "Dünya seni bir kez gördüğünde Fizzy, âşık olacaklar."

on sekiz

CONNOR

Stevie her zaman duyguları tarafından yönlendirilen coşkulu bir çocuk olmuştur. Evin içinde dans ediyor, marketin koridorlarında taklalar atıyor ve Baxter'ı eve getirdiğimizde o kadar duygulandı ki, onu kucağına aldı ve tam bir saat boyunca ipeksi köpek yavrusu kürkünün içinde ağladı. Big Thunder Dağı'nda arkadaki arabaya bindiğimizde duyduğu sevinç çılgınlıklarına ve bir pijama partisi sırasında odasından gelen aralıksız kıkırdamalarına aşınayım. Ama ben çocuğumu hiç böyle görmedim.

Gösteri henüz başlamamıştı ve Stevie ve Juno şimdiden ayağa kalktılar, seyircilerin geri kalanıyla birlikte müzik videolarına eşlik edip dans ediyor ve şarkı söylüyorlar. Fizzy içeri girdiğini söylerken şaka yapmıyordu. Bir süttetiz, arenayı görecektik kadar yüksekte ama yine de sahneye oldukça yakın. Ayrıca birde şu var

ücretsiz yiyecek, içecek—*içki*— ve kendi özel tuvaletimiz. asla olmayabiliriz ayrılmak.

Ve Fizzy... Gözlerimi ondan alamıyor gibiyim. Saçları böyle geriye toplanmışken ne kadar iyi görüldüğünü veya boynunun ne kadar çekici olduğunu düşünmenin mantıken kendi kendini sabote etmek olduğunu

biliyorum ama beynim umursamıyor gibi görünüyor.

Arenanın dışında omuzlarıma tırmandığında, sanki bir el bombasından iğne çekiliyordu. Şortunun içinden sıcaklığını hissedebiliyordum; Boynumu kavrayan kalçalarının gücü, birkaç bin kişinin önünde yaşamayı tercih etmeyeceğim, vücuduma keskin bir şehvet dalgası gönderdi. Onunla yalnız kalmak, parmaklarımı baldırlarının içinde gezdirmek, o sıcaklığın elime değdiğini hissetmek istiyordum. Dizlerimin üstüne çöküp geçen gece eve yalnız gittiğime ne kadar pişman olduğumu ağzımla göstermek istedim. İş? Kimin işe ihtiyacı var?

Ama elbette yalnız değildik. Gerçeğin cırtlak bir sesle geri gelmesi için Stevie'ye bir kez bakması yeterliydi - gözleri Fizzy'ye kilitlenmiş ve mutlak bir hayranlıkla parlıyordu.

Neyse ki, ışıklar söndüğünde ve arena inanılmaz bir ses patlamasıyla patladığında, beni yüzen düşüncelerimden ayıran, patlayan çığlıklar. Neredeyse ezici. Sesin rengi olmadığını biliyorum ama gözlerimi kapattığımda göz kapaklarımda sarı ve kırmızı yıldızlar beliriyor. Sağır edici, göğsümden geçen, altımdaki zemini sarsan somut bir gök gürültüsü. Stevie ve Juno, grubun adının giderek artan bir ilahisine katılarak aşağı yukarı zıplıyorlar.

Fizzy beni kendine çekti, eli kolumun ön kısmını kavradı. Dudaklarının hareket ettiğini görüyorum ama kakofonide kızlara başını sallarken onu duyamıyorum. Başımı salladığımda geriniyor ve eğiliyorum, dudaklarının kulağımda hareket ettiğini hissediyorum: "Bunu görmek için burada olduğun için çok mutluyum."

"Üzerlerine bir pedometre koymak ve bu şeyin sonunda kaç kalori yaktıklarını görmek istiyorum."

"Sadece başlayana kadar bekle."

O kadar yakın ki başka bir şeyi nasıl düşünebileceğimi merak ediyorum ama 1. nota karanlıkta çınladığında kolayca dikkatimi çekiyor. Hiçbir zaman isteyerek bir Harikalar Diyarı şarkısı dinlemedim ama tüm bunların ortasında olup da etrafımızdaki kolektif beklentiden etkilenmemek mümkün değil. Bu, Fizzy'nin bahsettiği neşe. Paylaşılan adrenalin, herkes aynı şey için burada. Yakınımızdaki babalar bile ayakta durmaya karar verdiler, bazıları gözlem yaparken kollarını göğüslerinde kavuşturmuş, diğerleri daha iyi bir görüş elde etmek için bir ayaktan diğerine geçerek tüm yaygaranın ne hakkında olduğunu merak ediyor.

Sahneden havai fişekler patlar ve grup şiddetli bir tepkiyle ortaya çıkar. 1. şarkı başladığında Fizzy, Juno ve Stevie her kelimeyi biliyor. Ben de çoğunu tanıdığımı fark ettiğimde şaşırdım. Kızlar kendilerini gösterinin müziğine ve coşkusuna kaptırırlar. Fizzy durduğu yerde dans ediyor, tamamen bilinçsiz. Her nasılsa Stevie, gösterinin her ritmini gerçekleşmeden önce biliyor. Set listesini, üyelerin ne zaman seyircilerin arasına karışacağını ve tam olarak hangi noktada önümüzden geçeceklerini biliyor. O kadar kapıldım ki, küçük tabelasını kaldırmaya çalıştığında, devralmaya ve onu daha yükseğe tutmaya hazırım.

1. mola sırasında, ter içinde ve şaşırtıcı bir şekilde bitkin halde, oradan yürüyorum.

balkonu ve süiti kullanarak tuvaleti kullanabilirsiniz. Tekrar dışarı çıktığımda, Fizzy kendine bir içki hazırlıyordu. Hala kızları görebiliyoruz ama cam duvarlar bizi kapatarak gösterinin sesini azaltıyor.

Barda Fizzy'ye katıldım, su şişemi yeniden doldurdum ve uzun, soğuk bir içecek alırken gözlerimi kapattım.

Tekrar açtığımda izliyor. "Bu yüzden." Rastgele tezgaha yaslanıyor. "Karar nedir?"

"Dürüst olmak gerekirse, gürültü, trafik ve on yaşında iki yorgun, huysuz kız bekliyordum - ki hala karşılaşacağımızdan eminim - ama aynı zamanda her dakika nefret edeceğimden de emindim. Yanılmışım. Şimdi böbürlenebilirsin."

"Dans ediyordun," dedi sırtarak. "Ben ... idimsallanan"

Bunun kaymasına izin veriyor. "Bir konsere kimi getireceğim konusunda oldukça seçiciyim ama sen iyi bir sporcuydun Hot DILF. Bir konser arkadaşına ihtiyacım olursa seni tekrar davet edebilirim. Ama bilin ki on yaşındakiler genellikle daha azdır, daha çok içki içilir ve sonunda ara sıra kötü dövmeler olur."

Dört gözle bekliyorum, dedim ve Fizzy'nin övgüsünden beklenmedik bir şekilde etkilenen kızlara dönüp baktım. Grup başka bir şarkıya başlıyor ve Stevie bakıp beni arıyor. Bu onun favorisi, her pazartesi sabahı işe giderken çalan şarkı, çünkü Stevie'nin Pazar gecesi çaldığı son şarkıydı. İzlemek için geri dönmeden önce heyecanla sahneyi işaret ediyor.

Fizzy, "Sana bayılıyor," diyor.

Neden özellikle bu kelimenin gözlerimin arkasını yaktığını bilmiyorum. Çocukların çoğu ebeveynlerini sever. Babamı sevmiyorum ama onu kendi tarzımda seviyorum. Keder, incinme ve diğer karmaşık duygularla karışık bir aşk, ama orada. *İlehayranlık duymak* değer vermek, değer vermek ve Stevie'nin benim için yetersiz kaldığım onca yolu gözle görülür bir şekilde hissetmesi beni o kadar gururlandırıyor ki nefes almak neredeyse zor.

Fizzy bunlardan herhangi birini fark ederse, hiçbir şey söylemeyecek kadar kıbardır. Onu getirmem için beni zorladığın için teşekkür ederim, dedim. Onu hiç böyle görmemiştim.

Fizzy iki kıza da sevgiyle bakar. "Kesinlikle havasında."

"Olacakları nereden biliyordu? Set listesi, ne giyecekleri bile. Bütün bunları nereden öğrendi?"

Fangörlerin yaptığı şey bu, dedi Fizzy omuz silkerek. "Süslü dağ bisikletiniz için yeni bir Shimano vites değiştiricinin çıkacağını bildiğiniz gibi."

Dikkatim tekrar ona kaydı ve sııttım. "Bisiklet parçalarından bahsettiğine bak."

Bir kurabiyeye uzanıp ikiye böldü ve yarısını bana verdi. "Bazıları, Google aramasına bir şeyler yazma konusunda uzman olduğumu söyleyebilir." Kurabiyesini inceliyor. "Fotoğraflarını aramaya bile çıktım."

"Ben?"

"Bilirsin, sette, dağ bisikleti." Nedensel bir şekilde omuz silkerek duraklıyor. "Kız arkadaşlarla."

"Ve?" Gülümsememi bastırarak yanındaki tezgaha yaslandım. O çok açık. "1. ne yaptın?"

Ağzının bir tarafı kaşlarını çatıyor ve sol yanağında küçük bir gamze oluşturuyor. "Hiç bir şey. Instagram adınız, yalnızca izini sürebildiğim bir grup rastgele harf ve sayıdan çünkü Natalia'yı tanıyan Jess'i tanıyorum ve sizi yaklaşık 1 yıl önce bir şeyde etiketleyen Jess'i tanıyorum. Dört takipçiniz ve iki gönderiniz var. Hem rahatlatı hem de hayal kırıklığına uğrattı."

"Odaklanmamız gerekiyordu *en* hayatı sev, Fizzy."

"Sadece haksızlık gibi geliyor," diyor ve gülümseyişi kolay ama bana baktığında gözleri kısıyor, "artık arkadaş olduğumuza göre, sadece benim için

birini bulmaya odaklandık, sana değil."

Şovun sona erdiği ve Harikalar Diyarı'nın son vedalarını söylediği yere bakıyorum. Bundan iyi bir şey çıkamaz. İkimiz de biliyoruz ve yine de burada bitmeye devam ediyoruz. "Şey, herhangi bir yerde kadınlarla fotoğraflarım olursa şaşırırım. Bu günlerde pek çıkmıyorum.

"DNADuo'yu hiç denediniz mi?"

"Ben? Kesinlikle hayır," dedim başımı sallayarak. "İnanmadığımdan falan değil, sadece... bir maçım olsaydı ciddiye almak isterdim ve şu anda bunu yapamam."

"Jess de aynı şekildeydi. Juno ile," diyor açıklığa kavuşturarak. "Juno üniversiteye gidene kadar kimseyle ilişki kurmakla ilgilenmiyordu."

"Tanıdık geliyor."

"Ona söylediğimi sana da söyleyeceğim: bu sıkıcı bir kitap oluyor."

"Eh, belki bir gün," diyorum. "Stevie daha gençken birkaç kez çıkmayı denedim ama peşine düşmeye değer her kadın hafta içi ara sıra birlikte olmaktan fazlasını ister. Artı, kimle ilişkim olursa olsun, beni, Stevie'yi ve Nat'i alır."

"Boşanalı ne kadar zaman oldu?"

"Stevie iki yaşındaydı."

"Vay canına. O çok küçüktü."

Böyle bir yorumun -ne kadar iyi niyetli olursa olsun- beni suçluluk duygusuyla dolu bir tavşan deliğine göndereceği zamanlar vardı. Stevieöyleydiğenç ve boşanmak şimdiye kadar yaptığım en zor şeydi, ama bu yapılacak doğru şey olmadığı anlamına da gelmiyor. "O idi."

"Ama sen ve Nat artık yakın mısınız? Birkaç kez Stevie'nin onun hakkında konuştuğunu duydum ve onu okuldan alma sırasında gördüğüme eminim. O ateşli."

Güldüm. "O. Ve ona her an evlenme teklif etmeyi umduğum çok genç ve çok ateşli bir erkek arkadaşı var."

"Onun için ne güzel." An uzuyor, gergin ve bilgili. Başka tarafa bakmasını bekliyorum; o değil. Bunun yerine, sempatik bir şekilde dilini şaklatıyor. "Bölümlere ayırmada iyi olmaman senin için çok kötü."

Etrafında dans etmeyi bırakmaya karar verdim. "Özellikle, sıradan seks konusunda iyi değilim."

KelimeseksAramızdan bir Ramethrower gibi çıkıyor ve sırtıyor. "Evet,

aslında çok kötü demek istedim*Ben*bölmelere ayırmada iyi değilsin.

Buna gülüyorum. Sen gerçek bir baş belasısın, Felicity.

"Bundan hoşlandın mı."

Düşünüyormuş gibi yapıyorum ve o parmak uçlarında yükselerek yüzüme doğru homurdanıyor.

Sonunda merhamet ediyorum. "Sen katlanılabılırsın."

Ayağa kalktı ve yanımdaki tezgaha yaslandı. "Keyifli," diyor.

"Katlanılabılır."

"Üstün yetenekli ve
karizmatik." "Saldırgan ve
düşünceli." "Yeni en iyi
arkadaşın. Söyle."

Eli benimkine yakın duruyor. Serçe parmağım onunkine sürtünerek seğiriyor. Şimdi uzaklaşırsam, bunun bir kaza olduğunu farz edebilirim. Ama yapamıyorum ve bunun yerine parmağımı onunkinin üzerine gelecek şekilde kaydırıyorum.

Parmağını benimkine doladı. İçimde bir sıcaklık mızrak gibi esiyor ve ona dönüşme, onu tezgâha bastırma, yukarı kaldırma, bacaklarının arasına basma ve...

Yavaş, derin bir nefes alıyorum. "Yeni en iyi arkadaşım."

on dokuz

gazlı

Juno artık küçücük bir çocuk değil.

Bu, Jess ve River'ın evinin önünde durduğumuzda ve her iki kız da arka koltukta Rour çuvalları gibi bayıldığında, Juno'yu kapı eşiğine taşıyamam anlamına geliyor.

Doğrusu, alabileceğimden bile emin değilim*kendim* hemen kapıya değil kendi kornamı çalışıyorum ama duvar kağıdını soyacak kadar cinsel gerilim yazdım ve bunların hiçbiri Connor'la arabada geçirdiğim son yirmi dakikaya yaklaşıyor.

Onu yakaladım. Connor etrafımda eğilip Juno'nun emniyet kemerini çözmek için eğildi.

Roppy çocuğu arka koltuğundan kolayca kaldırırken, kot pantolonunun altındaki uylukları Rex ve omuzları yeni tişörtünün yumuşak pamuğuna karşı geriliyor. "Yumurtalıklarımın daha fazlasını kaldırabileceğini gerçekten sanmıyorum," diye mırıldandım.

Omzunun üzerinden ağırlığını ayarlayarak döndü. "Bu da ne?"

Nazikçe öksürerek 1. "Açık gece, yağmur yağacağını sanma."

Connor şüpheli görünüyor, ancak kendimi 1 filtreliyorsam bunun muhtemelen iyi bir şey olduğuna inanıyor gibi görünüyor. Önden gitmesi gerektiğini işaret ettiğimde dönüp başını kaldırdı.

Biz yaklaşırken kapı açılıyor. Jess, sıcak, altın rengi bir ışıltıyla arkadan aydınlatılmış çerçevede duruyor ve tekrar tekrar havaya fırlattığım zihinsel Nadir silahı tamamen kaçıyor gibi görünüyor. River arkasından gelir ve Juno'yu yumuşak bir "Anladın mı?" diye mırıldanan Connor'dan almak için uzanır. onun yanından geçerken.

Kalbim onuncu katın penceresinden fırlıyor.

Küçük kız, kollarını babasının boynuna dolayarak ve "Teşekkürler, Bay Prens" diye mırıldanarak bilinç düzeyini ortaya koyuyor.

Sahte bir kızgınlıkla kaşlarımı çatacak kadar toparladım. "Hey, peki *Ben*?

Bilet bağlantısı, alo?"

Koridordan odasına taşınırken verdiği yanıt uykulu bir homurdanma oldu.

Juno'nun oturduğu ve Stevie'nin arka koltukta uyuduğu sırada, Connor önden birkaç basamak indi ve sonra beklentiyle bana baktı. "Hazır?"

Bizi birbirimize bağlayan ipeksi bir halat varmış gibi itilerek takip etmeye başladım ama tereddüt ettim. Arabanın sıcaklığını ve müziğin yatıştırıcı havasını düşünüyorum. Connor'ın direksiyon simidine sarılmış, onu bir dağın tepesine bağlayan bir sarmaşıkmiş gibi kavrayan iri ellerini düşünüyorum. Damarlar ve kaslarla kaplı ön kollarını ve benden iki adım aşağıdayken nasıl nihayet göz hizamızda olduğumuzu düşünüyorum. Bu gece kızını kendi halinde izlerken gözlerinin nasıl neşeyle parladığını düşünüyorum ve daha önce beni kaldırdığında omuzlarının bacaklarımın altında nasıl hissettiğini düşünüyorum. hakkında düşünüyorum

yenilmiş hırıltısı *yeni en iyi arkadaşım* ve önde olmayı düşünüyorum

onun yanında bir saniye daha oturuyorum ve bunu yapabileceğimden emin değilim. Ne de olsa ben ölümlü bir kadını ve bir kez daha Connor Prince III'ün beni devrilmiş bir ağacın altındaki narin bir Kürekçi gibi altında ezmesini istiyorum.

Ama seksi.

"Sanırım bu gece burada kalacağım," dedim ona.

"Yolumdan çekilmiyor," diye beni temin ediyor.

"Gerçekten mi." "Öyle değil."

Gözleri kısıldı. Anlıyor: Özellikle onunla gitmiyorum çünkü bu onun sunmasını istediğim türden bir yolculuk değil.

Onun yerine içeri girip en iyi arkadaşşıma aramızdaki bu boğucu kimyayı anlatacağım.

"Eğer eminsen..." dedi sırtarak.

"Ah," diyorum, "eminim."

Gözlerinde hâlâ sırtışıla Jess'e iyi geceler diyor ve ardından ateşli vücudunu ön basamaklardan aşağı koşuyor.

Onu kendinden geçmiş gibi izliyoruz, sanki filmin son birkaç dakikasıymış gibi. *Kalamar Oyunu*, ve daha sonra

Ciğerlerimden 15 ton hava üflüyorum. "İsa."

"Mahvoldun."

Ayakkabılarımı tekmeleyerek onu takip ettim. "Ben mahkum değilim. uyandım

Canlandım."

"Elbette."

Jessica, sözlerimi dinle: Connor bir katalizör. Bir kıvılcım. Libido için bir eğlence. memnun değil misin Duygusal bir robot oldum. Bu ilginç bir televizyon yapmaz.

Jess kanepeye yığılır. "River ile sahte flört ettiğim zamanı hatırlıyor musun?"

"Tabiki hatırlıyorum. Twiggs'e her gelişinde benziyordun yüzünü yiyecektin."

"Yine de ondan hoşlanmadığıma yemin ettim."

Bunun nereye gittiğini görüyorum, ancak paralelliğe katılmıyorum. "Evet, ama sen hayal görüyordun. Zaten ona yarı yarıya aşıktın.

"Şu anda Connor'la olan senin gibi."

"Kesinlikle hayır," diye yanıtlıyorum. "River'a aşık oluyordun. Ben sadece ateşli yapımcının aletine binmek istiyorum.

Bize katılmak için odaya henüz giren River, bunun üzerine hızlı bir U dönüşü yaparak koridorda gözden kayboluyor. "İyi geceler" diye seslenir.

"Geri gelmek! Fikrinize değer veriyorum!" Aldığım tek yanıt, uzaklarda yankılanan ayak seslerinin sesiydi. Jess'e sırtıyorum. "Hay aksi."

Bıkkınlıkla başını sallıyor. "Neden her şeyin sıradan bir seks olduğu konusunda ısrar ediyorsun?"

"Çünkü son ilişkim bir pislikle oldu ve son üç yıldır birinin evliliğini yeniden bozma riskine girmektense gerçek bir pislik torbası yemeyi tercih ederim?"

"Şaka yapıyormuş gibi söylüyorsun ama doğru. Soymaköyleydi bir pislik torbası. O canavardı. Sen yanlış bir şey yapmadın."

Bu doğru. Gerçeği içimde hissetmek bu kadar zaman alsa da entelektüel olarak biliyorum. İkiyüzlülüğünün ölümcül acısını nihayet aştım (adının yanında her zaman küçük bir yıldız olacak olsa bile). Kanepede yanına oturuyorum. "Biliyorum."

"Her erkek bir Rob değildir."

"Eh, kesinlikle öyle olmasını umuyorum, çünkü ruh eşimin yakında kamerada yanımda görüneceği konusunda iyimser olmam gerekiyor."

Ayağa kalkıyor, odayı geçerek süslü bar arabasına gidiyor ve her birimize küçük birer bardak viski dolduruyor. "Demek Connor'ın ekibinin iyi bir oyuncu seçimi yaptığına eminsin?"

"Öyle görünüyor." Bardağı gülümseyerek aldım ve bir yudum aldım, ısının boğazımdan aşağı süzülmesine ve yavaşça mideme yerleşmesine izin verdim. "Onun çok ama çok seçici olduğu hissine kapılıyorum."

"Bu iyi." İçkisini döndürüyor. "Düşünceli bir adama benziyor." Uzun, sessiz bir duraklama. "Bunun onun için nasıl olduğunu merak ediyorum. Bu gece onun da senden hoşlandığı hissine kapıldım.

"Yani, sanırım beni çekici buluyor." Işığın kehribar renkli sıvıyı yakalamasına izin vererek camı eğiyorum. "Daha önce, ilgilenmediği için beni geri çevirmediğini itiraf etti."

"Tabii ki hayır, kendine bak."

"Artık Connor'dan bağımsız bir havada olduğum ve yeniden sağlıklı düşünebildiğime göre, keşke bilmeseydim diyorum," diye itiraf ediyorum. Onun da benden hoşlandığını bilmek beni bir iblise dönüştürdü. Pantolonunun içindekini istiyorum."

Bana başını sallıyor. "Gösteriye odaklan. 1 çekim ne zaman başlıyor?"

"Beş hafta."

"Ve bir programa karar verdin mi?"

Başımı sallayıp cevap vermeden önce içkimden bir yudum daha aldım. Notlarım var mı diye bakmak için bu sabah gönderdi. 1. hafta kolleksiyon tarihleridir. Hepimiz nasıl gittiğine dair tanıklıklar yapıyoruz, ardından şov yayınlanıyor ve seyirciler, en çok kiminle heyecanlandığımı düşündüklerine göre iki kişiyi elemek için oy kullanıyor vb. 1. 2 yarışmacı ailemle tanışacak. O kısım olmamış gibi davranıyorum."

Jess sempatik yapar**bununla iyi şanslaryüz**. "Bundan sonra, DNADuo'nun tahmin ettiği gibi seyircinin ruh eşimi seçip seçmediğini 1. olarak anladığımız 1. aşama var. Seyirci oylamasını kazanan 100.000 dolar alacak ve ardından Fiji gezisinde benimle kimin gideceğini seçeceğim. Yani evet."

"Komik, bu duyduğum heyecan gibi gelmiyor."

Kafamı ve bağırsaklarımı karıştırıp ikna edici bir cevap arıyorum. "Tabii, heyecanlıyım."

"Fizzy, bu yaptığın harika bir şey! Kalbin için yarışan sekiz romantik kahramana sahip olacaksın!

"Biliyorum," diye sızlandım. Ama Connor'ın kalçaları beni bir üzüm gibi ezebilir. Bunu, farklı türden bir prensle tanışmadan önce bir kez daha istiyorum. Ben iç çekerek başımı kanepeye yaslarken Jess gülüyor. "Yemin ederim, onu sistemimden çıkarmam gerekiyor."

"Bu tam anlamıyla senin en az sevdiğin aşk kinayesi."

Başımı tekrar kaldırarak, "Evet, ama bunun gerçek bir şey olduğunu kim bilebilirdi ki!"

"Hiç kimse!" diye bağırıyor. "Çünkü değil!" Ellerini kaldırıyor. "Tamam, ciddiylim. Artık onunla bu randevular yok."

"Onlar randevu değil," diye itiraz ettim. "Onlar**neşe gezileri**"

Gazlı. Ciddi olmak."

"Ne! Ciddi olmaktayım! Okyanus koruma belgeselleri yapıyor. bilmesini istedim**Bu**kitle."

"Şimdi onun gibi hissediyor musun?"

İçime bir ürperti yayıldı, sıcak ama yine de rahatsız ediciydi. "Onu izliyorum ve onu izlemek sadece sektörün bu tarafına gözlerini açmakla kalmıyor, aynı zamanda bundan zevk alıyor... Demek istediğim, gerçekten güzeldi. Sadece ateşli olması değil. Onun etrafında olmayı seviyorum. O eğlenceli. O komik. Ve belki de en sevdiğim şey, onun bokumdan korkmaması. Hoşuna gidebileceğini tahmin ediyorum."

Brüt. Duygular.

Jess, "Bu bir yapımcı için de önemli," diyor.

İnleyerek, onun yanındaki kanepeye yanlamasına düşünüyorum. "Eğer beni becerseydi, bunu çoktan aşmış olurum."

Jess parmaklarını saçlarımın arasında gezdirerek nazıkçe kaşıdı. "Aslında, yapacağını sanmıyorum."

yirmi

CONNOR

BENFizzy'de aşırılıkların norm olduğunu ve birlikte geçireceğimiz zamanın biriyle geçirdiğim en eğlenceli ama aynı zamanda en eziyetli olacağını öngörmeliydim. Birkaç hafta boyunca,*Gerçek Aşk Deneyi*şekillenmeye başlar, ve Fizzy ve ben, devam eden neşe arayışımız için her Cuma günü uçuyoruz. Trenle Broad Museum'a gidiyoruz ve sessiz, içe dönük neşe hakkında konuşuyoruz. Yakındaki Son Kitapçı'yı ziyaret ediyoruz ve bana bir koleksiyoncu baskısı satın alıyor.*Salem'in Yerive* ona en sevdiği aşk romanlarından birinin çerçeveli bir kapağını alıyorum. Ertesi hafta, tüm ekibe canlı bir gösteri için bilet ısmarlar.*bu*

Rocky Horror Resim Gösterisi. O gece eve geliyorum ve benden daha fazla içiyorum

muhtemelen, tüm varlığının kendini serbest bıraktığında içindeki tüm varlığın aydınlanmasından, ne kadar kötü şarkı söylediğinden ve bunu zaten zevkle yapmasına ne kadar bayıldığımdan, ekibin hayranlığını nasıl alıp onlara geri verdiğinden, nasıl ikiye katlandığından ve onun sadece birkaç hafta içinde gerçek aşkını bulma ihtimalinden nasıl nefret etmeye başladığımdan kafamı boşaltmak için.

Çekimler yarın resmen başlıyor ama iş günümün muhtemelen şafaktan önce başlayacağını bile bile, onu götürmek istediğim bir yer daha var.

Fizzy ve ben otobanda uçuyoruz, camlar açık, rüzgar esiyor. Turuncu küre güneşi ufukta ağır ve baştan çıkarıcı bir şekilde asılı duruyor. Bu bizim son keyif gezimiz - en azından planladığımız sonuncusu ve eminim ki yaptığım plan oldukça saçma. Yalnız kalacağız, etrafımızı saran dalgaların sesleriyle karanlık olacak. Fizzy'nin kumda çıplak ayakla koştuğunu, benimle mücadele ettiğini ve tutunduğum zavallı kısıtlamayı zorladığını şimdiden hayal edebiliyorum.

Torrey Pines, Del Mar ve La Jolla arasında yer alan dört buçuk millik bir sahil şerididir. Trak alışılmadık derecede hafif ve tam güneş suya batmaya başlarken otoparka varıyoruz. Arabayı park edip arabanın önünde Fizzy ile karşılaştığımda, onu basit bir kot pantolon ve bir tişört, spor ayakkabı ve bir kolumun üzerine sıkıştırılmış tüylü bir süveterle görmek için yine hazırlıksızdım.

Gösteride çok fazla şey var ama onun kuma doğru yürüdüğünü gördüğümde bunun gibi anlar var ve hiçbirinin ne olduğunu hatırlayamıyorum. Tutkulu olduğu bir şey hakkında konuştuğunda ya da kahkahalar patlattığında, birine kıcını uzattığında ya da küçük kırlıganlığını göstermesine izin verdiğinde, pes etmem için nedenler uydurduğumu fark ediyorum. Belki de bu kaçınılmazdır.

Belki kimsenin bilmesine gerek yoktur. Belki fazla düşünüyorum ve *bualışkanlık* mahvetmek

her şey. İkimiz de yetişkiniz; ikimiz de daha önce insanlarla seks yaptık ve bu sadece seksti. Belki *benolabilmek* bölümlere ayırmak

Gün boyunca, uzaktaki kırmızı kumtaşı yamaçlardan planörler ve parasailerler kendilerini fırlatırlar ve güneşlenenler, sörfçüler ve yüzücüler sahili doldurur. Bu gece çoğunlukla boş, kıyı boyunca sadece birkaç başıboş insan var ya da okyanusta tahtalarına binip gelen gelgitle birlikte sallanıyor. Gökyüzü saniye saniye değişiyor gibi görünüyor, maviden mora, kırmızıdan turuncuya eriyen bir tuval.

"Bu yüzden." Fizzy esneyip gömleğiyle kotunun beli arasındaki deri parçasını ortaya çıkarıyor. "Sahil."

Sesindeki küçümseyici ifadeye gülümsedim. "Hayran değil, sanırım?"

"Ah, anladım, çok güzel." Kumun üzerine oturuyor. "Ama bu biraz regl döneminde seks yapmak gibi. Kulağa çok iş gibi geliyor ve kesinlikle bunu her

gün yapmak istemiyorsunuz, ancak bir kez başladığınızda, 'Hey, bu o kadar da kötü değil' diyorsunuz.”

"Aman Tanrım, Fizzy," dedim hafifçe gülerek. Bana baktı. "Ne?"

Yanına oturdum, göğsümde uyuyan bir dalga gibi yükselen sevdalılığımı yuttum. "Ona dokunmayacağım bile sanırım."

Ayakkabılarını çıkarıp ayak parmaklarını serin, nemli kumda sallayarak gülüyor. "Artık kumsal hakkında ne düşündüğümü bildiğimize göre, bana burada ne yaptığımızı söyle."

"Ben suda büyüdüm, bu yüzden seni buraya getirdim çünkü kendimi kıyıda çok huzurlu hissediyorum, ama bu gece özellikle kumsalla ilgili değil. Bu bir an.

Dinlerken dizlerini çenesine dayamış, kollarını bacaklarına dolamış. Etrafımızda güneş ufkun altına battı, gökyüzü bir bere gibi karardı.

"Stevie ile hafta sonlarım oldukça rutin olabiliyor," diye açıkladım. "Bisiklet sürmeye gidiyoruz, Baxter'ı parka ya da koşup oynayabileceği bir yere götürüyoruz, film izliyoruz, ödev yapıyoruz ve birlikte yemek yapıyoruz. Temel çalışma. Baxter altı yaşındayken patisinden ameliyat oldu ve hafta sonu onunla gelemedi. Farklı bir şey denemeye karar verdik. Piknik yaptık ve sörfçüleri izlemeye geldik ve günün çoğunu burada geçirdik. Güneş battıktan sonra eve gitmeliydik - hava soğuyordu ve ertesi gün ayı olacağını biliyordum - ama sörf yaparken etrafta koşuşturup takla atarak o kadar eğleniyordu ki, biraz kalmaya karar verdim. Hava karardı ve tam ayrılmaya hazırlanıyorduk ki suda bu mavi kıvılcımı ve ardından bir tane daha gördüm. Dalgalar çarptığında, sörfte yüzlerce 1reRies varmış gibiydi.

Ah, bunu biliyorum. Kelimeyi hatırlamaya çalışarak parmaklarını şaklattı.

"Biyolüminesans. Yosun, değil mi?"

"Sağ. Bazı alg türleri, yırtıcılardan kaçınmak için biyolüminesans kullanır, bu nedenle suda hareket eden bir şey tarafından rahatsız edildiğinde veya hatta çok yaklaşan bir şey tarafından rahatsız edildiğinde, onları korkutmak için bu mavi ışık patlamasını üretir. İşaret ediyorum. "Oraya bak."

Eğilip bakışlarımı takip ederek, arkalarında mavi bir ışık girdabı bırakarak kıyıya giden bir sörfçünün yavaşça yüzeyde ilerlediği yeri izliyor. "Gerçek gibi görünmüyor" diyor.

"Stevie'nin yüzündeki şaşkınlığı ve o anı nasıl şişleyip tekrar tekrar yaşamak istediğimi hatırlıyorum."

Fizzy bana baktı. "Ofisinde bana vermen gereken cevap buydu."

"Neye cevap?"

"Sana neyin neşe verdiğini sorduğumda."

Gözlerim mıknaş gibi ağzına doğru hareket ediyor. "Ama o zaman, son birkaç haftadır tüm zamanını nasıl tekeline alabiliyordum?"

Güler.

"Ayrıca," diyorum, "sana neyin getirdiğini hiç sormadım.*Sen* neşe."

Fizzy bana doğru eğilip omzuma vurdu. "Bu. Seninle takılmak. "Ama başına gelen en iyi şey olmadan önce?"

"Jess ve Juno. Ailem. Seyahat." Derin bir nefes alıyor. "Seks. Yazı."

"Hala sıkışıp kalmış hissediyor musun?"

Başını sallıyor. "En son ne zaman bir Word belgesi açtığımı hatırlayamıyorum."

"Adil olmak gerekirse, meşguldün. Planladığımız bütün bu realite şovu var.

"Ama belki de bu uygun bir mazerettir." Küçük bir deniz yosunu parçası alır ve onu kumun üzerinde sürükler. "Aklıma gelen her fikir, daha başlayamadan 1zzle oluyor."

"Bunun nasıl bir şey olduğunu anladığımı iddia etmiyorum ama bu terapide konuşabildiğin bir şey mi?"

"Ah, kesinlikle," diyor. "Ama aynı şeyleri gözden geçirip bir yere varamamaktan çok yoruldum. Küçük yazma egzersizleri yapardım ama anlamsız hissettirdiler." Uzun bir süre suya bakıyor. "Yapmazsam iyi olacağımı biliyorum

tekrar yaz. Yazımın ölümü, ölümün olmayacağını biliyorum.*Ben*.

Ama o beni özlüyorum. Benden hoşlandım ve onu nasıl 1. yapacağımdan emin değilim. Terapide buna odaklanmak, eğer mantıklıysa, durumu daha da kötüleştirmeye başladı.

"Öyle."

"Normalde kendimin oldukça farkındayım ve çoğu şeyin üstesinden gelebilirim, ama bu

—” Başını sallıyor. "Beni yendi. Herhangi bir erkeğe olan ilgimi neredeyse

tamamen kaybetmiştim, ta ki siz..." Duraksadı ve sonra gözlerini kıсарak okyanusa baktı. "Ta ki, bilirsiniz, gösteriye kadar."

Sana kadar, diyecekti. Kalbim rahatsızca burkuluyor.

Boğazını temizliyor. "Ama evet, aşk hikayeleri. Şu anki beyin bloğum.

"Belki de beyninizin değişiklik olması için bir tanesini yaşaması gerekiyor."

"Kendine bak, yapımcı." Bana gülümsüyor. "Bizi tam bir çember haline getiriyor."

Derin bir nefes alırken gözleri kapalı, yüzünü gökyüzüne eğişini izliyorum. Sonunda, bu gece, onun başka birine aşık olmasına yardım etmeden önceki son gecemiz, bunu kabul edebilirim.

ona aşık oluyorum

"Ne diyebilirim ki?" diye mırıldandım. "Denerim."

yirmi bir

gazlı

BENKonuşkan olduğumu ilk kabul eden ben olacağım ama sessizlikle de aram iyidir. Jess ve ben birçok iş gününü verimli bir sessizlik içinde karşılıklı oturarak geçirdik. Juno'nun koltuğumda oturduğu, küçük kafasını kucağımda okuduğu nazik anlara bayılıyorum. Ağabeyim Peter ile bir yürüyüşün büyük gökyüzü dinginliğini veya annemle mahjong'un ağırbaşlı huzurunu seviyorum. Gerçek şu ki, sessizlikten nefret eden bir kitap aşığıyla asla tanışmayacaksın.

Ama bu akşamki konuşmamızın kolay, örtüşen Row'undan sonra, Connor'la olan bu sessizlik ağır geldi. Kumda yan yana oturuyoruz, bacaklarımızı önümüzde uzatmış, ayak parmaklarımızı gökyüzüne doğru sallıyoruz. Pantolonunu sıvadı, ayaklarını, bileklerini ve baldırlarının alt yarısını ortaya çıkardı. Bacakları bronzlaşmış ve hafifçe kıllarla kaplı, kaslı. Ellerini sırtına dayaması, yüzünü gecenin esintisine eğmesi... sanki vücudunu ibadete açıyor. O geometrik, süper kahraman sandığı. Uzun, kordonlu boyun, omuzlarının birikmiş yoğunluğu. BEN

beynimin tüm nefessiz, çaresiz düşünceler gibi çılgık attığını hissedinsen**in**

vücudun

gerçek dışı

Veellerini üzerimde istiyorum

VeBeni kuma at.

Ama beni şaşırtan şey, sessizliğin de daha sessiz düşünceleri olması. Gibi şeylersenden gerçekten hoşlanıyorum

VeSon zamanlarda en sevdiğim insansın

VeYarın için heyecanlı olmak istiyorum ama tek düşünebildiğim bu gecenin nasıl bitmesini istemediğim.

Tabii ki, bu son düşünce, Connor'ın 1. düşünceye doğru öksürmesi ve sessizliği bozduğu anda aklına gelir. "Öyleyse," dedi ve işlerin ne kadar ağırlaştığını, aramızda sıcak ve somut bir hava olduğunu ama belki bunun üzerinde konuşursak dağılacakını kabul edercesine utangaç bir şekilde bana gülümsüyor. "Yarın için hazır mısın?"

Keskin bir nefes alarak daha dik oturuyorum. Sağ. Kendine gel, Fizzy. "Ben. Umarım bu gece uyuyabilirim. Yarın gerçekten de tüm gücümle ve gölgede görünmek istemiyorum.

"Diyecektim ki," diyor gülümseyerek, "televizyona çıkacak biri için çok sakın görünüyorsun."

"Bunu yapmayı kabul ettiğimden ve yerçekimine meydan okuyan yeni sütyenlere yatırım yaptığımdan beri düzenli olarak yüz bakımı yaptırdığımı inkar etmeyeceğim." Güler. "Ama aynı zamanda insanların korkunç açılardan fotoğraflarımı çekip yayınladığı o kadar çok imza günü yaptım ki, artık bir süper model gibi davranmanın gerçekten bir anlamı yok."

"Rol yapmak zorunda değilsin" diyor. "Her zaman nefesimi kesiyorsun."

Sözlerinin yankısı etrafımızda dönerken ikimiz de kıpırdamadan dalgalara bakakaldık. Nabzım bir an için sessizleşiyor ve sonra kükreyerek hayata dönüyor, boynumda bir zonklama oluyor. Dalgaların buraya kadar uzanıp o anı silip süpürmesini dilediği gibi, bunu onda neredeyse hissedebiliyorum.

"Şey... yani. Her neyse." Sesi şimdi patlıyor, caz elleri, dikkati dağıtıyor. "En azından 1 film çekmenin ilk günü için daha heyecanlı görünüyorsun. Bu iyi."

Hala onun beyanından dolayı hamım. Connor bir meşe ağacı ve onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, ne kadar sıklıkla fevri kararlarımın, inişli çıkışlı işim ve hatta kendi işimin kaprisiyle savrulan başıboş bir yaprak gibi hissettiğimi o kadar çok fark ediyorum.

ruh halleri*Her zaman nefesimi kesiyorsun*dedi. Gündelik yapmıyor, değil
onda iyi. Tabii ki değil. Ne yazık ki, kısmen bu yüzden ondan hoşlanıyorum. O

kararlı bir şekilde, dünya çapında hareket eder. Ona o kadar çekildim ki manyetik hissettiriyor.

Heyecanlıyım, diye itiraf ettim dikkatlice. "Oyuncu seçimi konusunda harika bir iş çıkardığını da biliyorum. Bununla birlikte, umarım grupta bu gece hissettiklerimin bir kısmını bile hissettiren bir yarışmacı vardır.

Gözlerimi 1 kez suda tuttum ama dönüp bana baktığını hissedebiliyorum.

"Bu ne anlama gelir?" O sorar.

Cevap vermek yerine yerimi değiştirdim ve isterse beni durdurabileceği kadar yavaş bir şekilde üzerinden atlayıp kalçalarının üstüne yerleştim. "Senden delicesine etkilendiğim anlamına geliyor."

Connor'la ilgili olarak henüz etiketlemek istemediğim bir şeyler hissediyorum ama bundan bir gün vazgeçmek zorunda kalacağımı düşünmek beni korkutuyor.

Gazlı.

"Evet?"

Bana bakıyor, gözleri gölgeli ve sıcak bir avucunu kalçama koymak için duruşunu ayarlıyor. "Bunun kötü bir fikir olduğuna karar vermemiş miydik?"

Ses tonu suçlayıcı değil. Nazik ve meraklı ve belki de biraz aç.

"Evet." Yutkunuyorum, özlemimi kontrol altına alıyorum. "Ama burada oturmuş sana dokunmayı ne kadar çok istediğimi ve bu gece eve gidip bir daha böyle hissetmeme fikrinden ne kadar korktuğumu düşünüyordum."

Connor uzanıp Ryaway'ın birkaç tutamını yüzümden çekmeye ikna etti. "Bunun gerçekten mümkün olduğunu düşünüyor musun?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Eskiden her zaman insanlara ilgi duyuyordum. Eskiden seksi severdim. Bu eğlenceli ve maceracı yanımı çok sevdim. Senin yanında olmak... beni tekrar kendim gibi hissettiriyor ama çok daha ayakları yere basan bir versiyonum."

Bu iyi bir şey tatlım, dedi nazıkçe. "Ve son zamanlarda hissettiğin şeyin büyüme olduğunu da ekleyebilir miyim?" Rüzgâr saçımın bir tutamını daha gözlerime doğru savuruyor ve nazıkçe kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Sen oyuncu, seksi, maceracı yazar kimliğinden çok daha fazlasısın. Elbette öylesin, ama aynı zamanda düşünceli derinliğe ve hassas katmanlara sahip bir kadınsın ve merak ediyorum, son zamanlarda hissettiklerin benim hakkımda olmaktan çok, kendinin yeni bir yönüyle bağlantı kurmakla ilgili mi?

Sabit bakışlarından gözlerimi kırpamıyorum. Az önce söylediği şeyle kanım titredi. "Bu muhtemelen birinin bana söylediği en derin şey."

Buna gülüyor. Her halükarda, gösteriden önce cinsel bir insan olduğunuzun hatırlatılmasına sevindim. Biriyle bu şekilde bağlantı kurabileceğini.

"İşte buradayım," diyorum gülümseyerek. "Seninle bağlantı kurmak."

Bakışları bir an benimkini aradı ve ifadesi yumuşadı. "Mm-hmm." Senden beni öpmeni veya bundan daha fazlasını yapmanı istemiyorum. sadece istedim

sana bir kez daha yakın olabilmek için." Uzanıp kulağının kabuğunu takip ediyorum. "Yarıncan itibaren seni özleyeceğim."

Bu onu gülümsetti ama dudaklarıma yöneltti. "Ama yarıncan itibaren beni daha sık göreceksin."

"Ne demek istediğimi biliyorsun." "Evet."

"Seni paylaşmam gerekecek," diyorum. "Tuhaf olacak."

Sanırım çenesini bu şekilde eğiyor. Sadece hafifçe kaldırdı, küçücük, söylenmemiş

Hadi öyleyse.

Uzanabilmesi için yavaşça eğildim. Ama yapmıyor ve dudaklarım onunkilerle buluştuğu an, daha önce hiç öpülmemişim gibi sarmal bir duyguya kapıldım. Connor dağ gibi bir adam, sıcak ve masif, altımda kaya gibi sağlam. Ağzı yumuşak ve güçlü, buyurgan ve esnektir. Zevk, göğsümün ortasından tatlı bir ok saplıyor ve bir Döküntü'de, bizim basit öpücüğümüz Rares, ağızlarımız birlikte hareket ederken tüm bastırılmış duygular dışarı dökülüyor.

Tanrım.

Hayatımın en iyi öpücüğü.

Başını eğdi, bir şekilde bana daha iyi ve daha derin geliyordu, dudakları benimkilerin arasında aralandı, bir eli beni ona doğru çekmek için kalçamı sardı, diğeri boynumdan yukarı kayarak yüzümü avuçladı.

Tutkuyu biliyorum - birçok anın sığınağında duvarlara çarptım ve mobilyaları kırdım - ama bu şimdiden başka bir şey. Bu sadece dürtü ve içgüdüden daha fazlasıdır; bağlantı ve özlem mantarı açılmamış. Altımda Connor'ın bedeninin verdiği his, evimdeki her şeyi kırabileceğimize şüphe bırakmıyor ama bu açıklık

da mahrem, kutsal; beni içten içe yakmak tarafından geri alındım

nefesinin dudaklarımda titreyişini ve dilimi onunkinin üzerinde gezdirdiğimde, kollarımı boynuna dolayıp ellerimi saçlarından geçirdiğimde boğduğu sessiz iniltileri. Eli kalçamdan ayrılıp süveterimin altına doğru kaydığında, büyük avuç içi kaburgalarımı düzelttiğinde, göğsümü kavradığında, aç, alaycı ağzıyla beni öperken sütyenimi aşağı indirdiğinde, gövdemde çaresiz bir ağrı sarmalı hissediyorum. Bunu sadece bir kez yaparsak, her santimimi hissetmek istediğini hissediyorum. Ben de istiyorum, eline bastırarak, seslerle onu cesaretlendirerek, dişlerimi alt dudağında, çenesinde, boynunun keskin çizgisinde gezdirirken.

Okyanus arkamızda kükrüyor, dalgalar kendi üzerlerinden yuvarlanarak kum. Ellerim omuzları boyunca, göğsünden midesinin Sıçan düzlemine doğru gezindi. Yanakları ayın parıltısında Pürüzsüz, dudakları dolgun ve ısırılmış, gözleri şehvetle ağırlaşmış. Boğazının derisinde açık bir şekilde çiçek açan bir işaret sanki adım oraya bağlamış gibiyim.*Bu yer Felicity Chen'e ait.*Koymak istiyorum

iddia ederek vücudunun her yerinde işaretim var. Aramıza uzandım, elimi onun katı şekline bastırdım, ne hissettiğimi fark ettiğimde aklım dibe vurdu. O iri ve vücudum aniden kasılıyor, acı verici bir şekilde içi boş.

Kalçalarımı ona doğru döndürüyorum ama bu beni rahatlatmak yerine daha da çılgına çeviriyor. Ağzı öpücüğümü kovalıyor, sallandığında çıkardığım sesi yutuyor, aletin kalın çizgisi tam da ona ihtiyacım olan yere bastırıyor. Elleri kıcımlı kavlıyor, beni uzaklaştırıyor ve daha yakına çekiyor, ileri geri, tekrar tekrar. Böyle gelebileceğimi biliyorum. Tam orada, duyumun sınırında parıldıyor ve ben açgözlü bedenimin istediğini yapmasına izin vermekle acele etmemek için onu arabaya sürüklemek arasında kaldım.

Ama ben daha pantolonunun düğmelerini çözmeden elimi çekti ve kalçalarımı tekrar yaklaştırarak bana doğru kavis yaptı.

"Beni eve götür," diyorum ona. "Seni çok istiyorum Connor. Sadece bir kere."

Boğazıma doğru nefes alıyor, ağzı açık, isminin şekli tenime işledi. Bana bakmak için yeterince uzun süre uzaklaşması muazzam bir çaba gerektiriyor gibi görünüyor, ancak soğuk, ıslak okyanus havasının alanı işgal etmesi için yeterli. Gözleri berraklaştı ve derin, titrek bir nefes aldı. Eğilip alnını omzuma dayadı, uzun ve yavaş bir şekilde nefes verdi.

Sonunda basitçe "Hayır" diyor.

İçimde keskin, gıcırdayan dişleri olan bir canavarım. Pençeli ellerim parmaklıkları kavrayarak kafesimi sallıyor. "Neden?"

Gazlı. Yapamayız. Ama gitmeme izin vermiyor. Beni vücuduna çekiyor, tutuyor. Connor derin bir nefes alıyor, göğsü bana doğru genişliyor ve sonra Hızı azalıyor gibi görünüyor. "Yapamayız."

Onun kollarında, derin nefesleri benimkine ritim katarken, harareti tozuma yatışıyor.

"İki arkadaşın kaşınmasından başka bir anlama gelmesi gerekmiyor," diye fısıldadım.

"Maalesef, bunun bundan çok daha fazlasını ifade edebileceğinden şüpheleniyorum." Hareketsiz kaldım, sözlerinden sarsıldım.

Gazlı. Aramızda nazik bir teslimiyet asılı duruyor. "Bu şovun işe yaramasına gerçekten ihtiyacım var," dedi sessizce. "Pişman değilim ama bu olamaz."

Arkama yaslanıp kaşlarımı çattım, alnından burnunun dik açısına, dudaklarının üzerine bir çizgi çektim ve kısık bir sesle homurdandım. "İyi. Sadece beni eve götür ve alabildiğim en büyük vibratörü bulmak için komodinime bakayım.

Güldü ve ona tekrar sarıldım, tüm minnettarlığımı kucaklamaya döktüm. Connor harika. Şu anda sahip olduğum bu arkadaşımı düşünüyorum, bu açık, meraklı, kararlı adam. Ona sahip olamayabilirim ama en azından onu elimde tutabilirim.

"Neşe arayışımızda eğlendim," dedim boynuna.

"Evet," diyor. "Ben de."

"Ama bu delicesine güzel el yordamını bitiren sensin, bu yüzden beni arabaya kadar taşımak zorundasın."

"Bu doğru mu?"

"Kuralları ben koymuyorum, sadece uyguluyorum."

Saçlarıma değen sıcak kahkahasındaki rahatlamayı hissedebiliyorum. "Tamam o zaman."

Sert kısımların yumuşak boşluklara ve yüzünün göğüslerime doğru kayması biraz garipti, ama bacaklarımı beline dolayarak ve kollarımı boynuna dolayarak ayağa kalkmayı başardı. Connor yanağıma son bir küçük öpücük kondurarak aşırı ısınmış bedenlerimizi otoparka taşıyor.

yirmi iki

CONNOR

BENdün gece göz kırpmadı. Ve saldırgan bir saatte savurup döndüğümü ve sonunda onayladığımı kastetmiyorum. Demek istediğim, Fizzy'yi evine düşürdüm, o içeri girip kapıyı kapatırken bir iç kriz yaşadım, doğruca eve gittim, iş için birkaç şey okumaya çalıştım ve başarısız oldum, yatağa gittim, üzerime tırmandığı anın her ayrıntısını tekrar izledim, bir masturbasyon yaptım - ve sonra duşta bir tane daha- ve bu sabah içeri adım attığım andan bu sabah çaydanlığı koyduğum ana kadar bir kez bile mutlu bir bilinç kaybı yaşamadım.

Sadece altı, ama bu gün zaten yüz saat uzun oldu.

Gülünç derecede yüksek bütçemiz sayesinde, önümüzdeki birkaç gün için setimiz Gaslamp Quarter'da rahat bir kahve dükkanı olacak. Her yeri kendimize ayırdık, ancak zanaat hizmetleri sağlaması için tezgaha para ödedik ve arka planda dikkat çekmeden sohbet etmeleri için aktörler tuttuk. Önünde yeşil bir tente, duvarlarda yerel sanat eserleri ve etrafa dağılmış ilginç uyumsuz masa ve sandalyeler ile güzel bir yer. Ön tezgah güzelce aşınmış ahşaptan yapılmıştır ve bir

pasta kutusu ağız sulandıran tatlılarla dolu. Baristalara herkesi kireçli tutmak için yüklü miktarda para ödeniyor ve geldiğimden beri içtiğim üç espressoyla birlikte kola ve şeker kokusu, dün gece Fizzy'yi California kıyı şeridinde becermiş olabileceğimi unutmama yetiyor.

Her neyse, onun ruh ikizini bulalım, olur mu?

Elbette bugün inanılmaz görünüyor. İçeri girdi ve kalbim vücudumdan aşağıya ve Roorboard'lardan aşağı düştü. Asla bilemeyeceğin Fizzy ile yönergeleri takip ettiğini ve makyajsız rahat kıyafetlerle geldiğini görünce rahatladım. Yine de onu tatlı bir şekilde darmadağınık, çıplak yüzlü, yumuşak ve sıcak görmek her nasılsa bunu bin kat daha zorlaştırıyor.

Mürettebat ona tezahürat yapıyor, onu içeri ve saç ve makyajın yolun dışında küçük bir istasyon oluşturduğu arkaya doğru yönlendiriyor. Biri makyajına odaklanan, diğeri saçını tarayan ve üçüncüsü de gardırop seçimlerini gösteren üç kadın onu derecelendiriyor. Etrafımda yüksek oktanlı, hareketli bir enerji var, ama kendimi beyaz tepeli nehrin ortasındaki yerinde sıkışmış durgun kaya gibi hissediyorum. Çünkü kaosu ortasında yapılması gereken bir gözlem daha var: Henüz bana bakmadı. İçeri girdiğinde sıradan bir dalganın ötesinde hiçbir şey yoktu. Açıkçası, sette aramızdaki şeylerin kolay olmasına ihtiyacım var. İstedikimiz son şey, son birkaç yıldır oldukça samimi olmamızdan sonra herkesin gerilimi hissetmesi.

haftalar. Ama belki daha da önemlisi, ben*beğenmek*o. Ondan daha çok hoşlanıyorum. istemiyorum

aramızda olması gereken şeyler.

Tezgaha gidip iki içki ısmarladım ve kaşlarını çatarak telefonuna baktığı yere doğru ilerledim.

"İyi misin?" Soruyorum.

E-posta uygulamasını kapatır ve telefonu çantasına koyar. Tamamlanmış ve kullanışlı bir seksi müsveddeye sahip değilsin, değil mi? Sadece, hmmm, sonsuza kadar ödünç almam ve kendi adıma yayınlama izni almam gerekiyor.

Mizahla yönlendirme, ne kadar Fizzy.

"Hayır, üzgünüm." Ona kahve uzattım. "Ama bende bu var."

Bardağı eğiyor, okuyor*vanilyalı latte*yan tarafta güzel bir kaligrafi ile yazılmıştır. Bu baristaların hepsi dışarı çıkıyor. "Ne içtiğimi nereden bildin?" o soruyor.

"Broad'dan sonra bunlardan birini sipariş ettin."

Bunun üzerine, güzellik uzmanlarından oluşan küçük bir ekip uzaklaşıyor—şu yazan bir hava olup olmadığını merak ediyorum:*Gizlilik lütfen*burada - ve tekrar bırakmadan önce kapu inomdan bir yudum alıyorum. Daha fazla caleine şu anda ihtiya ım olan son şey.

Ses ilerden biri elinde Fizzy'nin küçük mikrofonuyla yaklaşıyor. "Hazır?" O sorar.

Başını sallayınca ipek gömleğinin önüne uzandı ve kelimeler gırtladımdan yukarı  ıktı: "Anladım, dostum."

Ses tonumun keskinliğini duyduğuna dair herhangi bir belirti göstermeden telefonu uzattı.

Ama Fizzy'de var. Sırtışı, patlayan kakhahasının olabileceğinden daha yüksek.

Sessiz ol, diye mırıldandım gülümseyerek ve ipi ona uzattım. Onu  st kısmının altından geçirip yakasından çıkarmasını işaret ettim. Kolumda yankılanan his, parmak uçlarına elektrik darbeleri gönderiyor. Göğsünün elimi nasıl doldurduğunu, parmağımı ve başparmağımı sıkı meme ucuna kapattığımda çıkardığı nefesi hatırlıyorum.

 pin ucunu yakasından çıkarıp bana uzattı.

Onu alıyorum ve b k yorum, klipsi olabildiğince dikkat çekmeden gömleğinin önüne takıyorum. Göğsüne doğru konuşarak "Nasılsın Fizzy?" diye soruyorum.

"Ben 1ne, Connor," dedi bir robot gibi ve ona baktığımda bana gülümsüyordu.

"Hala bir tehdit görüyorum." Parmaklarımın arkası istemeden boynunu ve köprücük kemiğini sıyrıyor ve sessizce nefes alıyor. " zg n m," diye fısıldıyorum.

"Sorun değil," diye şakacı bir şekilde fısıldadı ve ben de kabloyu mikrofonta bağladım.

Aramızda gerginlik dolaşıyor. Teni çok sıcak ve yumuşak, pürüzsüz ve  p lesi. Bu kadar yakından şampuanının ve vücut losyonunun hafif kokusunu alabiliyorum. Başım dönüyor. Doğruluyorum, mikrofonu gizlemek için yakasını düzeltiyorum.

"Dün gece hakkında konuşalım mı?" diye ağzından kaçırdı.

Arkamda bir öksürük, bir i  çekiş, homurdanan bir kakhaha, boğaz temizleme sesi var. Omzumun üzerinden şöyle bir bakınca, ekibin kulaklık

takan her üyesinin tüm dikkatlerini bize verdiğini doğruluyorum. "Bugünkü şov hakkındaki konuşmamızı mı kastediyorsun?" Soruyorum.

Farkındalık yerleşir ve Fizzy yavaşça başını sallar ve ardından daha fazla inançla yüksek sesle, "Evet!*Elbette*o konuşma! Başka ne yapardık

tartışmak zorunda mısınız?”

Canlı mikrofonu kapatmak için uzanırken gülmeye çalışarak ona baktım.
"Sanırım ses seviyenizi test etmemize gerek yok."

İrkildi. "Gizlenmeme ihtiyacın olduğunda bir işaret falan tutmalısın. İncelik hiçbir zaman benim güçlü noktam olmadı."

"Senin flört şovunun setinde beraberken gizli kalmanın güvenli bir kural olduğunu düşünüyorum."

Bana işaret ederek tersledi. "İyi karar. Bu yüzden patron sensin."

Fizzy'nin bluzunun önüne iliştirilmiş özel yapım bir etikette şu logo yer alıyor:*Gerçek Aşk Deneyi*ve adı kelimenin üzerinde yazılıKAHRAMAN. Kahramanların her birinin arketipiyle birlikte bir de isim etiketi olacak. Şovun öne çıkmasını sağlamak için hepsi eğlenceli bir hile ama aynı zamanda kimin kim olduğunu hatırlatıyor.*Ben*olması gerek. Aslında, muhtemelen bir isim etiketi de takmalıyım, ancak üzerinde ihtiyacım olan tüm hatırlatmalar için yeterli yer olduğundan emin değilim: Connor Prince III, Hot DILF sadece bir iç şaka olarak, Sorumlu Yapımcı, Değil

Erkek arkadaş, sevgili bile değil, kadın kahramana göz dikme

"Ama evet. Dün gece hakkında," diye başladım ve ifadesi düşerek endişesi altında hafif bir kırıksıklık oluşturdu. Kelimeler beynimden buharlaşıyor.

"Söylenmek istenen

- yani çok güzeldi ve bunu bildiğini biliyorum, sadece onaylıyorum..." Bana baktı, bekledi, ben mücadele ederken gözleri yumuşadı. "Muhtemelen bunu bir daha yapmamalıyız."

Gazlı baş sallamalar. "Tamamen katılıyorum. Aslında eve geldim ve bunu bir daha düşünmedim, bir kez bile. Kesinlikle arka arkaya iki kez değil."

Ona ters ters bakıyorum. "En azından bunu samimiyetle yapmaya çalışabilir miyiz?"

Rory arayıp iki dakika kaldığımızı söylüyor ve Fizzy bir tür keşif hareketi yapıyor.

"Çabalıyorum, söz veriyorum. Sadece kankalar. Ama gitmeden önce bir şey daha söyleyebilir miyim?"

"Elbette."

Mikrofonunu işaret ediyor. "Bu şeyin bozuk olduğundan emin miyiz?"

Ona ihtiyatla baktım ve açık yakasından gevşekçe sarkan ipe uzanıp ona gösterdim. "Bağlantısı kesildi."

"Bugün elimden gelenin en iyisini yapacağıma söz veriyorum. Bu projeye olan bağlılığım konusunda endişelenmenize gerek yok." Dudaklarında küçük, baştan çıkarıcı bir gülümseme kıvrılıyor. "Ama şunu söylememe izin ver..." Gözleri tembel tembel vücudunda geziniyor, fermuarımda oyalanıyor ve sonra yavaşça tekrar yukarı çıkıyor. "Tebrikler."

Samimiyetle göğsümü okşuyor, gülümsüyor ve ben arkasından bakarken bulunduğu yere doğru yürüyor.

Sanırım... aletime iltifat mı etti?

Kanımın çoğunun ters yöne aktığını kesin olarak bildiğim halde yüzümün aniden ısınması çılgınca. Şaşkınlıkla, bir an durup fincanımı bulaşık kutusuna atıyorum ve orada bir barista onu neşeyle alıyor. Fizzy ne kadar şok edici olsa da, birinin sadece ne düşündüğünü söylemesi ferahlatıcı. İşler garip mi? Bunun hakkında konuşalım. Sevişmek istiyoruz ama yapamıyor muyuz? Kabul edelim ve ikimiz de devam edelim. Onun gibi biriyle hiç tanışmadım.

Rory yol tariflerini söylerken, Fizzy'ye moral verici bir konuşma yaparken ve ona işaretlerini gösterirken, bir hareketlilik fırtınası patlak verir. Makyaj ve saç, son rötuşları yapmak için devreye giriyor, Fizzy'nin mikrofonu aslında bir kez daha test ediliyor ve arka plandaki oyuncular yerlerini alıyor. Odada bir titreşim, nabız gibi atan bir heyecan var. Her şey işe yarayacak. Gösteri başarılı olacak, bunu iliklerimde hissediyorum. Fizzy'den ayrılmak zor olacak ama başaracağım.

Kendime hakim, kontrollü ve yaratıcı bir şekilde canlı hissediyorum. Derin bir nefes alarak, sıkı çalışmanın bizi buraya getirdiğini takdir etmek ve bu zorluğun üstesinden geldiğim için gurur duymak için kendime bir dakika veriyorum. Her şey çok iyi hissettiriyor.

Sonra kafenin kapısı açılıyor ve Fizzy'nin 1. Kahramanı içeri giriyor.

yirmiüç

gazlı

BENinkar sanatında çok yetenekliyim. Örneğin, üç ayda bir vergi ödeme zamanı geldiğinde sürekli olarak şaşıyorum. Jess ve Juno ile karaoke yapıyorum ve sesimin tamamen Adele gibi olduğuma ikna oldum. Sabah kahvemi almak için dört blok yürürsem, bir kurabiye de kazandığımdan eminim.

Ve bugün de. Bu gösterinin geleceğini çok uzun zamandır biliyordum ama makyaj sanatçısı Liz rötuşlar için gelene ve ışık tenimi ısıtana kadar değil. ve fark ettiğim gibi, herkesin gevezeliği oda boyunca kısık bir uğultuya dönüşüyor,*Kahretsin, aslında televizyonda berbat görünebilirim.Mojo'mu geri alamayabilirim. Bunun için garip, sıkıcı veya çok yaşlı olabilirim.*

Liz geri çekilip daha önce uyguladığı makyajı o kadar dikkatli ve nicelikle inceliyor ki, kendimi sıvanmış bir duvarmışım gibi hissetmeye başladım. Onun hemen ötesinde, arka planda Connor'ı görüyorum, yönetmenle sessizce konuşurken bir kez dikkatini kameralardan birine vermiş. Çok sakın, çok hazır görünüyor. Muhtemelen haftalardır bu anı düşünüyor, tüm bu çekim için strateji geliştiriyordu ve işte buradayım, ancak şimdi televizyona çıkmak üzere olduğumun tamamen farkındayım.

"Bunu gerçekten yapıyor muyuz?" diye sordum, parmaklarının arasında bir dizi fırçayla önümde tünemiş Liz'e. "Bu şov mu? Bugün?"

"E-evet?"

"Tamam," diyorum hissizce. "Soğuk serin serin."

Ahşap Roor'daki çok ilginç damar desenine bakarken onun beni incelediğini hissediyorum. "İyi misin Fizzy?"

"HAYIR." Korkmuş yüzüne baktım ve az önce ne dediğimi anladım. "Evet!

Demek istediğim

Evet. Ben harikayım.

İkna olmadan ortadan kaybolur. Aman Tanrım, televizyona çıkacağım. Dün gece neden çarşaf maskesi takmadım? Neden bana bu kadar dar pantolon giymelerine izin verdim? Neden Connor'ı öptüm? Neden şu anda Connor'a bakıyorum? Kameralar bana doğrultulmuş, o kapıdan girecek olan 1. Kahramana vereceğim tepkiye hazırlanıyor. Beklentiye girmekten nefesim kesiliyor olmalı ama gözlerim bir kez Connor'ın proline dikilmiş, konsantre olurken ne kadar ateşli görüldüğünden büyülenmişim.

Aman Tanrım, bu bir Raming felaketiyle sonuçlanacak.*Odakla, Fizzy.*

Yönetmen, büyük kameralardan birinin yanındaki sandalyesinden bana sesleniyor. Rory ile birkaç kez tanıştım ama burada, kameralar ve ışıklarla çevriliyken, onun ne kadar genç görüldüğüne bir kez daha şaşırdım. Otuz yaşından büyük olamaz ve yırtık kot pantolonu, Black Keys tişörtü ve solmuş bir beyzbol şapkasının örttüğü uzun, koyu bukleleriyle, Hollywood'un rahat havasını mükemmel bir şekilde bastırıyor. Ama onunla ilgili en sevdiğim şey - ve Connor'ı en çok kızdıran şey - onun sürekli onu *ararkardeş* herhangi bir kasıtlı mizah olmadan.

"Tamam, Fizzy," diyor. "Normalde ilk buluşmada yaptığınız şeyi yapın, harika olacaksınız."

Vahşi atlar, beni Connor'ın bu potansiyel olarak skandal tavsiyesine tepkisini kontrol etmekten alıkoyamadı ve tam da beklediğim gibi, bilgiç bir gülümsemeyi ısırdı. Mikrofonuna konuşuyor: "Bu tavsiyeyi biraz tuzlu al."

Setin üzerine bir sessizlik çökmeden hemen önce patlayan kahkaham iniyor ve her şey sessizliğe bürünmeden önce birkaç vuruşta yankılanıyor. Salonun ortasındaki iki kişilik bir masada oturuyorum, hazırım ve bugünkü üç

randevunun ilki için hazırım. Portatif ışıklar atış dışında kuruluyor ve sıcaklık şimdiden bunaltıcı, herkesin beklentilerinin baskısı altında artıyor. Demek istediğim, dinle, daha önce ilgi odağı oldum. Genellikle, üzerinde gelişirim. Önemli notları ilettim

ve sayısız kongrede panellerde bulundum, küçük sabah gösterileri yaptım ve dünyanın her yerindeki okuyucuların önünde konuşmalar yaptım. Ama bu farklı. Bu gösterişli, büyük ölçekli, büyük paralı fantezi televizyonu. Bu, aramızdaki en küçüklerin izleyeceği, eleştireceği, yargılayacağı ve düşüneceği şov,*Neden o?*Büyük bir sorumluluk üstlendim ve geri adım atmak için çok geç olduğunda burada oturmak... Aniden kendimi hazır hissetmiyorum.

Asyalı güzel bir adam kapıyı çekip kalp durduran bir gülümsemeyle içeri girerken zorlukla yüzümü kafenin girişine çevirdim. Gözleri benimkilerle buluştu ve o gülümseme hızlandı, köşelerde gerçeğe dönüştü.

Siyah bir kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti, iki kolunda da tam kollu dövme vardı ve yakasının altından boynunu saran birkaç dövme vardı. Yaklaştığında, yaka kartında ne yazdığını anlayabiliyorum:

DAX: DÖVMELİ KÖTÜ ÇOCUK

Kahkahayı yutuyorum ama gülümseme yüzüme yayılıyor. Connor'a dönmek, bunun beni ne kadar sevindirdiğini yüzümde görmesine izin vermek ve karşılığında bunu doğru yapmaktan ne kadar gurur duyduğunu görmek yoğun bir odaklanma gerektiriyor. Connor bunun için çok çalıştı. Gerçekten dinledi.

Ama dinlemekten bahsetmişken, Dax burada ve ben de onu yarım kucaklayarak selamlıyorum ve yanağıma hafifçe öpücük konduruyorum.

Anlaşılr bir özgüven dokunuşuyla masanın karşısındaki koltuklarımıza oturuyoruz ve aynı anda sularımıza uzanıyoruz. Kaldırıp bir yudum alırken buz cama çarpıyor. Artık kameraların, ekiplerin ve ışıkların aşırı derecede farkında olan ve tüm bunların tamamen doğal olmayan görüntüsü olan Dax ve ben içkilerimizi içerken gülüyoruz.

Bunların hiçbirinin yazılmasını istemedim, ama şimdi keşke bu ilk randevuyu açmak için bir şeyler - kelimenin tam anlamıyla herhangi bir şey - uygulamış olmayı diliyorum. Cumartesi günü milyonlarca insan oturma odalarında oturup benim bu anı nasıl atlattığımı izleyecek.

Ama herhangi bir yerde çıkma konusunda bir uzman varsa, o da Fizzy Chen'dir. Ben de bu küçücük, korkmuş içgüdüyü tozlu köşesine geri ittim ve Dax'ın gözlerinin içine baktım. "Çıtayı yükseltiyoruz, görüyorum."

Gülüyor ve bana şakacı bir bakış atıyor. "Söyleyeceğim."

Elimi masanın üzerinden uzatıyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum Dax." "Ben de seninle tanıştığımıza memnun oldum, Felicity."

Uzun bir süre elimi tuttu, Rirty vuruşu. Sesi doğal olarak alçak ve biraz gıcırtılı, parmakları kaba ve kuru, avuç içi nasırlı. Onunla ilgili her şey kenarlarda pürüzlü ve hoşuma gidiyor. O, ateşli ve günahkarın mükemmel bir dengesi. Aferin Connor.

Ama Dax'e bana Fizzy demesini söylemeli miyim? Sesinde Felicity'nin tınısını seviyorum. Kulağa kirli ve şakacı geliyor ve ona verilen rol bu, kucaklaması için gönderildiği rol. Seyirciyi düşünüyorum, yüksek sesle söylemediğim sürece düşüncelerimi nasıl bilmeyeceklerini ve işleri resmi tutmanın ilgimin bir ölçüsü olduğunu düşünmelerini nasıl istemediğimi düşünüyorum.

"Herkes bana Fizzy der," dedim tokalaşmayı bırakarak. "Ama Felicity değişini seviyorum."

"Öyleyse Felicity."

Onaylayarak gülümsedim. "Ee, Dövmeli Kötü Çocuk." Başını sallıyor.

"Dövmeli kısım kendini açıklıyor. Ama neden kötü çocuk?"

Bakalım tahmin edebilecek misin?

Eğilip mırıldanarak ders çalışıyorum. Bakışlarında bir keskinlik, bariz bir özgüven var. Onun nasırlı ellerini düşünüyorum. Cesaret mi? Bahse girerim ekstrem sporlarla ilgileniyorsundur.

Dax gülüyor. Paraşütle atlama, kaya tırmanışı, adını siz koyun, evet. "Vay be." masaya vuruyorum "İyiim."

Bir prodüksiyon asistanı, Dax'in omzunun hemen arkasından kırmızı bir kart salladı; bu, Connor'ın bana bir denizci gibi küfretmememi hatırlatmak için kurduğu bir teknikti. Bana Connor'ın orada olduğunu, onu izlediğini hatırlatma gibi ek bir etkisi de var.*onun*Elleri kocaman ve sıcak ve en son kazağımın altına bir tane yollamış.

gece, göğsümü avuçlayarak, öpücükleri sabırsız ve sertleşirken başparmağının ucu gergin tepenin etrafında dönüyordu.

Odakla, Fizzy.

"Bir şey öğrenmek istiyorum," dedim, Connor'ın arka plandaki geniş omuzlarını görmemek için biraz daha yaklaşıp.

Dax da cilveli bir şekilde gülümseyerek eğiliyor. "Herhangi bir şey."

"En çirkin dövmen ne?"

Yaşlı Fizzy, başını geriye atıp şaşkınlıkla güldüğünde, Dax'ın uzun boğazını, bir Adem elmasının o erkeksi sivri ucunu ve muhteşem olduğu için onunla ilgili yüzlerce başka şeyi fark ederdi. İhtiyar Fizzy sağda solda kuralları çiğniyor, saatler sonra bu yarışmacılarla buluşmalar planlıyor olacaktı. Arka sokaktaki karavanım çok iyi olurdu.

Şimdi, ne kadar karizmatik olursa olsun, seksi çekiciliğini ne kadar takdir etsem de, Dax ile daha sonra buluşma fikri içimde bir boşluk hissi uyandırıyor. Yapabileceğim tek şey, bizi Rirt'i izlerken, arka plandaki ifadesini ölçmek için gözlerimi Connor'a çevirmemeye odaklanmak.

Ama sonunda, Dax ile randevu nesnel olarak harika. Bana omzunda gerçekten korkunç bir denizkızı dövmesi gösterdiğinde sergilediği neşe, onun mizah anlayışı ve kamera önünde aptallık etmeye istekliliği hakkında o kadar çok şey söylüyor ki, onunla konuşmaktan gerçekten zevk aldığımı görüyorum. O üçüncü nesil Koreli Amerikalı, her türlü BMX numara yarışmasını kazandı (BMX hakkında herhangi bir şey bilenler için çok etkileyici olduğundan eminim) ve şehrin her yerindeki restoran işindeki arkadaşlarıyla sürpriz bir gurme olduğu ortaya çıktı.

Mümkünse bir sonraki Kahraman tarihi daha da iyi.

ISAAC: SICAK İNEK

Gözlüklü, 1,80 boyunda bir Siyah adam olarak kafeye girer ve odaya takdir dolu bir sessizlik çöker.

Karşımda oturuyor, Kahraman isim etiketi düz beyaz tişörtünün altında görebildiğim bir pektoral üzerine yapıştırılmış ve yapay zekanın sesini ancak orta derecede ürkütücü hale getirmeyi başarıyor ve ardından tüm dikkatini bana çeviriyor. Sözlerimi tekrar bitirdiğimde, kitapları, en büyük kardeşlerin dertlerini, en sevdiğimiz memleri ve artık bankaya ya da postaneye şahsen gitmek zorunda kaldığımız için paylaştığımız küçümsemeyi tartışıyoruz. Bir saati aşkın süredir ilk kez, yüzümden geçen her ifadeyi kaydeden kameralar olduğunu unutuyorum. Ondan hoşlanıyorum ve birlikte geçirdiğimiz zamanın sonunda gitmesine gerçekten üzuldüm.

Üçüncü buluşma, ilk gerçek ıskalamadır.

BENJİ: kovboy

Fiziksel olarak, Tex ile anılan Benji harika, ancak enerji tamamen yanlış. Connor'ın arka planda bir ekran duvarının arkasında volta attığını görebiliyorum, biz boğuşurken ve sarsıntılı bir şekilde birbirimizi bölerek, hep birlikte sessizlikleri bozmaya çalışırken. Bana babamın kızının hayatını kazanmak için aşk romanları yazması hakkında ne düşündüğünü sorduğunda, ben de ona annesinin hayatını kazanmak için ata binmesi hakkında ne düşündüğünü soruyorum ve yüzündeki kafa karışıklığını izliyorum.

Randevumuzun sonuna geldiğimde ve Tex gittiğinde, otomatik pilottayım. Hiç düşünmeden, bir monitörün başında durup görüntüleri incelediği Connor'a doğru gittim. Elimin kolunda olduğunu hissedince arkasını döndü ve beni gölgeli bir köşeye kadar takip etti.

"Naber?" endişeyle sorar. Biraz eğilerek göz göze geliyor. "İyi misin?"

Hiçbir şeye ihtiyacım olmadığını anlıyorum. Sadece onun yanında olma, içimdeki bu hortlağı onun varlığında yeniden şarj olma içgüdüsünü takip ediyordum. Beni sakinleştirmesini istiyorum.

Ve bu sefer mikrofonumu kapatacak kadar akıllıyım. "Sadece merhaba demek istedim." O gülüyor. "MERHABA."

"*Sen* Tamam?"

"Evet," diyor neşeye. "Neden?"

Alnındaki gerginlikteki yalanı görüyorum, ama belki de bunu çok fazla okuyorum ve bu, yörünge büken kuru kamburumuzdan sonraki randevularda beni izlemekle ilgili değil, bilirsiniz, geçim kaynağının tüm bu projenin dengesinde asılı kalmasının baskısı.

"Hiç bir şey. İyi." Onun yanından kafenin penceresinden dışarı ve sokağa, içeride neler olup bittiğini, tüm bu kameraların burada ne aradığını açıkça merak eden birkaç kişinin dışarıda oyalandığı sokağa bakıyorum. "Tex'le işler aksadığında stresli görünüyordun."

Connor'ın derin kahkahası koluma titreşimler gönderdi. "Biraz garipleşiyordu - bu da iyi bir televizyon olmuyor. Ama ona BDSM'nin gerçekte ne olduğu hakkında ders vermen bizi tekrar harika televizyona döndürüyor.

Bana en büyük iltifatı yapmış gibi sııttım. "Öyleyse, sanırım birkaç işe yaramaz şey olması iyi olur?"

"Kesinlikle. Herkesle kimyanız varsa göze çarpan bir şey yok. Çenesini kaşıyor. "Isaac'la aranı gerçekten iyi bulmuş gibiydin."

"Tabi ki yaptım. Oyunculuk becerileriniz eşsiz."

Sıkıca gülümsüyor. "Şerefe."

"Ama," diyorum, "bugün aklıma ne geldi biliyor musun?"

"Bu da ne?"

"En iyi DNADuo eşleşmemin kim olduğunu biliyor olabilirsiniz." Başını sallıyor. "Hayır."

"Gerçekten mi?" Rahatladım. Acımasız olurdum, onu sürekli rahatsız ederdim.

Connor gülüyor. "Gerçekten mi. Menzili biliyorum, burada bazı iyi olanlar olduğunu biliyorum ama kimin puanının en yüksek olduğunu sadece Rory biliyor. İkimiz de bu arayı Brenna'nın kulağına sövmek için kullanan yönetmene bakıyoruz. Connor bana baktı. "Ama itiraflarda yüksek sesle spekülasyon yapabilir ve yüksek sesle düşünebilirsiniz."

"Bunu ne zaman yapıyoruz?"

"Yarın gece 1. randevudan sonra 1.'yi çekeceğiz. Kulağına iyi geliyor mu?"

"Benimle bunlar için mi röportaj yapacaksın?"

"Ben?" Sevimli bir şekilde göğsünü işaret ediyor. "Neden?"

"Çünkü sen seksisin ve aksanın var. Bu seni şaşırtabilir ama piliçler bu iki şeye de bayılır."

"Ama ben bir yapımcıyım."

"Beklemek,Ne?" Sahte bir alarmla soruyorum.

Güler. "Günah çıkarma karavanında tek başına olacaksın. Her tarihin bir özetini vermeniz yeterli. Sizi bir kulaklık aracılığıyla sorularla yönlendireceğiz ve
—"

"Beni kameralı bir odaya tek başıma mı koyacaksın ve her şeyin raydan çıkmayacağına mı güveneceksin?"

Connor durdu ve burnundan derin bir nefes aldı. Bir elini kaldırıp hemen

koşan Brenna'ya sallıyor. "Ev sahibimiz Lanelle'in Fizz ile röportaj yapması hakkında ne düşünüyorsun?"

"Seni istiyorum, Connor." Brenna'ya bakarak hemen, "Yanlış anlaşıldı. Bu tamamen profesyonel bir istek."

"Ne hakkında konuştuğumuz hakkında hiçbir fikrim yok," diyor, "ama beni Rory'nin bir Social Distortion şovunda mosh çukurunda bir bağlantısını kaybettiği ve tüm mafyanın ona yardım etmek için durduğu zamanı duymaktan uzaklaştırdın. Burada olduğum için mutluyum."

Connor ve ben buna hak ettiği sempatik sessizliği verdikten sonra dönüp özür dilercesine gülümsedi. "Fizzy, ekranda olamam. Lanelle ile tanıştın mı?"

"Ettim ve o harika. Ama seni daha iyi tanıyorum. Bu ekranda görünecek."

"Ben oyuncu değilim" diyor.

"Ne de ben." Seksi kafasının tepesinden sağlam vücudunun tüm uzunluğu boyunca onu işaret ediyorum. "Bütün bunların bir kameranın önünde olması için yapılmadığını düşünüyorsanız, kendinizi kandırıyorsunuz." Brenna'ya döndüm. "Ne düşünüyorsun? Kadın izleyicinin tepkisini bir düşünün."

Hakeme çağrıldığıнын farkında olmayan Brenna, Rory'nin çılgın çukur maceralarını dinlemeye geri dönmeyi tercih ediyor gibi görünüyor.

Yani, dedi yüzünü buruşturarak, Fizzy haksız değil. Kahramanlardan herhangi biri kadar ateşlisin - tamamen objektif, işte hala benim üstüm-tabii bir şekilde. Ve ikinizin de kimyası var."

Ona işaret ediyorum. "Bu kadına zam yap."

"Ben..." diyor Connor ama tekrar atlayıp öldürmeye gidiyorum.

"Gösterinin aşırı üretilmesini istemediğini kendin söyledin. Bu, konuşmadığım halde biriyle konuşuyormuşum gibi görünmek için röportajları düzenlemeyi içermez mi? Gerçek için konuşalım! İzleyiciler, gerçek zamanlı olarak soruları işittiğimi ve tepki verdiğimi görmeli."

Connor çileden çıkmış bir elini yüzünde gezdirdikten sonra yeşil gözlerini bana çevirdi. "Tamam o zaman. Benim de bir isteğim var."

"Bir karşılık. saygı duyuyorum."

"River'ı 1. bölümde görünmesi için ikna etsen ne kadar harika olurdu diye düşündüm. İzleyicileri bilimde gezdirmesini sağlayın."

Bir kahkaha patlatıyorum. Bu zavallı, saf adam. "River Peña'yı bilmiyorsun. O ölmeyi tercih ederdi.

"O kadarını tahmin etmişim" diyor. "Ama ne kadar ikna edici olabildiğini de biliyorum." Tuhaf bir sessizlik ritmi var.

"Ben sadece..." Brenna diğer yöne gitmeden önce arkasını işaret ediyor.

Tekrar Connor'a baktım. "River bunların hiçbirisi olmuyormuş gibi davranıyor.

Hiç kimse Bu ikna edici mi?

"Kişisel deneyime dayanarak, katılmıyorum."

Connor bana bilgiç bir şekilde gülümsüyor ve bütün gün onun yanında dikilip Rirt yapmaktan başka bir şey istemesem de haklı. "River'ı herhangi bir şey yapmaya ikna edebileceğimden emin değilim ama iyi bir fikir iyi bir fikirdir. Söz vermiyorum ama deneyeceğim."

"Günah çıkarmalar için de aynı şekilde. Hiçbir şey için söz veremem, dedi ve tokalaşmam için elini uzattı, ama deneyeceğim.

Connor elini benimkine doladı ve bir kez... iki kez... el sıkıştık ve isteksizce bıraktık. Omzunun üzerinden kısaca baktı, sonra tekrar bana baktı. "İyisin?"

Başımı salladım ve bir şeyi tartışmak için Rory'ye doğru yürümesini izledim. Liz, günü tamamlamadan önce ihtiyacım olan bir şey olup olmadığını sormak için 1. bana geliyor. Ona hiçbir şey söylemiyorum ama bu tam olarak doğru değil. Connor Prince III'ün her an yanında olmak istemememe neden olacak bir şey yapmasına ihtiyacım var ve bunu bir an önce yapmasına ihtiyacım var.

yirmidört

CONNOR

BENSalı günü gün doğumundan önce uyanın ve korku beni bir gölge avcısı gibi vurmadan önce kısa bir profesyonel mutluluk fotoğrafı çekin. Dünkü çekim iyiydi - gerçekten harika - ama önümde bir grup muhteşem, ilginç adamlarla Fizzy Rirt'i izlemenin zor olacağını düşündüysem, sadece kısmen haklıydım. Dayanılmazdı. Ve daha yeni başladık.

Gerçek şu ki, seçme görüşmesi sırasında çocuklarla bir şeyler yakaladığımızı düşünürsek, onları Fizzy ile kamera önünde görünce bu farkındalığımız on kat arttı. Bir avuç garip an vardı ve herkes buna uymadı, ancak birkaçıyla olan kimyası listelerde yer almıyordu, kodamanlardan bazılarının monitörlerden izlediği video köyünde tüm yol boyunca hissedilecek kadar aşıkardı. Günün sonunda gözlerinde dolar işaretiyle beni tebrik ettiler, şimdiden harika bir şeyin filizlerini hissediyorlardı. Kendimden geçmiş olmalıyım, onların coşkusuyla canlanmalı ve bundan nasıl yararlanacağımı planlamalıyım. Ve ben.

Ama aynı zamanda bir dokunuş hastasıyım.

Zihnimi bir şeylere alıştırmanın egzersizden daha iyi bir yolu yok. Ve koşumdan sonra bile öldürmek için zamanım olacak kadar erken. Stevie'yi arayıp onu biraz test ettim ve eyalet başkentleri sınavında iyi şanslar diledim. Telefonu yeni kapattım ve telefonum çaldığında kapıdan çıkıyorum. Yine Stevie olduğunu düşünerek, hiç düşünmeden cevap verdim.

Stevie değil.

"Selam baba." Merdivenlerden aşağı koşuyorum. "İşe gidiyorum. Seni geri arayabilir miyim?"

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Garaj yolunda durup sakinleştirici bir nefes alıyorum. Her zaman aynı bok: benim zamanım önemli değil; onun çağrısı acil. Ve neyin geleceğini biliyorum. Biniyorum, telefon Bluetooth'a bağlanıyor ve babamın sesi arabayı dolduruyor. "Geçen hafta Stefania ile konuştum ve senin şu anda realite TV'de olduğundan mı bahsetti? Doğru?" Yemin ederim artık kimseye bir şey söylemek zorunda değilim çünkü kızım her zaman benim için yapacak. Ayrıca bir haftadır bu konuda kafa yormasına ve şimdi sormasına mı yoksa onunla en son dört ay önce konuşmama mı kızdığımı emin değilim. Stevie ile benimle olan ilişkisinden daha iyi bir ilişkisi olmasına sevindim -marjinal olarak- ama onunla ilgili her şeyin bir bedeli var. "Konuştuğumuz zaman başka bir koruma projesi üzerinde çalıştığını söylemiştin."

Bu, herhangi bir sabah babamla yapmak istediğim bir konuşma değil. kesinlikle bugün değil. "Şirket bu yıl birkaç yeni şey deniyor. Ben bunun bir parçasıyım.

Los Angeles'ta çok daha iyi dükkanlar var, Connor.

Ön camdan dışarı bakıyorum. "Baba, aç şunu. Los Angeles'ta yaşamak istemiyorum. Eğer öyleyse, Stevie'yi ayda bir görürdüm.

"Çocuklar uyarlanabilir" diyor ve ben karşılık olarak bir şey söylemeyince devam ediyor. "Dinle, nasıl hissettiğimi biliyorsun. Benim için çalışmaya kolayca gelebilirdin, en başından C-suite, yedi-1gure maaş, ama 1ne. Önemli işler yapıyordun." Havadan alıntılarını duyuyorum ve bir küfür yutuyorum. Onunla içine girmek asla buna değmez. "Şimdi, oğlumun bir grup ev hanımını çekebilmek için okula birkaç yüz bin dolar harcadığını midem kaldırıyor?"

Zaten bir zerre kadar fark yaratmayacağını bildiğim için, lafı dilimin ucunda ısırdım. "Ev hanımları değil, baba. Her neyse, bu bir tek. Şirketin ürün yerleştirme fırsatlarına ihtiyacı vardı ve benden bunu üstlenmemi istediler. Bu çok büyük bir bütçe ve bu gösteri bittiğinde bir sonraki doktorumu yapmam için bana yeşil ışık yaktılar."

Kendi sesimden duyduğum böbürlenme ve onun onayını kazanmaya yönelik acınası girişim karşısında irkildim.

"Ve sonra ne? Bir dahaki sefere onların aleti olmaya devam edeceksin..." "*Baba.Yeterli.*"

Hemen susar. Ona nadiren sesimi yükseltirim.

Annemle Ring tatilini geçirdikten kısa bir süre sonra, üniversitedeyken çıktığı bir kadınla evlenmişti ve onların birkaç çocuğu olmuştu. Amerika'ya taşındığımda iki yıl onlarla yaşadım. Babam, Amerika'daki en büyük emlak geliştirme şirketlerinden birinin sahibi olan bir multimilyoner ve benim için, fakir bekar bir anne tarafından büyütülmüş bir genç, para gücü. Göz korkutucu ve katıydı; Babamla asla kafa kafaya gelmezdik çünkü iki üvey kardeşim gibi ben de ona karşılık vermeye asla cesaret edemezdik. Biz orada sessizce fazla pişmiş makarnamızı kurcalarken hepimize ders verirdi. Yapabildiğim anda taşındım, UCLA'da kısmi bir burs kazandım ve okul ücretimin geri kalanını ödemek ve USC'deki 1 lı okulumu ödemek için garson olarak çalıştım.

Stevie doğduğunda bu mükemmel küçük kızı görebileceğini düşündüm ve sihirli bir şekilde düzgün bir insana dönüştü, ama elbette olmadı. Torununu her şeyi sevebileceği kadar seviyor ama bana iyi bir iş çıkardığımı söylediği tek zaman Nat'la ayrıldığımız zamandı ve görünüşe göre onu San Diego'ya kadar takip ederek tüm bunları mahvettim. Kendi sözleriyle: Nasıl bir adam bunu yapar?

"Tamam," diyor. Gösteri nedir? *Bekâr* versiyon on puan-oh?"

İnsanlar onun bir aşk romanı yazarı olduğunu öğrendiğinde Fizzy bunu anlıyor mu? Herkesin aşına olduğu büyük mülkle anlık karşılaştırma? "Evet, baba. Bunun gibi bir şey. Dinle, telefon etmem gerekiyor. Mission Hi'deki ölü noktaya gitmek üzereyim..."

Aramanın kapatıldığına inanmasına izin vererek aramayı sonlandırdım.

Sette yürüdüğümde, tansiyonum muhtemelen bugün olabileceği kadar normale yakın. Ve nabzımın çağrışım yoluyla daha da düzene girdiğini hissetmeme şaşırdım: Fizzy burada bulunabilir.

Setin düne benzediğini söylemek yetersiz kalır çünkü aslında *Kesinlikle* aynı. Randevuların aynı gün içinde geçiyormuş gibi görünmesini istiyoruz, bu nedenle kasadaki hamur işleri kopyalandı, bardak yığınları tam olarak bu şekilde düzenlendi ve oyuncular aynı koltukta oturmaya karar verdik.

günün sonu. Fizzy bile aynı kıyafeti, yumuşak ipek üstünü ve dar siyah pantolonunu giymiş ve -mümkünse- daha da güzel görünüyor.

Sabahımın başlama şekline rağmen, 1. Kahramanımız içeri girdiğinde sadece biraz aşırıya kaçıyorum.

EVAN: UZAKTAN KAÇAN

Felicity Chen hakkında söyleyebileceğiniz bir şey varsa, o da hayal kırıklığına uğratmadığıdır. Evan kapıdan içeri girdiğinde, Fizzy'nin gözleri çılgınca bana dönmeden önce doğrudan kasıklarına kayd. Gülmeme engel olmayı başardım ama Fizzy o kadar şanslı değil. Evan'ı tam anlamıyla yolunda durduran bir kılavuz olarak tanımlanabilecek bir şeyi serbest bırakır. Fizzy eliyle ağzını kapatırken ekipten bir kahkaha mırıltısı yükseldi. Rory bana baktı. Hiçbir şey söylemeden Evan'ın girişini yeniden çekmemizin gerekip gerekmediğini soruyor ve Fizzy'nin bunu bir şaka ve bir anlık alayla kurtarabileceğinden emin olarak başımı sallıyorum. Ama yürümeye devam edip neşeli bir gülümsemeyle masasının önünde durduğunda beni şaşırtan Evan oluyor.

"Endişelenme," dedi kendini beğenmeyen bir kahkahayla ve kalçasını işaret ederek.

"Gitti. Bart Simpson artık yok."

Güler. "En iyisi bu, güven bana." Fizzy ayağa kalkıp onu kucaklamak için masanın etrafında dönüyor. Karşı karşıya oturduklarında, "Muhtemelen şu anda bunu izleyen kafası karışmış birçok insan vardır," diyor.

Evan masaya gülümser ve kızarır. Birkaç metre arkamda, kadın ekip üyelerinden biri derin bir iç çekti.

Tekrar yukarı baktığında Fizzy'ye sırtıyor. "O zaman insanlar, benim oldukça talihsiz bir dövme yaptırdığımı bilmeli. *çok* talihsiz bir yer ve tek Fizzy

bana karşı dürüst olan kişi Aslında, ayrıldığımızdan beri yaşadığım seksin yüzde doksanı için verdiği geri bildirime teşekkür etmeliyim.

Fizzy onun ellerine gülüyor. "İlgili herkes adına mutluyum."

"Herkes için mutluluktan bahsetmişken..." Işıkları ve kameraları işaret etti. "Bütün bu ünlü olayı sana nasıl davranıyor?"

"Biliyor musun," diyor, "birbiri ardına çok sayıda talip getirilirken, ben burada profesyonelce giyinip kuşanarak oturuyorum. Daha kötüydüm. Gülümsüyor, şimdi daha rahat. Herhangi bir romantik kıvılcım sezmiyorum ama zaten birlikte rahat görünüyorlar ve seyirci buna bayılacak. "Son zamanlarda ne yapıyorsun?"

"Çıktıktan ve hayatımın parçalarını topladıktan sonra," diyor sinsi bir gülümsemeyle, "UCSD'de bir öğrenci olarak kendimi geliştirmeye devam ederken yarı zamanlı bir barista olarak şansımı denedim. Yaklaşık sekiz yıldır oradayım."

"Sekiz yıl kendini geliştirmek için çok fazla."

"Pek çok insan sekiz yıl boyunca okula gidiyor" diyor.

"Ve hastanelerde kendi park yerleri var ve dünyadoktoradlarının önünde."

Evan eğiliyor. "Annemle mi konuşuyordun?"

Mürettebat kahkahalarını tutuyor ve ben de uzun, düzenli bir nefes verdim. Fizzy lanet olası bir yıldızdır.

ARJUN: BAY. DARCY

Günün ikinci randevusu, çoğu insanın ilk arabasından daha pahalıya mal olan özel bir Gucci takımı ve timsah derisi oxfords ile ortaya çıkıyor. Fizzy gözle görülür bir şekilde etkilenmemiş. Randevunun sonunda, bana şimdiye kadar doğru bir şekilde yorumlayabildiğim bir Fare bakışı attı.*Bay Darcy huysuz ama nazikti. O adam bir egomanyaktı.*

Üç numaralı tarih umut verici.

COLBY: DONANMA SEAL

Colby 1,80 boyunda ve bir kas duvarıdır. Siyah saçları kısa kesilmiş, bronz

teni zeytin teniyle Breakers Beach'te akıntılarla mücadele ederek geçen sabahların birleşimi. Fizzy'nin karşısına oturduğunda, ben

birlikte ne kadar iyi göründüklerine dair saf kıskançlık dalgasını bastırmak zorunda. Ama konuşmaları, şey... açıkçası sıkıcı. Kredisine göre, Fizzy gerçekten ılık bir ileri geri hareket etmeye çalışıyor, ancak o zamandan beri gerçek bir kitap okumadığını kabul ettiğinde sesli bir nefes alıyor.*Da Vinci şifresi*2003 yılında yayınlandı.

İçimdeki yapımcının parktan çıkması için bir sonrakine gerçekten ihtiyacı var. Ama iki gece önce Fizzy'yi öpen adam gizlice her şeyin Rames'te olmasını umar. Ne yazık ki onun için öyle değil. Girmek:

NICK: TARÇINLI RULO

Nick, seçmelerdeki her şeyidir ve içeri girdiğinde, odanın her tarafında parıldayan bir esneklik aurası ve bir cinsellik pusunu beraberinde sürükler. Fizzy, onu gördüğü an, görünüşe göre farkında olmadan ayağa kalkmaya başlar. Birbirlerini uzun süre kucaklayarak selamladılar ve ben anında ve samimi bir şey gördüğüm hissine kapıldım. Bu, onların sevişmelerini izlemek istememe neden olan türden bir bağlantı ve ardından reRexe'lerim bu düşünce için beni zihinsel taşaklara tekmeliyor.

Ekip büyülenmiş durumda. Bir noktada Nick, ona ofisinde bekledikleri bir sürü yavrudan bahseder ve Fizzy, onu gelişmelerden haberdar edeceğine söz vermesini ister.

Kendimi koruma eylemiyle, randevularının geri kalanını ayarlamayı başardım. Sonra, şunu elde ederiz:

JUDE: VAMPİR

Koyduğunda Fizzy'nin ne beklediğinden emin değilim.*vampir*arketipler listesinde, ama umarım Jude 1 faturayı alır. Sanırım onu şaşırtabilirim bile. Jude kapıdan içeri girer ve birkaç adımda Fizzy'nin yanına gelir. Işınlanarak ayağa kalkar ve onu kucaklayarak selamlar. Kulakları gümüş piercinglerle parlıyor, dudak halkası varVebir burun halkası ve tepeden tırnağa pahalı tek renkli siyahlar giymiş. Onda da Fizzy'nin sahip olduğu aynı havalı taraf var.

Jude kendi sandalyesine geçmeden önce Fizzy'nin sandalyesini çekiyor ve ben de açığa çıkmasını bekliyorum.

"Yani, sen benim Vampirimsin." Fizzy, ona minnettarlığını bir kez daha gösterir. Kameralardan biri, kadının masanın altında bacak bacak üstüne atışını, yüksek topuklu ayağının gelişigüzel bir şekilde adamın bacağına dayanmasını sağlayacak kadar yakınlaştırılmış. Reytingler için harika, akıl sağlığım için korkunç.

"Öyle görünüyor," dedi sırtarak. "Nihayet seninle tanıştığımıza memnun oldum, Fizzy. Gerginleşiyordum. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama sen şahsen daha da güzelsin."

Bir gram samimiyetsizlik tespit edilmiyor. Yanımda beni seyreden Brenna, ağzını hızla kapatmadan önce küçük, delice bir ciyıklama çıkarıyor. Dışarıdan tamamen kayıtsızım. İçeride Vampire Jude'u Parçalıyorum.

Kahvesini kadeh kaldırıyor. "Bunun birçok kişinin ilk randevusu olmasını ummak için buradayım." Görünür bir şekilde büyülenmiş olan Fizzy kendi kupasını kendi kupasıyla tokuşturur ve ikisi de içer.

"Bana kendinden bahset Jude. Bu günlerde bir vampir yaşamak için tam olarak ne yapar?"

"Aslında ben bir flebotomistim," diyor bilmiş bir sırıtışla.

Ve işte burada. Tanrım, bu anı bekliyordum.

Fizzy yüksek, şaşırmış bir kahkahayla elini masaya vurdu, gözleri Jude'un soluna kayd ve kafenin karşısında benimkilerle buluştu.

O gülüş sadece benim için.

yirmi beş

Bölüm Bir Günah Çıkarma Metni

Connor Prens: Gazlı. Nasılsın?

Gazlı Chen:Şimdi burada olduğun için harikayım.

Connor:[gülüyor] Bu bizim ilk gösterimiz olduğu için izleyicilere ne yaptığımızı açıklamalıyız. Benim adım Connor Prince ve yapımcılardan biriyim.*Gerçek aşk Deney.* Biraz gergin olduğum için beni affetmelisin. Kameranın bu tarafında olmamam gerekiyordu.

Gazlı:Düzelttiğime memnun olduğum bir hata.

Connor:İzleyen bazılarınızın şimdiye kadar keşfetmiş olabileceği gibi, Fizzy çok ikna edici olabiliyor.

Gazlı: Bunu söyleyen ilk kişi değilsin.

Connor:İnanıyorum. Şimdiye kadar sekiz Kahramanınızın tümü ile tanıştınız. Nasıl hissediyorsun?

Gazlı: Nasıl hissediyorum, bakalım. Kitabımda*Cennet Rüyası*, ana karakter Jacqueline, üç yıldır gemi kazası geçirdi. Zordur, bu yüzden üstesinden gelir, ancak kurtarılıp gemi kaptanının kamerasının güvenliğindeyken o kadar aç kalır ve gemideki tüm lezzetlerin üstesinden gelir ki, yapamayana kadar kendini tika basa doyurur. kendi adını hatırla. Biraz öyle hissediyorum.

Connor:Çok fazla iyi bir şey mi?

Gazlı: Belki.

Connor:O kitabın kahramanı gemi doktoru değil mi?

Gazlı:O! Ve bütün gece onun yanında kalıyor ve hemşireler onu sağlığına kavuşturuyor.

Connor:[gülüyor] Bu çok Fizzy bir hikaye.

Gazlı: Bunu iltifat olarak kabul edeceğim.

Connor:İyi, çünkü öyle. Bu bölüm yayınlanır yayınlanmaz oylamaya başlayacak olan izleyicilerimizi etkilemek istemiyoruz. Ama bana Kahramanlarınızın her biri hakkındaki ilk izlenimlerinizi söyleyin. Dövmeli Bad Boy'umuz Dax ile başlayalım.

Gazlı: Zavallı Dax. Hemen kapıdan çıktı, beceriksiz Fizzy.

Connor: Hiç gergin görünmüyordun. İkinizin bir bağlantısı olduğunu söyleyebilirim.

Gazlı: Ben de öyle düşünüyorum. Onunla kesinlikle paraşütle atlamaya, kaya tırmanışına ya da ayı güreşine gitmiyorum ama harikaydı.

Connor: Sonra Isaac, Hot Nerd vardı.

Gazlı: Ayrıca harika. Kollarını gördün mü?

Connor: Sanırım tüm Amerika kollarını gördü.

Gazlı:Bütün Amerika şanslı. Bir dahaki sefere gömleksiz olmasını istemek çok mu abartılı olur?

Connor: Belki birazcık. İkiniz anlaşmış gibiydiniz.

Gazlı: Ben de öyle düşünüyorum.

Connor:Üç numaralı kahraman, Benji, diğer adıyla Tex, Kovboyumuz.

Gazlı: Seyirciyi etkilememem gerektiğini biliyorum, bu yüzden bu kısmı kesebilirsin, ama babamın aşk romanları yazmam hakkında ne düşündüğünü sordu. Uygunsuz ve garip.

Connor: Hareketli! Sırada Evan vardı, Kaçan ve daha önce tanıştığınız tek Kahramanımız.

Gazlı: Bu doğru. Yirmili yaşlarımızın sonlarındayken birkaç ay çıktık. O gerçekten iyi bir adam.

Connor: Talihsiz bir dövmesi olan biri.

Gazlı:*Aman Tanrım.*

Connor: Aslında. Ama geri bildiriminiz için minnettar görünüyordu.

Gazlı:[gülüyor] Bunun nedeni, Evan'ın uyumlu olmasıdır. Bardağının her zaman yarısı doludur.

Connor: Seninkinin de öyle olduğunu söylemeye bahse girerim.

Gazlı: Bu bardağın içinde ne olduğuna bağlı...

Connor:Yüzsüz. Bay Darcy'miz Arjun'a geçelim. Düşünceler?

Gazlı: Bahse girerim çorap çekmecesini renklendirmiştir.

Connor:[gülüyor] Peki ya Tarçınlı Rulo Nick?

Gazlı: Bu arketip biraz daha beyzbolun içinde, bu yüzden bilmeyen izleyiciler için Cinnamon Roll, tatlı ve destekleyici bir kahramandır. Kahramanın en iyisine sahip ilgiler kalpte.

Connor: Sağ.

Gazlı: Biliyor musun, o takım elbiselerin altında kesin Cinnamon Roll eğilimlerin var. Pek çok katman, Connor Prince III. Hatta seni anlamakta zorlandığım bile söylenebilir.

Connor: Beni soğan gibi bilirsin.

Gazlı: Veya bir pasta. Ama Nick'e geri dönelim. Ondan hoşlandım.

Connor: Bu iyi, eminim seyirciye de gelmiştir. Bana Navy SEAL Colby'den bahset.

Gazlı: Okuma seçeneklerini genişletmesini gerçekten çok

isterim.**Connor:**[gülüyor] Bundan onun da hoşlanacağından eminim.

Sonra Jude'umuz oldu.**Gazlı:**Vampir. O çok komikti.

Connor: Mizah senin için önemli mi?

Gazlı: Kesinlikle. Kendini fazla ciddiye almayan, kendini rahat bırakabilen ve konfor alanının dışında olsa bile eğlenebilen birine ihtiyacım var.

Connor: Kimse izlemiyormuş gibi dans et?

Gazlı: Ya da bir erkek grubu konserinde kimsenin

duyamayacağı şekilde şarkı söyleyin. [ikisi de güler]

yirmi altı

gazlı

Fveya Cuma gecesi Jess'e vardktan sonraki ilk yirmi dakika, sekiz tarih hakkında hatırlayabildiğim her ayrıntıyı nefesim kesilerek indiririm. Kahramanların yüzleri, kıyafetleri, sesleri, işleri, onları beğenip beğenmediğim, ne konuştuğumuz, ne tür şakalar yaptıkları.

Eski sevgilimin güzel yüzüne bilgiç bir sırıtışla -ve Connor'inkine daha da büyük bir sırıtışla- kafeye girdiği o komik anı anlattığımda, Jess onaylayarak başını salladı.

"Nefret ettiğin dövmeye sahip olan Evan mı?" o soruyor. "Harika bir gülüşü var mı?" "Güncelleme, oöyleydidövmeli adam. Kaldırdı. Ve evet, Çinli Amerikalı, erkek kardeşimle voleybol oynadı. Adını listeye koydum çünkü flört geçmişim kara mayınlarıyla dolu ve Evan iyi bir adam, değilse bile. İhtiyacım olan cinsel kurtarıcı. Ama şimdi onu dahil ettiğim için teşekkür ediyorum," dedim ona. "O harika biri ve eğer diğer adamların hepsi aptal çıkarsa, en azından Evan'la ben birlikte Fiji'ye eğlenceli bir tatile gidebiliriz."

“*Veya* belki bu sefer aranızda Bart Simpson olmadan her şey farklı olur.”

"Belki."

"Öyleyse bana bir puan verin, şu ana kadar en iyi seçim kim?"

"Muhtemelen İshak. O.." Dramatik bir etki yaratmak için durakladım ve kafamı dağıtmak için salladım. Çok seksiydi, Jess. Ve çok ilginç."

“Görüyorum.” Öne doğru eğilerek bunu yiyor. Kıvılcımlar çıktı mı?

Havai fişek? Arka planda çanlar mı çalıyor?"

"Kim bilir. Buna seyirci karar verecek, sanırım." Jess oradaki alt metni sezerse - yalnızca 1. tur randevulardan sonra bile, bu nesnel olarak fantastik Kahramanlardan birine kanmayabilirim çünkü arka plandaki yönetici yapımcıya başlarının üzerinden bakmayı bırakamıyorum.

- göstermiyor. Benim çılgın flört maceralarımı dolaylı olarak yaşamakla çok meşgul. Tıpkı eski günlerdeki gibi.

"Yarın birlikte 1. bölümü mü izleyeceğiz yani?"

"Sadece Connor'ın filmi onunla izlemeyi planlamadığından emin olmam gerekiyor, aksi takdirde evet."

Jess'in gözleri kısıldı. "Yani, sadece ikiniz mi?"

"Hayır," diyorum ama kelime belirsiz geliyor, sanki gerçekten demek istiyormuşum gibi. *Belki*. "Fizz," diyor alçak sesle.

"Eh, belki bir şey planlıyordun!"

"Neden sadece seninle izlemeyi planlasın ki?"

"Hayır, hayır, mesela..." Nefes verdim, yüzümü buruşturdum. "Tamam, sana bir şey söyleyeceğim ama bana kesinlikle kızamazsın."

"Bu tür bir liderlikle böyle sözler vermiyorum." "O zaman sana söylemeyeceğim."

"İyi."

"İyi."

Ojemi gelişigüzel bir şekilde inceleyerek gözlerimi kırpıştırana kadar sessizce birbirimize baktık. Genellikle, her birimizin pes etme olasılığı eşit olarak paylaştırılır, ancak sulu bilgilere sahip olanın ben olduğumu düşünürsek - ve onun son sekiz saatini inatla çok büyük sayılar konusunda istatistikler yürüterek geçirdiğini biliyorum.

— Bunu kazanabileceğime eminim.

Odanın sessizliği hayalet bir sesle uğulduyor gibi. Bu elektronik tablo bir sersemlemiş olmalı çünkü beklediğimden çok daha hızlı bozuluyor. "Tanrım, 1ne, söyle bana."

"Pazar gecesi," diyorum, eğilerek, "çekim başlamadan önceki gece, Connor'la son keyifli gezimizi yaptık."

"Tarih."

"Gezi.Biyoluminesan dalgaları izlemek için Torrey Pines'a gittik."

Ohmmmmşüphelidir. Bunun nereye varacağını çok iyi biliyor.

"Eh, spoiler uyarısı, sonunda öpüştük."

Jess'in avuç içleri. Gazlı.

Suçlayıcı bir parmakla işaret ediyorum. "Üzerinde anlaşmaya varılan şartlar, kıyamayacağınızı belirtiyordu!" Elini yüzünde gezdirerek sahte bir gülümseme ortaya koyuyor. "Dediğim gibi, öpüşme sevişmeye dönüştü ve ben onun kucağındaydım ve..." Gözlerimi ona diktim ve sesimi alçalttım. "Jessica Marie, emin değilim çünkü yaptım.

OlumsuzGörmekama bence Connor, şimdiye kadar gördüğüm herhangi bir erkeğin en büyük penisine sahip olabilir.

dokundu."

Sessizlik. Yüz ifadesi Rattens.

"Beklemek. Bunun için şaraba ihtiyacım var." Bir dakikalığına gözden kayboluyor, sonra geri dönüyor, iki kadeh kırmızı şarabı alçak sehpanın üzerine koyup karşıma oturuyor. "Bunu teşvik etmek istemiyorum ya da bir şekilde buna göz yumduğumu düşünmeni istemiyorum ama ne kadar büyük konuşuyoruz?"

Dinleyen etkilenebilir on yaşındaki kulak olmadığından emin olmak için arkama baktım.

Jess hızla bir yudum alıp başını sallıyor. "Juno, Nana ve Pops'un evinde."

Yalnız olduğumuzdan emin olarak, işaret parmaklarımı etkileyici ama doğru bir mesafede tutuyorum ve sonra iki elimin 1 parmağıyla çevreyi yaklaşık olarak ölçmek için bir daire çiziyorum. "Muhtemelen böyle mi?"

Islık çalıyor. "Fizz, bu senin bileğinin çapı."

"Buhakikat!" Elimi masaya vuruyorum. "Kendimi 1 sokmak gibi olurdu!"

Jess iç çekerek başını bir elin arasına aldı ve ancak o zaman River'ın bizim için bir tepsi atıştırmalıkla odaya girdiğini fark ettim. Durmadan U dönüşü

yapar ve sessizce çıkar.

"Bekle, seninle konuşmam gerekiyor," diye bağırarak onun geri çekilmesine baktım. "Zamanlaması gerçekten harika."

"Pekala, onu şimdi geri almanda bol şans."

Ah lütfen, sanki onu artık şok edebiliyormuşum gibi. Beni soymak zorunda kaldığı zamanı hatırlıyor musun? İskoçya'ya grup gezimizde, Jess duşa girmek üzereydi ve paniğe kapılmama karşılık olarak *Bana yardım et* Acil durumumun elbiseme sıkıştığını fark etmeden River'a mesaj attı. Kredisine, River geldi, Tereddüt etmeden sarkan giysiyi yukarı çekip yağladı ve hemen tekrar dışarı çıktı. Adam dokunulmaz. "Her neyse," diye devam ediyorum. "Tahmin edebileceğin gibi, ona tekrar dokunmadan başka bir şey düşünemeyeceğim."

Zaten protesto ediyor. "Artık aktif olarak programdasın!"

"Evet, ama şovu etkilemek zorunda değil! Bu duygularla ilgili değil, dikkat dağıtıyor. Şimdi onun için bir tadım var. iç çekiyorum "Ben bir avcıyım."

Anlayışla başını salladı. "James gibialacakaranlık"

"Tam olarak James gibialacakaranlık diye onaylıyorum. "Alice'in kafasını kaldırması dışında."

masaya vuruyorum "Neden her zaman kasıtlı olarak anlatmak istediğimi kaçırıyorsun!" "*nokta* bunun felaketle sonuçlanacağıdır."

"Gerçekten öyle düşünmüyorum. Bu tamamen cinsel. O ve ben aşık olmayacağız. Ben gürültülü, romantizm yazan, macera arayan, inatçı bir kadını. Ve o, Connor Prince III adında uzun boylu, sportif bir beyaz adam. Sanırım hepimiz şok edici bir şey yapmamın an meselesi olduğu konusunda hemfikiriz, yoksa o beni sinirlendirecek ve/veya sıkacak bir şey yapacak."

Telefonum masanın üzerinde, aramızda titredi. Connor'ın yüzü ekranda aydınlandı ve ben onu parçalayıp kardeşim arıyormuş gibi yapamadan Jess onu görüyor.

"İletişim bilgilerine resmini bile koydun mu?" Tiksintisi tamamen sahte. O bol sweatshirt ve mantıklı ayakkabıların altında, Jess dev bir drama kraliçesi. Bu heyecan için yaşıyor.

Parlak bir gülümsemeyle cevap veriyorum. "Hey patron!"

"Hey sen. Otopsi için birkaç dakikan var mı?"

"Bu bağlıdır. Ben ceset miyim?" Karşımda, Jess bana onaylamayan bir şekilde kaşlarını çattı. Yüzün kırışacağını hatırlatmak için alnıma hafifçe

vurdum. Ben çok iyi bir arkadaşım ve bu şeyler için bana asla teşekkür etmiyor.

Connor'ın kahkahası, hanımefendi organlarıma hafif titreşen bir gıdıklama gibi geliyor. "Bu sadece bir söz, Fizzy."

Mute'a basıp Jess'e fısıldadım: "Sesi çok kalın. Sesinin bu kadar derin olduğunu her zaman biliyor muydum? Aramaya geri dönerek, "Biliyorum, sadece şaka yapıyorum. Evet, meşhur bir cesedi incelemekte özgürüm."

Yine gülüyor. "Serin. Evde misin? Senin yanına gelebilirim." "On dakika içinde evde olabilirim."

Sessiz bir "Harika" ile telefonu kapatır.

Ve kahretsin. Connor'ı göreceğim için heyecanlı olma ihtimalimi ortadan kaldırırsak, eşyalarımı toplamak için fırlamamın hiçbir açıklaması kalmaz.

Jess beni kapıya kadar takip etti. "Ne yapıyorsun?"

"Bir bilgi almak için benimle evimde buluşacak." Telefonumu çantama sıkıştırdım.

"Bu iyi bir fikir mi?"

"Birlikte yaptığımız işi tartışmak iyi bir fikir mi?" Düşünüyormuş gibi yapıyorum. "Bence de."

"Bunu senin evinde tartışıyoruz," diyor.

Kapıyı açıp ayakkabılarımı giyiyorum. "Sanırım 1. çıkacağız." Kaşlarını çatdığı zaman, "Güzel," diye ekledim. Söz veriyorum, yatak odasından uzak duracağız."

"Sanki bir yatak odasına ihtiyacın varmış gibi," diyor.

Elim düğmede duraksadım. "Bu harika bir nokta. Tamam, gitmeliyim! "Bilek çapı!" merdivenlerden aşağı koşarken bana sesleniyor.

"Yarın yürümeme gerek yok!"

"Yazı nasıl gidiyor, Felicity?" "Bu bir araştırma!" Geri ararım.

Ön kapıdan el sallarken onun mağdur iniltisini neredeyse duyabiliyorum.

yirmi yedi

gazlı

Connor beni evime kadar dövüyor ve verandada bekliyor, geniş bir omzu basamakların tepesindeki sütuna yaslanmış. Daha önce giydiği güzel elbise pantolonunu ve düğmelerini değiştirmişti ve yumuşak Connor'ın en sevdiğim versiyonu: eskimiş gömlek, eskimiş kot pantolon, eskimiş spor ayakkabılar. Ay ışığında ve tepedeki sundurma lambasından gelen zayıf ışık huzmesiyle, canlanmış bir Hallmark kucaklaması gibi görünüyor.

"Nasılsın?" Ben yaklaşırken soruyor.

"Ben iyiyim." Ona uzanıp yanağını öpmek için gerindim ve bunun platonik yapımcı kankamla yapmamam gereken bir şey olduğunu fark ettim. Geri çekildiğimde yüzündeki ifade hem eğlenmiş hem de endişeliydi.

"Üzgünüm" diyorum ve neden burada tamamen dürüst olmayayım: "Seni gördüğüme sevindim ve ne yazık ki zamanında zihinsel frenlere basamadım."

Yüzü bir kahkaha ve bir yüz buruşturmayla tuhaf bir bip sesi çıkarıyor ve sonunda boşluğa yerleşiyor. "Sorun değil." Yumuşak Connor artık yönetim kurulu olarak görev yapıyor. "Sadece istedim

İlk çekim haftasının sizin için nasıl geçtiğini ve bir şeye ihtiyacınız olup olmadığını görmek için kontrol edin.”

"Ben?" diye soruyorum ön kapının kilidini açarak. Beni içeride takip ediyor.

"Ben 1ne."

Minibüslerinden inerken, "Bizim tarafımızda işler harika görünüyor," diyor. "Ekranı gerçekten doğalsın, Fizz. Bugün tarihlerden istediğimiz tüm bölümleri kestik ve bu gece arka plan girişlerini ve referansları düzenlemeyi bitirdik.

"Demek bölüm bitti?"

"Bitti. Bu harika olacak ve hepsi sensin.

Çantamı yere bıraktıktan sonra ona döndüm ve gözlerinin ne kadar ısındığını gördüm. "Aslında, bu *Sen*," Israr ediyorum. "O kahraman arketip mücadelesini kabul eden ve onunla koşan sensin. Oyuncu kadrosu mükemmel. Onlar mükemmel." Yavaşça omzunu silktim. "Ve sıcak. Tebrikler. Gerçek bir etli çörek.”

Bunu ona ve çabalarına iltifat etmek için söylüyorum elbette, ama sözlerim yine gözlerindeki sıcaklığı çekmiş gibi görünüyor. "Pekala," diyor Ratly. "İyi. Prömiyeri benim evimde birlikte izlemek ister misiniz? Mürettebatla, yani sadece benle değil.”

"Elbette! Her şeyin ekranı nasıl görüldüğünü görmek beni heyecanlandırıyor. Arjun veya Tex ile pek bir bağlantım olduğunu sanmıyorum—”

Seyircinin de bunu anlayacağını düşünüyorum” dedi.

“—ama bence diğerleri iyiydi. Herhangi biri Fizzy Express'e atlayabilir. Aptalca bir şey yaparken ona sırtıyım *çuf çuf* jest yapmak. "Bu eğlenceli olacak."

Connor gözlerini kaçırıp kapının yanındaki ayakkabılarını inceliyor ve bu ona bakabileceğim anlamına geliyor. Kendimi hafiflemiş hissediyorum, 1 film çekmenin ilk haftasının başarısı beni mutlu ediyor ve onunla bir odada yalnız kaldığım için başım dönüyor. En sinsî düşünceler kaçır,

korumasız: *Bu Kahramanlar ne kadar büyük olursa olsun, hiçbiri o değil.*

"Bira falan ister misin?" diyorum kafamın içindeki bu gerçekten berbat sestten kendimi uzaklaştırarak.

Kısa bir baş sallama. "Elbette."

Beni mutfağa kadar takip etti, orada ikimize de birer şişe alıp tezgaha yaslandım. "Senin favorin kim?" ona soruyorum

"Favori Kahramanım mı?" Ben başımı sallarken bir yudum alıyor.

"Benim yok." "Hadi." Zil sesi çıkarıyorum. "Gerçekten mi? Seni bir Isaac hayranı olarak görüyorum."

"Hepsi iyi adamlara benziyor. Bu yüzden onları seçtim.

"Şey, şu ana kadar Nick, Dax ve Isaac'i beğendim. Jude harika ama uyumlu olduğumuzdan emin değilim.

Evan değil mi?

"İlk seferinde işe yaramadı ama kim bilir?" "Tamam aşkım. Sadece açık fikirli ol."

"Oh, yapacağım," diyorum, bu yağı sallayarak. "Ama şu anda bana en çok kimi çekici bulduğumu soruyorsan, cevabım bu. Bu kadar."

Connor nihayet ağzını açmadan önce bir şeyi tartışıyor gibi görünüyor. "Yani, bu bizi belki de yatağa gelen bakışları biraz yumuşatmak için olan tek parça geri bildirimime getiriyor."

Gülüşümün yüzümden kaydığını hissediyorum.

"Ne?" "İzleyiciler sizin gerçek bir bağ kurduğunuzu görmek istiyor."

"Ve bu Rirting ile başlamıyor mu? Bunca zamandır flörtü yanlış mı yapıyordum!

"BuyolSen Rirt," dedi, benim esprimden etkilenmeden.

"Nasıl Rirt yaparsam," diye tekrarlıyorum Ratly ve şişemi güvenli bir mesafeye koyuyorum. Onu kısmak için iki elime de ihtiyacım olabilir.

"Yalnızca yüzde otuz üç *Üniversite mezunu* izleyiciler *bekarlığa veda*."

Bunun neden olduğunu biliyor musun?"

Bunu biliyorum. "Ataerkillik."

"Evet. İzleyiciler, birden fazla erkekle çıkan bir kadından çok bir erkeğin birden çok kadınla çıkmasını kabul ediyor. Bu doğru değil ama bu böyle."

"Bakın kim birdenbire popüler kültür TV uzmanı oldu." "Sana söyledim, bunu ciddiye alıyorum."

"Yani elde etmesi daha zor oynamamı mı istiyorsun? Romantizm, saf saf kadın kahramanlar idealinden uzaklaşmak için uzun ve zorlu bir mücadele verdi. Bu şovda bu klişeyi oynayacağımı düşünüyorsanız, hayal kırıklığına uğrayacaksınız."

"Ben öyle demedim."

"Sonra ne yaptığını diyorsun?"

Ayağa kalkıyor, boynu kırmızı. "Yapamazsın demek istemiyorum... Dinle,"

dedi tekrar deneyerek. "Boş ver. Sen olduğun gibisin."

"Oh iyi.*Teşekkür ederim*"

Sonra bir sessizlik çöker ve odadaki enerjinin buharlaşması gibi, üflenen bir kibrit gibi.

"Neden birdenbire bana kızdın?" ona soruyorum "Ne yaptım?"

"Değilim." Başını sallıyor, biraz perişan görünüyor. "Üzgünüm."

"Senin beceriksiz ellerindeki seyirciyle ilgilenmek istediğim için bu gösteriye evet dedim..."

Kuru bir şekilde gülüyor. "Beni iyice bilinçlendirdin."

"—ama eğlenceli çünkü ben bunu *Sen* Eline uzandım.

Sonunda yukarı bakıyor. Ve sanırım neler olduğunu anlıyorum. Tanrım, bazen çok aptalım.

"Seninle eğleniyorum," dedim onu daha yakınıma çekerek. Setteki bu ilk hafta harikaydı çünkü rahatım. *Sen*. Günah çıkarman için ısrar ettim çünkü birlikte olmayı seviyorum. *Sen*. Senin harika fikirlerine inandığım için River'la konuşarak hayatımı riske attım. İşini çok iyi yapıyorsun ve özür dilerim eğer—"

Connor öne çıkıp yüzümü avuçladığında sözlerim yarıda kaldı. Ağzı benimkine değişiyor ve bir anda her düşünce uçup gidiyor.

Bu basit bir öpücük, yumuşak dudaklar, 1 m'lik baskı ve sonra geri çekilmeden önce bana farklı bir açıdan bir öpücük daha veriyor. Connor'ın yeşil gözleri benimkileri inceliyor, Rickering bir ileri bir geri soru soruyor. Düşüncelerim onun bir daha geri çekilmesine izin vermemek için haykırıyor ama ben onu bana geri çekmeyi düşünmeden önce, o çoktan kararını vermiş, yaklaşıp alanımı doldurmuş. Benimle buluşmak için eğilirken parmak uçlarımda yükseldim, ağzı şimdi daha yumuşak ve aç, geçen sefer bulduğumuz açılardan peşinden gidiyor, daha derin, dili alaycı ve sıcak. Connor inliyor ve ses beni bir ihtiyaç havuzuna düşürüyor ve tek düşünebildiğim aşağıya dalmak, onun sakladığı o boğuk ihtiyaçtan daha fazlasını bulmak. Arasını bozmasını, tekrar geri çekilmesini ve özür dilemesini, bana bunu bir daha yapmayacağımızı hatırlatmasını ama öpüştükçe yoğunluğunun daha da artmasını bekliyordum.

Connor beni kaldırdı, tezgâhta önüne koydu ve bacaklarımı itti.

aralarına girebilmesi için ayırın. Eli sırtımda kaburgalarımın etrafında geziniyor, göğsümü kavıyor, diğer eli ise kalçalarımı öne çekip beni vücuduna yapııştırıyor. Başka bir inilti ile ödüllendirildim ve ona karşı gıcırdadığımda bir tane daha. Gömleğinin düğmelerini açıp açarken, ellerimi gövdesinin geniş ve sıkı olan sıcak duvarına sıkıştırırken beni durdurmadı.

Connor'ın ağız boynumun üzerinde, parmakları kolsuz bluzumun askısını kısıyor, omzumun aşağısına doğru çekiyor, kumaşı esnetiyor, sutyenimi çekerek beni ağzına ve dişlerine yaklaştırıyor. Göğüs ucumu ısırıp öpmesi saf bir zevkti, vücudum mevcut her oksijen molekülünü açgözlülükle çalarken görüşümü karartıyordu.

Saçları ellerimin arasında o kadar yumuşak ki, saçımı çekmemden hoşlanıyor gibi görünüyor; Yeterince sert çektiğimde, hareketiyle hareket etti, tekrar ayağa kalktı ve ağzımı talep etti. Onun öpücüğünü saatlerce istiyorum. Daha önce hiç böyle, bu kadar emir ve güvenle, neredeyse öfkeli bir enerjiyle öpülmemiştim. Bu gece durma belirtisi göstermiyor ve adrenalin kan dolaşıma ısı salıyor.

Connor'ın dişleri çenemde görünüyor, elleri iç çamaşırlarımı bacaklarımdan aşağı çekmek için eteğimi kazıyor.

"Tamam mı tatlım?" kabaca boynuma soruyor ve ben de başımı sallıyorum, sallamaya devam ediyorum çünkü açıkçası, canı ne isterse yapmaya izni var. Bunun nasıl bir his olduğuna dair tutarlı bir düşünce oluşturmak istiyorum, ellerinin bacaklarımı böylesine heybetli bir şekilde sarması, dişlerinin ısısı ve tenimdeki sürtünmesi, ancak ancak daha sonra, duygu Rood'u dışında her şeyi gerçekten işleyebileceğim, birini istemekle tamamen tüketilmenin nasıl bir şey olduğu hissi. Biz canlı telleriz, çıplak sinirleriz, içgüdüsel olarak hareket ediyoruz.

Avucu uyluğuma kayd, alay edecek kadar yavaş, öpücüğü hâlâ kaba ve şakacıydı, dişleri alt dudakımı çekiştiriyordu. Sonra parmak uçları üzerimde sıyrıldı, onun için kaygan ve sıcaktı. Ağız yumuşadı ve birazını geri çekmeden önce, dikkat ve emri dengeleyerek, beni çıldırtıcı derecede yavaş bir şekilde önce bir, sonra iki parmağıyla becerirken yüzümü izleyerek benimkini yendi. Ağızını, bu yarım yamalak sözcükleri şekillendirişini, başparmağını bana bastırduğunda alt dudakına değişini, daireler çizerek, istemsizce bir çılgılık attığında ortaya çıkan kendini beğenmiş gülümsemesini izliyordum.

Sabırsız parmaklarımın altında, pantolonu çok geçmeden dizlerinin altına indi, güzel yarrak nihayet elimdeydi ve onu kendime getirdim, hararetli bir karmaşaya dönüşene kadar ikimizle de dalga geçtim, baştan savma ve ısırıcı öpücükler, kafasını içime bastırdı ve...

Duyarlılıktan üstün bir duyguyla durup hurda çekmecesindeki o başıboş prezervatifi arıyoruz, bunun ne kadar uygun olduğuna, dağınık olmanın bazen ne kadar yararlı olduğuna dair bir öpücüğün içine gülüyoruz. Bunu yapıyor çünkü ellerim titriyor ve onunkiler sabit, ama ben akıllı olduğum ve çıplak olduğum için izliyorum Connor hayatımda gördüğüm en seksi şey.

Ve tekrar ileri adım attığında, sesimde bir soru işaretiyle adını söylüyorum ama beni öpüyor, "Yapma" diyor, ağzıma doğru, "Bir daha hayır diyemem," ileri doğru atılırken.

Yavaş, mükemmel bir işkence. Akıl sağlığı çok kırılgan, bence, o dikkatlice bana doğru ilerlerken, ifadelerime ve seslerime odaklanırken, birbiri ardına aklımı kaybediyorum. Ama sonra, ipeğin içindeki taş gibi, tamamen içine girdiği anda dikkatli olmaktan açlıktan ölmeye gidiyor ve ben, işleyemeyeceğim kadar hızlı Rying yapan düşüncelerden, küçük parçacıklardan ve parçalardan oluşan bir rüzgar tüneli haline geliyorum. Ben daha fazlasını isteyen bencil bir canavarım. Ben bu seksin sonsuza dek sürmesi için zamanla oynayan bir büyücüyüm. Bir erkekle birlikte olan ilk kadın benim, bundan eminim.

Hala tezgahta oturuyorum ama bu bir formalite. Elleri kığımın altında, kolları beni tutuyor, ikimizin de nefesini kesecek şekilde hareket edebilmesi için bana aç veriyor. Her itişin arkasında o kadar çok güç var ki, aramızda o kadar çok bastırılmış ihtiyaç var ki. Seksten zevk almakla ilgili tüm konuşmalarına rağmen, hiçbir zaman gürültülü bir aşık olmadım ama Connor'da başka hiçbir şeye yer yok ve içeride tutulacak çok fazla duygu var, bir şekilde kaçması gerekiyor. Keskin, ritmik iç çekişler. Şaşırmış ağlar. Terden sırlıslık olmuş tenimizin bir araya geliş sesi. Kendimi duyuyorum ve buna hayret ediyorum, kendi vücudumun ve beynimin kontrolünden yarı yarıya çıkmış gibi hissediyorum. Belki ben. umrumda değil Hiçbir şey için endişelenmiyorum, onun için iyi olup olmadığını bir an bile merak etmiyorum çünkü cevap alınının kırıksık çizgilerinde, aramıza bakarken dudağının yumuşak kıvrımında yazılı, izlemek için yavaşlıyor, bana dokunmak için hareket ediyor, baş parmağını okşuyor.

"Bunun gibi?" sessizce soruyor.

Başımı salladım, "Buraya gel," diye fısıldadım ve yüzünü yüzüme yaklaştırdım.

Acele etmemeliyiz, ama her şey içeride çok sıkı, kopmaya hazır hissettiğinde bu zor. Uzandı, Rattened elini başımın yanındaki dolaba bastırdı, beni içine aldı ve dokunuşunu kontrol altına almamı izledi. Neredeyse anında düşünüyorum.

Kendimi tutmalıyım ama artık çok geç. Zevk beni öforik bir yıkımla vuruyor. Bunu yalnızca bir kez alacağımı düşündüm; sonuçta ihtiyacım olduğunu düşündüğüm şey buydu. Sadece kafamı ondan temizlemek için.

Ama bu daha önceydi. Demek istediğim, her türden seks yaptım ve bu, o deneyimlerin hiçbirine benzemiyordu. Keşke bunun ne olduğunu bilseydim.

yirmi sekiz

CONNOR

ACumartesi sabahının erken saatlerinden itibaren Google geçmişimin incelenmesi şu sonuçları verecektir:

- ✦ Bir iş arkadaşıyla seks neden kötüdür?
- ✦ Olmamam gereken biriyle yattıysam ne yapmalıyım ve bu
- ✦ harikaydı Hoşlandığınız biriyle yatmaktan nasıl kaçınılır?
- ✦ Biriyle iki kez yatmaktan nasıl kaçınılır?
- ✦ Patronum beni California'da 1 edebilir
mi?
- ✦ San Diego'da Üretim işleri San
- ✦ Diego yakınlarında Üretim
işleri

◆ San Diego'daki işler

◆ Kayıp bir babanın kızının Zaman

◆ makinesindeki etkisi

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bunların hiçbirisi pek yardımcı olmadı.

Fizzy'ye sevişmek niyetiyle gitmedim. 11ming'in harika bir ilk haftasını kutlamak, neyi daha iyi yapabileceğimizi görmek, onun için işleri nasıl daha rahat hale getirebileceğimizi görmek için oraya gittim. Ama onu öptüğümde beni geri öpeceğini bile bile oraya gittim. Ve onu çok istediğimi, ona biraz aşık olduğumu ve kıskançlığı iyi yönetemediğimi bilerek oraya gittim. Hala benim olmasını istiyordum. Sahilde söylediklerinde haklıydı; Gösteri başladıktan sonra onu paylaşmanın ne kadar zor olacağını fark etmemiştim.

Geriye dönüp baktığımda, seks yapmamızın kaçınılmaz olduğunu anlıyorum. Ve bu seks kaçınılmaz olarak dağınık, sert, hassas ve muhteşem olurdu. Ve şimdi resmen mahvoldum çünkü tek düşünebildiğim bunu tekrar yapmak.

Prömiyerden birkaç saat önce, Nat'ı mutfağımda bir şişe şarap açtığı yerde görüyorum. Kahramanlardan hiçbirisi bu gece bize katılmayacak - Fizzy ile şov için 1 lm'de yakalanmayan herhangi bir zaman geçirmeyecekler - ama ekibin çoğu burada. Birkaçı, arkada kurulan abartılı yemek servisine çoktan alçaldı (başka bir bütçe avantajı) ve geri kalanlar kendi aralarında sohbet ediyor, endişeyle küçük şovumuzun bir hit olup olmayacağını veya yarın sabah hepimizin iş arayıp aramayacağını görmek için bekliyorlar. Buna o kadar çok para akıtılıyor ki, başarı ya da başarısızlık, ölçek her iki şekilde de çok büyük olacak.

Fizzy her an burada olabilir, bu yüzden mutfak kapısında bir sürüngen gibi duruyorum.

Nat, omzunun üzerinden baktığı için arkasında beni hissetmiş olmalı.

"Hey," diyor ve mantarı şişeden çıkarıyor.

Bu konuşmayı yapmak istediğimden emin olmasam da birisiyle konuşmazsam delireceğimi bildiğimden ocağın yanında durmak için hareket ediyorum. "Hey."

Bardak almak için dolaplardan birine uzanıyor. Ufaklık nerede?

"Onun odasında." Stevie, Fizzy'nin gelmesini ön bahçede beklemeye hazırda ama onu Ocean Beach trafiğinin gecenin bu saatlerinde, özellikle de hafta sonlarında her zaman kötü olduğuna ikna ettim. Rahatladı ama ancak Fizzy gelir gelmez ona haber vereceğime söz verdikten sonra. "Kızımızın orayı son kez temizlemesi için Felicity Chen'in ziyaretinin yeterli olduğunu kim bilebilirdi?"

Nat şarap kadehini doldururken homurdanıyor. "Fizzy iyi bir spordur. Kahraman tapınma bizim baharımızda güçlüdür."

Hatırlatma midemi bulandırıyor çünkü her şey ters giderse etkilenecek olan sadece benim hayatım değil, Stevie'nin, hatta Nat'ın hayatı. Bunu daha önce hiç yaşamadık, çünkü hiç biriyle gerçekten ilişkim olmadı. olduğumuzdan değil *dahil olmuş*-dahil, diye kendime hatırlattım. Bu seksti. İnsanlar her gün seks yapıyor.

Ama... insanlar her gün böyle seks yapmazlar.

Sessizliğim, yönüme bir bakış daha kazandırıyor. "Her şey yolunda?"

"Tabi tabi." Bir an daha geçiyor ve sadece dönüp her şeyi düşürme konusunda en az 1 kez fikrimi değiştiriyorum. "Dün gece Fizzy ile seks yaptım."

Nat'ın ağzı açılıyor; gözlerini kırpmıyor.

"Üzgünüm, ne?" "Gerçekten tekrar söylememe ihtiyacın var mı?"

"Ben sadece..." diyor, haklı olarak söyleyecek söz bulamıyor. "Son duyduğuma göre, işe yaramayacağı için onu geri çevirmişsin. Bu haftalar önceydi. Nat'e kumsaldan bahsetmediğim için yüzümü buruşturdum. "Bana bunun sadece profesyonel bir ilişki olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Oldu." Ama bu tamamen doğru değil. İlişkimiz yaklaşık bir milisaniye kadar profesyoneldi; ufalanmış sınırlar dikiz aynasında bir moloz yığını gibi görünüyor. "Ve sonra değildi."

En iyi arkadaşım Ash'in sesi koridorda yankılandığında başımı kaldırdım. "Herkes rahatlasın, cipsler burada!" O ve Ella, aralarında en az bir düzine torba tortilla cipsi taşıyarak mutfağa girerken inledim. O da kazağını ters giymişti ama şu anda eğlenemeyecek kadar gergindim.

"Burada sadece 15 kişi olacağını biliyorsun, değil mi?" Soruyorum. "Siz de onlardan mısınız?"

"O kadar heyecanlıydım ki, mağazada olduğumu bile hatırlamıyorum!" Ela

diyor. "Alışveriş çılgınlığına gittik..." Her şeyi bir raftan çekiyormuş gibi yapıyor. "Dümdüz

arabaya!”

Neyin üzerine yürüdüklerinden habersiz, çanta koleksiyonunu tezgâhın üzerine bırakıyor.

Ancak Ash, hayatını kurtarmak için fiziksel ayrıntılara odaklanamasa da konu insanlara geldiğinde çok dikkatlidir. Hâlâ Ella'nın yanındaydı, bana bir Nat'a bakıyordu. "Havasında ne var? Bir şeyi mi böldük?”

Nat bana bunun benim hikayem olduğunu söyleyen bir bakış attı. Bunu böyle yapmak istemedim ama eninde sonunda 1. olacaklarından eminim. Etrafta kulak misafiri olacak başka kimse olmadığından emin olmak için etrafa hızlıca bir göz atarak, "Nat'a dün gece Fizzy ile seks yaptığımı söylüyordum," diye fısıldadım. Ardından gelen sessizlik o kadar uzun, derinliği o kadar karanlık ki, sonunda, "Birisi bir şey söylesin," diye ekliyorum.

Gazlı mı? Ela sorar. Flört şovunun yıldızı gibi, hepimiz izlemek için buradayız? Ash en ateşli çekimlerle devam ediyor: "Bu kötü bir fikir gibi görünüyor.

Connor.

"Bunu yapmaya niyetim yoktu," diye açıklıyorum.

Kaşlarını çattı. "Kazara seks hayal etmeye çalışıyorum ve gördüklerim karşısında kafam karıştı."

Nat, "Tamam, geri çekil," diyor. "Tanıdığım en az düşüncesiz insansın. Buna tamamen karşıydın. Ne oldu?"

"Tam olarak emin değilim," diyorum. Sanki bir tahliye tıpası çekilmiş gibiydi ve nesnelliğimin ve mantığımın her parçası aşağı indi. Onun davranışını eleştirme hakkım yoktu; o harikaydı. Kıskanmaya hakkım yoktu, hala da yok. "Diğer herifler hakkında konuşurken biraz sinirlendim ve..."

"Diğer herifler, dizide Kahraman olarak rol aldığın adamları mı kastediyor?" Ash bir ile sorarsen *tam bir gerizekalı*nsesine eğil.

"Tamam, lanet olsun, ama sonra anlamış göründü," dedim. "Dürüst olmak gerekirse, benim içimi görüyor."

Nat mutlu bir şekilde inledi ve onu işaret ettim. "Yararlı değil."

"Üzgünüm, senin içini görmesi fikri hoşuma gitti."

"Eh, şimdi bizi berbat bir duruma soktu, değil mi?"

"Anlayışlı olduğu için aletini ona sokmanı önermiyorsun," diyor Ash ve Ella onun omzuna bir şaplak indiriyor.

"HAYIR. Çünkü"—cevap bulmak için etrafa bakınıyorum—"Fizzy çok..."
Düşüncemi homurdanarak bitirdim. Gazlı.

Natalia nazıkçe, Connor, dedi. "Senbeğenmeko. Çok fazla."

"Evet." Omuzlarım mideme yumruk yemiş gibi gevşiyor çünkü artık gerçek ortada: duygularım bir yığın karmaşık karmaşa ve kendimi bunların hiçbirinden güvenli bir şekilde kurtarmanın bir yolu yok. "Ve onun ruh eşinin birincisi olmam gerekiyor."

"Ne yapacaksın?" Ela sorar.

"İşim," dedim omuz silkerek. "Ne seçeneğim var? Kesinlikle onunla bir daha seks yapmayacağım.

Ash, Başka bir kaza değilse, dedi.

"Siktir git."

Güler. "Pekala, belki şov ip atlar."

Ella yine omzuna bir şaplak indirir. "Rop'a gitmiyor," diye ısrar ediyor. "Bunu neden dedin ki?"

"Çünkü belki de Connor'ın çıkış yolu budur! Bunu yapmak istemedi. Olduonlarınfikir. Eğer Rops ise, o zaman açıkça biriyifikir ve bu Connor'da değil, Blaine'de!

"Blaine ne yapmam gerektiği konusunda oldukça netti. Ve buna bir servet batırdılar, bu yüzden hiçbir mazeretim yok. Çalışması gerekiyor."

Kapı zili çaldığında herkes donup kalır.

İşte başlıyoruz, dedim tezgahdan uzaklaşarak. Koridorun kapısında durup onlara bakmak için döndüm. "Lütfen, sürekli bize bakma. Zaten garip olacak.

"Elbette hayır," diyor Nat.

"Ya da ona bir sürü soru sor," diye ekledim. "Her şeyin ötesinde, muhtemelen oldukça gergin."

"Bakıyorsunoldukça gergin" diyor Ash.

"Piss oI," dedim alçak sesle.

Evin içinde yürürken kendime küçük bir moral konuşması yapıyorum. Ben otuz üç yaşındayım. Ulusal televizyonda prömiyeri yapılacak olan muazzam bütçeli bir program yapıyorum. Dünyanın en yaşanmaz yerlerinde, en kötü koşullardan bazılarında tüm prodüksiyonları yönettim. yardım ettim

gerçek bir insan çocuğunu on yıldan fazla bir süre hayatta tut ve onu bir kez kaybetme ya da ciddi şekilde ezme. Bunu yapabilirim. Felicity Chen'e karşı hislerimi yönetebilirim.

Kapıyı açtım ve hemen kendimi kandırdığımı anladım. O güzel - her zaman güzeldir - ama dünyanın Fizzy Chen'le sevişmenin nasıl bir şey olduğunu bilenler ve bilmeyenler olarak ikiye ayrıldığını anlıyorum. Artık şanslı, kırık olanlardan biriyim. Cildinin tadının nasıl olduğunu ve onu eriyene kadar öpmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Seslerini ve o gelmeden hemen önce gözlerinin nasıl kapandığını biliyorum. Hayatımın geri kalanında onu istemiyormuş gibi davranarak akıntıya rakip olacak bir güçle nasıl devam edeceğimi bilmiyorum.

Dün gece kıyafetlerimizi değiştirdik ve beni kapısına kadar geçirdi. Karşı karşıya durduk, aynen böyle. Dudakları şişmişti, yanakları hâlâ çabalamaktan kızarmıştı. Öne doğru eğildim ve basit bir veda öpücüğü olması gereken şey, sıcak ve açgözlü bir şeye dönüştü. Zaman yanlara doğru eğildi. Hemen onu tekrar istedim, tam orada, duvara yaslanmış ya da belki kanepede üzerine diz çökmüş, bacakları belime sımsıkı dolanmış halde. Henüz ayrılmamıştım ve zaten her şeyi alt üst etmiştik, ne fark ederdi ki?

Ama önemli. Hayatımda yer yok - kişisel veya profesyonel olarak

— bir Yüzük için. Ve Fizzy bunun bundan daha fazlası olduğunu asla belirtmedi. Kahretsin, Blaine beni zorlamasaydı bu gösteriye dahil olmazdım ve bu işe kesinlikle ihtiyacım olmasaydı beni zorlayamazdı. Fizzy'ye karşı hislerin olması bunların hiçbirini değiştirmez.

Elimle çenesini tutarken dudaklarımı boynuna doğru sürükledim ve yanağına bir öpücük kondurdum. Gözlerine bakmak için doğruldum ve aynı istek ve kafa karışıklığının bana yansıdığını gördüm. İkimiz de ne söyleyeceğimizi bilmiyorduk, o yüzden bir şey söylememiştik. Bunun yerine, hemen gitmezsem hiç ayrılmayacağımı bilerek arabama doğru yürüdüm.

"Merhaba," diyorum şimdi, bir adım geri çekilip içeri gelmesini işaret ederek. "MERHABA." Saçları şık bir atkuyruğu, kısa pantolonu ve süveteri ikisi de

siyah ama ayakları onu göz hizasına birkaç santim yaklaştıran parlak turuncu topuklularla çerçevelenmiş. Koyu renk göz kalemi sürmüş, dudakları cırtlak, ev kırmızısı. O rengin tüm cildime bulaştığını görmek istiyorum.

Yalnız olduğumuza memnunum çünkü hava titreşen istekle nabız gibi atıyor.

"Garip olanı aradan çıkarmalı mıyız," diye soruyorum, "yoksa daha sonra en yüksek rahatsızlığa sürüklemeli miyiz?"

Küçük, rahatlamış bir kahkaha attı. "Herkes acıyalım ve fili odadan hemen atalım." Sakinleştirici bir nefes alıyor. "Bunu uyguluyorum."

"Ne olursa olsun, bırak ben alayım."

"Dün gece kuru bir büyüü bozmanın harika bir yoluydu." Yakındaki bir odadaki kimsenin duyamayacağı kadar yakın ve gözleri erimiş ve samimi. "Ama aynı zamanda gerçekten karmaşık. Sanırım ikimiz de bunu anladık."

Başımla onayladım. Bunu bana veriyor ve ben alacağım. Onu alıp koşacağım ve ne kadar saf olduğumuzu görmezden gelmek için elimden gelenin en iyisini yapacağım ve kafamı kumun derinliklerine kazacağım. "Kesinlikle."

"Bütün bu çözülmemiş cinsel gerilimle herkesi çıldırtmak zorunda kalacağız." O sırtıyor. "Bu konuda yazdım, ben bir uzmanım, biliyorsun."

"O kitapların nasıl bittiğini bildiğimden oldukça eminim."

"O zaman bunun bir aşk değil, bir dost komedisi olduğu konusunda hemfikir olalım." Hafifçe göz kırpıp kolumu sıktıktan sonra yanımdan geçti. Gözlerinin her şeyin üzerinde nasıl gezindiğini izliyorum ve ne gördüğünü merak ediyorum. Yüksek tavanları, yıpranmış ahşap kirişleri, bölge için iyi bir avlusu ve harika bir mutfak olan güzel bir yer. Burayı yaklaşık üç yıl önce satın aldım ve hiçbir zaman onu gerçekten dekore etmeye çok fazla ihtiyacım veya isteğim olmamasına rağmen, burayı Stevie için bir yuva gibi hissettirmeye çalıştım.

Fizzy, yirmi üç yaşındaki benim yeni doğmuş bir Stevie'yi kucarımda tutarken çekilmiş bir fotoğrafımın önünde duruyor. Ah, bu haksızlık, dedi çerçeveyi kaldırarak.

Bitkin, genç ve aptalca, safça mutlu görünüyorum. Ne yaptığım ya da baba olmanın ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama o küçük kızı anında, mümkün olduğunu bilmediğim bir şekilde sevdim. Nat ile benim aramda şimdiden çatlaklar belirmeye başlamıştı, ama bunu yürütebileceğimizi düşündüm. 1. bir yolum var.

"Kimse bana Fizzy'nin burada olduğunu söylemedi!" Stevie çoraplarıyla köşeyi hızla dönüyor ve kollarını Fizzy'ye sımsıkı sarılıyor.

"Henüz oldu!" Fizzy diyor. "Ve senin için bir şeyim var." Stevie, Fizzy'nin çantasına uzanıp üzerinde yanardöner harflerle Harikalar Diyarı logosu bulunan küçük bir paket çıkarmasına yetecek kadar uzaklaştı. Stevie onu

yırtıyor ve sahip olmadığı tek konser DVD'si olduğunu anlıyorum.

"Teşekkür ederim!" Gözlerini sımsıkı kapattı ve Fizzy'ye tekrar sarıldı.

"Babanızla mutlaka izleyin. Bir sonraki turdan önce üzerinde çalışması gereken bazı dans hareketleri var. Fizzy, Stevie'nin başının üzerinden benimle göz göze geldi ve bana alaycı bir şekilde göz kırptı.

"Pekala, bu kadar yeter. Hadi." Stevie'yi kaldırıp omzumun üzerinden sallıyorum ve önümüzdeki birkaç saatin geleceğiyle ilgili hissettiğim kafa karıştırıcı beklenti ve korku karışımını bastırmaya çalışıyorum. Stevie ciyaklıyor ve Fizzy'nin kıkırdarak bizi takip ettiği yere bakıyorum. "Yakında başlayacağız ve tanışmanı istediğim bazı insanlar var."

Fizzy mutfakta olduğu anda, Nat ve Ella'nın kendilerine hakim olamayacakları açıktır. Nat, Fizzy'nin kitaplarından, her birini nasıl okuduğundan ve bir sonraki kitabı nasıl sabırsızlıkla beklediğinden fışkırıyor. Tatlı bir tavırla, farkında olmadan Fizzy'ye bunun ne zaman olabileceğini sorar ve hakkını vererek, Fizzy'nin daha önce pek çok kez kullandığını ve "biraz zaman alacak" ile "Bu konuda çok heyecanlıyım"ı güzel bir şekilde dengelediğini belirten bir yanıt verir. Nat ona, ilk gün ortası Fizzy'nin Google'da araştırma yapmasıyla ilgili her şeyi anlatıyor. Ash çoğunlukla tezgaha gülümseyerek ve doğrudan göz teması kurmamaya çalışarak yanda durur.

Bu gece durumun Gazabına o kadar kapıldım ki zar zor

Gösteriyi düşünmeme izin verin. Ama zamanı geldiğinde ve herkes oturma odama dolunca, sonunda sinirler devreye giriyor. Aynı şekilde, Fizzy de bunun yerinde kalacağından emin olmadığını söyleyerek yiyecek ya da bir kadeh şarabı reddediyor. Herkes Fizzy'yi odanın ortasındaki kanepeye oturtmaya çalışır -sonuçta yıldız odur- ama Fizzy bunun kendisini daha da endişelendireceği konusunda ısrar eder. Adım atmak ve gerekirse kaçmak için alana ihtiyacı var. Herkes gülüyor ve böylece Fizzy arkada benimle duruyor.

Tema şarkısının açılış notaları çalarken oda sessizliğe bürünüyor. parlakGerçek Aşk DeneyiEkranında logo ve ardından sunucumuz belirir. Tam da umduğumuz gibi, Lanelle Turner kendini tanıtırken ve dizinin ana fikrini açıklarken mükemmel derecede komik ve ilişkilendirilebilir. bizim buluşacağız

Kahraman ve onun sekiz Kahramanı. Fizzy ile birlikte her yarışmacı, popüler DNADuo taramasından geçti ve sonuçlar mühürlendi. Yapımcılar bile sonucu bilmiyor. Her tarihi takip etmek ve Fizzy'nin ruh eşi olduğunu düşündükleri kişiye oy vermek izleyicilere kalmış olacak. Her hafta oylar sayılacak ve iki Kahraman elenecek. 1. bölümde, DNADuo skorları açıklanacak ve izleyicilerin mi yoksa bilimin mi Fizzy'nin ruh ikizini daha iyi tahmin ettiğini göreceğiz. Seyirci tarafından seçilen Kahraman bir ödül kazanacak.

100.000 \$ nakit ödül ve puanlar açıklandıktan sonra Fizzy, Fiji'ye tüm masrafları karşılanan bir gezi için kimi götüreceğini seçme şansına sahip olacak. Umuyoruz ki seyirci doğru bir şekilde gerçek aşkını seçer ve sonsuza dek mutlu olur.

Ama önce seyirci River ile tanışır. Lanelle onun adından bahsettiğinde, etrafımdaki oda alkışlarla doldu, en yüksek seslisi -birkaç ıslık ve ıslık da dahil olmak üzere- Nat ve Fizzy'den geliyordu. Fizzy'ye onu nasıl ikna ettiğini sorduğumda, önce bana doğanın kredi kartını kullandığını söyledi. ben anlamadığımda

—

Seks, Connor. Aman Tanrım, açıklamak zorunda kalırsam kirli bir şaka işe yaramaz!

- ona bilimi kendisinin ortaya koyarak anlatıyı ve dolayısıyla insanların onu nasıl göreceğini kontrol ettiğini söylediğini söyledi. Bu, şovu mutlaka desteklediği anlamına gelmiyordu, sadece teknolojisi.

Şimdi, River'ın Salk'ın koridorlarında yürüdüğü ve bir laboratuvarında çalıştığı görüntüleri ekranı dolduruyor, ardından ilk fikri ve onu geliştirmek için harcanan yıllar ve yıllar süren araştırmayı açıklayan bir seslendirme izliyor. Bunun benzer DNA'ya sahip insanları bulmakla ilgili olmadığını netleştirmeye özen gösteriyor. Tam tersi: yüzlerce doğrulanmış bilimsel ve psikolojik değerlendirmenin öngördüğü gibi uyumlulukla ilgili. Tereddüt etmesine rağmen, şov fikrine tamamen tarafsız kalırken düşünceli ve çekici. O mükemmel.

Format açıkken, Fizzy tanıtıldı ve oda yine gürültüyle doldu, bu sefer çok daha coşkulu. UCSD'deki konuşmasının görüntülerini, etkileyici edebiyat kariyerinin kısa bir dökümünü ve ardından evdeki kanepesinde Fizzy ile yaptığı röportajı içeren bir video montajı var.

Fizzy kameraya "Başarı ve mutluluğu tek başıma yaşıyorum" diyor. "Sanırım aradığım en iyi arkadaşım ve sevgilim olacak biri. Aptalca küçük şeyleri bile birlikte yaptığımız için eğlenceli olan biri.

Yanımda Fizzy inliyor ve elleriyle yüzünü kapatıyor. Öne doğru eğildiğinde, kulağının arkasındaki deriye emilmiş küçük bir çürük görüyorum. Görünüşü beni her yerimden ısıtıyor. "Dalga mı geçiyorsun?" Onu dürttüm ve odağımı tekrar televizyona çevirdim. "Kendine bak. Mükemmelsin."

Ekranda Kahramanlar tanıtılıyor. Fizzy'nin Arjun veya Tex ile pek bir bağlantısı olmadığı için, hikayelerini ve tarihlerini diğerlerinden daha az gösterecek şekilde düzenledik. Her zaman bu kadar sert olmayacağız, ancak üstesinden gelmemiz gereken sekiz adam ve bunu göstermek için sınırlı süremiz varken, Fizzy'nin tercihlerini hesaba kattık ve karar verdik. Evdeki adamlara bir bakış ve her birinin arka plan hikayelerinin anlık görüntüleri var. Isaac'i annesi ve büyükannesiyle cam duvarlı bir konferans odasında bir araştırma toplantısı yönetirken görüyoruz. Stevie hemen Isaac'in kazanmasını istediğini duyurur. Nick'in ilk tanışmasının çoğu veterinerlik muayenehanesinde geçiyor. Yavru ve kedi yavrularıyla çekilmiş fotoğrafları var.

ve öngörülebilir tepkisini alıreyvallahdaki hemen hemen herkesten

oda. Dax, gerçek bir uçaktan atlarken, Arizona'da bir yerdeki bir tepeden sarkarken ve ardından ailesinin evindeki bir masada şovda birinci olmayı umduğu şey hakkında konuşurken gösterilir. Evan'ı UCSD kampüsünde mühendislik binasına giden basamakları koşarak çıkarken görüyoruz. Onu yarı zamanlı çalıştığı kahve dükkanına kadar takip ediyoruz, iş arkadaşlarının bir flört programında olduğu konusunda iyi niyetli bir şekilde onunla dalga geçerken onunla gülüştüğünü görüyoruz. Ekranda sadece birkaç dakika içinde herkesin onu sevdiği belli oluyor.

Fizzy, yanımda, gösterinin ilk yarısını fiziksel olarak hasta gibi görünerek geçiriyor ama üçüncü reklam arası geldiğinde, biraz şarap isteyecek kadar rahatlamış durumda. İyi bir işaret.

Reklamlar sırasında mutfğa kadar beni takip ediyor. Arkamızdaki oturma odası, hepsi de gösteri için fikirlerini ve ortak coşkularını haykıran, gürültücü bir ses karışımı. İzlenebilirliği ve başarısı hakkında kafamdaki tüm sorular dakikalar geçtikçe ortadan kalkıyor ve kesinlikle eğlenceli bir program. Brenna sosyal medyayı izliyor ve insanların onu sevdiğini söylüyor. Şovun etiketleri trend oluyor. Sonsuzlukta ilk kez nefes verebiliyorum.

Ben yeni bir şişe şarap açarken Fizzy tezgaha yaslanıyor. "Nasıl hissediyorsun?" Soruyorum.

"Beklediğimden daha iyi. Gerçekten çok iyi, Connor."

“sengerçekten iyi.”

"Ben ciddiym. Önerilerimi aldınız - ki bu, dürüst olalım, gerçekten sadece büyük bir güç oyunu tavuğu oyununa başlamamdı - ve onları tamamen benzersiz bir şeye dönüştürdünüz. Pek çok insan bu şovu izleyecek ve her dakika sevecek. Kahretsin, onu izlerdim. Yıldız olarak başka biriyle, yani.

"Bu lanet olası bir rahatlama ve ciddiym."

Elimdeki şarap şişesini hatırlayarak bir bardak almak için arkasındaki dolaba uzandım ve dondum kaldım. Bu an dün geceyi o kadar anımsatıyor ki: bedenlerimiz birbirine yaklaşıyor, aynı nefesi paylaşıyor, elim dolap kapısında, ben onu tekrar tekrar, daha da sert bir şekilde iterken, elim dolap kapısında.

Nefesi kesildi ve boynu boyunca tüylerimin diken diken olmasını izledim. Onu şimdi öpebilirdim ve sanırım o da beni öpecekti. Herkes gittikten sonra ondan kalmasını isteseydim, sanırım bunu da yapardı.

Diğer odada müzik, reklam arasının bittiğini bildiren havayı keser. Tam 1. günah çıkarma başlarken onu takip ettim. Adamların her birinin kendi sırası var ve her biri büyüleyici ve açıkça Fizzy ile ilgileniyor. Açıkçası, bu adamlardan herhangi birinin onunla birlikte olmak için kendilerini kaptırmayacağı fikri akıl almaz, ancak kurgu ekibimiz - ben dahil - Tex'in ve Arjun'un coşkusunu yaratıcı bir şekilde yumuşatmak için iyi bir iş çıkardı, böylece kimse muhtemelen önümüzdeki yirmi dört saat içinde oylandığında onlar için çok üzülüyor.

Ve sonra Fizzy ile itirafım başlıyor.

Bu kısmı ailemden herhangi birine söylemeyi ihmal etmişim ve yüzüm ekranda belirirken, oda onların gürültülü sürpriziyle inliyor. Nat çok sevindi, Stevie kanepede dans ediyor ve onun babası olduğunu haykırıyor ve Ash, yakın gelecekte bana bok vermesi için kendisine ücretsiz bir geçiş hakkı verildiğini herkesin bilmesini sağlıyor.

Yanımda, Fizzy onu hiç görmediğim kadar kendini beğenmiş. "Şu karizmayı görüyor musun?" camı önünde tutarak odaya seslenir. "Hollywood, lütfen beni kast yönetmenin olarak işe al."

Başka bir reklam sırasında tekrar sustuğunda, bana dokunuyor ve televizyonu işaret ediyor. "Şimdi bana haklı olduğumu söylediğin zaman mı?"

“Beklentileri yönetelim.” Mola sırasında odanın çoğu boşaldı, herkes içeceklerini doldurmak için mutfığa ya da mutfığa gitmeyi bekliyor.

"Sayıları yarın alacağız. Telefonunuz mesaj yağmuruna tutulmuş olmalı. Herkes ne diyor?"

Fizzy bardağını boşaltıyor ve sırtını kanepeye yaslıyor. "Henüz bu gerçeklik düzeyine hazır değilim. Yarın sabah en az dokuza kadar bu yumuşak fırlatma coşkusu balonunun içinde kalmama izin verin. Sonra sessizce görüşlere geçeceğim. Ama şimdilik" -televizyonu işaret ediyor- "senin hakkında haklıymışım. Söyle."

"Bazen zeki oluyorsun."

"Her zaman."

"Ortalama bir

miktar." "Bana en iyisi

olduğumu söyle."

Gülüyorum. "Sen, Fizzy, en iyisisin."

"Teşekkürler, vay canına, böyle bir iltifat beklemiyordum ama çok şey ifade ediyor." Boş bardağını bana uzattı. "Şimdi lütfen, biraz daha şarap."

yirmi dokuz

gazlı

BENarabama bin, çalıştır ve sonra kaldırımda rölantide oturup karanlık sokağa bak. Şu anda sahip olduğum bu his - gergin, hiper-adrenalin, huzursuzluk hissi - çoğu insan kendilerini bir flört programında görünce, ustaca kurgunun tüm bölümü nasıl şarkı söylediğine tanık olduğunda ve ardından gecenin sonunda, dizinin on yılın en büyük realite şovu çıkışı olma yolunda olduğu çağrısını aldığında bu tepkiyi verirdi.

Ama kendimi tanıyorum ve bu tür kalp Rutters almamın sebebinin, 1. etapta yazar olmamla aynı sebep olduğunu biliyorum: Romantizmi seviyorum. İyi bir öpücük okuduğumda göğsümün hızla çarpmasını, endişeye kapıldığımda ciğerlerimin tıkanmasını, sonsuza dek mutlu bir şekilde okurken sarsılmış-karbonatlı neşe patlamasını seviyorum. Kalbim için yarışan sekiz mükemmel adamı izledim ve Rutters'a sahip olmamın nedeni onlar bile değil. Onlara sahibim çünkü bu gece yeni favori kişimi görmeliyim.

Geriniyorum, dikiz aynasındaki yansımanı görüyorum ve o fahişeye ters ters bakıyorum. Dinle, dedim ona zorla. "İşlerin çok ama çok iyi gitmemesi beni rahatlatı.

yanlış çünkü yapımcınla seks yaptın. Tekrar birine ilgi duyabildiğin için şükret. Onu sisteminden çıkarmak için yaptın. Şimdi kendine çekidüzen ver ve onun gözlerini, gülümsemesini ve aletini düşünmeyi bırak.

Memnun kaldım, arabayı vitesine taktım ve eve sürdüm.

Ne kadar kendinden emin olduğun umrumda değil, kimse sutyensiz, pijama pantolonlu ve CVS'den tek porsiyonluk konserve şarap alan biriyle karşılaşmak istemez. Ama Pazar günü öğlenin saygın saatinde içki ve alkollü içkiler reyonundan çıktığımda, çok, çok sağlam bir sandığın merkeziyle yüz yüze çarpışıyorum.

"Çok üzgünüm," dedim, kollarıma saçılmış konserve rosé konervesini almak için hızla Roor'a atılırken.

Gazlı mı?

Gözlerim, şimdiye kadar gördüğüm en iyi gülümsemelerden birine atlayana kadar - bir an için siyah koşu şortunun engellenmesiyle sersemlemiş olan - tonda kilometrelerce bacak üzerinde gezinerek yukarı baktım. "*İshak mı?*"

Dökülen hazinelerimi geri almama yardım etmek için diz çöktü ve bu kadar çok hazine olması biraz utanç verici. Tüm bunları ilk etapta nasıl dengeleyebildiğimden emin değilim.

Ayakta dururken, "Kış uykusu için stok yapıyorum," diye şaka yapıyorum. Ben bile, bu kadar yükselen erkek örneklerini cep boyutundaki benim için harcamanın utancını takdir edebilirim, ama ben kimim ki evreni sorgulayayım?

Isaac sevimli bir şekilde sırtıyor. "Rosé: mükemmel kış şarabı." Sallanan piramidin tepesindeki son kutumu dikkatle dengeliyor. "Burada karşılaşma ihtimalimiz nedir?"

"Hesaplayabileceğine eminim, Ateşli İnek."

"Dokun." Güldü ve halime baktı. "Günlük içki keyfi gibi görünen bir şey için kaliteli içecekler mi alıyorsunuz?"

Sol elindeki tek Gatorade'ye bakıyorum. "Hepimiz kendi yöntemimizle sıvı almayı seçiyoruz." Tekrar güldü ve ben de ekledim, "Görünüşe göre sen de aynı şekilde acı çekmiyorsun, ama dün gece yayınlanan bölümden sonra kendimi çok yorgun hissettim. Bütün gün işe yaramazdım.

Isaac başını salladı. "Evet, ben de aynı şeyi hissettim. Sırf bu sabah gösteri hakkında konuşmak için evime gelen 1 elli mil içindeki her akrabamdan uzaklaşmak için sonunda koşuya çıktım.

inledim. "Annem dün gecedan beri beni durmadan arıyor. Şarap alırken telefonumu evde unutmak, bir taşla iki kuş vurmak gibiydi."

Tekrar gülüyor ama bu sefer sessiz bir boğukluk, içten bir şaka havası var. Ses mideme hararetle bir heyecan gönderiyor ve... o da ne? *Pantolon duyguları*? Connor olmayan biri için mi? tam burada ortasında Özgeçmiş mi? Vay canına, bebeğim. BEN *bengeri*!

"Bu çok tuhaf bir günün en önemli olayı olsa da," diyor yüzünü buruşturarak, "Şovun dışında birbirimizi görerek en az yarım düzine kuralı çiğniyoruz."

"Kahretsin, haklısın." Hızla yakındaki koridorlara baktım. Yarışmacılar olarak hepimiz, diğer şeylerin yanı sıra, gösteri dışında arkadaşlık kurmamızı açıkça yasaklayan sözleşmeler imzaladık. 1ned, 1red, hatta dava edilebilirdik. Ve yine de benim bir yere gittiğimi görmüyorsun. "Bir alarmin çalmasını ve Connor'ın o karikatür ağılardan biriyle çıkmasını bekliyorum."

Kaçabilirim, dedi Isaac sırtarak ve geriye doğru tek bir adım atarak. "Daha iyi koşu ayakkabılarım var."

"Beni hafife alma," dedim ona. "Şaşırtıcı derecede çevikim."

Bahse girerim. Bana çok uzun bir defalık veriyor. "Seninle aynı CVS'ye gitmemiz bana bir avantaj sağlıyor mu?"

"Karar veremem, unuttun mu?"

Parmaklarını şıklattı. "Film çekmek. Pekala, peki, ben buradan çıkacağım." Seksi, küçük bir göz kırparak dönüp omzunun üzerinden el sallıyor. "Yarın görürsünüz."

O gözden kaybolana kadar Isaac'i izledim, pantolonum aşağıda hala Rutter'dı. "Profesyonel bir yazar olarak," diye mırıldandım onun çok hoş bir şekilde geri çekilen kışına, "ondan kesinlikle sıfat ismini fiilen çıkarırdım."

"Sen Felicity Chen misin?"

Solumdaki iki yaşlı genç kızın elinde atıştırma malıkları ve Red Bulls ile durduğu yerde, tüm vücudum sarsıldı. Kalbimin yavaşlamasını dileyerek şarap koleksiyonumu göğsüme bastırıyorum. Daha önce tanındım, ancak bu genellikle

yerel indie'min koridorlarında gezinmek gibi, kitaba dayalı bir bağlam bağlamında, son teslim tarihi yaklaşan bir yazar gibi giyindiğimde ve tüm bir futbol takımına yetecek kadar şarap taşıdığımında değil.

Ve sonra aklıma geliyor. Kendi kendime konuşurken beni gördüler mi? Azgın bir serseri gibi mi görünüyorum?

Daha şaşırtıcı bir düşünce geliyor: Beni Isaac'le konuşurken görmüşler miydi? Bok. "O benim!" Sonunda söylemeyi başardım.

Ortak bir heyecanla birbirlerine baktılar, sonra zar zor kontrol altına alınmış bir neşeyle parıldayan gözlerle bana döndüler. "Aman Tanrım," diyorlar bir ağzıdan ve biri tiz bir "Dün gece çok iyiydin!"

Konuşan kız daha uzun, zümrüt yeşili başörtüsü ve siyah-beyaz eşofmanını ve spor ayakkabılarını moda dönüştürecek kadar Raw makyajıyla.

"Tüm bölümleri akış için uygun hale getirip getirmeyeceklerini biliyor musunuz?" o soruyor. "İlkini zaten iki kez izledim ve bir hafta beklemem gerekirse ölebilirim."

"Haftada sadece bir bölüm," diyorum, onların neşe balonlarını patlatan kişi olmaktan hoşlanmayarak. "Gittikçe çekiyoruz."

Şakacı bir şekilde inliyor ama UCSD eşofmanlı arkadaşı devam ediyor. "Kitaplarınızı seviyorum ve bunu yaptığınızı görünce yasal olarak kaybettim. Okudum *Baz Eşleştirilmiş* dört kere." Ben bir şey söyleyemeden hemen ekledi, "Sana bir şey sorabilir miyiz? Çok meşgul olduğunu biliyorum."

"Yoğun programımı ele veren pijamalar mıydı yoksa kollar dolusu konserve gül mü? Göreyim seni."

Gülerek telefonunu bana çeviriyor ve ekranı işaret ediyor. "Bunun Connor Prince'in Instagram hesabı olup olmadığını biliyor musun?"

O gün Connor tekrar tekrar geliyor: öğleden sonra annem beni H Mart'a sürüklediğinde ve bir kadın beni dondurulmuş gıda reyonunda görüp Connor'ın başka bir filmde rol alıp almadığını sormadan önce bir an beni övdüğünde ve yine akşam başka bir ebeveyn aklını tamamen kaybedince.

Juno'nun bale resitalinde Jess ve benim önümde. İki kere de ne kadar zeki olduğumla övünmek için ona mesaj atmak istedim.

direniorum Yine de Instagram'ına bakiorum. Pazartesi sabahı, takipçi sayısı annesi Nat, Ash ve rastgele bir adamdan yirmi iki bine yükseldi. Tüm konserve gül koleksiyonuma bahse girerim ki bakmak onun aklına bile gelmemiştir.

Pazartesi günü saç ve makyajdan sonra Hilton Bayfront otelindeki endüstriyel bir mutfağa götürölüyorum. Önce kötü haberi verioruz: Tahmin edildiği gibi, Arjun ve Tex seyirciler tarafından elendi. Ama sonra kalan altı kişi - Dax, Isaac, Evan, Jude, Colby ve Nick - tek tek çağrılır, rahat giyinirler ve uyumlu aksesuarlar olarak geniş gülümsemeler takarlar.

Isaac bana hafifçe göz kırptı ve sırtıtmamak için yanağımın içini ısırđım.

Lanelle bu haftanın planını suniyor: Yatmakta olan kız kardeşim için bir gurme yemek hazırlamak, Balboa Park'a ağaç dikmek, el yapımı kokteyl dersi almak, derin denizde yüzmeye gitmek, manikür pedislerle şımartmak ve Coronado çevresinde bir sahil kruvazörü gezisi dahil olmak üzere planlanan etkinliklerin her biri için hangi Kahramanları istediğimi seçeceğim. İzleyiciler tarihlerin sıralı olarak derlendiğini elbette görecekler - ancak altı tarih önümüzdeki üç gün içinde gerçekleşecek, günah çıkarmalar ve sevilen kişiyle yapılan röportajlar Çarşamba günü kaydedilmek üzere planlanacak.

İlk önce, elbette, yemek hazırlama tarihi. Kameralar tekrar çalışmaya başlamadan önce bir plan hazırlamam için bana on dakika verildi ve kendiliğinden seçimlerimi vermeden önce "üzerinden düşündüğümü" gösterdi. Tabii ki, okul bahçesinde seçim havası var - ilk kimi seçersem seçeyim, izleyiciler birlikte vakit geçirmeye en hevesli olduğumu varsayacaklar - ama aynı zamanda her birini doğal unsurlarının dışında tanımanın en iyi yolu konusunda stratejik davranmam gerekiyor.

Yemek pişirmek için Navy SEAL Colby'yi seçiorum. Kısmen, Rex'in Alice'e yaptığımız öğle yemeği için sebze doğrarken kollarının önünü izleme fikrini sevdiğim için, ama aynı zamanda geçen haftaki randevumuzda annesinin San Diego County'deki en sevdiğim taco dükkanlarından biri olan Querida'nın sahibi olduğunu söylediği için. Bahse girerim herif mutfakta yolunu biliyordur.

Yapıyor, ama ne yazık ki uzmanlığı, bıçak kullanımı -sanırım mesleği göz önüne alındığında 1tting- ve nasıl bıçaklanacağı hakkında çok fazla açıklama yapması anlamına geliyor.

bir bütün 1sh kemiğini çıkarın. Şakalar yapıp imalarda bulunuyorum, ona yardım etmeye çalışıyorum çünkü bu kabadayılığın çoğunun sinirlerimden kaynaklandığından eminim ama maalesef benim hakkımda konuşmaya devam ediyor. Kurgu ekibinin onu harika göstermesi için kolay bir yol göremiyorum.

Jude ve ben o öğleden sonra Balboa'da ağaç diktik ve onun güneşte parlamadığını keşfetmekten hayal kırıklığına uğradığımı söyleyerek şaka yapıyorum. Mizah anlayışı gününü almış görünüyor, çünkü bana istenmeyen bir monolog veriyor.

ne hakkında *alacakaranlık* "vampir edebiyatını meşrulaştırmak" için yaptı. Merak ediyorum acaba,

Bölümü bir araya getirme zamanı geldiğinde, Connor etkilenmemiş bakışımı kameraya yöneltmeye devam edecek.

Connor'dan bahsetmişken, o orada. Tanrım, o inanılmaz derecede *Orası*.

uzun boylu olmak

arka planda, o aptal, kaslı kollarda ekipman taşıyordu. Bir kabağı elime alıp kameraya bilerek göz kırptığımda boğuk bir şekilde gülüyorum. Jude'a bir sonraki randevumuzun Volterra'da olması gerektiğini söylediğimde öfkeyle başını salladı ve bunun ne anlama geldiğini açıkça bilmeden hemen kabul etti.

En azından *Connor* Volterra'nın ışıltılı vampirlerin yaşadığı yer olduğunu biliyor.

Nick'le zanaat kokteyli dersinde -çok fazla kireç kullandığımda feci şişe fırlatma girişimleri ve çok fazla buruşturma ile tamamlandı- Connor, Rory ve bir kameraman yakınlardaki tek ekip üyesi. Tatlı, vitray pencereli barı bir süpürge dolabına küçültür. Nick bana kiraz yedirdiğinde, gözlerinin içine derinlemesine bakmak yerine, içgüdüsel olarak bakışlarımı Connor'ın kamera teçhizatının arkasında durduğu yere çevirdim. Bize tekrar ateş ettiriyorlar.

Mümkünse, yakınlık sorunu, Evan'la derin deniz 1 shing randevusunda daha kötü. Connor doğrudan ayağımın dibine oturmuş, mikrofon tertibatını tutuyor, bu sırada Rory güvertenin yan tarafına doğru fırlıyor ve iki kameraman, şaşırtıcı derecede çalkantılı tekne yolculuğunda el bilgisayarlarıyla mücadele ediyor. Bir noktada Connor uzandı ve elleriyle kalçalarımın beni sabitledi ve ben büyük bir ton balığını gemiye başarılı bir şekilde çekene kadar beni tuttu.

Evan eminim ki fark eder, ancak bunu sorgulayacak vakti yoktur çünkü 1. şişenin tuzlu kokusu ayaklarına gelir gelmez o da teknenin kenarında öğle yemeğini kaybeder - ki bunun videoya kaydedildiğini söylemekten mutluluk duyuyorum.

Evan iyileştiğinde, mürettebat pil paketlerini değiştirirken artık hafifçe sallanan teknede yan yana oturuyoruz. Mesele şu ki, Evan'la ne kadar çok zaman geçirirsem, ne kadar eğlendiğimizi, onunla birlikte olmanın, şakalaşmanın ve birbirimizle dalga geçmenin ne kadar kolay olduğunu o kadar çok hatırlıyorum. Ama şunu da hatırlıyorum, Bart Simpson bir yana, bir kıvılcım varken asla 1 yeniden çalışma olmadı.

Sadece birkaç ay çıktık ama Evan, erkek kardeşimin rekreasyon ligi softbol takımında oynadı ve hatta ailemle bir kez tanıştı. Yıllarca süren coşkulu flörtümde bunu yalnızca bir avuç erkeğin başarmış olması çılgınca.

"Peter'ın düğün davetiyesini aldım," diyor. "Umarım mecbur olduğum için LCV yanıtı vermediğimi biliyordur" -gösteriyi işaret ederek çevremizi işaret ediyor- "fakat katılmak istemediğim için değil."

"Merak etme, o biliyor."

Kailey'den hoşlanıyor
musun?

"Bir aşk iksirinden şüpheleniyorum çünkü o harika." Evan gülüyor. "Davetli listesinin yedi yüzden fazla olduğunu duydum." Başımın onayladım. "Hayatımda yedi yüz kişiyle tanıştığımı sanmıyorum."

Makarasını kafes yuvasına yerleştirir ve gökyüzüne bakmak için başını geriye yaslar. "İkramın çılgın olacağından eminim."

"Nedime elbisem yerine beli lastikli pantolon giymeyi sormamın nedeni bu."

Sesini alçaltıyor. "Bu şey başladığından beri dışarı çıkmanın biraz tuhaf olduğunu kabul edebilir miyim? Sokakta tanınmak gerçeküstü."

"Bir koca bulmak için neden bir gösteriye ihtiyacım olduğuna dair aile üyelerimden gelecek milyonlarca sorudan korkuyorum."

"Artı bir durumu nasıl yönetiyorsunuz? Randevu alamayacağını varsayıyorum ama bu küçük erkek kardeşinin düğünü. O yüzünü buruşturuyor. "Bu, birçok nedenden dolayı üzerinizde çok fazla ilgi var."

omuz silkiyorum Normalde Jess'i yanımda getirirdim ama çok ihtiyaç duyduğu bir tatil için River'la birlikte Kosta Rika'da olacak. Elbette aile etkinliklerine tek başıma gideceğim ama Evan haklı: bu düğün farklı olacak. Arkadaşlar ve akrabalar bu olay için Hong Kong kadar uzaklardan geliyorlar. Alice rahat bir koltuğa oturtulacak, çok hamile ve çok mutlu bir evliliği olacak. Peter's lancée, aynı zamanda en çok kişinin kızı olan tanınmış bir

dermatologdur.

San Diego'da başarılı bir plastik cerrah. Randevum olmadan gitmek ne kadar rahat olsam da, düğünler aile içindir ve annem biriyle gitmemi isterdi.

"Sanırım flört etmeden buna göğüs germek zorunda kalacağım," diyorum. "Ne için randevu?"

Evan ve ben Connor'ın sesini duyunca döndük ve tabii ki bu, onu füze kilidine almadığım ilk seferdi. "Kardeşim Peter'ın düğünü."

"Bu hafta sonu, değil mi?" Connor soruyor.

Evet, diyor Evan. "Fizzy ile onun aracılığıyla tanıştım. Ben gitmiyorum merak etme."

Connor omzunun üzerinden baktı ve sonra çömelerek sesini alçalttı. "Rory'ye düğünde kesinlikle çekim yapmadığımızı söyledim, bu yüzden ona bunun olduğunu hatırlatma."

Onu selamlıyorum. "Anladım, patron." "Jess'i alabilir misin?" bana soruyor

"Tatilde." El sallıyorum. Benim için endişelenme. yalnız gidebilirim Bütün hafta sonu köpek balıklarıyla yüzüyor olabilirim ama ben de bir köpekbalığım."

1. bölümün popülaritesi ile, radarın altında kalamayacağımı biliyorum. Son iki günde, her gün en az dört kez durduruldum. Çoğunlukla, etkileşimler harika. Birkaçı okuyucu, çoğu değil. Bazıları bana adamları veya DNADuo'yu soruyor ya da sadece içeriden bilgi almak istiyor ama her biri bana Connor'ı soruyor.

Aslında, Jess'e göre Juno yoluyla Stevie yoluyla Connor bombalanıyor. On yaşındakilerin abartma eğilimi vardır ama Barnes & Noble'daki bayanlar tuvaletinde bu benim başıma geliyorsa, onun da başına geliyor olmalı. Ortak tema: çoğu izleyici ona bir Peloton gibi binmek ister.

Connor'ın üzerimdeki ilgisi bir ısı lambası gibi ve çekime başlama zamanı geldiğinde rahatlıyorum. Artık Peter'ın düğününü düşünmektense Evan'ın teknenin kenarından kusmasını izlemeyi tercih ederim.

Dax'in kaplıcada çoraplarını çıkarmasını ve eksik bir ayak parmağını ya da ayağının üstündeki çıplak bir kadın dövmesini ortaya çıkarmasını bekliyorum - her ikisi de büyüleyici olurdu, ama

çok farklı sebeplerden dolayı - ama ne yazık ki ayakları sağlam ve izsiz. Sıkılmış veya huzursuz olabileceği endişeme rağmen, spa koltuğunda bir şampiyon. Tırnaklarının sarıya boyanmasını istediğine karar verir, pedikürcü pomza taşını çıkarıp nasırları üzerinde çalışmaya başladığında gıdıklanır ve manikürünü yapan kadınla utanmazca Rirting yapar - ama tatlı bir şekilde, çünkü o onun büyükannesi olabilir.

Connor dün gece yat limanında bana bu sabah kurgu odasında olacağını ve görüntü yönetmeninin birkaç saatliğine görevde olacağını söylediğinde, sonunda nefes alabileceğim gibi bir rahatlama hissettim.

Ama yanılmışım. Beynim onun burada olmadığını biliyor ama reRexe'lerim bilmiyor. Normalde olacağı boş alana bakmaya devam ediyorum ve önce alanı tarıyorum. Olaylara tepkisini ne sıklıkla aradığımı görmek kaba bir uyanış.

"İyisin?" Dax, ayaklarımızı ve ellerimizi dikkatlice sabit tutarak oje kururken oturduğumuz zaman soruyor. Ekip toparlanıyor, ihtiyaç duydukları kadar görüntü almışlar sanırım. Ama yine de Connor yok.

Isaac'le öğleden sonra bisiklete binmek için arabayla geldiğimizde Coronado'da bizimle buluşacak mı? Yoksa bütün gün editörlük mü yapıyor?

"Bu da ne?" Dikkatim dağılmış bir şekilde soruyorum.

"İyi misin?" tatlı tatlı gülümseyerek tekrarlıyor. "Gitmek için acelen mi var?"

"Hayır hayır." Bilinçsizce spayı tekrar taramış olmalıyım. Neden kafamı oyuna alamıyorum? Bunu daha önce yaptım - biriyle yattım ve ardından haftanın ilerleyen saatlerinde başka biriyle randevuya çıktım! Seks sekstir, her şey demek zorunda değil!

Ancak, hiçbir şey ifade etmesi de gerekmez. Bok.

"Üzgünüm," diyorum. "Sadece susadım."

Dax, yeni en iyi büyükanne-arkadaşına el sallayarak elini kaldırdı. "Bir bardak su alabilir mi, lütfen?"

Sevimli kadın bana küçük plastik bir kaptan biraz getiriyor ve Dax endişeyle izliyor.

"Daha iyi?"

Başımla onayladım. "Teşekkür ederim."

"Çok fazla baskı var, ha?"

"Bu."

"İşin ve hayatın hakkında sana milyonlarca sorum var" diyor.

"Evet?" ona gülümsüyorum. Şu adama bak, dikkatli ve eğlenceli. Bir düşünce, aniden açılan bir kapı gibi bana çarpıyor.

Dax benim ruh ikizim olabilir.

Kameralar dönmüyor bile ve bana yatıştırıcı bir şekilde nazik bir şekilde gülümsüyor. "Gerçekten üçüncü bir randevu almayı umuyorum."

Connor Coronado'da bizi beklemiyor. Ama tandem bisiklet, bilgiç, kırıksık bakışlı gülümsemesi ve bağımlılık yapan göbek gülüşüyle Isaac de öyle. Bisiklet çerçevesine monte edilmiş kameralar ve önümüzde bir Vespa ile geri geri giden bir kameraman ile adanın etrafında dolaşıyoruz. Isaac kesinlikle bir dahi ve son derece seksi olduğum o sıra dışı, kıvrak zekalı mizahıyla yol boyunca beni güldürdü. Aramızda bir şeyler olduğunu görmezden gelmek imkansız ve kendiliğinden milkshake için durmamızı önerdiğinde hemen katılıyorum. Onunla daha fazla zaman geçirmek istiyorum, yüz yüze, yakın. Yan yana, okyanusa bakan bir piknik masasında, çocukluğumuzdan hikayeler paylaşıyoruz ve bu tarihlerden herhangi birinde ilk kez, kameraların tam orada olduğunu unutuyorum.

Ayrıca, milkshake'imın kabarcıklı dibine geldiğimde ve Connor'ın da farkına varıyorum.

Sonunda görüş alanıma girdi, terli ve nefessiz, neredeyse tüm yolu koşmuş gibi, Isaac'le randevum başladığından beri onu düşünmemiştim.

*İshak*ruh ikizim olabilir

Yine de Connor'ı istiyorum.

Kendini topla, Fizzy, diye düşünüyorum ve dikkatimi yeniden Isaac'e, onun karamelli milkshake'sine ve yemem için bana salladığı vişneye çeviriyorum. Gözlerimi kapatıp gülümseyerek yerken, izleyicilerin bu anı dün Nick'le yaşadığım anla karşılaştıracağına şüphe yok. Sapı sadece dilimle düğümledim ve öfkeyle göstermek için ağzımı açtım. Umduğum etkilenmiş tepkiyi alıyor - Isaac alkışlıyor ve bana seksi bir "Vay canına, kızım" diyor - ama bunu

başarmak için tüm çabam gerekiyor.

Connor'a bu konuda ne düşündüğünü görmek ve benim dilimin boynunda, alt dudağında, çenesinde gezinirken nasıl hissettirdiğini düşünüp düşünmediğini merak etmek için bakma.

Günah çıkarmamızı daha sonra yapacağız ama planım, Rory kes derse kaçmak. Kafam karmakarışık ve her iki adama karşı duygularımı gözden geçirmem gerekiyor: Isaac'e olan ilgim ve bunun bana Connor'a ihanet ediyormuşum gibi hissettirmesi, diğer erkeklerle bağlantı kurmak kelimenin tam anlamıyla şovun amacı olsa da. Ama itirafların hepsi bittikten ve bitirmemi bekleyen Isaac bana tatlı bir şekilde sarılıp vedalaşıp yanağıma nazık bir öpücük kondurduktan sonra (pantolon duyguları, yeniden buluşuyoruz), Connor'ın eli koluma dolandı.

Sanırım bana Isaac'i soracak ya da neden geç kaldığını ya da bir düzine başka olasılıktan birini söyleyecek.

Beklemediğim şey sessizce eğilip, "Seni Peter'ın düğününe götüreyim. Neden orada olacağımı açıklamak kolay. Bununla tek başına yüzleşmek zorunda kalmanı istemiyorum."

otuz

İkinci Bölüm Günah Çıkarma Metni

Connor Prens:İşte yine buradayız.

Gazlı Chen: Merhaba Connor Prince. Bu hafta bazı çekimlerimiz için yoktun. Bu garipti.

Connor: Biliyorum ve özür dilerim. Ne yazık ki benim için şovla ilgili halletmem gereken bazı şeyler vardı. Neyse ki siz ve izleyicilerimiz için size eşlik edecek altı yakışıklı adamınız vardı.

Gazlı: Seni özlediğimi söylememe izin var mı? Çünkü seni özledim.

Connor:Çok naziksiniz.

Gazlı:Sıcak bir gündü ve sen gerçekten uzunsun. Gölgeyi kullanabilirdik.

Connor:İşte orada. Brenna, postaya bir çember atışı eklemek için lütfen not al.

Gazlı: Tamam, dur, bekle. Hayatta tek istediğim, girdiğimi duyurmak için bir ısıltı sesi herhangi bir odaya Düzenlemelere ses efektleri ekleyebileceğimizi bilseydim, o kurgu kabininde çıldırırdım.

Connor:İşte tam da bu yüzden kurgu kabinine girmenize izin verilmiyor. Tarihlerinize geri dönelim mi? Hafta oldukça hareketli geçti.

Gazlı: Meşguldü ama Kahramanlar harikaydı. Balboa Park'ta merdivenlerden inip elbisem boynuma kadar kaydığında ve herkese popomu gösterdiğimde kesmeni gerçekten umuyorum, ama onu dahil etmeyi çoktan planladığından şüpheleniyorum.

Connor: Doğru şüpheleniyorsun. Ama korkma Felicity, erdemini korumak için küçük resimler halinde de düzenleyebiliriz. Şeftali emojisini mi yoksa sallanan el emojisini mi tercih edersiniz?
alt?

Gazlı:[ayağa kalkar ve doğrudan kameraya bakar] Amerika, bunu görüyor musun?

Connor:[gülerek, onu koltuğuna geri çeker] Tarihler geçelim mi?

otuz bir

CONNOR

CHadi bakalım. Oda 1402.

Beynim tekliyor.

Fizzy'ye geldiğimi söylemek için mesaj attığımda, benimle lobide buluşmasını ya da beni ziyafet salonuna yönlendirmesini bekliyordum. Ama onunla bir otel odasında buluşmak, evde ayna karşısında kendime sert bir ders verdiğimde beklediğim sorunun aynısı gibi geliyor.

"Ona eşlik et," dedim kendi düşünceme. "Sen onun amirisin, ondan sorumlu yöneticisin. Sen onun sevgilisi değilsin. Sen onun sevgilisi değilsin. Bir iş yapıyorsun."

seninle burada buluşabilirim, Yazıyorum ama yukarıdaysa ve benden ona gelmemi istiyorsa, bir konuda yardıma ihtiyacı olabilir.

Siliyorum, yazıyorum,Orada seninle kimse var mı?ki bu sahiplenici ve garip geliyor. Onu da siliyorum.

yazdığını görüyorum, mesaj atıyor.tuhaf olma Yardımınıza ihtiyacım var.

Gülerek, her şeyi tekrar siliyorum ve basitçe yazıyorum,Yolumun üzerinde.

Asansör bankındaki düğmeye basıp derin bir nefes aldım; nabzım boğazımdan yukarı çıkıyor. İdeal olarak, asansör yolculuğunun yarım saat sürmesine ihtiyacım var. Ne yazık ki bugün, onunla yalnız kalmayı kaldıracak donanıma sahip olmadığım için ona bu etkinliğe kadar eşlik etmemem gerektiğini hatırlatan bir dizi sürekli olacağından şüpheleniyorum.

Yaklaştığımda kapısının sürgüyle açık olduğunu görüyorum ama yine de kapıyı çalıyorum. İçeriden parlak bir "Gel" sesi geliyor.

Kafamı içeri sokacak kadar açıp, "Herkes olabilirim ve sen beni görmeden mi davet ediyorsun?" diye seslendim.

"İstatistiksel olarak bir suçlu olma ihtimalin düşük." Sesi banyodan yankılanıyor. "Az önce mesaj attın ve ayrıca bu Kattaki insanların yarısı akraba ya da arkadaş."

"Pekala, tanıdığın birinin beni otel odana girerken görme ihtimalinin nispeten yüksek olmasına sevindim."

Yatak odasına girerken sesi yükseliyor. "Onlara oda servisi getirdiğini söyledim..."

Beni görünce bir nefes almak için durdu ama ben vücudunun üzerine dökülen straplez boncuklu elbiseyi alırken bir sonraki sözleri kafatasımın boş boşluğunda kayboldu. Altındı ve yaklaşık uyluğun ortasına kadar karmaşık boncuk ve biçimlerle kaplıydı ve burada ayaklarının etrafına parıldayan bir kumaş dalgasıyla dökülüyordu. Saçlarını karmaşık bir düzende toplamış ve birkaç koyu renk saç tutamı gevşekçe sarkarak çıplak omuzlarını sıyrıyor.

"Connor?"

Ne kadar süredir sessiz kaldığımı bilmeden irkildim. "Evet - yani - buradayım."

Gözlerimi yüzüne kaydırdığımda, gülümsemeye çalışıyor. "Bana yardım edebilir misin?" diye sordum.

"Ah, doğru... tam olarak neyle?"

"Elbisem?"

Bana ne demek istediğini göstermek için döndü. Farkındalık gelir ve bu görüş sonsuza dek daha kötüdür. Düğmelerin açık olduğu alanda uzun bir V lekesiz, ballı cilt açığa çıkar. Bir inilti boğuyorum ama tam anlamıyla başarılı olamıyorum ve bir inilti gibi çıkıyor, bilinçli olarak yeniden markalamam gerekiyor.

cinsel olmayan bir türün hayal kırıklığı: "Rastgele bir sayım bana burada en az seksen bin düğme olduğunu söylüyor."

"Kırk tane var," dedi bana. "Sen gelmeden önce bunu bir teyzeme yaptırmam gerektiğinin farkındayım ama ne yazık ki herkes meşgul ve işte buradayız. Bariz sebeplerden dolayı -birincisi, düğmeyi ilikleme için bükme şöyle dursun, bunda zorlukla eğilebiliyor olmam- bir çift ele daha ihtiyacım var.

SözlerEğildüşüncelerimde çılgın atan bir tren kazası. suçluyorum

Ona gelişigüzel bir "Elbette, elbette" ile yaklaşırken sesimin titremesine neden oluyorlar.

Ama sonra tam olarak farkına varmadan bir şey yaptım, ta ki sırtından aşağı bir ürperti geçene kadar: Bir parmak eklemimi omurgası boyunca aşağı doğru sürükledim.

"Bunu yaparsan, bu elbiseyi giymeyeceğiz." Dönüp omzunun üzerinden bana bakıyor. "Sınırlarla ilgili ne hissettiğini de biliyorum."

"Onları diken tek kişi olmak açıkçası çok yorucu," diye mırıldandım.

Fizyoloji güler, memnundur ve yüzünü yine başka tarafa çevirir.

"Güven verici bir şekilde tahmin edilebilirsin."

"Pekala, az önce beni okşayan ve sonradıkme"

Dramatik bir şekilde yorgun bir nefes verdim. "Kasıtsız, bakış atan bir dokunuştur."

"Bunu açık bırakmanın talihsiz bir ihmal mi yoksa mutlu bir kaza mı olduğunu merak etmeye başlıyorum."

1. düğme bir sürtük. Delikler sıkı ve düğmeler saten kaplı ve çok küçük, bu da onları kavramayı son derece zorlaştırıyor. Ama üçüncüde çoğunlukla anladım. Ben dikkatli bir şekilde sırtının kıvrımından kürek kemiklerinin arasındaki yumuşak genişliğe doğru ilerlerken sessizleştik. Ve her düğme bir araya gelmeden hemen önce, öne doğru eğilme ve parmaklarımın altındaki deriyi öpme dürtüsüne kapılıyorum.

Tepedeki son tokayı takarak kendime kısa bir müsamaha gösterdim ve ona bakmak için eğilirken bir avucumu ensesine bastırdım. Yanakları Pürüzsüz, gözbebekleri geniş ve siyah.

Tanrım, o da benim kadar tahrik oldu.

"İffetin güvencede," dedim ona. "Çünkü bunu bir daha yapmayacağım."

Fizzy gülümsüyor ve boğazını temizledikten sonra bana tekrar minnettar bir ifade vermek için tamamen döndü. "Ateşli görünüyorsun."

"Teşekkür ederim. Sen..." Sesim biraz boğuk çıkınca yutkundum. Nefes kesici görünüyorsun.

Uzanıp papyonuma dokunuyor. "Bunu senin için yapabileyim diye bunu nasıl bağlayacağın konusunda Russtere'de varacağını umuyordum."

Gülümseyerek uzanıp ucunu çekiştirdim ve yumuşak bir çekişle çözdüm. Fizzy'nin yanıt veren gülümsemesi bir güneş ışığı şimi.

"Ben o yedi bin minik düğmeyi ilikledikten sonra karşılığında bir şeyler yapman gerektiğini düşünüyorum."

İstenmeyen imalar aramızdaki havada ağır bir şekilde asılı duruyor. Bana doğru bir adım attı, hala gülümsüyordu ve kravatı tutup uçlarını boynumun etrafında eşit şekilde hizalamak için çekiştiriyordu. "Baskı altında olduğun izlenimine kapılmadım."

"Artrit reçetelerimin faturasını sana göndereceğim."

Mırıldandı ve gülümsemesi yumuşayarak kalıcı oldu. "Bugün için hazır mısın? Bunaltıcı olabilir."

"Umarım. Süslü bir düğüne katılmayalı uzun zaman oldu."

"Seninki mi?"

Güldüm. "HAYIR. Birinin artı biri olarak gittim. "O gece ile bitti miseniniffet bozulmamış mı?"

İçten bir kahkaha attım. "Oh evet. Bir iş arkadaşının arkadaşıydı ve yakın zamanda Arizona'dan taşınmıştı. Onu aldığım andan itibaren bir şeylerin ters gittiğini biliyordum ama o 1 yaşında olduğu konusunda ısrar etti.

Ah oğlum.

"Aslında. Tören sırasında ağladı..."

"Anlaşılır."

"Kesinlikle, ama sonra akşam yemeğinde ve 1. dansta da ağladı. Sonunda gerçekten iyi olup olmadığını sorduğumda, kocasının onu asistanı için terk ettiğini ve bu yüzden ailesine daha yakın olmak için başka bir yere taşındığını itiraf etti. Papyona odaklanırken Fizzy'nin yüzünü buruşturması derinleşiyor. "Misafirler kadeh kaldırmaya davet edildiğinde kadehini havaya kaldırdı ve mutlu çifte gecenin tadını çıkarmalarını söyledi çünkü aşk bir yanılsamadır ve erkekler siklerini pantolonlarının içinde tutamazlar."

"Bu hikayeyi çaldığının farkındasın, değil mi?"

Başımınla onayladım. "Yani, bu düşük bir çıta, ama bu gece ne olursa olsun, bundan daha iyi olacağını tahmin ediyorum."

Fizy gülüyor. "Bardağın dolu tarafı hoşuma gitti. Ama ailemin ne kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. İstatistiksel olarak konuşursak, bu çok çılgınca.

Hâlâ papyona odaklanmışken, ona açık açık bakma fırsatını değerlendiriyorum. "Evan beni kenara çekti ve içeriden biraz bilgi verdi."

Fizzy'nin elleri hareketsiz kalır. "O yaptı?"

"Ne vereceksin, muhtemelen bu sabah yaptığın bazı şeyler, örneğin çay seremonisi..."

Keskin kahkahası sözümü kesiyor. "Sana Peter'ın vahşi bir çöpçü avına çıkacağını söyledi mi?"

Açıklamasını düşünürken dudaklarının tatlı bir somurtkanlıkla kıvrılması karşısında büyülenmiş bir halde başımı salladım. "Topluluğumuzda çay seremonisi çok önemlidir. Genellikle sabahları olur ve gelin ve damat ayrı tutulur. Aile onun yeterince değerli olduğuna karar vermeden önce, damada geline olan sevgisini kanıtlaması için bir görevler listesi verilir. Hepsi bir oyun ama Kailey'nin üç kız kardeşi hepsini bir araya getirenlerdi ve Kailey bu sabah yedide bira pong oynamak zorunda kaldı.

—"

Gerçek bira mı?

Başını sallıyor, gülümsüyor. "Sonra ona bir tür rastgele buzdolabı karışımı içirdiler - hepimiz ağzımızı tıkıyorduk. Kailey hakkındaki önemsiz şeyleri yanıtlaması ve ardından herkes için dans edip şarkı söylemesi gerekiyordu.

"Herkesin önünde şarkı söyleyip dans etmek..."

"Senin gerçek kabusunu mu anlatıyorum?"

Evet demeye başlıyorum ama sonra, hararetli bir nabız için, bu törende benim olduğum ve bu kadına değerimi kanıtladığım alternatif bir evren hayal ediyorum. Tereddüdüm eriyor. Onun yerine "hayır" çıkıyor. "Aşık olsaydım, hepsini yapardım."

"Yarım blokta sadece sızdıran kovalarla on galon su taşımak mı?"

Uzanıp alt dudağından bir tutam saçı çektim. "Elbette." "Buzdolabı karışımı içer misin?"

"Kolay."

"Kolay?" Bana gözlerini kısarak baktı. "Hoisin, mayonez, pirinç sirkesi, badem sütü, sarımsak ezmesi ve mango suyu."

"Siyanür varmış gibi davranıyorsun." Güldüm. "Bir kadını seven bir erkeğin, onun koridorda kendisine doğru yürüdüğünü görebilmek için karışık bir şeyler içmeyeceğini mi sanıyorsun?"

Yukarı bakıyor ve bakışlarımla buluşuyor. Sağ gözünün içinde bir altın lekesi var, sanki bir kez güneşe bakmış ve küçük bir kıymık orada hapsolmuş gibi. Gözbebekleri genişledikçe küçüldüğünü görebiliyorum.

Kahretsin.

Göz kırpmıyor. "Bu varsayımsal kadın için de gecenin bir yarısı üç mil koşarmısın?"

"Sadece üç?" Gülümsemesi soldu ve ellerine baktım. Pek ilerleme kaydetmiş görünmüyor. "Bunu nasıl bağlayacağına dair bir fikrin var mı?"

"Garip bir açı çünkü sen dev bir Vikingsin."

"Bence aslında bunu daha önce hiç yapmadın."

Haklı olabilirsin, dedi kaşlarını çatarak. "Ama ben pes eden biri değilim."

Çenemi kaldırıp daha iyi erişmesini sağlıyorum, bütün gece burada durmaktan mutlu hissediyorum. "Tamam, görünüşe göre bir süre daha buradayız. Bana bu çay seremonisinden biraz daha bahset."

"Pekala," diyor ve baştan başlamak için şimdiye kadar başardığı ilerlemeyi serbest bırakıyor. "Damat değerini kanıtladıktan sonra gelini görmesine izin verilir. Her ikisi de en güzel geleneksel kıyafetleri giyerler ve gelin ve damat en büyüğünden en küçüğüne kadar aile üyelerine saygılarını sunar ve sırayla her birine birer bardak çay ikram edilir. Aile, içinde para bulunan kırmızı zarflar olan lai see'i verir ve yaşlılar onlara öğüt verir..." O izini sürer. Fizzy başını eğerek derin bir nefes alıyor. "Dürüst olmak gerekirse, çay seremonisini seviyorum."

Sesindeki özlem dolu özlemi duyduğumda içimi bir sızı kaplıyor. O kadar nadiren savunmasız kalıyor ki, zırhındaki bu küçük çatlağı görmek hem harika hem de yıkıcı. "Bunu görebiliyorum."

"Her neyse," diyor hızlı bir nefes alıp doğrularak, "bunu bu sabah Kailey'nin ailesinin evinde yaptık ve üstümüzü değiştirecek kadar vaktimiz vardı ve işte o zaman elbisemdeki seksen bin düğmeyi hatırladım." O

geri adım atıyor, yaptığı işi inceliyor ve kaşlarını çatıyor. "Dürüst olacağım, buradaki uygulama pek iyi değil."

Aşağıya bakıyorum, Roppy'nin dağınık kravatını çözüyorum ve kolayca 1 katını atarken Fizzy ters ters bakıyor. "Böbürlenmene gerek yok, seni pislik suratlı dağ."

"Seni burada yararlı hissettirmeye çalışıyordum ama az önce bana acelemiz olduğunu söyledin."

Elini göğsümde gezdirerek tenimin altına kıvılcımlar saçan bir sıcaklık yaydı. Eli cebimde durdu ve hafifçe vurdu. "Düşündüğüm şey bu mu?"

Ceketin içine uzanıp içinde para olan kırmızı zarfı çıkardım. "Dediğim gibi, Evan hediye olarak ne getireceğime karar vermeme yardım etti."

Bana bakıyor. "Bu çok tatlı."

"Ondan hoşlanıyorum," dedim gönülsüzce. "O iyi bir adam." "Öyle ama seni kastediyorum.*sentatlı*."

Bunu kaşlarımı çatarak uzaklaştırıyorum. "Kesinlikle değilim*tatlı*"

Fizzy uzanıp nazikçe çenemi çimdikledi. "Aslında sen en tatlısısın."

otuz iki

CONNOR

BEN Ben onun elbisesini iliklerken, o benim kravatımı ne yapacağını biliyormuş gibi yaptığı sırada otel lobisi tımarhaneye dönmüştü. Siyah kravatlı düğün konukları her yerdeler, kucaklaşıyorlar, tanıştııyorlar, hatta selamlaşırken ağlıyorlar. Ziyafet salonundan lobiye dökülen zenginliğe baktığımda, gelinin ailesinin çoğu ölümlünün anlaması zor olan türden zenginler olduğu hissine kapılıyorum.

"Yedi yüz misafir," dedi Fizzy alçak sesle, beni kalabalığın arasından geçirerek. "Peter, dünyanın her yerinden gelen Rying'in her iki tarafındaki aileleri için burada birkaç Roor oda satın aldıklarını söyledi."

Hafif bir ısıklık çalarak ana ziyafet salonunun dışındaki koridordaki dekoru -lezzetli buketlerle dolu küçük kokteyl masaları, sarılmış çikolatalarla dolu cam kaseler ve düğün programları- ve sonra içeriye, dekorun ölçeği şimdiye kadar gördüğüm hiçbir şeye benzemediği için neredeyse kendi ayaklarıma takılıp kalacağım içeriye baktım: krem rengi ipek duvarlardan aşağı sarkıtılmış; en az yetmiş masanın her biri, kırmızı ve turuncu çiçeklerin damladığı uzun vazolarla süslenmiştir. Hedefimiz dışarıda,

Fizzy'nin söz verdiği yemek, dans ve parti gecesinden önce törenin yapılacağı yer. Ama birkaç metrede bir, Fizzy'nin tanıdığı birinin görüş alanımıza girmesiyle durduruluyoruz ve Fizzy onları sınırsız coşkusuyla selamlıyor. Kadınlar bir sevinç çığlığıyla kucaklanır; erkek akrabalar kucaklanır ve alay edilir. Adlarını hemen unuttuğum en az elli kişiyle tanıştırıldım çünkü Fizzy'nin ailevi unsuruna hayran kaldım: sıcak, sevgi dolu, hızlı bir hikaye veya anekdot.

Birkaç kişi şovdaki görünüşüm hakkında yorum yapınca dikkatlerini hemen Fizzy'ye çevirdim. Yabancılar tarafından durdurulmak ve kamera önünde olduğum için övülmek hala alışmaya çalıştığım bir şey. Röportaj yapmayı sevmediğimden değil; Evet. Fizzy ile sözlü fikir tartışması kısa sürede en sevdiğim üç aktiviteden biri haline geldi ve ben bile birbirimize karşı iyi oynadığımızı görüyorum. Ancak halkın tanınması, zihinsel olarak hazırladığım bir şey değildi.

Kalabalığın içinde ilerlerken aklımızda kalan tek şey, Fizzy'nin tanıdığım herkesin şimdiye kadar yaşamış en etkileyici, ilginç, maceraperest ya da yaratıcı insan olduğu izlenimiydi. Sonra, Kürekçiler ve saten kurdelelerle göz kamaştıran devasa çimenliğe çıktığımızda, Fizzy'nin ebeveynleri dışarı çıkan konukları karşılıyor.

Dirseğimi tutuyor, beni ileriye doğru yönlendiriyor. "Connor, bu benim annem, Lánying Chen." Hesabını yapmam gerekirse, altmışlı yaşlarının başında olduğunu tahmin ederdim, ama cildi parlak, sadece gözlerinin etrafında belli belirsiz çizgiler var.

Fizzy'deki değişim ince ama gözlerini ondan zar zor ayırabilen biri için fark edilebilir: anne babasıyla birlikte yumuşar, sahnenin merkezinden çok kız çocuğu, parti kızından çok bekçi olur, annesinin kolyesinin sarkıtını düzeltmek için uzanır.

El sıkışmasını bekliyorum ama onun yerine sarılmak için çekiliyorum ve annesini dikkatle kucaklıyorum; kızından daha küçüktür. Bayan Chen'in gülen gözleriyle karşılaşmak için geri çekildiğimde, eve döndüğümde annemi, gece gündüz nasıl bitkin göründüğünü, bunun gibi bir olayın onu nasıl paniğe kaptıracağını ve rahatsız edeceğini düşünüyorum.

Bayan Chen'in yanında, Fizzy'nin imza gününde tanıştığım sıska bir adam olan kocası Ming duruyor ve arkadaşlarından en az birine muzip bir gülümsemeyle iletiyor.

üç çocuk. "İşte kızımı süperstar yapacak yeni arkadaşım!" Fizzy alaycı bir tavırla öne doğru eğilirken el sıkışarak selamlaştık. "Merhaba baba, Bençoktanbir süperstar."

"O zaman kırmızı halı randevumu ne zaman alacağım?"

Bayan Chen zarif elini koluma dolarken ikisi devam ediyor. Gösterinizi beğendim, diyor. "Televizyonda çok yakışıklısın."

"Teşekkür ederim," diyorum sırtarak. "Fizzy'nin izlemene izin vermesine şaşırdım." Neyse ki buna gülüyor. "Onu net bir şekilde görüyorsun ve bunu takdir ediyorum."

Bu beni bir an dondurdu. "Bence kredinin çoğu kızına gidiyor. Bir kameran önünde bu kadar gerçek ve doğal birini bulmak nadirdir. Yapamayacağı hiçbir şey olmadığını düşünmeye başlıyorum."

"Gerçek romanını yazdığında, onu bir filme çevireceksin, tamam mı?" Şimdi başka bir nedenle kafam karıştı. "O-"

Fizzy bu yağı sallayarak içeri giriyor. "Ruh eşimi bulmadığı zamanlarda Dünya'yı kurtarıyor, anne! Romantik uyarlamalar için zaman yok!"

Muhtemelen düğün koordinatörü gibi görünen bir kadın, Fizzy'nin bakışlarını yakalar ve saatini işaret eder.

Görünüşe göre zamanı geldi, dedi Fizzy.

Kırmızı kurdelelerle bağlanmış bitmeyen sıra sıra beyaz sandalyelere doğru ilerliyoruz. Fizzy'nin bir tutam saçı alına düştüğünde, uzanıp düşünmeden saçı taradım.

Gözlerimiz buluşuyor ve kalbim bu sıcak, çekici yere daha da batıyor.

"Annen 'gerçek' bir roman yazmakla ne demek istedi?"

Omuzlarını silkiyor ve konukların kalabalık gruplar halinde koltuklara doğru ilerlemesini izlemek için dönüyor. "Düşünceli ıstırabı olan bir kitabı kastediyor."

"Kulağa sürükleyici geliyor."

"Dünyada romantizmi hobi olarak yazmak olarak gören pek çok insan var," diyor ve yüzünü bana çeviriyor. Orada gerginlik yok, incinme yok. "Başyapıtımı denemek için hala ısındığımı düşündüğünden oldukça eminim."

Şimdi, bir zamanlar o insanlardan biri olduğumu kabul etmenin veya ebeveynlerimizin yapmamız gerektiğini düşündükleri şeyle ilgili kariyerlerimiz arasındaki paylaştığımız bağlantıyı sessizce düşünmenin zamanı olabilir. Ama

ilk düşüncem Ries out
yerine. "Bence*Sen*başyapıtlardır."

Akıllıca bir geri dönüş yapmış gibi ağzını açıyor ama hiçbir şey olmuyor. Dudaklarını alaycı bir şekilde bükerek bana başını salladı. "Sen başka birşeydin."

"Umarım iyi bir şeydir."

Koltukları işaret ediyor. "Damat tarafı solda. Oturacağın yer orası. Git arkadaş edin."

"Anladım."

"Törenden sonra görüşürüz." Elbisesini toplar ve düğün partisini karşılamak için içeri geri döner. Omzunun üzerinden, "Beni özle," diye sesleniyor.

"Zaten yapıyorum" diye sessizce itiraf ederek uzaklaşmasını izledim.

otuz üç

gazlı

BEN Benim zamanımda çok sayıda düğüne gittim. İki kez baş nedime oldum (Alice ve Jess), on dört kez nedime oldum, üç düğün yaptım ve iki kez tören sırasında okuma yaptım (biri kitaplarımdan birinden bir pasajdı ve bu çok tuhaftı). Eminim bir çok insan düğünlere gider ve nelerden hoşlanır, neleri farklı yapardı diye not alır. Dekor, yemeği ve misafir sayısını düşünürler. Eğilirler ve filancayı ve adı neydi onu aynı masaya asla koymayacaklarını fısıldarlar. Hatta çeşitli satıcılardan kartvizit bile alabilirler.

Ben değilim. Onlarla olan çeşitli deneyimlerimde düğünlerdeki ışıltı silinmiş olabilir, ama bence düğün romantizmin en az romantik kısmı. Elbette, ihtişam ve ikram ve tamamen tuhaf kıyafetler giyme fırsatı var. Ama aynı zamanda aile siyaseti ve stres ve birçok insanın tek bir günlük kutlamada bir evin peşinatına eşdeğer harcaması gerçeği de var. Aşk, dört fit yüksekliğindeki bir Roral merkezinde veya yedi katlı bir çikolatalı pastada bulunmaz. Gerçek romantizm daha sessiz

detaylar. Kim ve nasıl teklif ediyor? Bir odanın karşısından birbirlerine bakışları. Evli olmanın ne anlama geldiğine dair beklenti, yan yana geçirilen geceler, sonsuza dek şekilleniyor. Taahhüt verildikten sonraki ilk an. Ertesi gün, nihayet geldiklerinde maceraya atılırlar. Ve tabii ki, tüm vuruşlar.

Ama bunlar insanın kardeşi hakkında asla düşünmediği şeylerdir. Evet.

Gözlerimi Peter'dan ayırıp yeni karısı Kailey'ye döndüm, tam da beni birden fazla kez yere bastırıp yüzüme osuran kişinin yetişkin bir versiyonu tarafından öpülürken.

Gülümseyerek geri çekildi ve işte - tam orada - görmeye geldiğim şey buydu: o katıksız huşu bakışı. Göz temasının ilk ritmi, sessizce ciyakladı *Biz gerçekten evli miyiz?* Peter bencil biri olabilir ve ben on üç yaşımdayken atkuyruğumu kestiği için onu asla affetmeyeceğim ama Kailey'i seviyor. O olacak ona iyi

Ve umarım yakında onu hamile bırakır ve odağı benim ve devam eden bekar durumum üzerinde tutar. *Yani, kendime hatırlatırım, Kahramanlarımdan biriyle sonsuza dek mutlu olmadıkça.*

Bu düşünce zihnimde çınlıyor ama boş duvarlarda zıplayan bir tenis topu olarak kalıyor. Tezahürat eden konuk kalabalığına baktım, gözlerim grubun ortasında, banliyöde bir gökdelen gibi duran Connor'a odaklandı. Ve ne biliyorsun? Hemen bana bakıyor.

Kalabalığın arasından ona ulaşmam on dakika sürüyor ve aileye yetişmek, fotoğraflar için durdurulmak ve birini en yakın tualete yönlendirmek arasında, onun etrafındaki insanlarla konuştuğunu görebiliyorum. Tanrım, onu bu kadar kolay bulabilmeme, ince siyah bir smokini içinde bu kadar iyi temizlemesine ve saçlarını özenle şekillendirmek yerine yumuşak ve dalgalı bırakmasına bayılıyorum. Ama görünüşü artık onunla ilgili en ilginç şey bile değil. Kişisel olarak çok sıcak, çok samimi göz teması kuruyor. Annemle etkileşime girme şeklini, bahçeye çıkarken bizi durduran herkesle tanıştığı için çok heyecanlı olmasını seviyorum. Yaptığı her şeye tüm benliğini katması ve kendisinden bahsederken duygusal olmasına izin vermesi.

kız çocuğu. Connor Prince III, Romantik Olimpiyatlarda Aktif Dinleme etkinliğinde altın madalya almalı. Aylar önce ona baktığımda plastik bir kahraman arketipini gördüğüme inanmak zor. O artık Seksi Milyoner Yönetici ya da Ateşli Brit ya da Yumuşak Oduncu ya da hatta DILF değil... o sadece Connor.

Bir zamanlar onu nasıl sıkıcı, nahos ve klişe bulmuştum? Şimdi onu ruh eşi malzemesi olarak düşünmemek için mücadele ediyorum.

Ve başarıyor olmam iyi, çünkü ona ulaştığımda, Peter'ın lise arkadaşlarından biriyle duruyor, adı minyon sarışın Ashley Simpson. Ashley'nin Connor'ın kolunda asılı olduğunu söylediğimde şunu kastediyorum: dev bir kaya hayal edin ve ardından bir deniz midyesi hayal edin. Ashley'den yeterince hoşlanıyorum -görünüşün beyinden daha önemli olduğuna inandığımda yıllarca Peter'ın kalbiyle oynamasına ve sonra beyninin görünüşten daha önemli olduğunu anlayınca onu acımasızca kovalamasına rağmen- ama Connor'a onu ilk dans için çalıp çalamayacağını sorduğunda tam onların arkasına geçtim ve midem parıldayan, şiddetli bir sıcaklıkla doldu.

Durmak için sarsılıyorum. Beni görmedi. Kabul etmeli. hoşuma gitmeyecek ama

devam etmekte olan bu garip, uygunsuz, savunulamaz şeyden kurtulmanın iyi bir yolu olurdu. Isaac, Dax veya Nick'ten hoşlanmam gerekiyor. (Belki Jude. Evan'ın öyle olmadığı konusunda hepimiz hemfikir olabiliriz. Ama Connorkesinliklebu değil.)

Ama sonra Connor sadece kibarca, "Üzgünüm, bu dans eden ayaklar Fizzy'ye ait," diyor ve kalbim nefes nefese, mideme serbestçe düşüyor.

Jess'in bekarlığa veda partisinde, River'ın onun için mükemmel olduğu tüm irili ufaklı yollara sarhoş ama öngörülebilir bir şekilde bayılıyorduk. Herkesin evli olduğu göz önüne alındığında, konu kaçınılmaz olarak bana ve Rob'la olan aşk ilişkimin felaketine döndü. Grup küçüktü - sadece altı kişiydik - ama herkes benim harika olduğuma, yaşayan en iyi adamı hak ettiğime ve bu büyülü insan her kimse, onun hala benim için orada olduğuna dair örtüşen bir güvenceye kapıldı.

O zamanlar buna inanmamıştım ve bu şovu yapmama rağmen şimdi buna tamamen inandığımdan emin değilim. Son birkaç on yılda çokça çıktım. Her zaman seçici olmadığımı varsaydım; Bir tipim olmadığı için övünmeyi severdim. Binlerce harika ilk randevum ve bir avuç eğlenceli ikinci randevum

oldu. Ve sonra, hepsi bu. Pek çok insandan etkileniyorum ama nadiren duygular işin içine giriyor. Geriye dönüp baktığımda, Rob'a karşı hislerimin arta kalan parıltısında durmaktan fayda gördüm.

Jess ve Nehir. Ama doğrusu, ilişki utanç verici derecede yüzeyseldi. Onun hayatı hakkında hiçbir şey bilmiyordum (belli ki) ve kesinlikle bana böyle hissettirmedi.*Bu.*

Ahbok, Fena değil. Defterim için debriyajımı açıyorum ama yukarı çıkıyorum boş. Tutarlı bir şekilde yeniden bir tane taşımaya başlasam bile, bu debriyaj bir Pop-Tart boyutunda.

Connor'ın arkasında durup, onun sıradan ilişkiler kurmadığını ve tüm profesyonel kariyerini benim ellerime verecek kadar beni anladığını ve takdir ettiğini ve onun için hissettiklerimin bir kısmını bile benim için hissetse, bu şovu benimle yapmak için kalbini ortaya koyduğunu bilerek, onun nazik ama nesnel olarak muhteşem bir kadını geri çevirmesini izlerken, anlıyorum ki Ona haftalar önce söylediklerim doğru, benim bir fikrim yok.*tip.*

Ama belki de gerçekten bir tane var.

Hiç tokat yedin mi? Kendi kendine? Bu biraz öyle hissettiriyor. Gözlerimi yumdum, iyice sımsıkı yumdum, paniğin yatışmasını diliyordum. Bu anı yazıyor olsaydım, görmezden geldiğim duyguların başından beri burada olduğuna dair tünel açan farkındalığı anlatırdım. Kahramanı yana doğru sendeletebilir ya da anı baş döndürücü kaygı görünümünün üstesinden gelmek için yarı boş bir bardak şampanyaya uzanıp onu aşağı indirebilirim. Ama gerçekte, aydınlanmalar sadece hissettiriyor

tıpkı ruhunun ağzı açık bir şekilde açılıp "Oh, bençokA

gerizekalı."

Boğazımdaki kalın duygu topunu yutarak çiftin yanına geldim. "Hey, siz ikiniz, naber?"

Connor dönüp kolunu Ashley'nin elinden çekip sıcak avcunu sırtımın alt kısmına koydu. "Hey" yanıtı alçak ve sıcak, binlerce anlam taşıyor. Gözlerinin içine baktım ve bunu hayal edemeyeceğimi biliyorum. Şu

kelime diyor*Hey, işte buradasın, VeHey, az önce o değiş tokuşu duydun mu?*,

Ve

seni özledim, VeHey, sert, hızlı seks yaptığımız zamanı hatırla ve akıllara durgunluk veriyordu.?

Ashley diğer tarafından eğilip bana gülümsedi. "Merhaba Fizzy."

Bakışlarımı Connor'dan ayırdım. Merhaba, Ashley. Geldiğin için

teşekkürler." "Aman Tanrım,*kurs*. sadece seninle buluşuyordum*üretici*. Bir
randevu alır mıyım
sıradakini göster veÜzerinde olmak?"

Sıkıca gülümsedim ve Connor'a şöyle baktım: *Bunu yapmak ister misin??*

Tatlı bir keyifle bana bakıyor. "Ona en çok kamera arkasında daha mutlu olduğumu ve röportajları bana yaptıranın sen olduğunu zaten söyledim."

Ashley dönüyor. "Ciddengerçek dışıBunu yapıyorsun, Fizzy. duydum hakkında, ama bu kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu *anlaşmak*. Connor ikinci bölümün bu gece yayınlanacağını söyledi."

"Bu çok önemli çünkü Connor bununla harika bir iş çıkarıyor."

"Yine de çok komik." Gülüşü minik, çivili çanlar gibi titriyor. "Birkaçımız daha önce senin nasıl bir aşk romanı yazarı olduğundan bahsediyorduk, mesela insanlarla tanışmanın tüm yollarını ve yerlerini bilmen gerekmez mi? Biriyle her zamanki gibi tanışamıyorsanız, geri kalanımız için tam anlamıyla bir umut yok, değil mi?"

Yüzümden gülümsemenin kaybolduğunu hissediyorum ve bu konuda hiçbir şey yapamıyorum. Rahatsız edici bir kahkaha kaçır. Genellikle, bu backhanded kazıların bir mil öteden geldiğini görüyorum. Genellikle dilimin ucunda zekice bir geri dönüş oluyor.

Senin gibi bir romantizm uzmanı nasıl hala bekar?

Pazar araştırmalarına ayak uydurmalısın, biliyorsun.

Mükemmel kahramanı yazdıktan sonra doğru adamı bulmak zor.

En basit "Bir ilişki için fazla zamanım yok" bile bana zamanında gelmiyor. Burada, küçük kardeşimin düğününde kokteyl saatinin şingırdayan uğultusunda kendimi farlara kapılmış gibi hissediyorum. Connor'ın benim için özenle iliklediği bu elbiseyle ve etrafımdaki ailemle ve bu yeni, muazzam duyguları taşıırken kendimi yenilmez hissetmişim - ama ah, doğru. Ben evli olmayan kız kurusuyum. Birkaç keskin sözle birini yere sermek ve yeniden şekillendirmek ne kadar kolay.

"Kamuoyunun gözünde biri için iyi bir birincilik elde etmenin zor olduğunu düşünüyorum." Connor sorunsuz bir şekilde devreye giriyor. "Fizzy anlaşılır bir şekilde dikkatli."

Ashley homurdandı. "Aman Tanrım, çok tatlısın. Ama demek istediğim, Fizzy kelimenin tam anlamıyla herkesle çıkıyordu.

"Evet," diyor sevimli, patlayan bir kahkahayla. "Çünkü herkes onunla çıkmak istiyor."

Ashley'nin yüzü bir şey yapar. Bu zar zor kısıtlanmış *Tamam dostum*. Bu bir
kahkaha
tutuldu

Connor'ın gülümsemesi yerinde ama artık tamamen doğal görünmüyor. "Onun kitaplarını okuyor musun?"

Ashley başını sallıyor. "Ah, içinde sadece romantizm olan kitaplar okumam; Benim de bir olay örgüsüne ihtiyacım var."

Sessizce taşlı gider. "Pek çok olay örgüsü var. Ve Fizzy's altın standart." Ona sevgiyle bakıyorum. Bu yalancı, hâlâ kitaplarımı okuyormuş gibi yapıyor.

"Ah, eminim-"

Döndü ve bir şekilde havada bir hakaret bırakmadan onu kesmeyi başardı. "İnsanlar aşkların sadece seksle ilgili olduğunu düşünür - ve bazıları öyledir, ki bu 1ne

- ama aynı zamanda sosyal değişim ve statükoya meydan okumakla ilgili, örneğin dünyanın kimin sonsuza dek mutlu olmayı hak ettiğini düşündüğü gibi.

"Ve korsanlar," diyorum, kalbim göğüs kafesimin içinde bir Vegas reklam panosu gibi parlıyor. "Korsanları unutma."

"Ve bazen korsanlar." Ashley'e dönmeden önce bana gülümsedi. "Fizzy şimdiye kadar okuduğum en iyi yazarlardan biri ve milyonlarca okuyucusu var." Eli sırtımda yavaş bir daire çiziyor. Bunu yaptığını biliyor mu? İstekten başımı döndürüyor. "Kabul ederek ağa bir iyilik yaptı ve reytingler tamamen onun yarışmacıların her biriyle ekrandaki karizmasına bağlı." Gülüyor ve pürüzsüz ve yuvurlak. "Tanrım, tam bir yapımcı gibi konuşuyorum, değil mi?" Kendini küçümseyen bir sırıtışla el sallayarak uzaklaşıyor. "Pekala, neyse, artık onun hakkında böbürlenmeyi bırakacağım. Seninle tanışmak çok güzeldi, Amy."

1. el hareketiyle beni uzaklaştırıyor.

Çimenli patıkada ve içeride kokteyl saatinde bir grubun çaldığı yere kadar yönlendirilmeme izin veriyorum. Connor geçen tepsiden bize iki Rutes şampanya aldı ve birini bana verdi.

Baygındı, dedim ona.

"Kelimenin tam anlamıyla onu bir tepsiden aldım. Tanrım, çitanı biraz yükselt."

Gülerek, boşta kalan elimle etli omzuna vurdum. "Bu değil. Onu nazıkçe oraya geri götürme şeklin.

Connor bir yudum alıyor, gözleri üzerimde, yutkunuyor. "Önyargılarını anlıyorum çünkü ben de onları paylaştım. Olgusal hiçbir şeye dayanmıyordu—ben

asla bir aşk romanı okumaz. Sanırım o da yapmadı. "Peki ne oldu?"

"Nat beni düzeltti ve kitaplarını okudum."

"Evet, ama sadece, falan, onlardan biri."

"Okudum *neredeyse* hepsi." Bana gülümsüyor. "Oldukça fazla var."

Rute'u dudaklarıma bastırarak durakladım. Şampanya köpükleri patlıyor ve tenimi gıcıkıyor. "Ne?"

"Sana yapacağımı söylemiştim."

"Evet, ama bu sadece insanların söylediği

bir şey." Başını sallıyor. "Ben değilim."

"Ya senin önyargılı düşüncelerin?"

Başını geriye atmış, boynunu Rexing'e çevirerek bir bardak şampanya alıyor. İçki tekrar indirildi, bakışlarıma baktı. "Yanıldığımı kabul edebilirim."

Nabzımı kulaklarımda duyabiliyorum. Bu otuz yedi yaşındaki Fizzy'nin tuhaflığı mı? Dürüstlük, sorumluluk ve açık iletişim? "Arkadaki kadın mı? Bu arada adı Ashley'di, Amy değil."

Gülümsemesi kötü. "Biliyorum."

Gövdemdeki aşk balonuyla ne yapacağımı bile bilmiyorum. İçimde yükselen bu neşe baloncuğu beni dışarı çıkaracak, bir şekilde kollarımı ona dolamazsam sırtıma Sıçan indirecek. Peter ve Kailey hâlâ dışarıdalar ve törenden sonra çiftlerin fotoğraflarını çekiyorlar. Önümüzde akşam yemeği, tostlar, dans ve pastayla çok uzun bir gece var ama ben bu sessiz sükunetten faydalanacağım. Connor'ın kadehini alıp yüksek bir masaya koydum ve onu birkaç çiftin müziğe ağır ağır sallandığı küçük dans salonu Roor'a götürdüm.

Bana alaycı bir şekilde baktı, ama kollarımı göğsünden yukarı kaydırıp boynuna doladığımda kolları belime dolandı. "Bu çok seksi bir duruş," dedi kulağıma.

"Senin hakkında seksi şeyler

hissediyorum." "Ama herkesin

önünde?" O sorar.

"Bana bu tek dansı ver, ateşli DILF."

Bana karşı gevşiyor, elleri sırtımın alt kısmında sıcak ve yanağımı göğsüne yaslıyorum. "Güzel kasların var."

"Teşekkür ederim."

"Sen çok şık bir tuğla duvarsın."

Şakağında sessiz bir kahkaha gümbürdüyor.

gözlerimi kapatıyorum "Başka birine aşık olmayı çok zorlaştırıyorsun."

Bunun gerçeği üzerime çöküyor, arkamda sürüklenen bir çapa.

Buna hiçbir şey söylemiyor, ne 1, ne on, ne de otuz saniye. Pişmanlığın inmesini ya da sessizliğinde reddedilmiş hissetmesini bekliyorum ama bunun yerine anlaşma gibi geliyor. Beni çok yakın tutuyor.

"Belki daha sonra gizlice buradan çıkıp bölümü izleriz," diyorum.

"Çok isterim."

"Komik bir iş yok," diye ekledim. Az önce söylediğime rağmen. Sadece bölümü birlikte izleyen iş arkadaşları olabileceğimizi biliyorum. bir şey söylemediğini fark ettim *Bu*, herhangi biri. Ve sonra aklıma geliyor. "Beklemek. Bu gece ofiste mi olmalısın yoksa -bilmiyorum- bir şekilde ulaşılabilir olmalısın?"

"Hayır," diyor. "Blaine ilgileniyor. Bu gece seni buraya getirmenin önemli bir iş olduğunu biliyordu."

"Aiş, Ha?"

"Sanırım çok çalışıyorsun. Patrondan bana puan kazandırıyor."

"Çok işim var."

Bu onu güldürür. "Felicity, sen hayatımda yaptığım en kolay şeysin." Ona baktım, sözlerinin kendi kulaklarına inmesini izledim. Bir Rush boynundan yukarı tırmanır ve kulaklarının uçlarını pembeye çevirir. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Ne demek istediğini anlıyorum ama aynı zamanda boktan birisin. Nesnel olarak konuşursak, ben bir avuç dolusuyum."

Başımı çenesinin altına sıkıştırıyor. "Kendine hakim ol."

Gömleğinin içine bakıp gözlerimi kapatıyorum. Kahretsin, o mükemmel. Bu korkunç.

otuz dört

CONNOR

SFizzy ile düşük dans, önümüzdeki dört saat boyunca sahip olduğumuz son sessiz an, çünkü ardından gelen, şimdiye kadar katıldığım en lüks ve kusursuz bir şekilde planlanmış etkinlik. Sekiz çeşitli zengin bir yemek, şaşırtıcı derecede nazik konuşmalar, gürültülü danslar, pasta kesme ve Fizzy'yi görmek, ona sarılmak, onunla fotoğraf çekmek isteyen sayısız insan var. Fizzy şaka yollu bir şekilde kendisini ailenin hayal kırıklığı olarak tanımladı, ancak her zaman orada bir hakikat çekirdeği varmış gibi hissettim ve bu gece, içselleştirilmiş kopukluk beni şaşırttı. Onu izlemek, bu odadaki herkesin ona ölçsüz bir şekilde taptığını açıkça gösteriyor ve bugün onun düğün günü olmasa da, gördüğü ilgi, yumuşak bir ışık hüzmelerinin onu odadan takip ediyormuş gibi görünmesini sağlıyor.

Ya da belki bu sadece benim bakışımdır.

Gerçekten, gözlerimi ondan alamıyorum. Ve daha sonra, açılmamış bir şampanya şişesiyle yanıma geldiğinde ve başını eğerek kaçmak istediğini işaret ettiğinde, kalbim göğsümde ağrıyor. yapmadım

fırsat önüme gelene kadar gece bitmeden onunla tekrar yalnız kalmayı ne kadar çok istediğimi fark ettim.

"Dışarı çıkmak zorunda mısın yoksa gelip bu akşamki bölümü benimle birlikte izler misin?"

Doğru cevabın eve gitmem gerektiğini biliyorum. Ayrıca, iş bu kadınla söz konusu olduğunda, sınırlar koymanın her zaman bana bağlı olduğunu ve ona karşı hislerimi çok ince, çok kırılgan bir duvarın arkasına hapsedildiğini de biliyorum. Kalbimi korumak için daha iyi bir iş yapmalıyım.

Ama kanımda iki kadeh şarap varken ve bütün gece onun yakınlığından uyuşmuş hissederken, yanlış cevap kolayca geliyor: "Olmam gereken hiçbir yerim yok. Stevie, Nat ile birlikte.

Kalabalık peşimizde hâlâ güçleniyor ve lobinin akşam sessizliği bizi yankılanan bir balonun içinde sarıyor. Fizzy öne uzanıp asansörün çağrı düğmesine bastı ve birlikte Yukarı okunun yanmasını izleyerek yukarı baktık.

"Ailen harika."

Güler. "Komik olan, bence gerçekten bunu kastediyorsun."

"Evet."

"Pekala, eğer bir eş arıyorsan, Cindy teyzem senin için burada, bahsettiği üç yüz sefer yeterli olmadıysa diye."

Hatırlayarak cebimden üzerinde dudak kalemiyle yazılmış olduğunu düşündüğüm bir numara olan kokteyl peçetesini çıkarıp çöp kutusuna attım. "İyiymi."

"Bu Ashley'nin numarası

mydı?" "Oldu."

Asansör geldiğinde Fizzy bana gülümsüyor ve biz devreye giriyoruz. Sen benim favorimsin. "Olsam iyi olur."

"Bu akşamki bölümü gördün mü?" o soruyor.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Çoğunu ben düzenledim." "İyi mi?"

"Lütfen."

"Düğmelerimi çözmene ihtiyacım olacak," diyor, sanki bir parça tüyü yolmam ya da kuru temizlemeciye almam için bana ihtiyacı olacağını söylemiş gibi gelişigüzel bir şekilde elbisesini işaret ediyor.

Ağzım kuruyor. "Düşündüm."

"Kendime geleceğim."

"Hayır, yapmayacaksın," diyorum gülerek.

"Deneyeceğime söz veriyorum, kulağa nasıl geliyor?"

"Boş ve aptalca ama jestini takdir ediyorum."

Kapılar açıldı ve gülümsemeye devam ederek, kartı kapıda okutarak beni koridordan odasına götürdü. Elini ve anahtarını masaya bırakırken sessizlik bizi yuttu ve ben bir Hücum paniğiyle doldum. Ben aptal değilim; Seks tam olarak böyle başlar biliyorum. Onunla zaten seks yaptım, bu noktada ona yarı yarıya aşışım ve ikimizin de parti havası ve şampanya keyfi var. Buraya gelmek çok kötü bir fikirdi.

Fizzy yanıma gelip sırtını bana döndü. "İşe başlamak."

Neyse ki -ya da şans eseri, nasıl baktığınıza bağlı olarak- elbisesinin düğmelerini açmak, düğmelerini iliklemekten sonsuz kat daha hızlı gidiyor. Ama sözüne sadık kalarak ve rahatlayarak, işin hemen Roor'a düşmesine ve orada sakladığı karmaşık dantelli iç çamaşırı durumu ne olursa olsun benimle yüzleşmesine izin vermiyor. Omzunun üzerinden bana gülümseyerek elini öne doğru kaldırarak uzaklaştı. "Banyoda değişeceğim; bölümü yukarı çektiniz.

1. uzaktan kumandayı, doğru uygulamaya bağlanın ve oynamaya hazır hale getirin. Fizzy hâlâ üstümü değiştirirken, Stevie'yi aramak için balkona çıktım. Serin deniz havası Rushed tenimi yıkadı ve telefonumu cebimden çıkarmadan önce derin bir nefes aldım.

Nat cevap verdiğinde, arka planda heyecanlı bir akış halinde gevezelik eden başka bir nefessiz, adrenalin yüklü ses duyabiliyorum.

Nat, Fangirl merkezinden selamlar, dedi.

"Tekrar?" diye soruyorum gülerek. Stevie'nin hala uyanık olacağından emin değildim ama daha iyisini bilmeliydim. Harikalar Diyarı konser DVD'si, Fizzy'nin onu çocuğuma vermesinden bu yana haftada en az on kez görüntülendi.

"Insu ile izliyor ve sen ve Fizzy ile olan konseri ona ayrıntılı olarak anlatıyor. Yılın ebeveyni adayısın, seni ahmak. Dügün nasıl?"

"Muhteşem."

"Fizzy nasıl?"

Ahh, asıl soru. "Aynı derecede muhteşem," dedim acılı bir nefes vererek. "Anlıyorum."

"Gösteriyi izlemek için otel odasındayız. Değişiyor. Satır boyunca Nat'ın kaşlarının kalktığını neredeyse duyabiliyorum. "BENgörüürüz"

Çekmeceden pijamasını alıp tuvalete dalmak için dönmeden önce Fizzy'nin çıplak sırtını ittim.

"1ne," dedim ona. Nat'a bu sabah cüzdanıma birkaç prezervatif attığımı söylemedim. Fizzy ile seks yapmıyorum.*Değilim*. Ama bu tür şeylere hazırlıksız olma dersim Ocak'ta on bire giriyor. Bana iki kez söylemek zorunda değilsin.

Balkondaki korkuluklara ilerliyorum. Gün boyunca, Fizzy'nin odası muhteşem bir okyanus manzarasına sahip olacaktı. Onu şimdi görebiliyorum, ama sadece uzakta çalkalanan karanlık bir kütle olarak. Yakınlık, dalgaların çarparken yüksek sesle yuvarlanmasıyla vurgulanır. Aralıksız türbülans, göğsümde olup bitenleri yansıtıyor. "Her neyse, Stevie'ye iyi geceler demek için aramıştım ama meşgulse sabah ona yetişirim."

"Emin misin? Onu yakalayabilirim.

"Hayır, bırakın Insu'yu eğitsin. Tam olarak ne için olduğunu öğrenmeli. Arkamdaki odada hareket eden Fizzy'nin sesine döndüm. "Yine de gitmeliyim. Bu akşam mutlaka izleyin. Bana o puanları ver."

"Ben her zaman değil miyim?"

Gülümsüyorum çünkü, evet, öyle. Fıskırtaya onu sevdiğimi söyle ve iyi geceler Nat.

"Yapacağım. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

İçeri giriyorum ve bir ayağım içeride, bir ayağım dışarıda olacak şekilde duruyorum. Fizzy bir şeye dönüştüğünü söyledi*rahat*. Aptalca bunun uzun kollu Rannel pijamaları olduğunu umdum, minicik şortlar ve yumuşak, kırılmış bir sweatshirt değil. Sadece... çok fazla cilt var.

"Neyin var senin?" diye soruyorum aksan kabalaşarak.

"Onlar benim pijamalarım. Kar tulumuyla uyumamı mı istiyorsun? "Evet."

Balkonu belirtmek için çenesini kaldırdı. "Her şey yolunda?"

Başımı düz bir şekilde geri alıyorum. "Evet. Sadece Stevie'ye iyi geceler söylüyorum." Bahse girerim cumartesi gününü seninle geçirmemeyi özlemiştir.

"Tam olarak değil." Telefonumu komodinin üzerine koydum, kravatımı çözdüm ve yakamın düğmelerini açtım, kulağa nasıl geldiğini duydum. "Yani, beni yanlış anlama, birlikte çok eğleniyoruz ama o tek başına acı çekmiyor. Bu gece Insu ile Harikalar Diyarı'nı izliyor."

"Bir kızın rüyası."

"Sağ." Kravatı sandalyeye fırlatıp itiraf ediyorum, "Programım çılgına döndüğünde hepimiz onunla nasıl başa çıkacağımızı öğrenmek zorunda kaldık. Nat, özellikle son zamanlarda, her konuda bu kadar Rexible olduğu için şanslıyım."

Fizzy şampanya şişesini kapar, basınçlı bir pat sesiyle açar ve bağdaş kurarak yatağa tırmanır. "Siz ikiniz şimdiye kadar tanıştığım en uyumlu boşanmış insanlarsınız." Bir yudum alıyor. "Eski sevgilisiyle sadece avukatı aracılığıyla konuşan bir arkadaşım var."

"Bu, büyümek zorunda olduğumuz bir şey." Odaya göz gezdiriyorum. Bir yatak ve bir şifonyerden başka, köşede sadece gösterişli ve pek çekici olmayan bir sandalye var. Gerçekten onunla yatakta oturmak zorunda kalacağım. Kahretsin.

Fizzy tereddütümü hissetmiş olmalı çünkü şilteye hafifçe vuruyor. Buraya gel, diyor. "Şunu izleyelim."

Oturuyorum, aramızda mümkün olduğu kadar fazla mesafe bırakıyorum - tam merkeze oturduğu düşünülürse bu çok fazla değil. Gözlerinde şakacı bir parıltıyla bana şampanyayı uzattı. Avlanıyormuşum gibi hissediyorum. Uzun bir içki alıyorum.

Fizzy Oynat'a basıp şov açılırken baloncuklar midemi ısıtıyor. Tema müziği akılda kalıcı, dürüst olmam gerekirse korkunç bir kulak kurdu, ama bu bizim lehimize çalışıyor. Sosyal medyadaki sayısız videoya ve mem'e eklendi - Brenna'nın bana söylediği kadarıyla, öyle. Lanelle içeri girdiğinde Fizzy biraz yerinde sıçradı. "Onu çok seviyorum."

"O harika." Tanrım, bu enerjiye bayılıyorum. Sadece ikimiz, birlikte yarattığımız bu şeyi izliyoruz.

Lanelle, şovun ilerleyişinde nerede olduğumuza dair kısa bir özet veriyor ve şimdi elenen önceki yarışmacıların hızlı özetlerini alıyoruz. Fizzy ve geri kalan

Kahramanların endüstriyel mutfakta buluşmasına yumuşak bir geçiş var.

Lanelle, haftanın etkinliklerinin ne olacağını açıklıyor ve görüş, Fizzy'nin hangi Kahramanın kendisine hangi tarihte katılacağını seçmesine odaklanıyor. Oynak ve seksi ve karizma yayıyor.

"Sen gerçekten televizyon için yaratılmışsın."

"Kendimi eleştirmeye kapılmamak çok zor" diyor.

"Bunu görebiliyorum." Ben daha fazla güvence veremedim, Colby yemek pişirme faaliyeti için önlüğünü bağlayarak belirdi. Başından beri, o ve Fizzy'nin ilk randevularında sahip oldukları kimyanın ikinci randevularına yansımadağı açıkltı, ancak birlikte geçirdikleri zamanı şahsen olduğundan daha az acı verici hale getirme konusunda harika bir iş çıkardık.

Bir reklama geçtik ve Fizzy bir yudum içerek şişeyi benden aldı. "Colby'nin erkeksi suratına yumruk atsaydım tepkim ne olurdu sence?"

"Yapımcınız olarak buna karşı çıkmanızı tavsiye ederim." "Ya arkadaşım olarak?"

Şişeyi geri alıyorum ve dudaklarıma götürürken gülümsüyorum. "Ona tekrar gitmeni söyledim."

Gülüyor, ayakları yatağın başucunda olacak şekilde yüz üstü yatacak şekilde kıpırdanıyor. Tamamen çıplak bacaklarının görüntüsüne bakıyorum. Onun kık yanağının şımarık kıvrımı tam önümde, minicik şortunun altından dışarı bakarken onu televizyonda diğer erkeklerle randevuya çıkarken izlemek zorunda kalırsam, iyi ve gerçekten mahvoldum.

Yerimi değiştirip duruşunu taklit ederek yanına uzandım. "Colby'nin bu haftayı atlatamayacağına bahse girerim."

"Ya da Jude." Adam ekrana geldiğinde çenesini kaldırıyor ve ağaç dikecekleri parkta ona doğru yürüyor. "İşinizde ne kadar iyi olduğunuzdan gerçekten etkilendim."

"Nasıl yani?"

Başıyla televizyonu işaret ederek, "Bu randevu," diyor. "Çok samimi görünüyor, sanki bu muhteşem parkta tamamen yalnızmışsınız gibi. Yüz ifadelerimi, ona bayılıyor muşum gibi gösterecek şekilde yakaladın. Ve Jude - ona bak. Bu 1 litre nedir? Her zaman gözümün önünde olmasına ihtiyacım var. Çok ateşli görünüyor ve burada hiç de şapşal değil. Güler. "Gerçekte, seksen dokuz derecedi, nemliydi,

ve kalabalık.” İşaret ediyor. “Orada ona mı bakıyordum yoksa sana mı? Yemin ederim bütün randevu boyunca sana bakıp durdum.

Omzunu dürterek, "Bunun üzerinde biraz çalışmamız gerekebilir," dedim. "Egomun yükselmesini takdir ediyorum, ancak izleyicilerin onlardan herhangi birine aşık olduğunuzu hayal etmeleri gerekiyor."

Fizzy gözlerini televizyona çeviriyor. "Kimse ironik olmayan bir şekilde bu ifadeyi kullanan birine aşık olduğuma inanmayacak.*meşru vampir edebiyatı.*"

"Her gerçek vampir uzmanı Volterra şakanı anlardı." Fizzy doğrulup bana bakmak için döndü. "Bunu anlayacağını biliyordum!"

“Filmler tek başına dünya çapında üç milyar doları aştı. Ve Nat tüm üni ekibimizi görmek için sürükledi.*Yeni Ay*”

Gösteri devam ederken Fizzy arkasına yaslandı ve Jude 1'in de neredeyse Colby kadar heyecanlandığını izleyen seyircinin ne hissettiğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Ama sonra Isaac ekranda.

Randevularının çoğunu gerçek zamanlı olarak kaçırmıştım, bu yüzden kurgu kabininde oturup önümde açılmasını izlediğimde şaşırdım. Düzenlenmemiş olsa bile, onların birlikte görüntüleri cinsel gerilimle dolu. Fizzy ayakkabısını bisiklet yolunda bir yerde kaybettiğinde, onlar tandem bisikletten inmeden ayakkabısını geri almaya çalışırken, yol boyunca gülerek komik bir tokat atıyor. Isaac'in onun konuşmasını dinlerken çekilmiş her karesinde, ona vurulmuş görünüyor. Fizzy de eğleniyor gibi görünüyor ve bunu yapmak yaratıcı kurgu gerektirmedi. O eğlenceli ve komik ve gerçekten onu etkilemeye çalışıyor gibi görünüyor. Fizzy'nin daha önce kimseyi etkilemeye çalıştığını görmemiş olmam beni tokat gibi vurdu.

"Siz ikiniz birlikte iyi görünüyorsunuz," diyorum.

"Onu sevdim."

Sesindeki sevgi tınısıyla tüylerim diken diken oldu. Tabii ki ondan hoşlanıyor, adam nesnel olarak harika, onunla ilgileniyor *vemevcut*. Onu cesaretlendirmeliyim, bağırarak istemem, "*Kesmek!*" her seferinde onu gülümsetiyor.

İşaret parmağıyla yan tarafımı dürttüğünde irkildim. "Orada biraz kara kara görünüyorsun."

"Hiç de bile. Sadece çok iyi düzenlenmiş bu bölümü sakince izliyorum." "HI-hı."

Bakışlarım, bir yudum şampanyadan ıslanan dudaklarına takıldı ve elinin tersiyle silerek temizledi. Ekranda yeni utanç verici bir şey yaptığında kahkahasının patlamasına aşığım. Kendini bilmemesi ya da numara yapmaması beni mahvediyor. Arkamızda ayaklarını tekmelediği, gözle görülür şekilde yumuşak ve esnek olan çıplak bacakları birbirine sürtünen yokluğunda olduğu gibi.

Fizzy bana baktığında iki kez anlıyor. "Bakıyorsun."

"Çünkü şampanyayı sen içiyorsun." Sakin olmam gerektiğini biliyorum, ama doğrusu, o gemi yola çıktı. "Ver şunu."

Gülümseyerek bunu bana uzattı ve sonra pozisyonunu düzeltti. Gösterinin sonuna doğru Isaac'ın benimle günah çıkarma anını izlerken çenesini katlanmış ellerine dayamak için Rattening yapıyor. "O iyi bir adam."

1re göğüs kafesimde yeniden alevleniyor. "Öyle."

Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Vay canına, bu itirafta gerçekten boğuldun, değil mi?"

Boğazımı işaret ediyorum. "Şampanya. Bir yudum yutuyordum." "Yalan söylediğinde neden bu kadar sıcak?"

Bunu görmezden geldim ve o da yüzünü aydınlatan televizyondan gelen ışıkla bana bakarak sırtına döndü. "Kimin kazanacağını düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum."

"Sahip olmalısın**bazı**fikir. Önümüzdeki hafta dörde ineceğiz."

"Bence Isaac oldukça iyi bir şansa sahip. Brenna bana internetin onu sevdiğini söylüyor." "Brenna sana mı söyledi? Hiç internete girmiyor musun?"

"Ben**çevrimiçi**sıklıkla. Ama yardım edilebilecekse sosyal medyaya girmem.

"Bu izler." Şişeyi tekrar alır. "İsta'nı takip ettim. Stevie'nin minik ayaklarının bisiklet pedalları üzerinde bir resmi ve ardından dört yıl kadar önceki bir köpeğin resmi var. Bu kadar."

Güldüm. "Her saniye ne yaptığımı dünyanın bilmesine ihtiyacım yok."

"Sıcak." Beni inceliyor. "Ama yapımcı olarak ne olduğunu bilmen gerekmiyor mu?"

trend mi?"

"Bazılarımızın şovu kendi başına, izole bir şekilde izlemesine ihtiyacımız var, bu yüzden sizi gerçek bir ruh eşi bulma hikayesi tutarlı ve doğru kalıyor." Kaşları, az önce ilkeli bir vegan olduğumu itiraf etmişim gibi yukarı kalktı. "Fizzy, ben fedakar değilim. Ekipteki diğer kişiler oylamayı takip eder. Sadece 1. sayıları alıyorum. Pencere kapanana kadar gerçekten büyük bir karmaşa ve ben onu gerçek zamanlı olarak izlemekten zevk almıyorum.

Bana bakacak şekilde yan tarafına doğru yuvarlanıyor. "Yani Isaac'ın kazanmasını mı istiyorsun?"

Kulağa sahiplenici, kıskanç veya kuruntulu bir hava katmadan buna dürüstçe yanıt vermenin iyi bir yolu yok. "Bence o kalan en iyi yarışmacı."

"Bu gerçekten bir cevap değil."

"Çok kötü, çünkü vereceğim tek şey o." "Keşke elenmeseydi dediğiniz var mı?"

"Jude -bu hafta görevden alındığını varsayarsak- ve tamamen komedi faktörü için." burnuna dokunuyorum "Colby, çünkü senin huysuz olmanı seviyorum."

"Jude'un benimle ne yapacağına dair en ufak bir fikri bile yok."

"Tatlı,*hiçbiri* Bu zavallıların seninle ne yapacakları konusunda en ufak bir fikirleri var ve buna zaten şansı olan herif de dahil.

Buna gülüyor. "Ama sen yaparsın."

"Elbette isterim." Şampanyayı geri alıyorum ve uzun, boşalan bir çekiş yapıyorum. "Gündüz seni olduğun gibi kabul et ve gece harap olana kadar siktir git." Elimin tersiyle ağzımı kapatıyorum ve boş şişeyi komodinin üzerine koymak için uzanıyorum.

Yanımda, Fizzy sustu. İkiye katlama sırası bende; gözleri yumuşak, dudakları gevşek. "Senin neyin var? Yanlış mı anladım?"

"HAYIR."

Beni yutmak ister gibi görünüyor ve ben gülüyorum. "Bütün bu neşeli ve coşkulu dersleri ilk gören ben olamam, Fizzy. Sadece seni güldüren ve eşit ölçülerde gelen ateşli bir en iyi arkadaş istediğini anlayan bir adamdan hoşlanırsın. Dürüst olmak gerekirse, o kadar da zor değil."

Tavana bakarak tekrar sırt üstü düşüyor.

"Ne?" Ben ona bakarım. "Bu saldırgan mı? Gizli derinliklerinize saygısızlık mı ettim?"

“Keyfini çıkarın” diyor.

"Bu da ne?"

Gözlerini bana çeviriyor. "Tatlım dedin. 'YapardınEğlencebir erkek.istekveyaihtiyaçya dahak etmek'" Dikkatini tekrar tavana çevirir ve gülümser. "Haklısın. Böyle bir adamdan gerçekten zevk alırdım. Sadece bu ifadeyi seviyorum.

"Neden bu kadar karmaşık olduğunu düşünüyorsun?" "Çünkü diğer herkes öyle."

Başımı salladım, onunla yüzleşmek için yan döndüm ve başımı bir elin üzerine koydum. "Ben değilim. Sen dört bloklu bir Rubik Küpüsün."

Güldü, göğsüme şaplak atmak için vücuduna uzandı. "Hey."

"Ortasından düz bir çizgi geçen bir labirent. Sadece çoğu erkek oldukça aptaldır."

Kızmak istediğini söyleyebilirim ama gözlerindeki zevk parlıyor. Uzanıp alınımdaki saçımı okşuyor. "Dikkatli ol," diyor.

"Neye dikkat et?" Dudakları yumuşak ve ıslak, boynu çıplak ve sonsuzca geriliyor, ağzım için yumuşak. Nabzının çenesinin hemen altında attığını görebiliyorum ve yüzümü oraya bastırmak ve dokunuşum altında zonklama hissini emmek istiyorum. "Senin koca, dağınık bir tatlı olduğun konusunda sana dürüst davrandığım için bana kızacak mısın?"

Parmaklarını şakağımda ve çenemde gezdiriyor. "Seni istememi sağlamaya mı çalışıyorsun?"

Sanırım sorun bu, dedim başımı ellerimin arasına alarak. "Aslında denemek zorunda değilim."

Fizzy dikkati dağılmış bir şekilde gülümsüyor.

"Çok seksi olduğun için mi?" "Açıkça."

Başparmağını alt dudağımda gezdirerek yanına döndü ve karşıdan gelen bir tren bile dokunuşundan kaçmamı sağlayamadı. Gerçek niyetimi anladığını gözlerinde de görebiliyorum. Onunla denemek zorunda değilim çünkü aramızdaki her şey çok kolay. Çok açık. Çok iyi. Sonunda bir Jude veya hatta bir Nick ile sonuçlanacağı fikri artık gülünç görünüyor.

Ama sonunda benimle olacağı fikri de öyle.

Alkol ve arzu sisini dağıtmaya çalışarak dokunuşundan uzaklaştım. Gözleri yeniden odaklandı ve gözlerini dudaklarımdan kaçırdı.

"Uh-oh," diye fısıldıyor. "Büyü bozuldu."

“Hayır, geç oldu. Eminim yarın erken saatlerde daha çok düğün kutlaman vardır. Eve gitmeliyim.

Kaşlarını çattı. "Bir film falan koyalım. İçiyordun. "Ben taksiye binerim."

Yataktan kalkmak için hareket ettim ama elini kolumun üzerine koydu.
beni sakinleştiriyor

Connor. Burada kalmalısın. Kendim gibi davranabilirim. Söz veriyorum."

Güldüm. Uslu durması gereken tek kişi sen değilsin, tatlım. Tarihsel olarak, sadece daha fazla öz kontrolüm var. Bu gece yapacağımı sanmıyorum."

Keskin bir nefes alıyor ve titrek bir şekilde veriyor. "O zaman bizim için alayım. Dalga geçemeyeceğimizi biliyorum."

"Yaklaşık yüz nedenle," diyorum. "En bariz olanı şov. İkincisi, eşit derecede önemli olan senin için sadece seks olabilir ve benim için daha samimi bir şey. Biri olmadan diğerini istemiyorum ve ne yazık ki samimiyet söz konusu değil gibi görünüyor."

"Yapar?" sessizce soruyor.

Gözlerini kapatıp tekrar nefes verirken ona, düşünceli somurtmasına ve yanaklarına yelpazelenmiş kirpiklerine baktım. "Bu ne anlama gelir?" Soruyorum.

"Bunun sadece benim cinsel uyanışımla ilgili olduğunu düşünmüyorum." "HAYIR?"

Başını sallıyor. "Sanırım sermayem varFsana olan hislerim."

Şarap ve şampanya vızıltısı kafatasıma geri çarparak düşüncelerimi bulanıklaştırıyor, kanımı kalınlaştırıyor. Kahretsin. Siktir et siktir git

"Doğru?" Soruyorum.

Gazlı baş sallamalar. "Kumsalda, özlediğim yanıma yeniden bağlandığımı hissettiğimden bahsettiğimde?"

"Evet?"

"Sensin. Kahramanlarımın seçtiği kişi, her zaman onlara kendilerinin en iyi versiyonu gibi hissettiren kişidir. Bana böyle hissettiriyorsun."

Ama bu romantik olmak zorunda değil, Fizzy, dedim boğazımı sıkarak. "Bütün bunlar söylenip bittiğinde senin arkadaşın olmak istiyorum."

“Ya benim olmanı isteseydimen iyi arkadaş? Beni de öpen türden mi?”

sessizce soruyor.

Belki şampanya 1 litremini boşalttı, ama bunun dışında kendimi hiç bu kadar ayık hissetmemiştim. Bütün bunlar aniden kaçınılmaz geliyor. Ona direnmek istediğimi bile hatırlayamıyorum. "Sadece sorman yeterli."

Bakışları dudaklarıma indi ve ağzı yumuşadı ve aç kaldı. "Öp beni."

Eliyle yüzümü avuçlarken, tek ve kalıcı bir dokunuş için ağzımı tüm tatlılığına bastırmam için nazikçe yönlendiriyor. çekip gidiyorum

"Daha fazla," diye tatlı bir şekilde mızızlandı ve gülümsemesi şeytani bir hal aldı. "Dil ile." Buna gülüyorum. "Bu iyi bir fikir mi?"

"Hayır, bu berbat bir fikir ama bu benim markam." Fizzy geriniyor, dudaklarını boynumun sütunundan yukarı doğru sürüklüyor. "Kahretsin, tadın çok güzel." Dişleri oradaki gergin kası sıyırdı ve daha da yaklaşarak içime bastırdı. "Seni her zaman istiyorum Connor."

Ateş kan dolaşımımı yakıyor ve kasıklarına bir ağrı saplanıyor. Teslim olarak elimin istediğini yapmasına izin verdim - o sıcak, ballı uyluğu kalçasının kıvrımı üzerinden, inanılmaz derecede yumuşak uyku şortunun altından kaydırarak hemen altındaki 1. hatta daha yumuşak tene. Burada yapabileceğimiz türden bir seks, hayal gücümü beyaz bir gürültüye dönüştürüyor.

Boynumu nazikçe ısırarak, "Bu nasıl bir plan," dedi. "Bu odada olan bu odada kalır."

"Bunu daha önce duymuş gibiyim." Sesim arzuyla kalın. Parmaklarım kışının gür kıvrımını 1.

"Öpüşmeye başlıyoruz," diye devam etti, bacağı kullanarak benimkilerden birini öne doğru ikna etti. Bana doğru sallanıyor, kalçamı onunkinin arasına sıkıştırıyor. "Eğer iyi hissettiriyorsa, üzerimize biraz kıyafet alabiliriz. Benimle seks yapmak istemiyorsan, bu 1ne. Geri çekilen Fizzy bana gülümsüyor. "Amcığımı yiyip eve gidebilirsin ve herkes mutlu olur."

İçimden bir kahkaha yükseldi ve el ve ayak bileklerimden duvara zincirlenmiş olsam bile ona karşı koyamadım. Bu kadın için çok mahvoldum. Bu yüzden hayal edebildiğim tek şeyi yaptım: Yüzümü ona çevirerek pes ettim ve gecenin aramızda dağılmasına izin verdim.

otuz beş

gazlı

BENİlk öpücüklerin tüm öpücüklerin en güçlüsü olduğunu düşünürdüm. Böylesine benzersiz bir şekilde yumuşak, duyarlı cilt ile o ilk, hiper bilinçli temas. Başka birinin seslerinin, zevklerinin ve arzusunun keşfi. Nihai açıklama: Orada gerçek tutku var mı?

Ama yanılmışım. İlk öpücükler harikadır ama yüzüncü, bininci öpücükler daha iyidir. Aşinalık ve rahatlık var, bir ihtiyacı doyuruyor ama nasıl dalga geçileceğini ve oynanacağını bilmek için yeterli bilgiye sahip. Öpüşmeyi kim icat ettiyse, şimdiye kadarki en sevdiğim tarihi figür.

"Hafta sonunun geri kalanında seni öpmek istiyorum," diye mırıldandım ağzına.

Bir kahkaha atarak üzerime doğru yuvarlandı, eli kalçamda aşağı yukarı hareket etti, ben onun dokunuşunu hissedene kadar kavradı ve okşadı, parmaklarını kalçamdan, kaburgalarım boyunca, göğsümün üzerinden geçirmeye ikna etti.

Öpüşmek beni tatmin edebilirdi ama geri kalan her şeyi istiyorum. Connor'la birlikte olmak yıkıcı bir kaçınılmazlık gibi geliyor. Sadece hızlı ve tatmin edici değil, aynı zamanda yavaş ve bütün bir şeye karşı çok derin bir

ihtiyacım var. ben de aynı şeyi hissediyorum

ona da teslim ol. Beni çok yavaş ve derin öpmesinde, kasıtlı, sabırlı bir amaçla her seferinde bir giysiyi başımın üzerinden veya bacaklarımdan aşağı sürüklemekten önce ellerini vücudumda, kıyafetlerimin üzerinde sabırlı bir şekilde haritalandırmasında.

Kulağımın altındaki hassas cilde, "Çok güzelsin," dedi ve sonra bunu sessizce boynuma, omzuma, göğüslerime doğru tekrarladı.

Bu aceleye getirilmiş bir ön sevişme değil. Sanki birisi tüm dünyayı duraklatmış gibi. O benim üzerimde sağlam ve güçlü ve ben de onun ilgisi altında esnek, uyuşuk bir uzuvlar ve deri yumağı oluyorum. Dudakları göğüslerimde oyalanıyor, dili ve dişleri ustalıkla benimle dalga geçiyor, ağız emiyor. Beni bir şimşek gibi çarpıyor: sadece beni içten dışa tanıyan biri beni bu şekilde eşit ölçüde tatmin edebilir ve işkence edebilir.

Olmak için hiç bu kadar özlem duymamıştım *birinin* Connor'a yaptığım gibi.

BEN

her öğünde onun sahiplenici, ağzı açık öpücüklerini yemek istiyorum. Vücudumun her yerini öptüğünü hatırlamasını istiyorum. Ellerimin içgüdüsel olarak onun şeklini almasını istiyorum. Tenimin sıcaklığından ve seslerimin perdesinden ne kadar yakın olduğumu bilmesini istiyorum.

Connor, beni düşünmekten kendini alamadığını, tek yapmak istediği şeyin bana dokunmak olduğunu söylüyor. Açık bacaklarımdan arasına yerleşmek için vücudumu öptü ve yukarı uzandı, başparmağını dudaklarımdan üzerinde gezdirdi, ağızla üzerimde çalışırken çıkardığım seslerin şeklini hissetti, içimden zevk fışkırırken bana emmem ve ısırmam için bir şeyler verdi. Sert ve kararlı bir şekilde emdiği zaman başımı geriye atıp dilinin geniş girdaplarında kaybolmak istiyorum ama hiçbirini kaçırmaktan korkuyorum. Aşağıya baktığımda, başının tepesini görüyorum, gözleri mutlulukla kapanmış. Yumuşak saçlarını ellerimin arasında karıştırdım ve nefes verirken adı ağızımdan çıkınca, ağzı hâlâ üzerimde, parmakları içeride, kendi sesleri omurgamda titreşerek yukarı baktı. Adını söylüyorum, bana böyle hissettirenin Connor olduğunu hafızama kazımak istiyorum, beni sadece kenara, daha yakına, daha yakına götürmesi ve sonra düşürmesi gerekirdi. Mahvolduğumda ve kemiksiz kaldığımda, beni yuvarladı, tüm kıvrımlarıma parmaklarını ve dişlerini geçirdi, bacaklarımı nazikçe ısırdı, dişleri kıcımın şişkinliğini sıyırdı, omurgamdan aşağıya ürpertiler göndermek için sırtımdan yukarı çıktı. Uyluğuma yavaşça bir itme ve ne kadar sert olduğunu hissettim, nefesi tenimde titriyordu.

Omzumun üzerinden ona baktım, öpücüğün sarhoş olduğunu ve uzuvlarının ağırlaştığını hissettim. "Şans eseri korumanız yok."

"Evet." Sırtımdan aşağı bir öpücük konduruyor ve ayağa kalkıyor. "Cüzdanım." "Lütfen bana boşandığından beri orada olmadığını söyle."

Güler. "Yalnızca bu sabahtan beri."

"Ne kadar kendinden emin."

"ABC'ler," dedi, yırtıp açarak. "Her zaman hazırlıklı ol." "Bu ABP."

Connor dikkati dağılmış bir kahkaha attı. Dalgın dalgın, "Şu anda kafatasımda çok fazla kan yok," dedi ve ikimiz de onu yavaşça, santim santim süzerek boyuna doğru yuvarlamasını izledik.

"Bunu görüyorum."

Beni ayağa kalkmam için çekiyor, beni öpmek için eğiliyor, kalçalarımı sıkıca kavrayan elleriyle acele ediyor, beni döndürüp yumuşak bir hareketle oturarak beni kucağına oturtuyor.

Sorumluluğun senin olmasını istiyorum. Connor beni yaklaşıyor. "Yavaş gitmek."

Ama yavaş kulağa korkunç geliyor. Kendimi kazığa oturtmak ve mutlu bir şekilde ölmek istiyorum.

Sabırsızlığımı yumuşatıyor ve nasıl olduğunu bilmiyorum çünkü benim hissettiğim kadar sakın görünüyor, Telaşlı ve gergin. Uyluklarını ezmek, bütün olarak yemek istiyorum. İçimdeki galaksi çok hızlı genişliyor, dünyanın sonunu getirecek bir şekilde. Onun hissi -belimde sabırlı, titreyen elleri ve göğüslerimde dolu ağzı ve telaşlı bedeni beni dolduruyor- beni coşkulu bir transa sokuyor. Yavaş başlıyorum ama sonunda hayvani içgüdüm devreye giriyor, kaygan ve vahşi. O kadar iyi ki suskun, nefes nefese seks. Tüm yatağı kaplıyor seks, kenardan sarkan baş, köşelerden fırlayan çarşaflar seks. Kulağına çığlık atıyor, biz yavaşlayıp birbirimizin cinsiyetini kontrol ederken öpücüklere gülüyor. Yavaş, paylaşılan nefes, küçük hareket ve hızlı, baş aşağı tokatlayan seks. Sonunda arkamdan geldiğinde, sırtıma kıvrılmış ve beni vahşi, hassas bir kafese hapsedince, oda sonsuzluktan sonra ilk kez sessizliğe büründü. Devasa bedeni nefes alırken inip kalkıyor, benimkinin yanındaki şiltede dikilmiş olan 1'incileri titriyor.

"Lanet olsun," diye soludu omurgama karşı. Alnı terliyken

kürek kemiklerimin arasına sıkıştırıyor. "Vay be."

Kulaklarım çınlıyor, cildim diken diken ve yeni bir şekil aldığımın farkındayım. Nefes borumda kalp atışımı hissedebiliyorum; düşüncelerim heyecan ve zevkle ve şu andan itibaren her günün her saniyesinde yanımda olmasını istediğime dair sıkı, aşırı bilinçli farkındalıkla çarpık. Adımı derisine dövme yapıp yüzlerce kez haykırmak ve herkesin duymasını sağlamak istiyorum.

Yatağın ucunda durarak geriye doğru kayıyor ve uzaklaşıyor. Aynı anda hiç bu kadar fiziksel olarak tükenmiş ve ruhsal olarak dolu hissetmemiştim. Sıcak şiltenin üzerine çöküyorum ve tavana bakarak sırtıma dönüyorum.

Connor etrafımdaki duruma bakıyor. "Bu yatak tam bir felaket."

"Tekrar bir araya getirelim ki yeniden yok edebilelim."

Güler. "Bir dakikaya ihtiyacım olabilir."

"Tamam aşkım." Bir kolumu yüzüme atıyorum. "Ama sadece bir tane."

Çıplak ayakla fayansın üzerinden banyoya geçerek ayrılır. Sessiz ol. Su akıyor.

Dönüyormuş gibi hissediyorum.

Geri döndü ve parmaklarını hafifçe uyluğumun iç kısmına dokundurduktan sonra sıcak, ıslak bir bezi oraya bastırdı, hoş bir ağrının zonkladığı yere kadar çekti ve beni yavaş, dikkatli elleriyle temizledi.

"Hazır?" O sorar.

Bir dirseğe doğru itiyorum. "Ben. Sen?"

Başını salladı ama beni öptü, dişlerinin alt dudağımdaki tanıdık sürtünmesiyle dikkatimi dağıttı ve ardından bacaklarımın arasına taze, daha soğuk bir bez bastırdı. Şok hemen yatıştırıcı bir mutluluğa dönüşür.

"Oldukça uzun bir süre gittik. Acı çekeceğinden endişeleniyorum." Dudaklarına doğru mırıldanıyorum. "İyi yara."

Banyodan gelen ışık kollarına ve parmaklarına altın saçıyor ve beni yıldız tozuyla boyuyormuş gibi hissediyorum. Bu çılgınca ama ona tekrar ihtiyacım var. Bu boğulma, panik hissi. Ben delicesine aşık oldum, yaptığı her şey beni büyüledi. Keseleri banyoya geri götürmek için ayağa kalktığı anda, kolundan tuttum, nemli bezleri elinden alıp kenarda, gözden uzak bir yere fırlattım.

"Gitme."

"Ben
sadece-"

“Umurumda değil. Gözümün önünden gitmeni istemiyorum.” Gülümseyerek üzerime tırmanıyor.

"Kendine bak," diye fısıldadı boynuma. “Muhtaç bir kucaklayıcı. Kim tahmin ederdi?”

"Genelde değilim."

"HAYIR?"

"Bana ne yaptın Connor Prince III?"

Vücudunu benimkinin yanına hizaladı, beni kendine doğru çekti ve bacağıma kalçasının üzerinden geçirmeye ikna etti. "Yapmayı düşündüğüm şeyin sadece küçük bir kısmı."

"Yalnızken beni mi düşünüyorsun?" Soruyorum.

Connor mırıldanıyor, sesi gıcırtilı ve derin. "Her zaman." "Ben de."

Bana sırtıarak geri çekildi. "Siz yapıyorsunuz?"

"Elbette isterim," diye itiraf ediyorum ve dağılmış saçlarımanın bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Bazen seksi bir oyun oluyor ve bazen gerçekten seninle takılmak istiyorum. Senden hoşlanıyorum."

"Ben de senden hoşlanıyorum." Eli yan tarafımı, uyluğumun üzerinden aşığı kaydırıyor. Tanrım, çok yumuşıksın.

Yakınlığın bu kadar basit bir yapı taşıını hiç deneyimlememiş olmam bana saçma geliyor - seks sonrası zayıflık, tembel öpücükler ve bir şekilde daha bilinçli ve daha puslu dokunuşlar - ama herhangi bir cinsel ilişki sonrası bağlantıya izin verme konusunda boktan davrandığımı fark ediyorum. Hiçbir yere varmayan bu küçük öpücükler, tene söylenen sözler, savunmasızlık, dürüstlük ve baş dönmesiyle az önce yaptığımız seks hakkında konuşımak. İçimde bir şey gıcırdayarak açılıyor, gizli bir odaya açılan bir kapı.

"Hayatımın en iyi seksiydi," diyorum.

Şaşırmış veya şphecı görünmüyor. Dudakları boynumda sıcak bir yol açarken sadece, "Aynı," dedi.

"Tekrar yapmak istiyorum."

Güler. "Ne kadar terlediğimi görüyor musun?"

"Hımmm evet." Ellerimi omuzlarında gezdiriyorum. "Hadi gidip birlikte

yıkayalım." Ayğa kalkıyoruz ve haklı olduğunu görüyorum: yatak gerçekten bir felaket. Connor tuvalete kısa bir yürüyüş için bile elimi tutuyor ve tutması iyi çünkü benim

bacaklar şaşırtıcı derecede titriyor. Suyun ısınmasını beklerken önünü sırtıma bastırıyor, kolları belime dolanmış. O benim arkamda koca bir gezegen, bir güneş.

Suyun altında ıslak öpücükler ve köpüklü eller paylaşıyoruz ve çok geçmeden o da sabırsızlanmaya başlıyor. İkinci prezervatifi aramak için dışarı fırlarken Roor'un banyosuna ayak izleri damlıyor. Bugün erkenden eşyalarını toplayan bu adama ne büyük güven.

Bu sefer soğuk duş duvarı arkamdaydı ve teni sıcaktı, önüme bastırılmıştı. Yavaş ve dikkatli, sonra sert ve çılgınca, parmak uçları bacaklarımdaki morlukları kavırıyor, vücudu o kadar derine saplanıyor ki diğer tüm hisleri yok ediyor. Bundan sonra bu odadan çıkıp normal davranmam gerekirse nasıl davranacağımı bilmiyorum. Onu her gördüğümde içimdeki açlıkla onu istemiyormuş gibi nasıl davranacağımı bilmiyorum.

Ellerim ve ağzımla yatakta onu okşuyorum, parmakları ıslak saçlarımda kaotik bir dağınıklık yaşıyor, kaba, 1lkeli sözleri o gelirken duvarları kazıyıp duruyor. Uzun ve sessiz bir duraklamadan sonra yüzüm karnına bastırıldı, kalbi tüm gövdesi boyunca atmaya başladı.

"Senin için deli oluyorum," diyorum.

Sesi, vücudunda yankılanan düşük bir titreşimdir. "Aklımı kaçırdım."

"Yarın, ertesi gün ve ondan sonraki her gün seni tekrar isteyeceğim."

Connor o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, sanırım uyuyakaldı ama sonra sesi karanlığın içinden yükseldi.

Sahte yapabilir miyiz? diye soruyor sonunda. "İkisini de yapıp yapamayacağımızı merak ederek burada yatıyorum. Bu ve şu."

"Hayatımın en iyi oyunculuğunu yapacağıma söz veriyorum ve 1. sınıf bir oyunda güneşi oynadım, bu yüzden sizi temin ederim ki çok iyiyim."

Gülerek dirseğinin üzerinde yükseldi ve bakışlarında zevkten sarhoş bir bulanıklıkla bana baktı. "Bir güneş?"

"Orada öylece durmak zorunda kaldım." Göbeğini öpüyorum. "Beni tanıyor musun. Güven bana, yörünge dansına katılmamak çok zordu."

Gülümsüyor ama bu, yüzünü beklediğim gibi kaplamıyor. "Kıskançlığımı gizlemem gerekecek."

Ah.

Hiçbirine aşık olmayacağım Connor.

Beni kendi vücudunda yukarı doğru sürükledi ve beni onun üzerine hizaladı. Kalplerimiz aynı anda atıyor, şarj oluyor. "Gösterinin işe yaraması için buna ihtiyacın olursa ne olacak? İşte bunu düşünmeden edemiyorum. Isaac ile kimyanız var. Bunun peşine düşmene izin vermeliyim. Bu - sen ve ben - çok kötü bir fikir gibi görünüyor, ama seni çok istiyorum. sana hayır diyemem."

"Her seferinde bir gün alalım, tamam mı?"

Daha önce böyle hissetmemiştim. Bu çok basit bir beyan ve şimdilik bunu sadece kendime yapabilirim. Bunu kolaylaştırmak, çekip gitmek ve gösteriye odaklanmak hakkında söylediğim her yalan toza dönüştü. Göğüs kafesimde genişleyen bir evren, yıldızlar ve gezegenler ve beni yok edebilecek her türden tehlikeli kıvılcımlar var. Zaten kollarımda olan bu şey için dikkatimi dağıtan bir ağrı, keskin bir istek, çaresizlik beni tüketiyor. Daha önce hiç hissetmemiş olsam da bunun ne olduğunu biliyorum. Aşık oluyorum.

otuz altı

gazlı

BEN Aşık oluyorum ama aynı zamanda, vücudunun sert yüzeyleri bir şekilde mükemmel yatağı oluştururken, kollarının sıcacık çemberinde uyuyakalıyorum. Sarhoş biri koridorun karşısındaki kapıya vurunca ikimiz de irkilerek uyandık.

Aşırı ısınmış bir halde, Connor'ın vücudundan soğuk, kıvrılmış çarşafların üzerine kaydım. İnledi, bir şişe suya uzanmak için yuvarlandı, bana biraz su verdi ve ardından büyük bir yudum aldı.

"Saat kaç?"
Soruyorum. "Üç
civarında."

Yirmi dakika zar zor uyumuştuk, ama ne kadar derine dalmışsam saatler geçmiş gibi geliyordu.

"Kaybolduğumuzu fark eden oldu mu merak ediyorum,"
diyorum. "Eminim."

"Yarın brunch'ta bununla ilgili bir sürü soru alacağım."

"Özellikle de kız kardeşin için," dedi ve ben güldüm. Connor suyu komodinin üzerine koymak için yuvarlandı ve ben de bu fırsatı değerlendirerek ellerimi yukarı kaldırdım.

sırtı, geniş genişliğin haritasını çıkarıyor. Bana döndü ve ben de ellerimi alnının her yerine sürmekten aynı derecede mutluyum. "Cevaplaması yeterince kolay, değil mi?" diyor. "Bu akşamki bölümü birlikte izliyorduk."

"Mmm, bir şeyler söylediğini biliyorum," diyorum kaburgalarının izini sürerek, "ama tek gördüğüm çıplak."

Parmağını çenemin altına koydu ve gülümseyen gözlerine bakmam için yüzümü yukarı kaldırdı. "Düğün senin için nasıl geçti diye soracaktım ama dikkatimiz dağıldı."

İlk içgüdüm, bakışlarımı kaçırıp ailevi beklentileri alt üst etmenin mutluluğu hakkında bir şaka yapmaktı, ama yeni içgüdü, daha büyük olan, ona karşı çıplak kalmaktı. "Alice'inki kadar zor değildi," diye itiraf ediyorum. "Düğününde herkes benim için üzüldü ve bu beni tamamen hazırlıksız yakaladı çünkü kutlamak için oradaydım ve bunun yerine küçük kızımın önce evleneceği için tüm bu acıma ve endişeye kapıldım. En azından dün, bekar olduğum dedikodudan çok bir mem gibi geldi.

Birkaç sessiz vuruş için ifademi inceledi, sonra sadece sessizce "Hmm" dedi.

"Evlenirim ya da evlenmem," dedim ona. "Başkalarının yaptığı hiçbir şeyi etkilememeli. Ama bunun o kadar basit olmadığını biliyorum. Ailem endişeleniyor çünkü beni seviyorlar. Evlenmemi istiyorlar çünkü *Onlar* mutlu evliler; Çocuk sahibi olmamı istiyorlar çünkü bize sahip olmayı seviyorlar. Acıtsa da, kalbimde biliyorum

Annemin her zaman "gerçek romanımdan" söz etmesinin nedeni, benim yaşayan en iyi yazar olduğumdan emin olması, ancak dünyanın romantizmi küçümsediğini bilmesidir. Yapabileceklerimin bana değer vermediği bir konuma kendimi koymamı istemiyor. Becerime değer vermediğinden değil, sadece edebi kurgu yazmayı bunu yapmanın daha iddialı bir yolu olarak görüyor.

Bilmiyorum, dedi Connor sessizce. "Okuyucu zaten nasıl biteceğini bildiğinde ilgi uyandıran bir kitap yazmak oldukça zor görünüyor."

Mükemmel, Bence. *O mükemmel*. Yeni bir piste ihtiyacım var yoksa ona tırmanacağım

yine ve o cüzdanda ikiden fazla prezervatif taşıyabileceğini sanmıyorum.

Peki ya baban? Soruyorum. "Gösteriyi artık bildiğini varsayıyorum?"

Stevie ile konuştu. O ona söyledi."

"Ve? Oğlunun sosyal medyada takip edilmesinden etkilendi mi?"

"Tam olarak değil." Saçımdan bir tutam alıp dalgın dalgın okşadı. Annen romantizmden anlamayabilir ama seninle gurur duyuyor. Endişesi bir sevgi ve iyi niyet yerinden geliyor. Sorun şu ki ben babamın olmamı istediği kişi değilim. Bunun doğru olmadığından eminim.

"Eskiden onun içinde daha derin, doldurulmamış bir şey olduğunu düşünürdüm, ama bence o gerçekten boktan bir insan." Kaşlarını çatarak alını kırıştı ve yüzünü aşağı eğip gerginlik tekrar düzeline kadar oraya bir öpücük kondurdum. Birinin ona bakıp da onun tüm harika yanlarını göremeyeceği fikri içimi ısıtıyor. "Ama Natalia ve Stevie bende," diyor gülümseyerek. Bunu fazlasıyla telafi ediyor.

"Düğününüz nasıldı?"

"Natalia'ya mı?"

"Evet?" diyorum sırtarak. "Tavan arasında bir yerde başka bir eş yoksa tabii." Güler. "Adliyedeydi. Çok basitti."

"Kaç yaşındasın?"

"Biz ne zaman evlendik? Yirmi iki."

"Ah. Bebekler."

"Evet. Ve bebek." Bana gülümsüyor. "O hamileydi."

"Ah."

Connor başını salladı, sırtına döndü ve bir kolunu başının altına sıkıştırdı. Bir pazı patlıyor ve ona dokunmak istemiyormuşum gibi davranıyorum çünkü ciddi bir konuşma yapıyoruz. "Birkaç yıldır gerçekten iyi arkadaştık ama o zamana kadar sadece altı aydır sevgiliydik. Sanırım romantik olarak harika bir 1t olmadığımızı zaten biliyordum, ama bu eğlenceli ve kolay bir ilişkiydi. Neredeyse ilk tanıştığımızdan beri bana karşı bir şeyler beslediğini biliyordum. Demek istediğim, geriye dönüp baktığımda, bir şeyleri bitirirsem grup dinamiğimizi mahvedeceğimden endişelendiğimi düşünüyorum.

"Bu çok zor."

"Sonra hamile olduğunu anlıyor ve bebeği doğurmak istiyor - ki bu tamamen onun kararıydı, onun için en uygun seçimi yapmasında hiçbir zaman sorun yaşamadım. Ama kendi babam olmadığı ve" - içini çekiyor- "çok pislik olduğu için, gerçekten doğru şeyi yapmak istedim ve hemen evlenme teklif ettim."

"Ah," diyorum.

Yanına döndü ve tekrar bir tutam saçıyla oynadı. "Evet." Bunun çok sık anlattığı bir hikaye olmadığını hissediyorum çünkü kelimeleri bir araya getirmesi normalde olduğundan daha uzun sürüyor. "1'de güzeldi. Stevie gerçekten kolay bir bebektir. Nat ve benim oluşturduğumuz aileyi sevdim. İyi ebeveynler olacağımızı biliyordum."

Anlar gibi ses çıkarıyorum.

Ama ona hiçbir zaman âşık olmadım ve numara yapmak zorlaştı. Kalmanın mı yoksa ayrılmanın ve potansiyel olarak babamın yaptığı tüm aynı hataları yapmanın daha mı kötü olduğu konusundaki karardan bıktım. Stevie'nin benim hissettiğim gibi hissetmesini asla istemedim.

"Sağ."

"Bu konuyu onunla konuştuğumu söylemek isterdim," diyor, "ama konuşmadım. Onu sevdim ama ona âşık değildim ve geriye dönüp baktığımda onun beni sevmesini durdurmanın bir yolunu arıyordum. Olgunlaşmamıştım ve çok gelişmemiştim."

Bunu söylediğinde, sanırım biliyorum. Ama vücudunun ısısı ve köprücük kemiklerimin üzerine narin sarmaşıklar çizen parmaklarının tatlılığı, sonraki sözlerinin görünmez mürekkeple söylendiği hissini veriyor.

Onu aldattım.

Cümlelerin oturmasına izin veriyor ve bu cümle bana zehir gibi işliyor, önce yüzeyde bir acıyla ve sonra içeride kök saldıkça bir Rashing yanığıyla ülserleşerek.

Savunmam yok. Yüzüme baktığını hissediyorum ama omzundaki küçük bir yara izine bakışımı yalnızca 1 kez verebiliyorum. Kalbim o kadar sıkışıyor ki güçlükle yutkunabiliyorum. Tamamen içeride kilitli kaldım. "Ben isteyken 1 gün kaldık ve ben sadece... eve gitmedim. Dışarı çıktım, barda bir kadınla tanıştım - her neyse, bu çok sıkıcı bir hikaye. Bütün gece dışarıda kalırsam ertesi sabah bu konuda yalan söyleyemeyeceğimi biliyordum. Güneş doğana kadar arabamda oturdum. Nat beni görür görmez anladı. Ve evet," dedi sessizce, "bu kesinlikle her şeyi bitirdi."

Hala nasıl ses çıkaracağımı çözemedim. Uyuşmuş bir şekilde başımı salladım.

"Belki eninde sonunda olacaktı. Asla bilemeyeceğiz. Şimdiye kadar yaptığım en kötü şeydi" diyor. "Kendim için çok iş yaptım. Bir sürü terapi. Nat beni affetti ama bu uzun zaman aldı." Baktığım omuz omuz silkerek kalktı. "Bu

yüzden artık sıradan ilişkileri kaldırabileceğimi düşünmüyorum. Mesela, kadının adını veya yüzünü bile hatırlamıyorum. Ne kadar aşağılık bir şey.” Yavaşça nefes verir. "Bu duygu beni gerçekten hiç terk etmedi."

Ne dediğini duyuyorum; Hatta sözlerinin duygusal ağırlığını, pişmanlığını ve kendini beğenmişliğini ve samimiyetini duyuyorum. Ama doğru şeyi yapmak için Nat ile evlenmesi ve bunu mümkün olan en acımasız şekilde bitirmesi arasındaki çelişki, nefes borumun etrafına dolanmış sıcak ve soğuk bir tel gibi geliyor.

Aniden kalktım,
ayaktayım,
Açık çantamda kıyafetlerimi arıyorum.

İç çamaşırı, eşofman, tişört. Eklemlerim programlanmış gibi hareket ediyor, kas hafızası, her şeyin yerini tespit ediyor ve karanlıkta kendimi paniğe kaptırıyorum.

Connor yukarı itiyor. Gazlı.

"İnsanların muhtemelen hâlâ barda olduğunu fark ettim." gibi gülüyorum

Ahh ben!

Duraklaması bir kanyon kadar derin. "Saat sabahın üçü."

"Biliyorum ama ben ablayım ve tüm aileme veda etmeden düğünden ayrıldım."

"Hoşça kal dedin."

"Herkes değil!"

Susuyor ve yüzüne bakamıyorum. Düşüncelerim, kırılmış bir güven, korku, öfke ve üzüntüden oluşan bir Rurry. Midem bulanıyor ve çılgına dönüyorum ama uzaktan da bunun nasıl geliştiğini görüyorum. Şu anda ona ne kadar vahşi görünmeliyim.

Connor'ın sesi kararlı. "Bu sana az önce söylediğim şeyle ilgili. Bunun seni neden üzdüğünü tamamen anlıyorum. Ama geri gelip bunu benimle konuşmana ihtiyacım var.

Ayağımı bir ayakkabıya sokarken tökezledim. "Yemin ederim bununla ilgili değil. Ve eminim bunu paylaşmak senin için çok zor olmuştur. Şu anda bunu yaptığım için üzgünüm, gerçekten vakit geçirmem gereken birinin olup olmadığını kontrol etmeliyim.

Kart anahtarım şifonyerin üzerinde ve onu alıp kapşonlumun cebine tıkıyorum.

Gazlı.*Lütfen dur*"

Derin bir nefes alıp ona bakıyorum. Oturuyor, kendini örtmek için kucağına
bir çarşaf çekmiş. Saçları bir felaket, gözleri loş odada bile parlak. O yıkıcı
derecede muhteşem,
ve sanırım onu seviyorum,

ama aynı zamanda, birinin aldatmayı bir kez haklı çıkarabildiğini, tekrar haklı çıkarabileceğini düşünüyorum.

Ya bir dolandırıcısın ya da değilsin.

Gazlı. Geri gelmek."

"Yapamam."

"Bana şu anda olanlardan bahset. Aptal bir çocuktum. Artık o adam değilim.

"İne. Bu bununla ilgili değil.

"Bu. Ve sorun değil. Bunu benim yaptığımdan senin yaptığından daha fazla hoşlanmıyorum ama pisliklerimizle yaşayabilmemizi istiyorum. Onlar hakkında konuşmamızı istiyorum."

Çirkin bambu duvar kağıdına bakıyorum ama artık onunla aynı odadaymışım gibi hissetmiyorum bile.

Kalabalık bir restorandayım ve Rob'un karısı bana ters ters bakıyor. Kafam karışan randevumun, benden uzaktaki masanın karşısındaki parçaları yavaşça bir araya getirdiğinin farkındayım. Daha sonra evde yalnızım, şeylerin en kötüsü olduğumu keşfetmek beni harap etti: yuvayı yıkan biri.

Rob'dan önce kurşun geçirmez olduğumu sanıyordum. Her zaman kendime yeteceğimi, kimseye ihtiyacım olmadığını, hiçbir erkeğin duygularımı veya öz-değer duygumu engelleyemeyeceğini düşündüm. Ve sonra Rob ve tüm bu durum bana her şeyi sorgulamama neden oldu. Kendime bir daha asla böyle hissetmeyeceğime söz verdim.

Şimdi Rob'un bir kağıt kesici olduğunu görüyorum. Connor beni yok edebilirdi ve bu, hile yapmak kadar büyük bir şeyi gerektirmezdi.

Ona bakıyorum. "Dürüst olmamı mı istiyorsun?" Hemen, güçlü bir şekilde başını salladı. "Her zaman."

"Tamam, peki," diyorum, çenemi sıkarak ve aklıma gelen ilk yalanı kavrayarak. "Sanırım ikimiz de sarhoştuk ve sonra seks sarhoşuyduk ve çok ağırlaştık. Ne düşündüğümü bilmiyorum. Birbirimizi çok az tanıyoruz."

Connor inanamayarak bir nefes verdi. "Biz *Yapmak* birbirlerini tanımak.

Başlarken

birbirimizi tanımak bizim *oldutek odaki* içinaylar"

Ry sözleri benden: "O zaman senin hakkında yanlışmışım. Sen olduğunu

düşündüğüm adam değilsin.

Cevap olarak söyleyecek bir şey bulamayınca arkamı dönüp oradan ayrıldım.

otuz yedi

CONNOR

BENkapıya bak, anahtar kartının, Fizzy'nin tekrar toplanmak için içeri girdiğini, kendi seviyesindeki 1. kişinin, bunu konuşarak belli eden sesini bekleyerek. Ama otel gecenin bu saatinde o kadar sessiz ki, duyduğum tek ses koridordan aşağı inen asansörün sesi ve aşağı inen arabanın mekanik sesi.

Az önce ne oldu?

Tekrar yatağa düşüyorum, tavana bakıyorum. Fizzy'nin pek çok özelliği olduğunu biliyorum - vahşi, cesur, kendine güvenen, iddialı, yoğun - ama onun bu şekilde Haklı olduğunu bilmiyorum. Fizzy, yaklaşan tehlikeyle kafa kafaya yüzleşmek için arkasını dönen kadın kahramandır. Kapıdan çıkarken saçma sapan bahaneler üreten o değil. Şimdi seslerimizin yankısı hâlâ dört duvara gömülü olan bu seks harabesi yatakta yapayalnızım ve cıvılcıplaktım.

Oturuyorum, çarşafıları itiyorum. Eski terapistimin hatırlatıcısı düşüncelerime giriyor:*Bununla şu anda uğraşmak zorunda değilsin, ama senYapmakonunla uğraşmak zorunda.*Felicity Chen'e de aynı nezaketi göstereceğim. Şu anda benimle uğraşmak zorunda değil ama eninde sonunda bununla yüzleşmek zorunda kalacak.

Kasıtlı bir sabırla tekrar duş alıp giyiniyorum. arşafları düzeltirken kafamda oluşan Rakun görüntülerini görmezden gelerek, elimden geldiğince odayı yeniden bir araya getirdim...*başını geriye atıp haykırırken boynunun uzun düzlemi*-ben havlularımızı asarken-*Aramıza bakıp onu becermemi izlerken dudaklarından su damlıyor...şampanya şişesini geri dönüşüm kutusuna atarken—Boyumdan aşağı pşen dudaklarının görüntüsü.*

Sonra pencerenin yanındaki sandalyeye oturdum ve yavaşça yüze kadar saydım ve sonra tekrar bire kadar saydım. Tüm bu süre boyunca, sanırım geri dönüyor olmalı.

O olmalı - şimdi.

Belki şimdi. İçeri girecek ve bu öfkeyi bir kenara bırakacağım ve her seferinde bir kelime konuşacağız.

Ama saat dörtten hemen sonra ayrıldığımda koridorlar boş; alt kattaki bar tahmin edilebileceği gibi karanlık ve sessiz. Nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yok ama onu bir kısa mesajla veya bir aramayla kovalamayacağım. Siktir et şunu. Uykulu vale biletimi alıyor ve arabamı gezdiriyor. Ne kanlı bir karmaşa.

otuz sekiz

gazlı

BENBunu tekrar söylemene ihtiyacım var, dedi Jess, sıcak çayını alıp ayaklarını battaniyenin altına sokarak. Kulağa ne kadar delice geldiğini duymanı istiyorum.

"Ona karşı hislerim olduğunu kabul ediyorum," diye robot gibi tekrarladım, oturma odamda Roor'u arşınılıyordum. "Hayatımın en iyi seksini yapmaya devam ediyoruz. Saatlerce. İki kere. Sonra bana aldattığı için evliliğinin bittiğini söyledi. Ben de kaçtım.

"Evet, ama özellikle sonraki kısım."

"Boş bir otel balo salonunda Roor'a gidip bir saat oturduğum kısım mı?"

Başını salladı ve ardından bir yudum almak için kahvesini dudaklarına götürdü ve sözlerimin sessiz oturma odası duvarlarımda sekmesine izin verdi. Bunu yaptım. Aşağı inip karanlık bir balo salonunda bir saat saklanırken Connor'ı otel yatağında çıplak bıraktım, zihnim çılgınca kontrolden çıktı.

Bu sabah saat 1'de en iyi yarasa sinyalinin gönderdim ve Jess'e Kosta Rika'dan iner inmez ve ben Pazar düğün sonrası brunch'tan eve gelir gelmez gelmesi gerektiğini söyledim. Ama paketlenecek ne kadar çok eşya olduğu göz önüne alındığında

arabalara, kaç kişinin ödeme yapması gerektiğine ve kaç aile üyesinin havaalanına binmeye ihtiyacı olduğuna göre, saat neredeyse gece on oldu. Panik ve midem bulanıyor ama bunun pişmanlık mı, teslimiyet mi yoksa uykusuzluktan kaynaklanan bitkinlik mi olduğundan emin değilim.

"Seninle bu konuyu konuşmaya çalışıyordum," dedi kupasının dumanı tüten tepesinden.

Hatırlatmaya ihtiyacım yok. Erimemin her üzücü, aşırı tepkili anı beynime kötü, sarhoş bir dövme gibi kazınmış.

Oturma odamın sonuna ulaştım ve 150. kez diğer yöne doğru yürümeye başladım. Öyle olduğunu biliyorum. Ve biliyorum ki bunların hepsi sekiz yıl önce oldu ve üzgündü, daha yaşlı ve daha akıllı ama evliliğini bitirmekle kalmayıp patlatmaya karar vermesi..."

"Fizzy, gençken hepimiz aptalız. Demek istediğim, buradaki paralellikleri görmelisiniz: Alec ve ben bir partide banyoda korunmasız seks yaptığımız için hamile kaldım. Connor ortalığı karıştırdı ama sonra adım attı. Terapiye gitti; bulunmak için buraya taşındı. Juno, Alec'i yılda bir kez zar zor görüyor."

İçimden bir sızı geçti ve ona irkilmek için volta atmayı bıraktım. "Bok. Biliyorum. Bunu sana anlattığım için tam bir pisliğim.

"Hayır, hadi ama, ben tam olarak açığa çıkacak doğru kişiyim. İncinmek mi, ihanete uğramak mı? Bize garip şeyler yapıyor. Bunun senin düşman olduğunu biliyorum ve nasıl tepki verdiğin için kimse seni suçlamaz.

Odanın diğer ucuna gitmek için arkamı dönüp, gözlerini üzerimde hissederek adımlarıma devam ettim.

"Ama önemseydiğimiz insanların bilinçli, hesap verebilir insanlar olduğuna inanmalıyız" diye devam ediyor. "Sana gerçekten gelişmek için gerekeni yaptığını söylemiş olması... Yani, çoğu erkek otuz üç yaşında o kadar gelişmemiştir, dürüst olalım."

İnledim, döndüm ve tekrar diğer yöne yöneldim. "BEN*Bilmek*"

"Yirmi dört yaşında olduğunuz kişi olsaydınız, her hafta farklı bir erkeğiniz olurdu ve bir şovda veya başka bir şekilde bir ruh eşi bulmayı düşünmezsiniz bile."

"Olumsuz*Her*hafta."

"Gezmeyi bırak ve bana sonra ne olduğunu anlat."

Aniden durup kanepenin diğerk ucuna yığıldım. "Kendimi toparladığımda, kendi kendime yukarı çıktığımda hâlâ odadaysa özür dileyip konuşacağımı söyledim."

Doğruluyor. "Ve?"

"O değildi." Jess de Rates. "Ben yokken gitmişti. Ve belki de bu iyi bir şey," dedim, "çünkü kendimle yaptığım anlaşmanın diğerk yarısı, eğer o orada beni beklemiyorsa, bu Connor olayının sona erdiğinin ve yoluma devam etmemin bir işaretiydi."

"Sen işaretlere
inanmıyorsun." "Evet
ediyorum."

"Twiggs'ten indiğinizde o kara kedinin arabanızın kaputunda oturduğunu ve kediye arabanıza koyduktan iki saniye sonra, o kadar korkunç görüldüğünüz zamanı hatırlayın.*New York Times* gözden geçirmek?"

"Konuşmadaki bu dönüşten gerçekten hoşlanmıyorum."

"Sonra kıyamet günü kedisini eve götürdün ve şikayet etmek için beni aradın, bu başıboş, vahşi kıyamet habercisi perdelerini otuz dakika içinde yırttığı için hem şok hem de öfke içindeydin?"

"Sanırım," dedim, rüzgarın yönünü test edercesine tek parmağımı havaya kaldırarak. "Evet, sanırım yeni bir en iyi arkadaş edinmenin zamanı geldi."

Güler. "İsaac'ı sormalı mıyım? Orada olası bir gelecek gördüğünü söylemiştin."

"Aşk üçgenlerini sevmediğimi biliyorsun!" Tavana bakıyorum. "Beni hiç tanımıyor gibi."

Geniş kanepenin üzerinden uzanıp beni kendine doğru çekip kollarının arasına aldı. Connor yirmili yaşlarındayken aptalca bir şey yaptı. Fizz, bunu herkesten çok sen anlamalısın.

Bunu bir kazı olarak kastetmiyor. Savaş yaralarım, macera onur madalyalarım, eski cinsel keşif listeme saygı gösteriyor. Ve karanlıkta Roor'da oturduğumda ben de tam olarak bu düşünce sürecinden geçtim. İlk önce, büyük bir kalbe ve derin duygulara sahip olduğum kişinin bir dolandırıcı olduğuna dair öfkem, parlak, ateşli paniğim vardı. Ama sonra kanım soğudu ve söylediği diğerk şeyler biraz daha yüksek sesle yankılandı: Bunun şimdiye kadar yaptığı en kötü şey olduğu.

Tamamlandı. Kendi üzerinde çok iş yaptığını, terapiye gittiğini. Nat'in onu affettiğini.

Ama geçmişine biraz perspektifle bakabilsem bile, 1. ya da Doğru anım beni kararsız, pişmanlık dolu ve endişeli hissettirdi. Kitaplarımdaki kadın kahramanlar nasıl bu kadar *Elbette* kendilerine ve aşık oldukları kişiye? İnsan neyi ve kimi istediğini gerçekten nasıl bilebilir? Bunların hepsi böyle bir risk. DSÖ

Körü körüne birinin onu yakalayacağını umarak, kalbini belirsizliğin karanlığına Çaldırmayı mı seçiyor?

Omzuna, "Mesele şu ki," dedim, "bu şov sırasında çıkmayacağıma dair bir sözleşme imzaladım. Bunu yapmam için bana çok para ödüyorlar. Ve bu sadece küçük bir yalan değil. Onunla yakalanırsam sözleşmeyi ihlal etmiş olabilirim. Gerçek Büyük Yasal Sorun gibi. İşini kaybedebilir. Bir yıldan fazla bir süredir bir kitabı bitirmedim, mafyadan saklanıyormuş gibi menajerimin telefon görüşmelerinden kaçınıyorum ve doğru düzgün flört bile yapamayacağımı hissetmeye başlıyorum. Ama dün gece otel odasında bunların hiçbirisi umurumda değildi çünkü sadece onunla birlikte olmak istiyordum.

Mırıldanıyor, dinliyor.

"Bunu hiç hissetmedim - o doyumsuz şey, biliyor musun? Her saniye yanında olmak istiyorum. Lezzetli bir şey yersem, orada bir ısırık almasını isterim. Güzel bir şey görürsem, ona dönüp işaret etmek istiyorum. Komik bir şey duyarsam hemen onu arayıp her şeyi anlatmak istiyorum."

"Oh Balım."

"Ama ortaya çıkarsa ya da yeterince iyi taklit edemezsem, hem onun hem de benim hayatımı alt üst eder." En sert yüzeye çıkarken yutkundum. "Bunu biliyorum ve yine de hiçbirinin önemi yoktu."

"Birine aşık olduğumuzda çılgınca şeyler yaparız, Fizz."

"Evet, ama beni o odadan çıkmama neden olacak kadar korkutan tek şey ne biliyor musun?"

"Ne?"

"Bir mucize eseri her şey yolunda gitse bile yine de incinebilirim."

Saçlarıma içini çekti.

"Ve eğer Connor beni incitirse, başka bir aşk hikayesi yazabilir miyim bilmiyorum."

Şaka bekliyorum. Birimizin başarması gerekiyor; an çok ağır.

Sanırım büyüülü aleti hakkında şaka yapmıyordun.

Almak için orada.

Ama Jess beklediğim en son şeyi söylüyor: Onun o olduğunu böyle anlıyorsun, Fizz.

Uyuyakaldım ve Jess dikkatlice kendini çıkarmış olmalı çünkü beni uyandıran onun başımın altından çıkması değil, kanepeden düşüp Oda'ya yığılmam.

Hemen hareket etmiyorum çünkü gördüğüm rüyaya birkaç dakika daha tutunmak istiyorum. Connor'ın kolları az önce burada, kanepede beni sarmıştı. Çok sıcaktım, çok memnundum. Birlikte nefes alıyorduk, konuşmaktan ve gülmekten başka bir şey yapmıyorduk ve kolay bir sessizliğe düşüyorduk. Vücudum yavaşça uyanırken, derin bir bağlantı ve yakınlık hissinin kalıntıları uykunun sisi dağılana kadar devam ediyor ve az önce hayal ettiğim şeyi görüyorum: Connor ve ben birlikte yaşıyorduk.

Onun o olduğunu böyle biliyorsun.

Hiç kimseyle yaşamak istemedim. Jess haklı mı? Bu böyle mi? Onunla en sessiz anlarda bilinmek, sevilmek, güvende olmak duygusu? Ama neden bu güvenlik ve bağlantı duygusu, her şeyin güçsüzlüğüne teslim olma, kalbimi ve iyiliğimi Connor'ın ellerine bırakma korkusuyla iç içe geçmek zorunda?

Ona bir daha asla dokunmamanın nasıl bir his olduğunu düşünüyorum ve keskin bir acı beni mızraklıyor. Elleri, dudakları, gülüşü, ağırlığı, derin melodik sesi, sabit bakışları, evet - tamam - muhteşem... varlığı. Bundan vazgeçme fikri üzerine tırnaklarımı Çatı Tahtalarına geçirmek istiyorum.

Gece yarısı, ama kahve masasının üzerindeki telefonuma uzanırken aciliyet damarlarımı harekete geçiriyor. Ondan cevapsız arama yok, mesaj yok. Bunun ne anlama geldiğini merak etmeme izin vermeden devam ettim.

Uyandın mı?ona mesaj attımUmarım öyledir çünkü yoldayım.

Bir cevap beklemiyorum. Düşünmek için durmuyorum. Telefonumu çantama koydum, çıkarken ayağımı ayakkabılarıma soktum ve kilitlemeye bile zahmet etmedim.

benim ön kapım

Evinin dışında arabamdan inip karanlık verandasına, karanlık pencerelerine baktım.

Buradayım, mesaj

atıyorum. Hiç bir şey.

Arıyorum ama çalışıyor ve çalışıyor, sonunda sesli mesaja gidiyor.

Bu, kısa bir iç erime yaşadığım zamandır. Pazar gecesi. Sanırım Stevie Nat's'ta çünkü Connor düğüne benimle geldi ama ya onu bugün aldıysa? Onu bir Aşk Kahramanı Kapıyı Çakıyor hareketiyle uyandırmak istemiyordum ama telefonu sessizdeyse sabaha kadar burada kaldırımda yürüyebilirim ve burada olduğumu asla bilemezdi. Evde mışıl mışıl uyuyan çocuklar varken kitaplardaki ve filmlerdeki insanlar büyük duygularını nasıl itiraf ediyor?

Yüzümü gökyüzüne çevirerek inledim. Gerçek hayat çok daha zor!

Tekrar yazmaktan başka yapacak bir şey yok.MERHABA. Evet, gerçekten gece yarısı buraya geldim. Lütfen bana uyandığını söyle.

Sonunda, tehditkar bir şekilde telefonuma otuz saniye kadar baktıktan sonra üç nokta belirdi. Kalbim boğazımda atıyor.

Bunları yeni gördüm. Uyanığım.

Ben onun geçidinde koşarken verandasının ışığı yanıyor. Connor bir omzunu kapı çerçevesine dayayarak kapıyı açar. Bu işte ne kadar iyi olduğunu biliyor mu? Kimse onun gibi eğilmez: sabırlı bir güvenle, bir el cebinde, bir ayak diğerinin üzerinde çaprazlanmış.

Alnına düşen en sevdiğim yumuşak saçları, gri bisiklet yaka sweatshirt'ü, solmuş ve yıpranmış kot pantolonu ve çıplak ayakları var. Ama hepsinden önemlisi, sadece0, tüm paket: vücudunun katı kütlesi ve nazik gözleri ve dolgun ağzı ve burnunun keskin çizgisi. Gözlerimiz buluşuyor ve hatta dikkatle korunan

Orada gördüğüm ihtiyatlılık, sanırım bakışlarımı başka yöne çevirmem için yaklaşan bir yarı kamyon gerekecek.

Connor geri çekilip beni içeri almadan önce sessizce "Hey" dedi.

"Hey," diyorum yüzünü bana çevirdiğinde ve kapıyı arkamızdan kapatırken. Aramızdaki hava ısıyla bükülüyor. Dizlerimin üstüne çöküp ona tapmak istiyorum. Hayatımda hiç bu kadar çekicilik ya da bağılılık hissetmemiştim.

"Ayağa kalkmana sevindim," dedim nefes nefese - umarım heyecandandır, verandasına sekiz basamak çıkmaktan değil.

"Üzgünüm, telefonum sessizdeydi."

"Sorun değil." nefes alamıyorum Eğilip ellerimi dizlerime koydum, havayı içime çektim. "Üzgünüm, sanırım sadece gerginim." Doğrudum, sonunda yönümü buldum. Bu sahneyi binlerce kez yazdım ama vay canına, onu yaşamak çok daha korkutucu. "Söylemek istediğim iki şey var," dedim ona.

"Tamam aşkım." Çenesini kaldırarak yutkunuyor. "Hadi gidip oturalım."

Mükemmel bir plan: önce özürler, sonra itiraflar, üçüncü olarak seks.

Bizi oturma odasına götürdüm ve kanepenin ortasına oturup yanımdaki boşluğa vurdum. Oturmadan önce bir anlığına göz ucuyla bakıyor ama aramızda olabildiğince mesafe bırakmaya çalışıyormuş gibi hissetmesini kaçırmak zor.

"Gittiğim yol için üzgünüm," dedim hemen. Şimdi gergin vücut dili göz önüne alındığında, bunu yoldan çıkarmak için daha da çaresizim. Connor uzun boylu ve kaslı elbette ama kendini her zaman çok daha küçük bir çerçeve içindeymiş gibi taşır. Daha önce boyunun hiç bu kadar farkında olmamıştım.

Peki, şimdi ve ne zamandı*aslında üstümde yatıyor*deviyle—

Odak, Gazlı. "Çıldırıldım," diyorum yeniden toparlanarak. "Gördün, aradın.

In1delity benim için zor bir sınırdır.

Arkasında yanan tek bir lamba var ve bu, ifadesini gölgede bırakıyor. "Biliyorum."

"Ama gitmemeliydim. Kalmalı ve ne söylemek istediğimi anlamak için bir dakika ayırmalıyım ve şuydu: Natalia için üzülüyorum. Ama genç bir adamın kamikaze görevinin bir parçası olduğunun farkında olmayan isimsiz kadın için de. Muhtemelen hayatının en şanslı gecesini geçirdiğini kim düşündü?

"Onu çok düşünüyorum."

Kalbim biraz eriyor. "O kadın bir zamanlar bendim ve bu sadece kalbimin bir kısmını kırmakla kalmadı, aynı zamanda başka bir kadının kalp kırıklığı olmayı da hesaba katmak zorunda kaldım."

Bana söyleyebilirdi*Değeri ne olursa olsun, evli olduğumu bilmiyordu*, ama

o

değil. Ve bu doğru olsa bile, kendini savunmaya çalışmamasını takdir ediyorum.

Sadece dinliyor, bunu özömsüyor.

"Öyle tepki verdiğim için üzgünüm," diyorum.

Connor başını salladı. "Artık gerçekten o adam değilim. Neredeyse on yıl daha yaşlıyım, Fizzy. İn1delity, ikimiz için de zor bir sınırdır.

"Biliyorum. Keşke böyle kaçmasaydım. Yaptığımız şeyden sonra ayrıldığım için üzgünüm. Az önce söylediklerimizden sonra." Derin bir nefes daha alıyorum. "Aşağıda tek başıma düşünerek çok zaman geçirdim."

Connor mırıldanıyor, söylenmemiş bir *Devam et o zaman*.

"İlk başta paniğe kapılmıştım," diyorum, onun sessizliğiyle kaygım daha da artıyor. Başka herhangi bir durumda, sabırlı, ölçülü bile olsa Connor ortamı yumuşatacak, benim için kolaylaştıracak bir şeyler söylerdi ama o çok hareketsiz, sanki kendini bir şeye hazırlıyormuş gibi. "Ama sonra söylediklerini sindirmem için kendime izin verdim ve bir şeyin farkına vardım. Sana olan duygularım hakkında.

Gözleri Roor'da ve ben onun harika yüzüne bakıp sakinleşmek için kendime birkaç kez vuruyorum. Bu kelimeleri ağızımdan çıkarmak, tüm vücudumu bir kamışla sarmak gibi geliyor. Bundan sonraki kısmı hiç söylemedim. "Hayatım boyunca 1 ckle oldum," diye itiraf ediyorum. "Gözlerini kapatabilen ve sonsuza kadar bir kişiyle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal edebilen biri olmadım. Bugün kaçtığımda aynı şeyi daha çok yaptığımı sanıyordum ama—"

"Gazlı—"

"Hayır, bırak şunu çıkarayım."

"Sanmıyorum..."

"Bir daha pislik olmayacağıma söz veriyorum." "Hayır, hayır, bu o-"

"Bu gece önemli bir şeyin farkına vardım."

"Fizzy, dinle..."

Bu değiş tokuşun bir transkriptte nasıl yazılacağını biliyorum.örtüşen, BT söyleyebilirim. Birbiri ardına çıkan kesik kesik sözcükler, boşluğu dolduruyor, bizi gürültü patlamalarında boğuyor. Güldüm, söyleyeceğim şeyi duymak istememesini es geçerek.

Bu yüzden itirazını bastıracak kadar yüksek sesle ağızımdan kaçırdım: "Sana aşığım."

Sözlerimin onunkinin üzerine geldiğini fark etmem bir saniye sürdü: "Bunu

yapmam."

Her şey nükleer kış düzeyinde sessizliğe bürünür. Odadaki sessizlik mutlaktır. Ve sonra dikkatlice boğazını temizleme sesi sağır edici geliyor.

"Aman Tanrım," diyorum beceriksizce gülerek ama içten içe b z ş yorum. aşığılama. Az önce söylediğini düşündüğüm şeyi mi söyledin? Bakışları yumuşak ama sabit. " zg n m."

"Bu şovla ilgiliyse," dedim hemen, "ilk planımıza geri dönebiliriz. Gerekirse gizli kalabiliriz." Connor'ın bu hareketsiz, soğuk versiyonuyla y zleştik e  aresizliğim artıyor. "Denemeye istekliysen, kimsenin bunun önüne geçmesine izin vermeyeceğim. Otelde sana deli olmamla ilgili ne dedim? Ciddiydim. Ben varım. Gizlice dolaşabiliriz. ben çok k   ğ m; Gizli olabilirim. Aslında, lise rehberlik danışmanım bana iki kariyer yolu verdi: romantik yazar ya da gizli ajan.

Bir sırtış bekliyorum ama Ricker tepkisi bile alamıyorum. Bunun yerine bakışlarını kaçırdı ve karanlığa çevirdi 1replace. Profili aydınlatıldığında ne kadar yorgun göründüğünü görüyorum. Keskin elmacık kemikleri sıska görünüyor ve bunun gözlerinde g l msemi olmamasından kaynaklandığını anlıyorum.

Korku mideme bir ağırlık gibi düşüyor. Elbette. Bunu kırdım. Otel odasından ayrılma şeklim, dürtüsel yanıma ortaya çıkarma şeklim... Connor'la baş etmenin kesinlikle yanlış yoluydu. Onun korunduğunu biliyordum, olaylara ancak ihtiyatlı bir şekilde düşündükten sonra girdiğini biliyordum. Muhtemelen pek çok kişiyे söylemediği bir konuda bana güvendiğini biliyordum ve ben de zahmetle inşa edilmiş bu güveni güçlü Fizzy  ekiciyle yerle bir ettim.

"Berbat ettim, değil mi?" sessizce söylüyorum. "Dün gece senden ayrılmak her şeyi mahvetti."

Derin ve yavaş bir şekilde nefes alır. "Sana başından beri söyledim," diyor kucağına, "sadece seksten başka bir şey istemiyorum."

"Biliyorum."

Gözlerini bana çevirdiğinde, bakışlarındaki mesafe kollarıma bir ürperti gönderdi.

"Paylaştığımız şey seksten çok daha derin hissettiriyordu Felicity ama ilk sorun belirtisinde Red. Son yirmi dört saati sana güvendiğim için kızgın, incinmiş ve inanılmaz derecede aptal hissederek geçirdim. Şimdi sana inanmamı çok zorlaştırıyor.

Mortification, mideye hızlı bir yumruk değildir; damarlarıma yavaş yavaş buz gibi su sızıyor. Connor'ın şu anda benim hakkımda ne düşündüğünü hayal bile edemiyorum - kendi değerli kalbini oraya koymak bir yana, Kahramanların kalplerini ellerime verdiğine pişman olup olmadığını merak ediyorum. Bu gösteriyi en kötü ve en derin yazar tıkanıklığımanın ortasında yapmayı kabul ettim ve bunu seyirci için yaptığımı söyleyerek haklı çıkardım. Ve şimdi ona benimle gizlice çıkmasını söylüyorum, mükemmel bir insan olmayabileceğini ilk kez itiraf ettiğinde paniklemiş bir aptal gibi otel odasını Reddettikten sonra buradaki işini ve hayatını tehlikeye atıyorum. Dünyaya karşı biz olmamız gerekiyordu ve ben hepsini havaya uçurdum.

Hayatımda hiç bu kadar derin bir başarısızlık hissetmemiştim.

otuz dokuz

CONNOR

T Fizzy'nin gittiği zaman, sadece içimde bir boşluk hissediyorum. Bu öfkeye tutunmak istemiştim - günü kızgınlıktan incinmeye, hayal kırıklığına uğramaya ve tekrar geri dönerek geçirmiştım - ama yüzündeki heyecanlı Rush'ın boşaldığını, nefessiz umudun yerini acımasız bir anlayışa bıraktığını gördüğümde, öfkem uçup gitti ve ben sadece... yorgun hissettim. Şimdi sadece düşüncelerimin sessizliği ve kelimenin tam anlamıyla ve mecazi olarak 1 sınımsız kapanan kapının Fare kasvetliliği var.

Sonunda bittiği ve beni buraya getiren şeylere, yani işime ve aileme odaklanabileceğim için rahatlamış olmalıyım, ama yapmıyorum. Kendimi bok gibi hissediyorum.

Ve bana aşık olduğunu söyledi.

Blaine Pazartesi sabahı görmek isteyeceğim en son kişi ama ben sete gitmek için eşyalarımı toplarken birden ofisime daldı.

"Çıkmak üzere olduğunu biliyorum ama önce konuşmamız gerekiyor," dedi ofis kapımı kapatırken.

"Son numaralar geldi mi?" Brenna'nın bu sabah yaklaşık altıdan gelen mesajı, birinci hafta boyunca sayıların arttığını ve başka bir rekor kırma yolunda olduğunu gösterdi.

"Şu anda sayıların canı cehenneme" diyor. "Bana ekibindeki herhangi bir dramla uğraşmak zorunda kalmayacağımı söyle."

Hareketsiz kaldım, arabamın anahtarlarını masamın üzerine koydum. Fizzy ile benim birlikte fotoğraf çekme ihtimalimiz... "Bu neyle ilgili?"

"Sosyal medya, Trent'in ekibini tarıyor ve *Smash Kursu* kömürlerin üzerinde çünkü

Bu doping saçmalığından.

1. tepkim rahatlama oldu. Ve sonra kaşlarımı çattım, sanki onları anlamak için sözlerine daha yakın olmam gerekiyormuş gibi eğildim. Bu hafta sonu Fizzy ile dramaya kendimi o kadar kaptırmıştım ki, onun ve bizim dışımızdaki her şeyden tamamen kopmuş gibi hissediyorum.

Ve Gerçek Aşk Deneyi. "Ne doping saçmalığı? Trent yapmazdı

bunun gibi bir şey." Adam eskiden kütüphane belgeselleri ve düşük bütçeli komedi dizileri çekerdi, Allah aşkına.

"Ne uyuşturucusu-?" diye sordu Blaine, birdenbire inanamayarak. Connor, haftalardır avukatlarla uğraşıyor. Bu sabah itibariyle her şey lanet olası İnternet'te.

Geçmişe bakıyorum, hatırlıyorum. Trent, avukatlarla görüşmek için San Diego'ya döndü. Nedenini sormak aklıma bile gelmedi. "Henüz çevrimiçi olmadım," dedim ona. "Sete gitmeden önce doğruca buraya geldim."

Blaine bana kısaca özetledi: Trent'in şovu için kullanılan mekanlardan birindeki bir tesis müdürü, şovdaki diğer iki yapımcının bir yarışmacıya performans arttırıcı ilaçlar verdiğine dair video kanıtıyla öne çıktı.

"Tamam, bu kasvetli, bu boktan," diyorum. "Ama bu eğlence televizyonu, Olimpiyatlar değil."

"Evet? Olimpiyatlar değil mi? Peki, SuperHuman ve Rocket Fuel'deki yöneticilere ne diyeceğiz? En büyük sponsorlarımızı arayıp, reklam aralarında egzersiz formüllerini tanıtmak için neden müstehcen reklam parası alıp yarışmacıların kamerayı uyuşturmasına izin verdiğimizizi açıklamalı mıyım? Ah, bu senin için yeterli değil mi?" Zahmet edeceğimden değil, bu retorik soruyu yanıtlamama izin vermiyor.

“Peki, buna ne dersiniz: yapımcılardan biri *dekahrolası* bu yarışmacı tur otobüsü tuvaleti, o yüzden hala önemli değilse sen söyle.”

Midem düşüyor. "İsa."

"Sen ezici güçsün Conn ama Trent'in programı aynı zamanda kendi zaman diliminde en yüksek reytinglere sahip. Seyircinin bu şeylere cankurtaran halatı gibi nasıl davrandığını şimdi görüyorsunuz. Yatırım yapıyorlar ve onlara oy verme yetkisi verdiğinizde? Sahiplik hissediyorlar. Bu tür bir güce sahip olmalarına izin verin ve çizgiyi aştığınız anda bitirmiş olursunuz. Elimizdeki her şeyi bu lanet gösteriye koyduk ve izleyicilerimizi kaybedemeyiz çünkü Trent'in ekibi kanunları çiğniyor ve yıldızlara çağıyordu."

"Tamam aşkım." Sırtımı masama yaslayıp boynumu avuçladım. "Ne yapmama ihtiyacın var?"

"Dükkanının temiz olduğuna dair beni rahatlatmana ihtiyacım var. Rol aldığın bu Kahramanların *mükemmel beyler*. Fizzy isterse başkanlığa aday olabilir. bunu duymak istiyorum *hiç kimse* Mürettebatınızın elleri geziniyor ya da insanların önünde mastürbasyon yapma eğilimi var. 11s benim korku kurşun gibi bir ağırlığa sahip bağırsak. "Tek şey olanın Felicity Sikik Chen'in ufacak bir servet harcadığımız bu kahrolası Fiji gezisinin kazananına yapacağı şey olduğunu duymak istiyorum!"

Alaycı bir yenilgiyle, bir kahkaha atıyorum. Bir şeyleri bitirmemizin iyi olduğunu düşünüyorum; Nasıl olsa şimdi bitirmem gerekecekti. Bütün bunlardan nefret ediyorum.

Blaine ters ters bakarak bir adım daha yaklaşıyor. Connor?

Sözlere ihtiyacım var." Elimini yüzümden aşağı kaydırıyorum.

"Evet. Biz temiziz.

"Saçmalama, Connor," dedi doğrularak. "Şu anda elimizde kalan tek şey sensin ve şovun işe yaramazsa batarız. Ve bunun ne anlama geldiğini biliyorsun: *Sen* batmak."

kırk

CONNOR

AMasanın üzerinden uzanıp yakamı çekiştiriyor. "Bugün bana benziyorsun."

Ne demek istediğini anlamak için aşağı baktım. Ofisten çıkarken üzerime giydiğim süveter arka tarafımda ve şeridi boynumun önüne doğru çıkıyor. Ash gelmeden önce fotoğraf çekmek için beni durduran iki kadının bana söyleme zahmetine girmemiş olması ne güzel. Başımın üzerinden çekip bu kez doğru yere koyuyorum. "Biraz dikkatim dağıldı."

"Tahmin edebiliyorum." Beni bir süre inceliyor. "Bugün sette değil misin?"

Omuz silkip tabağımı karıştırıyorum. Blaine beni bulduğunda oraya gidiyordum. Sadece kafamı toparlamaya ihtiyacım vardı. Birazdan başlayacağım. Çekimler saat üçte başlıyor. Rory ve Brenna işleri halletti.

"Ah. Ondan kaçıyorsun."

Cevap vermek yerine kavundan bir ısırık aldım.

"Yapman gereken eve gidip uyumak. Bok gibi görünüyorsun."

Daha iyisini yapmam gerektiğini bilmeme rağmen yanıt olarak homurdandım. Ash'in bu öğleden sonraya kadar başlamayan bir öğretmen gelişimi olayı için günü var ve onun yerine

karısıyla yatakta uzanıyor, kahvaltıda benimle burada, açıklamamı dinliyor *Tekrar* hayatım tuvalette nasıl.

Fizzy ile ilişkiyi bitirmemin iyi bir şey olduğunu biliyorum ama bir yanımda Ash'in içten içe bildiğim şeyi, benim söylediğimi duyması onun için muhtemelen en zor olan şeyi anlaması için ona zaman vermem gerektiğini söylemesini umuyordu. Ne yazık ki tüm hikayeyi -otel dramı, Fizzy'nin itirafı ve Trent'in şovundaki durumu- dinledikten sonra Ash muhtemelen doğru şeyi yaptığımı kabul ediyor.

Ama hayatımda bir kez bile böyle hissetmemiştim, bir kadına onunla birlikte olmak için hayatımı riske atacak kadar aşık olmamıştım. Ve dün gecenin gidişatından nefret ediyorum, paniğe kapılırsa bana karşı dürüst olamayacakmış gibi hissetmesinden, o da çuvallayamayacağından nefret ediyorum. En çok da bu sabah Blaine'in ultimatomundan sonra hiçbirinin önemli olmamasından nefret ediyorum.

Ash ördekler, dikkatimi çekmeye çalışıyor. "Bağlan."

Onunla göz göze gelince küçük bir "Evet?"

"Fizzy şu anda ne derdi biliyor musun?" "Bunu duymak için can atıyorum."

"Bir kahramanın, bir kitabın dörtte üçü gibi kara kara kara kara düşünmesi çok sıcak." İçimden gerçek bir kahkaha kopuyor. "Tam olarak öyle derdi."

İltifata gülümsüyor. "Ve sen de çok bariz olan umut ışığını görmezden geliyorsun," dedi neşyle.

"Hangisi?"

"Artık bir ilişkiye hazır olduğunu biliyorsun."

Tekrar güldüm ama alaycı bir ifadeye geri döndüm. Denediği için onu suçlayamam. Ella'yı bulmak Ash'in başına gelen en iyi şeydi. Sağlam bir kanıt yığını yok, Ash. Fizzy ve ben birkaç hafta tahterevalli Yüzüğü yaşadık ve daha başlamadan bitti."

"Ama öyleydin *açık* kona."

Kaşığın dudaklarıma götürüp, "İstemediğim halde ona aşık oldum," diye mırıldandım ve bir ısırık aldım. "Ama evet. Sanırım."

"Belki bu sefer DNADuo'yu denersin," diyor omletini özenle dilimleyerek. "Artık sistemde o kadar çok kullanıcı var ki, insanlar pek çok iyi eşleşme elde ediyor gibi görünüyor. Altın Maç artık nadir değil;

okuldaki öğretmenler bile iki tane aldı! Her ikisiyle de tanışabilir, 1. mükemmel 1t. Sadece bir liste verildiğini hayal edebiliyor musun? Bir ısırık aldı ve bana maskesiz bir merakla baktı. "Mükemmel 1'inizin kim olduğunu görmek isterim."

Fizzy'nin yüzünü düşüncelerimden uzaklaştırdım ve kararlı olmayan bir şekilde mırıldandım. Birkaç ay önce, onu gürültülü ve amansız olarak tanımlardım. Şimdi bu nitelikleri hakaret olarak kullanmayı hayal bile edemiyorum.

"Ayrıca, artık gözde bir malsın, Connor." Bir ısırık daha alır ve çiğner.

Hâlâ Fizzy'nin gürültülü ağzı ve onunla ne yaptığı hakkında hayal kuruyorum, bu yüzden bunun nüfuz etmesi bir saniye sürüyor. "Günah çıkarmaları mı kastediyorsun? Ah, bu sadece küçük bir parça."

"Oküçük ısırıkMuhtemelen Blaine'in bazılarını koymaya çalışmasının nedeninin büyük bir kısmı sende korku var."

Hala ona bakıyorum. "Neden bahsediyorsun?"

Ash, çatalını ve bıçağını dikkatlice yere koymadan önce zihinsel bir engel kursu yapıyor gibi görünüyor. Peçeteyi dudaklarına götürüp hafifçe vuruyor. "İnternette neler olup bittiğinin farkında değil misin?"

"Derecelendirmelerimizi mi kastediyorsun?" Bunu söylerken başımı salladım çünkü Brenna onları her sabah bana gönderiyor. "Onlar harika."

"Hayır, senin hayran kitleni kastediyorum."

"Birkaç kişi beni durdurdu, ama bunun nedeni, birini televizyondan tanıdıkları için."

"Bir kaç?" dedi anlamlı bir şekilde ve bakışlarını restoranın karşısındaki bir kabinde oturan bir grup kadına takip ettim. Beni görür görmez gözleri tekrar masaya kaydı. "Connor Prince hayranlarından bahsediyorum."

Başımı sallıyorum. "Öyle değil."

Küçümseyen bir kıkırdamayla telefonunu çıkarıp kendi kendine mırıldandı: "Ona telefonunun mesaj atıp haber okumaktan daha fazlası için iyi olduğunu söylüyorum ama dinliyor mu? HAYIR." Ash, bir Rourish ile ekranına birkaç kez vurduktan sonra yüzünü bana çeviriyor. "Her şeyden önce, Instagram'ınız. Üç yüz bine yakın takipçin var."

göz kırkıyorum. Yıllardır hiçbir şey paylaşmadım. "Ne?"

Bıkkın bir şekilde içini çekti ve önümde masaya koymadan önce telefonunu tekrar kaydırıldı. "Orada."

Yönümü bulmaya çalışarak etrafı taradım. "Neye bakıyorum?"

"Bu 'Twitter.'" Bir harf kümesini işaret eden bir parmak aşağı gelir. "Bu hashtag ne diyor?"

"Diyor ki..." Okumam bir dakikamı alıyor çünkü kelimelerin hepsi birbirine sıkıştırılmış, boşluk yok. "'Baba Prens Gerçek Aşk Deneyi' mi?" ona bakıyorum. "Prens Baba kim?"

"Sen. işte bu *Gerçek aşk* fandom seni çağırıyor."

"-*hayran kitlesi*—?" Kafa karışıklığım derinleşiyor. "*Baba Prens?*"

"Günah çıkarmalar başladığında Twitter patlıyor."

"Ekran da bile o kadar fazla değilim. Heyecanlanabilecekleri daha başarılı, daha yakışıklı ve açıkçası daha hoş erkekler var."

"Bununla tartışamam," diyor sırtarak. "Ama yine de seni yazıyorlar. Görünüşe göre, *baba prens*, derin sesine, seksi aksanına ve Fizzy ile senin şakalaşma şekline bayılıyorlar." Benim hararetli hıçkırığının sesine baktı. "Ah, hadi ama, bu kadar korkmuş görünmeyi bırak. 'Baba Prens'

Buradaki diğer bazı şeylere kıyasla oldukça uysal." Kaydırmaya devam ederken sırtışı kaşlarını çattı ve "Beni boğmanın" bu kadar yaygın bir ifade olduğunu fark etmemiştim, diye düşündü.

Bunu görmezden geliyorum. "Bu ne anlama geliyor, 'yazmak'? Sadece yarışmacılara oy veremezler mi?"

"Bir sosyal medya ilkel insanı olduğun için bunu bilemezsin, ama hayır. Ekibinizin ayarladığı şekilde, gösteri etiketlendiyse, bir izleme programı bunu bir oylama olarak kabul eder ve bir çetele tutar. "#GiantAnacondaCock_TheTrueLoveExperiment" olabilir ve Dev Anakonda Horozu oy alır."

Ash'e bakıyorum. "Ne?"

"Merak etme. Çoğu insan onu istediğiniz gibi kullanır. Colby'yi, Isaac'i ya da her kimse etiketliyorlar. Gerçekten çok zekice; birçok büyük müzik ödülü şovu bunu yapıyor. Bence Oscar'lar bunu hayranların en sevdiği ve en sevdiği film anı için yapmaya bile başladı. Bu, etkileşim almanın harika bir yoludur çünkü etiketler şu kişiler tarafından görülebilir:

herkes, tweet atabilirsiniz—aka *oy*- istediğiniz kadar, yani

tweetleme ve retweetleme, onu herkesin akışına koyar. Bu şekilde teşhiri satın alamazsınız. Bakmak istersen, hepsi cep bilgisayarında."

Tüm bu konuşma, Ash'in bana söylediklerinin içine batmaya başladığı için beni şaşırttı. İzleyiciler bana oy veriyor mu? Blaine, herkesin inanmasını istediği kadarını bilmiyor ve bu konuda -ya da daha kötüsü, ben ve Fizzy hakkında- bir şeyler bilseydi, bundan bahsederdi diye düşünmek zorundayım, değil mi? Her iki durumda da, önümüzdeki birkaç hafta boyunca çok ama çok dikkatli olmam gerekecek.

Ash, "Elbette her türden isimle yazan insanlar var," diyor. "Bir çok *Senin annen* ve diğer rastgele şeyler. Bence Kaptan Amerika oldukça iyi bir hafta geçirdi."

Harika, dedim kuru bir sesle. "Rawless bir sistem."

Ash, "Her zaman aptallar olacak," diyor ve tabağını kenara itip öne eğilirken bunu reddediyor. "Şimdiye kadar, her hafta en çok oyu Isaac aldı. Ama kesinlikle kazanıyorsun."

Ben bunu işlerken Ash'in dikkatini üzerimde hissederek yumuşak bir nefes vererek arkama yaslandım. "Kesinlikle Brenna bunu görüyor. Neden kimse bana söylemedi?"

"Belki de görmezden gelmeye çalışıyorlardır." Su bardağını alır ve bir yudum alır. "Demek istediğim, bu şeyi kazanamazsın."

Bu sözler kafamın içinde dönüp duruyor.

Bu şeyi kazanabileceğin gibi değil.

Elbette haklı. Ben yarışmacı bile değilim. Yine de, acıma partisinin hafif bir yankısı da var. *BEN yapamamak* kazanç.

Aklımda çok fazla şey olduğu ve onlara ayıracak yeterli zamanım olmadığı o sıkı zihinsel sıkışıklığın içinde sıkışıp kaldım. Bütün bir haftayı, bırakın o gece olanları bir yana, kardeşinin düğününde Fizzy'nin kolumda olmasının nasıl bir his olduğunu düşünerek geçirebilirdim. Ama Fizzy'nin itirafını, Blaine'in ofisini ziyaretini ve Ash'in bana oylarla ilgili söylediği her şeyi ekle... Aklım bulanık.

Ancak bunların hepsi bir kenara itiliyor çünkü yapılacak bir iş var. Ve bir şekilde, Fizzy ve ben ona tekmişiz gibi davranmayı başarıyoruz. Hafta sonu oylamalarından sonra

sayıldı, dört Kahramana düştük: Isaac, Nick, Dax ve Evan. Mürettebatın sorunsuz ilerlemesinin bir erteleme mi yoksa işkence mi olduğundan emin değilim ve Fizzy'nin Kahramanlarla sıcacık yemeklerinde, sahilde uzun yürüyüşlerinde, randevularında bowling ve elma toplamada ve surfing dersleri almalarında gerekli değilim, ama yine de bu alandan yararlanıyorum, çünkü muhtemelen ikimizin de buna ihtiyacı var. Onu bütün hafta boyunca gördüğüm tek zaman garip ve zorlama bir günah çıkarma zamanı. Aksi takdirde, kurgu odasına sığınırım ve olası her çift için bir hikaye oluştururum, sahip olduğum her boş zamanımda kulaklıktan müzik patlatırım, böylece bana aşık olduğunu söylemesinin yankısını duyamam. O hafta ağ için en yüksek reytingleri kazanarak şimdiye kadarki en ilgi çekici bölümü yarattım. Ama bu gerçekten içi boş bir zafer.

Stevie ile çok ihtiyaç duyduğumuz bir hafta sonundan sonra, ertesi hafta sete geri dönüyorum. Fizzy'yi görmenin daha kolay olacağını umuyordum ama öyle değil. Pazartesi, Dax ve Nick'in ortadan kaldırılmasını ve kendi hafta sonunu Tanrı bilir kimlerle neler yaparak geçiren bir Fizzy'nin ortaya çıkışını getirir. Ortalıkta sağlıklı sollu heriflerle yattığını sanmıyorum -öncelikle bana karşı hislerinin samimi olduğunu bildiğim ve ayrıca sözleşmeye bağlı olarak yasak olduğu için- ama onu Pazartesi öğleden sonra 1 film çekmek için restorana girerken gördüğümde beynimin mantıklı kısmı konuşmuyor. Onu minicik bir kot şort ve ince beyaz bir atletle görünce aşırı derecede sahiplenici oluyorum. Ellerimi vücuduna, ağzımı tenine koyup onu bir duvara bastırmak ve ondan tekrar aşk itirafını ikna etmek istiyorum.

Ama maskeyi 1 rmlı yerinde tutuyorum. Bu ilk iki tarih, izleyicilerin kazanını seçmek için kullanacak ve bu akşam Isaac, Fizzy ve ailesiyle kamera önünde akşam yemeği yiyor. Daha bir hafta önce yanlarındaydım, gurur kanımı ısıtıyordu. Şimdi bir kameranın arkasındayım, Liz'in Bayan Chen'in alına pudra sürmesini izliyorum, Bay Chen'in Rory ile iyi yönleri hakkında şakalaşmasını izliyorum, Fizzy'nin ailesinin yakışıklı, başarılı ve hak eden adamlarla tanışacağını ve muhtemelen kazanacağını biliyorum. Fizzy'yi tanıyorsam - ve gerçekten tanıdığımı hissediyorsam - reddedilmemi görüldüğü gibi kabul edecek ve yoluna devam etmek için elinden gelen her şeyi yapacaktır. Isaac ile yolculuğa çıkacak ve ikisinin de eğlenmesi için elinden gelenin en iyisini yapacaktır.

dolu. Fiji'de birlikteyken, kollarımda olmanın nasıl bir his olduğunu unutacak mıydı? Sırf orada olduğu için onunla yatacak mı? Yoksa bağları derinleşecek, onun ve benim sahip olduğumuzdan daha mı güçlenecek?

Her iki senaryodan da nefret ediyorum ama dürüst olmak gerekirse ne olduğunu hayal edemiyorum *bizden daha güçlü*

*vardı*benzıyor Fizzy'yi bu adamlarla görüyorum ve onu küçük ve büyük şekillerde sahiplenmek için sahiplenme içgüdüsünü sürekli olarak bastırmam gerekiyor. Ve bu içgüdü şimdi geri döndü, farklı bir şekilde şekillendi ama inkar edilemez, olmak istediğimi anladığım iki kişiyi izlerken *Benim* kayınpeder başka bir adamla tanışmaya hazırlanır.

"İyisin?" diye soruyor Rory, kameralara geri dönerken.

bu *HAYIR* Kendimi farkındalığa geri çektiğimde, sertçe göz kırptığımda dudaklarımda şekilleniyor. "Evet. Ben iyiyim."

Fizzy arkadaki derme çatma giyinme odasından yemek alanına geçtiğinde masadan kalktım. Saçları iki topuz halinde, bukleler dışarı çıkıyor ve yüzünü çerçeveliyor. Gözler koyu renk astarla kesilmiş, yırtık pırtık bir tişört ve yırtık kot pantolon ve boktan çizmeler. Bu gece, Fizzy savaşa hazırlıklı geldi. Bir an için, ateşli bir nabız, hiçbir şeyi onu istediğim gibi istememiştim. Ve uzun, derin bir temiz hava nefesi almak için dışarı çıktığımda bile bu duygu dağılmıyor.

kırk bir

gazlı

BEvren sıkılmış bir kedi olduğundan ve ben de güçsüz bir fareden başka bir şey olmadığı için, Connor her zamanki parlak takımını giymemiş ve bugün dar siyah bir tişört ve kot pantolon giymiş. Hassas iç organlarımı desteklemek için tüm bu zırhı giymeme rağmen, tek yapabildiğim odayı aşip onun her tarafını pençelememek. Onu geçen hafta zar zor gördüm ve onu o kadar çok özledim ki tüm hafta sonunu pijamalarım ile dizinin ilk üç bölümünü izleyerek geçirdim. *Gerçek Aşk Deneyi* sırf onu itiraflarda görmek için defalarca. Şimdi yumuşacık pamuklu jarsenin çevrelediği dağınık saçları, pazıları ve göğüs kasları tam önümde. Rory ve... *Tanrı*, ona bak. Onu seviyorum ve bu gerçekten çok acıtıyor.

Bu yüzden aşktan nefret ettiğime karar verdim.

Dün gece yeni bir kitabın ana hatlarını çizdim. Temelde bir erkeğe aşık olan bir kadınla ilgili ama o çok ateşli ve erkek onu reddediyor, bu yüzden kadın bir tepeden yürüyor. Ancak tepenin dibinde büyük bir yastık yatağı var -çünkü ben edebi 1 kurgu ya da korkudan pek hoşlanmıyorum- ve sonra yastıkların içinde boğuluyor. o hariç

canı sıkılmıyor, öylece dönüyor ve Uber Eats Krispy Kreme siparişiyle oraya gelene kadar kendine üzülüyor.

Bu taslağı da çöp kutusuna attım.

Sonra uyumaya çalıştım çünkü bu hafta muhtemelen 1 film çekmenin en önemli haftası ama "uyku" çoğunlukla yatağında yüz üstü yatıp yastığına ağlayarak geçiyormuşum gibi geliyordu.

Yanına gitmek, onu bir kenara çekmek ve bunu bir daha asla yapmayacağımı, bu şekilde kaçmayacağımı söylemek istiyorum. Onun temkinli yönünü ne kadar takdir ettiğimi biliyor mu? O benim fırtınamın dinginliği, parlak güneş ışığının gölgesi, Harry'min Styles'ı.

Isaac'le randevun harika. Dış görünüş olarak söylüyorum tabii ki. İçimde, tamamen kukla ipleri ve pozitif kendi kendine konuşmayım. Babam aptalca, müthiş şakalar yapıyor; Isaac yapay zeka araştırmasındaki işinden bahsediyor ve annemin üç akıllı torun hayal ederek sessizce aklını kaçırdığını görebiliyorum. Perrier misket limonumdan bir yudum alıyorum. Köpüklü sudan güneş kremine ve giyim perakendecilerine kadar her şey için ürün yerleştirme anlaşmaları artmaya başladı, bu yüzden etiketi kapalı tutmaya dikkat ediyorum. Gördün mü, Connor? Takım oyuncusu olabilirim.

Ailem yirmili yaşlarında Hong Kong'dan ABD'ye taşınmanın nasıl bir şey olduğundan ve bu kadar farklı kişiliklere sahip üç çocuk yetiştirmenin zorluklarından bahsediyor. İnanılmaz, otantik bir televizyon yapacak. Sessiz ayrışma anlarımda, bunu yukarıdan görebiliyorum ve hepimizin gerçekten harika bir iş çıkardığımızı biliyorum.

Bir şeyi doğru yapmanın tatmini var sanırım - kameranın arkasındaki ateşli devî görmezden gelirken bir profesyonel gibi numara yapıyorum. Isaac muhteşem ve akıllı

- daha biz girişlere bile varmadan annem ona yarı yarıya aşık oldu ve babam bana bunu vermeye devam ediyor*ha? O oldukça harika, ha?* bak bu, önümüzdeki birkaç ay boyunca bana Isaac'i soracağı anlamına geliyor. İşte tam da bu yüzden ailemi daha önce hiç bir erkekle tanıştırmadım. Bir tarih ve sonra altı olurdu

Bir teklif için ne kadar beklemeyi beklediğime dair aylarca soru. Buradaki önermeyi tam olarak anlamadıklarından endişeleniyorum - sadece bu flört olayını deniyoruz ve bu normalde olduğu gibi bir Aileyle Tanışın yemeği değil - ama çok fazla endişelenmeyi bile beceremiyorum çünkü ben çok fazla

çok üzücü ve şu anda tüm odak noktam bunu atlatmak olmalı.

Biz ayağa kalkıp ayağa kalkar kalkmaz annem canlı mikrofonuna, "Ondan hoşlanıyorum," dedi. "Onu seçmelisin. Bebeklerinizin ne kadar akıllı ve güzel olacağını bir düşünün." Aradım.

Ekip arka planda kıkırdar ve ben uzanıp mikrofonunu yakasından dikkatlice ayırıyorum. "Kazanana seyirci karar verir anne."

"Ama o senin erkek arkadaşın olmalı," diye devam etti, ben onu kapatmak için uğraşırken farkında olmadan. "Birlikte çok iyi görünüyorsunuz."

İçgüdüsel olarak gözlerim sıra sıra kameralara çevriliyor. Connor uzanıp kulaklığını çıkardı ve yanındaki koltuğa yerleştirdikten sonra eline bir not panosu aldı ve gelişigüzel bir şekilde bir şeyler yazdı. Tepki yok, kesinlikle şaşkınlık yok. Başını eskisi gibi kaldırmıyor bile, gözlerini ısıtan o tepkisel kıskançlık Döküntüsü. Şimdi başka birinin erkek arkadaşım olma ihtimalini umursamayan Connor rahatladı.

Harika, ben 1ne.

Kendimi bir uçurumdan yastıklarla dolu bir yatağa çevirmeme izin ver.

Annemle babama sarılıyorum, onları adamlarla buluşmak için günah çıkarma karavanına götürüyorum ve sonra oturup sıramı bekliyorum.

Ailem bana veda etmeden önce yarım saat geçti.

"Connor'a senin Isaac ile evlenmen gerektiğini düşündüğümüzü söyledik!" babam fısıldar-bağırır ve sonra yanağımı öper.

Onlara yapabileceğim en iyi gülümsemeyi veriyorum. "Harika, eminim buna bayılmıştır."

Isaac günah çıkarma için ayrılıyor ve dürüst olmak gerekirse, o odanın duvarında Ry olmak için çok para öderdim. Bahse girerim iki hantal vücutları, Connor'ın sessiz yoğunluğu ve Isaac'in göz kamaştırıcı çekiciliğiyle bir çay fincanı büyüklüğündedir.

Ya da belki 1ne'dir. Belki oda hiç soğuk değildir ve Connor'ın vücudunun en sevdiğim yerlerinden biri bir hafta artı kırk sekiz saat önce vücudumun içindeyken ve sıradan bir gözlemci ikimizin de büyük duygularımız hakkında oldukça dramatik davrandığımızı söylese de, Connor, Isaac'e karşı zerre kadar tuhaf değildir. Ama hiç aşık olmadım, bu yüzden daha önce hiç aşık olmadım. Belki

bazı insanlar için böyle olur - Yırtılan bir anahtar, patlayan bir kibrit.

Arkamda bir gürültü oldu ve ekibin eşyalarını toplamaya başladığını fark ettim. Kalbim göğüs kafesimin arkasında bir tokmak gibi. Her an tatlı PA'lardan biri beni görüşmem için arayabilir. Tarihin özetini çıkaracağım, neyi sevdiğimden, neyin doğru hissetmediğimden bahsedeceğim - zar zor hatırlasam da ve monoton, özlem dolu bir karmaşa olacağımdan eminim ama umrumda değil, en azından onun yanında olacağım. On dakikanın tamamında yaklaşık elli milisaniye göz teması kurmasına rağmen geçen haftayı katlanılabilir kılan tek şey buydu. Para çekme işlemlerinden geçiyorum; Connor'la yalnız kalmayı o kadar çok istiyorum ki kalbime dikenli bir sarmaşık dolanmış gibi hissediyorum.

Gelen Brenna, gözleri telefonda. "Görünüşe göre eve gitmekte özgürsün!"

Başımı sallıyorum. "Henüz günah çıkarmamı yapmadım."

Önündeki metinden okuyor. Connor, bu gece seni atlayacağımızı ve yarın her iki randevuyu da kapsadığımızı söylüyor.

"Bekle... neden?" Çağrı listemde bu hafta her gece günah çıkarma vardı.

Sadece omuz silkiyor. "O öyle dedi." Mesajları arasında geziniyor.

"Görünüşe göre çoktan gitmiş."

Uyku 1ckle metresidir. Pazartesi gecesinin çoğunu, Her Şeyi Berbat Etmek İçin Yaptığım Bin Şey adlı bir nevrozla onu aldatarak geçirmem muhtemelen yardımcı olmuyor. Alarm kurmayı unutuyorum, bu yüzden telefonum yastığımın altında uyuyakalsam iyi olur (Connor gecenin bir yarısı fikrini değiştirip beni sevdiği için ararsa diye) ve telefonun altımda titremeye başlaması iyi bir şey.

Bu Jess. Doğrudan ahizeye dokunduğumda çıkan ses neyse onunla cevap veriyorum.

"Günaydın," diyor tekrar. "Zamanı geldi mi?"

"Sekizi biraz geççe."

Fazla aydınlık odamda oturmak için itiyorum. Dün gece perdeleri kapatma zahmetine girmemiştim ve güneş ışığı sanki kutlanacak bir şey varmış gibi içeri sızılıyordu. "Bok."

"Bugün kaçta sette olman gerekiyor?"

Gözlerimi kısıarak duvara bakıyorum. "On, sanırım." "Senin bolca zamanın var."

"Biliyorum." Uzanıp yüzümü ovuşturuyorum. "Demek istedim*Kahretsin,*

 yleymiş gibi davranmalıyım

bugün yine iyi"

"Bir şey unutuyorsun." "Bu da ne?"

Jess telefondan fısıldar: "Bugünün Evan'la randevusu için sana kim katılıyor?"

Rahatlamış bir inlemeyle tekrar yatağa   kt m. "Tanrıya şükür, bu doğru." Her yerde beni takip eden kara buluta rağmen kıkırdadım. Evan'la randevunun başlangıçta erkek kardeşim ve yeni karısıyla olması gerekiyordu, planlama sırasında balayına çıkacaklarını fark etmeden önce. Ablam ikinci bariz seçenektir, ancak "rahat"tan resmi yatak istirahatine kaydırıldı. Aralarından seçim yapabileceğim zilyon kadar teyzeden oluşan bir havuzum var ama bu dürüst olmak gerekirse bir sirk olurdu ve tüm bu kendimden nefret etmeme rağmen kendimden nefret etmiyorum.

Ofazla.

"River yeniden televizyona çıkmak konusunda nasıl hissediyor?" Huysuz, ama sabırlı bir şekilde teslim oldu.

"Onun en sevdiğim versiyonu."

Güler. "Yakında görüşürüz. Git yakala onları, kaplan." En acıklı k krememi yapıyorum.

Tab i ki, dışarıdaki parlak güneş ışığından restoranın loş şıklığına geçtiğimde olan ilk şey, doğrudan Connor'ın duvarına  arpmam oluyor. Bu, fiziksel, duygusal ve ruhsal olarak ilk yüzü tuğlaya çarpmaktan farklı değildir.

Aniden zıt yönlere dönmeden önce o korkunç, patlayan, üst üste binen özür

danslarından birini yapıyoruz: ben, arkada saç ve makyaja ve

onu çekim günü için ayarlanan kamera sırasına getirin.

Restoran sessizdir; İlk gelen benim. Önde, sadece kameraların etrafına toplanmış Connor ve Rory var. Yemin ederim, sesinin gürleyen her mırıltısını duyuyorum, omurgamda bir titreşim gibi hissediyorum. Liz bana sürekli çenemi kaldırıp yüzümü ona çevirmemi hatırlatmak zorunda kalıyor çünkü istemeden başımı restoranın önüne çeviriyorum, bu bilinçsiz, acı verici şekillerde ona doğru çekiliyorum.

Hayatım boyunca kim olduğuma ve ne istediğime bağlı hissettim ama son zamanlarda... son zamanlarda artık kimliğim yokmuş gibi hissediyorum. Ben yazar değilim, vahşi değilim

flört, sınır bozucu bir en iyi arkadaş ya da müstehcen bir teyze bile değilim. Ve aklımdaki tüm bu sessizliğin içinde, *ben kimim gerçekten* yüksek sesle bağırır. Connor'la ilgili en sevdiğim şeylerden biri, benim bir şey olmama ihtiyacı olmamasıydı. Aptal, gürültülü ya da düşünceli ve düşünceli olabilirdim ve hepsi sadece... bendim. olduğumu söyledi

oyuncu, seksi, maceracı yazar kişiliğimden daha fazlası. Düşünceli derinliğim ve hassas katmanlarım olduğunu söyledi. Cep Fizzy Decoder'ı varmış gibi hissettim (ve sadece aletinden bahsetmiyorum).

(Pek de yardımcı olsa da.)

Evan bir takım elbiseyle gelir ve nesnel olarak seksi görünür. Çok çelişkiliyim. Bir yandan, yolculuk için onu seçebilirdim. Bu bizim başımıza gelmeyecek -sanırım bunu ikimiz de biliyoruz- ve belki de Fiji'ye rahatlatıcı bir eski arkadaş gezisi tam da ihtiyacım olan şey. Ama öte yandan, dizinin popülaritesi nedeniyle, herkesin içinde "ayrılmak" istemiyorum, aşık olmuş ve ondan düşmüş gibi davranmak zorunda kalmak istemiyorum.

Ama Isaac'i seçersem, ikimize de zarar vermiş olurum. Isaac, tam olarak aşık olmayı beklediğim kişiydi, ama bu gerçeklikte, artık onun için yalnızca çok platonik şeyler hissediyorum. Duyguları gerçekten romantik mi? Onunla bir yolculuk en dayanılmaz, garip on gün olur mu? Ondan hoşlanmayı öğrenebilir miyim?

İnledim ve Liz çenemi hafifçe sıkarak o göz kalemi sürerken hareketsiz durmamı hatırlattı.

"Neyin var senin?" diye sordu, nefesi yanağımın yanında tatlı ve nanemsiydi. "Stresli görünüyorsun."

"Ben."

"Seyircinin senin istediğini seçmeyeceğinden mi endişeleniyorsun?"

Liz bana program hakkında hiçbir şey sormadı. Her zaman bunun sorma-söyleme tarzı bir şey olduğunu varsaydım, ama belki de herkesin benim gibi meraklı bir pislik olmaması kadar basit. Akıllı bir kadın evet derdi. Aptal biri - ben

- "İkisini de istediğimi sanmıyorum" diyor.

Doğruldu ve sesi bir fısıltı halinde çıktı. "En çok hangisini istiyorsun?"

Meteliksiz kaldım: "Tanrı seviyesindeki kemik yapısına sahip, iki fit uzunluğunda olan."

Gülüyor ama tamamen şaşırılmış görünmüyor. "Evet, siz ikiniz bir gezginsiniz."

Ne demek istediğini hemen anlamadım ve içimden bilinçli bir Rush Döküldü. çünkü o zaman ben *Yapmak* Bilmek. O da benim hissettiğim şeyi kastediyor, yani asıl hikaye patronu Connor Prince ile benim aramda yeşeren dostluktu. Kameralar en güzelini yakalamadı

hikaye yayları: Bu yüksek, kasıtlı adam ve bu küçük, kaotik kadının nasıl önce sürtüşmeyle, sonra karşılıklı hayranlıkla ve sonra aşka çok benzeyen bir şeyle nasıl bir araya geldikleri. Gerçek hikaye bunca zaman önümdeydi ve onu mahvettim.

O çok kötüydü, dedi Liz, düşüncelerimi bölerek. "Herkes hissediyor."

Bu son sözler, yeni farkına vararak beni tekrar yüzeye çekiyor. "Ne demek istiyorsun?"

Omuz silkti ve yanaklarıma son bir kez allık sürdü. "Ah bilirsin." Garip hale getirmeden daha fazlası için baskı yapamam.

Liz bir adım geri çekilip işini inceliyor ve yakamdan koruyucu kumaşı çıkarıyor. "İyisin," diyor. Çenesini kaldırdı ve arkamda duran bir PA'yı görmek için döndüm.

"Hazır?" diye sorar ve dışarıdaki karavanı işaret eder. Kan dolaşımda panik alevleniyor. Rory önce bir günah çıkarma istiyor. Dışarı çıkabilirsin. Connor seni bekliyor."

kırk iki

gazlı

BEN Son birkaç hafta içinde bu karavanda onlarca kez bulundum ve bugüne kadar burası benim en sevdiğim avlanma alanım oldu. Set bizi her gün nereye götürürse götürsün bu röportajları 1 çekmeyi kolaylaştıran tutarlı yerlere sabitlenmiş kameralarla küçük ama konforlu bir şekilde döşenmiştir. İki kanepe var: biri Connor için, biri röportaj yaptığı kişi için. Perdeler çekilir, aydınlatma yumuşaktır ve özel ve samimi hissetmek için tasarlanmıştır. Şişelenmiş su (etiketler dışarı bakıyor!) ve bir kutu mendil, yardımcı bir şekilde kol mesafesinde. İşlerin nasıl gittiğine, nasıl hissettiğime, Kahramanlar hakkındaki izlenimlerime dair düşüncelerimi burada aktarıyorum. Aynı zamanda, her bölümde izleyicilerin Connor'ı her bir tarih boyunca bize rehberlik ederken görebildikleri tek zamandır. Şovun hashtag'lerini takip etmiyorum, çünkü mazoşist değilim (ve ayrıca, oylamanın nasıl gittiğini takip etmem onur kurallarında var), ancak Jess geçen gün Juno'nun ona Stevie'nin insanların onu sevdiğini söylediğini söylediğinden bahsetti. Küçük çetemiz Pony Express gibi ama dedikodusu var.

Bu internet kadınlarını suçlamıyorum. Bu adamı televizyonlarında kim görebilir ve *Olumsuz* ona aşık olmak? Umarım Blaine'e Connor'ın ne kadar değerli bir varlık olduğunu gösterir.

ve değişiklik için topu Connor'ın sahasına koyuyor.

Küçük karavan kapısı açılıp Connor içeri daldığında kanepeye yerleştim. Varlığı, tüm oksijeni emerek alanı küçültür.

HAYIRMERHABAveyaMerhaba. Sadece sessiz bir "Lütfen mikrofonunuzu test edin."

Yani bugün arkadaş olmayacağız. Kayıt edilmiş.

Connor koltuğuna doğru ilerliyor ve elini pantolonunun kalçasından aşağı kaydırıyor. Kendimi onun kucağına yüz üstü fırlatmamak gerçekten de muazzam bir çaba gerektiriyor. "Bir iki. Bir iki. Kahrolsun ataerkillik, kalsın romantizm, bırakın kadınlar kimi ve neyi seviyorsa onu sevsinler."

Kulaklıkta onay beklerken bir duraklama. "İyisin."

Benimle göz göze gelmesi ve yüzünü uygun bir şekilde hoş bir hale getirmesi biraz zaman aldı - gerçi öyle değil.fazlahoş - ifade. "Bugün son randevunuza girerken nasıl hissediyorsunuz?"

"Bana dün geceyi sormayacak mısın?"

Duruyor, boğazını temizliyor. "Evet. Sağ. Bununla baştan başlayalım. Dün gece senin için nasıldı?"

"Zordu," diyorum.

Canlı bir bomba olduğumu biliyormuş gibi huzursuzca daha fazlasını söylememi bekliyordu. Çünkü tarih hakkında bilgi vermeliyim; bu benim işim, konuşmak. Ama içeride her şey boş geliyor.

Sonunda: "Zor, neden?"

Buna gülmek istiyorum.Merhaba Connor, dün gece zordu çünkü bana neredeyse hiç bakmadın ve bu şovun harika olmasını istiyorum ki kariyerin yükselsin ve bana yeniden aşık olabilesin.Ama üzüntü, sürekli olarak yutmam gerektiğini hissettiğim bir acı ve ortaya çıktı ki, üzüntü aynı zamanda gülmeyi de zorlaştırıyor.

Kenardaki suya uzanıp kapağını çevirip bir yudum alıyorum.Ona kadar say, bir yudum daha ve işini yap Fizzy.

"Dün gece zordu çünkü bunun Isaac'le son randevum olabileceğinin farkındayım."

Orada. Tam orada. Çenesinde küçük bir tık. "Kazanmadığı sürece, ki görünüşe göre senin

ebeveynler çok isterdi.” Aksanına ve o tatlı çekiciliğine eğilerek sesini sıcak ve cana yakın yapıyor ama ben onu tanıyorum. İfadesindeki gerginliği görüyorum.

BizYapmakbirbirlerini tanımakdedi.Birbirimizi tanımak bizim işimizdi.

tek odakiçinay.

Doğal bir gülümseme takınmaya çalışıyorum. "Evet, ailem onu severdi."

Yutuyor. "Dün gece, Isaac'ın senin için neden mükemmel olacağına dair uzun bir konuşma yaptık."

"Bu doğru mu?"

Connor okunamayan bir ifadeyi bastırarak kendi suyuna uzanıyor. "Daha önce Evan'la tanışmışlardı, değil mi?" Bunu bu kadar çabuk dizginlemesinden gerçekten etkilendim ve sinirlendim. Onun kıskançlığı yüzünden çöpüm. Tost ekmeğine bulayarak yemek istiyorum.

"Evet söylerim. "Ağabeyimin arkadaşı." "Peki ne düşündüler?"

"O zamanlar pek bir izlenim bıraktığını düşünmüyorum. Ama nesnel olarak harika. Ve sıcak."

"Pekala, yapımcı ve ona rol veren ekibin bir parçası olarak bu iltifatı kabul ediyorum," diyor Connor yumuşak bir şekilde, gözlerindeki küçük parıltı ne yaptığımı tam olarak anladığını söylüyor. "One That Got Away olarak, en iyi arkadaşınız Jessica ve aynı zamanda DNADuo teknolojisinin mucidi olan kocası River Peña ile akşam yemeği yiyecek."

"Bu doğru. Bundan bahsettiğinden emin olçok fazla. River ilgiyi sever."

Connor gülüyor, omuzları gevşiyor. "Anlıyorum, bu gece formunun zirvesinde olacaksın."

"Bu benim son randevu gecem. Uysal ve uslu olsaydım herkes ne kadar hayal kırıklığına uğradı?"

"Hepimiz perişan olurduk." Gülümsemesinin sıcaklığı iliklerime kadar ısıtıyor beni. Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu nasıl göremez? "Bu 1. buluşmaya girerken nasıl hissediyorsun?"

"Rahatlamak."

"Rahatladım,
neden?"

"Çünkü bu, yakında senden başka birini istiyormuş gibi davranmayı bırakabileceğim anlamına geliyor."

Connor sustu ve her birimizi hedef alan kameralara sarsıntılı bir şekilde

baktı. "Fizzy, sen... bunu söyleyemezsin."

"Düzenle o zaman."

Öne uzanıyor ve yavaşça bir kamerayı, ardından diğerini değiştiriyor. İkimiz de uzanıp mikrofonlarımızı kapatıyoruz. Connor kulaklığını çıkarıyor ve uzun bir nefes veriyor. "Bok."

"Seni özledim," dedim gerçekten yalnız olduğumuzu anladığımda. "Keşke sana yaptığım şey için ne kadar üzgün olduğumu söyleyebilseydim. Düşündüğüm adam olmadığını söylediğimi biliyorum ama sadece korktum."

"Biliyorum."

"Tam olarak olmanı istediğim kişisin."

Hiçbir şey söylemiyor ama başını ellerinin arasına almak için eğildiğinde ılık saçlarının tepesini yakalıyor.

"Bundan nefret ediyorum," diyorum. Derin bir nefes alıyorum. "Senden başka biriyle son bulma düşüncesinden nefret ediyorum. Bunun dışında her şey hakkında 1 bilğim var, Connor. Üzgünüm seni kırdım. Söylediğim şeyi kastetmişim—"

"Biliyorum." Sesi sakın ama kararlıydı ve doğrulup benimle göz göze geldiğinde ne olacağını anladım. Beni kolayca hayal kırıklığına uğratmanın yeni bir yolunu bulacak. Bu adamdan beni reddetmesini daha kaç kez isteyeceğim? "Ve seni bu duruma soktuğum için çok üzgünüm," diyor. "Mücadele ettiğin şeye katkıda bulunduğum için üzgünüm. Kalan bu Kahramanlardan birini istiyormuş gibi davranmak zorunda kaldığın için üzgünüm. Ama bu şovda çok iyisin, Fizz. Seni seçtiğim için her gün kendimi yaşayan en zeki adam gibi hissediyorum." Uzun bir duraklama için birbirimize bakıyoruz. Onu sevdiğimi sessizce tekrarlıyorum. Bunu bir ömür boyu söylememiş olmamı telafi ediyorum ve o aynı şeyi hissetmese bile bakışlarımla haykırmak çok iyi hissettiriyor.

Sonunda nefes verir. "Değeri ne olursa olsun, bu benim için de zor."

İçimdeki her şey garip bir şekilde sessizleşiyor. Bunu söylemesinin neden devam etmemi mümkün kıldığını bilmiyorum ama öyle. "Bunu duymaya gerçekten ihtiyacım vardı. Çok sakın görünüyordun. Bana çok... fazla göründün."

"BenOlumsuz—" Kırıldı. "Kendimi sakın hissetmiyorum." Connor gözlerini kapar,

kırlangıçlar. "Ben taştan yapılmadım." Sanki iznimi istiyormuş gibi kamerayı

açmadan önce tereddüt ederek öne uzanıyor.

Ben de veriyorum. "Devam etmek. Böldüğüm için özür dilerim. Ben hazırım."

River içeri girdiğinde ve ona bir makyaj fırçasıyla yaklaşıldığında somurtkan yüzü ve yaltakçı ekip, ruh halimi bodrumdan yukarı çekmek için uzun bir yol kat ediyor. Brenna avucunun içinde River'ın imzasını istediğinde, onun dehşete düşmüş ifadesine attığım kahkaha odada yankılandı ve bir şekilde her şeyi aydınlattı. *İmzalı bir el ile ne yapılır?* yüzü sessizce merak ediyor gibi görünüyor. *Dök onu? Dövme mi? Bir daha asla yıkamaz mısın?* River bu olasılıkların hiçbirinden memnun değil ve bunun yerine adını arka plandaki oyuncular ve ekip için peçetelere, bardak altlıklarına ve kartvizitlere karalarken, Jess ve ben bir dakikalık bir fısıltı yakalama oyunu oynuyoruz.

Kulağına, Günah çıkarma karavanında yalnızdık, dedim. “O kadar mükemmeldi ki, sadece *biz* birlikte - ve rahatlamaya başladık ve sonra onu özlediğimi ve ondan başka biriyle birlikte olmaktan nefret ettiğimi söyledim ve o da bunun onun için zor olduğunu kabul etti!

Nefesi kesildi. "Ne!"

"Biliyorum!" Fısıldadım-bağırdım. "'Ben taştan yapılmadım' dedi." Jess alçak bir ısıklık çalıyor. “*Busıcak*”

Ne yazık ki, bunun ne anlama geldiğini anlamak için daha fazla zamanımız yok çünkü Brenna bizi topluyor, Evan ve River'ı getiriyor ve dördümüzü restoranın ortasındaki mükemmel ışıklandırmalı bir masaya götürüyor. Hayatımın diğer tüm yönlerinde durağan olmak ve yine de etrafımda her şeyin çok hızlı hareket ettiğini hissetmek ne garip bir duygu.

En iyi arkadaşımın göz göze geldiğinde, hüznün ve pişmanlık arasındaki sıkı düğümün gevşediğini hissediyorum.

senin için buradayım, diyor gözleri.

biliyorum ve seni seviyorum, benimki geri diyor.

Demek istediğim, onunki diyor ki, *Bu akşam yemek için buradayım ve bana borçlusun. Kocan bir isyancı.*

Bakışları alaycı bir hal alıyor. *Bütün gün şikayet etti.*

Nehir sosyal olmaktan şikayetçi! Sana inanmıyorum!

Nehir boğazını temizler. "Şunu yapmayı
kes." "Ne yapıyorsun?" diye soruyor.
Sözsüz sohbet ettiğin o şey, diye mırıldandı.

Peçetemi ona fırlatmaya gittiğimde, kameraların arkasından Connor hatırlatmak için boğazını temizledi. "Yuvarlanıyoruz."

River'ın son görünümü, GeneticAlly, teknoloji hakkında ve izleyicilere River'ın her şeyin başlangıcındaki rolü hakkında hatırlatmalar hakkında yazmamız gereken bazı yazılı konuşmalar var. Ama sonra akşam yemeği kolay bir şeye dönüşüyor, film çekildiğimizi kısa aralıklarla unutuyoruz, burada yüzlerce kez anlatmış olabileceğimiz veya daha önce hiç duymamış olabileceğimiz geçmişimizden hikayeler anlatıyoruz - farketmez çünkü Evan'la romantik bir ilgin olmasa bile ondan hoşlanıyorum. Kameraların sahip olduğumuz kolay aşinalığı yakaladığını biliyorum. Connor için iyiye işaret olan Evan için iyiye işaret.

Ama Tanrım, keşke yanımdaki Connor olsaydı.

kırk üç

CONNOR

Natalia'nın kısa mesajı sadece 1 kelime, ama her birini on saniye boyunca inceliyorum.

"Siktir," diyorum evinin önüne park etmiş arabamın kapalı sessizliğinde yüksek sesle.

O, Juno ile birlikte Fizzy's'de

Şovun çılgınlığında, Stevie ile hafta sonlarım en iyi ihtimalle düzensizdi. Bu gece, onu almak ve evde rahat bir gece geçirmek için mükemmel bir geceydi. Ancak arabayla Fizzy's'e gitme ihtimalinin rahatlatıcı hiçbir yanı yok. Muhtemelen doğru olmadığını ve kesinlikle adil olmadığını biliyorum ama eski karım, duygusal fırtına kapılarımın onunla daha fazla yalnız kalmaya dayanacak kadar sağlam olduğundan emin olmadığım bir gecede beni Fizzy'ye zorluyor gibi geliyor. Bugün zordu. Günah çıkarma acımasızdı ve bir parçası olmayı dilediğim kolay, konuşkan bir çiftte randevuyu izlemek daha da kötüydü.

Ama Nat bunu bilemezdi, işte buradayız.

Her ne kadar burada benim için neyin tehlikede olduğunu benim kadar iyi bilen birine anlatmak istesem de, ona merhaba demek için yukarı çıkma zahmetine katlanmıyorum. Bunun yerine, caddenin sonunda arabamı döndürüp iki milden biraz daha uzaktaki krem rengi ve mavi begonvillerle kaplı küçük eve doğru ilerliyorum. Ve kaldırıma geldiğimde, çocuğum içeride olmasına ve gerçekten istediğim şey kızımı alıp bir pizza kapmak ve kaliteli bir televizyon için kanepede yastıktan kale yapmak olmasına rağmen tekrar donmuş hissediyorum. Şovu, zihnimde sürekli tur atan kadını ya da daha önce duygularını tekrar itiraf ettiğinde nasıl görüldüğünü düşünmek istemiyorum. Parçalanmaya saniyeler kalmıştı. Bu tür bir duyguyu, kalbimin göğüs kafesimin içinde ağır ama havada uçuşmasını hiç tatmamıştım. Ona o kadar aşığım ki, zar zor tam bir nefes alabilirim.

Arabadan indim, merdivenlerden çıkıyorum, kapıda gözlerimi kapatıyorum ve

kapıyı çalmadan önce derin, sakinleştirici bir nefes almak. Herkese selam ver, çocuğumu al, eve git.

Kalbimi koru. Stevie'yi koru. Devam et.

Kapıyı çaldığımda, üç ses neşeli bir şekilde "Girin!" ve tüylü battaniyelerden oluşan bir dağın altında kanepeye yığılmış halde kapıyı açmak için kapıyı açtım.

"Kötü bir adam olabilirdim," dedim kaşlarımı çatarak.

Stevie, "Pencereden sundurmadaki gölgeni gördük," diyor. Juno başını salladı. "Sen herkesten uzunsun."

Fizzy bana eğlenceli bir oyun veriyordemek ki haksız değilleryüz, ama meşgul olamıyorum. BEN

onu görür görmez anlarım. Göğsümde o kadar çok bastırılmış hasret ve istek var ki, sanki başka bir şey söylesem ağzımdan bir feryat çıkacak gibi. Ve evinin içine bir adım daha derine inersem, onu odasına sürükleyecek, kapıyı kilitleyecek ve onu yatağa atacağım.

"Kanabını tut, fışkırtma." Çenemi odanın karşısında duran sırt çantasına doğru kaldırdım, her yere kağıtlar, renkli kalemler ve parlak renkli silgiler saçılmıştı.

Oda sessizleşir; aşırı enerji boşalması. Harika, şimdi partiyi bozan huysuz herif benim.

"İyi misin baba?" diye soruyor Stevie, kendini dikkatle uzuvların ve

battaniyelerin karmaşasından kurtararak. "Birine kızgın mısınız?"

Rahatlamış ama bitkin düşmüş bir halde elimi yüzümden aşağı kaydırıyorum. "Hayır, Sass, sadece yorgunum."

"Emin misin?" Bana bakıyor. "Fizzy'nin Botox'a ihtiyacın olacağını söylediği o suratı yapıyorsun."

Bunu görmezden geliyorum ve bizi görevde tutmaya çalışıyorum.

"Eşyalarını topladın mı?" "Çünkü eğer kızgınsan," diye devam etti, "bana insanlara söylediğini hatırla.

meyve ile aynı değildir. Ezilmişlerse yenilerini aramıyorsun. Bu çocuğa yüzlerce kez ıslak havlularını almasını veya yatağında sim kullanmayı bırakmasını isteyebilirim ama *But* tutar mı?

Juno burnunu buruşturur. "Çürük muzları sevmiyorum" diyor.

"Eh artık yorulduğum *Ve* aç," dedim, ellerimi Stevie'nin omuzlarına koyup onu kapıya doğru yönlendirmeye çalışarak. "Hadi gidelim buradan bir şeyler yiyelim."

"Fizzy'de pizza var!" diyor Stevie, heyecanla mutfağı işaret ederek. "Her zaman çok fazla sipariş verdiği için bir ton kaldı."

"Bu benim birçok süper gücümün biri," diye onayladı Fizzy ve onun bana baktığını, ona bakmamı istediğini hissettim ama bakamadım. Bugün erken saatlerde itirafta yaşanan duygusal içgüdüsel yumruktan sonra olmaz.

"İyiyim." Anahtarlarımı cebimde sallıyorum. "Haydi Sass."

"Connor," dedi Fizzy, baştan çıkarıcıymış gibi gelen bu alçak sesle. Çok tanıdık, çok bilmek. Acele etmene gerek yok. Tonlarca yiyecek var. Gel biraz otur, uzun bir gün geçirdin."

"Teşekkür ederim ama ben iyiyim," dedim tekrar.

Juno duruyor, Stevie'nin peşinden çantasına sapları tıktığı yere gidiyor. Küçük boğuk sesi, "Baban o programda Fizzy Teyzemle çıkan adamlardan biri mi?"

Bunu duymamış gibi yaparak inleme dürtüme karşı koydum. Fizzy'nin gözleri üzerimdeyken, cebimden telefonumu çıkardım ve ana ekranda baş parmağımla 1. uygulamayı açtım, yapacak bir şeye ihtiyacım vardı. Hesap makinesi. Birkaç rastgele sayı giriyorum ve hepsini ikiye bölüyorum.

"HAYIR." Tanrı. Stevie'nin fısıltısı da bir o kadar kötü. Başka herhangi bir koşul altında, Fizzy ve ben göz teması kurar ve kesinlikle bokumuzu kaybederdik. "O yapımcı."

"Bu ne anlama gelir?" Juno soruyor.

Çok meşgul görünmeye çalışarak her şeyi rastgele dörtle çarpıyorum ve 15.6 çıkarıyorum.

"Başarıyor," diye fısıldadı Stevie. "*Opatron*"

Teşekkürler Stevie, ama şu anda kendimi hiçbir şeyin patronu gibi hissetmiyorum. Kendimi baskı altında, sonuna kadar açılmak üzere olan bir hava durumu sistemiymişim gibi hissediyorum.

"Birbirlerinden nefret mi ediyorlar yoksa hoşlanıyorlar mı?" Juno sorar ve midem bulanır.

Stevie bunu alamadan kapı eşiğinden seslendim. "Squirt, gidelim." En sonunda Fizzy kanepeden kalkıp bana doğru geliyor. Eşofman altı ve Harikalar Diyarı kapşonlu giyiyor ve brunch, tatil ve insan şekline bürünmüş seks sonrası coşku gibi görünüyor. Vücudum ve beynim yolu birlikte döşemeye çoktan başlamıştı ve tüm operasyonu tersine çevirmek çok zor. BEN çoktan taahhüt etmişti.

Bakışlarımla buluşmak için başını eğdi ve endişeli göz temasından kısa bir süre sonra tekrar ekranıma baktım.

"Sen..." Fizzy yanıma gelip ekranıma bakıyor. "Neden matematik yapıyorsun?"

Yüzümü buruşturarak telefonu cebime geri koydum. "Yalnızca bir gün."

"Burada durmuş matematik yapıyorsun ve huysuzsun," diyor ve Sesindeki güneş ışığı bende onu bir kez öpmek, dudağını yalamak istememe neden oluyor, çok tatlı.

Sonunda, Stevie bana sırtarak koşarak geldi. Gözlerindeki soruyu görüyorum ve iyi olduğumu anlaması için ona verdiğim gülümsemeye tüm sevgimi katıyorum. "Bayan Fizzy'ye teşekkür edin."

"Teşekkürler, Fizzy Teyze."

Fizzy teyze.

Fizzy, Stevie'nin alnını öpüp çocuğumu kapıdan dışarı çıkarırken Juno'ya gülümsedim. Kötü haber: Bu gönül yarası, düşüncelerimde kalıcı bir leke gibi geliyor. İyi haber: Bundan sadece birkaç gün sonra Fizzy'yi bir daha asla görmek zorunda kalmayacağım.

kırkdört

gazlı

BEN Arabaya binerlerken Connor ve Stevie'nin arkasından bakıp kısa ve öz sessizliğin bundan sonra yeni havamız olup olmayacağını merak ediyoruz. İtiraf etmeliyim ki sevmiyorum. Dönüp, kızlarımızın gece maskaralıklarının karmaşasıyla yüzleşmeden önce kapıyı kapatıp kilitledim. Battaniyeleri katlamaya gittiğimde bir çift gözün odada beni izlediğinin farkındayım. Çoğu çocuk, bırakın Rying'in kişilerarası kıvılcımları bir yana, bir odada kaç yetişkin olduğunun bile farkında değil. Ama Juno Merriam inanılmaz derecede anlayışlı bir çocuk ve bu geceden biraz sorgulamadan çıkmamın hiçbir yolu yok.

"Annem, bittiğinde televizyon programını izlememe izin vereceğini söyledi," diyor, sanki dikkatli bir değerlendirme gerektiriyormuş gibi elindeki renkli silgiye gözlerini kısarak bakıyor.

İşte başlıyoruz.

"Ah evet?" Beni mutfağa kadar takip etmesi için başımı eğdim. "Oldukça uysal. Stevie izliyor. Seni neden bekletiyor?"

Arkamdan koşuyor ve ben kutuyu dolaba koymadan önce bir kurabiye kapıyor. "Önce her şeyin nasıl sonuçlanacağını görmek istiyor."

"İkimiz de, ufaklık."

Juno bir velociraptor gibi zamanını bekleyerek bir ısırık alır ve çiğner. "Yani, bu hafta sonu kazanan erkek arkadaşın mı olacak?"

"Yalnızca o ve ben bunu istediğimize karar verirsek." Küçük mutfak masasından bir sandalye çekip adeta yere yığıldım. Birden bitkin düştüm.

Karşıma oturuyor ve parmağının ucuyla masanın üzerine spiraller çiziyor. "Kalan erkekleri seviyor musun?"

"Ben..." Sesim alçaldı ve *Sadece bu şekilde değil* bir düşüşte takip eder Eko.

Juno birkaç saniye başını salladı. "İsimleri ne?" Evan ve Isaac.

"Birini diğerinden daha çok mu seviyorsun?"

Çok normal sorusu beni yine üzüyor. "Isaac, sanırım." "Nasıl biri?"

Güzel, dedim ve tavana bakarak düşündüm. "Çekici." Tanrım, kendine çek, Felicity. Isaac harika bir adam ve sen onu yeni bir kanepe gibi tanımlıyorsun. Juno'ya baktım ve derin bir nefes alıp sözlerime biraz şevk katmaya çalıştım. "O bir bilim adamı, tıpkı baban gibi."

"O da mı genetikçi?" diye soruyor, şüpheyile gözlerini kısarak.

Benden daha akıllı. "Hayır, bence robotlar yapıyor ya da robotların dünyayı ele geçirmemesini sağlıyor ya da Alexa'ma iyi davranmamın nedeni ile ilgili bir şey."

Juno gülüyor. "Bu genetikle aynı şey değil, Fizzy Teyze."

Pamuklu bir peçeteyi ona fırlatıyorum. Yolundan çekilir ve kahkahasının Döküntüsü sorusunu o kadar sinsice ortaya çıkarır ki: "Sence Bay Prens, Isaac'in kazanmasını istiyor mu?"

Gülümsememe tutunup daha da yaklaşıyorum. Juno değerli bir fikir tartışması partneridir. Gurur ve huzursuzluk nabzımda savaşıyor. "Gösteri başarılı olduğu sürece Bay Prince'in kimin kazandığını umursadığını sanmıyorum."

"Kimin kazandığını umursadığını düşünüyorum." Beş parasız kaldı:

"Sanırım senden hoşlanıyor." "Evet?"

"Mm-hmm. Konserdeki gibi mi? Senden hoşlandığını söyleyebilirim. Bütün bu süre boyunca sana baktı."

"Çünkü büyüleyiciyim, Juno. Sürdür."

Kıkırdıyor. Bahse girerim diğer erkekleri seninle randevuda görmekten hoşlanmıyordur.

Onu inceleyerek mırıldandım. Hiç Rinch veya küçülmez. "Ve... peki, Aiden R.'yi tanıyor musun?" devam ediyor. Başımı salladım çünkü sınıfında dört Aiden falan var. "Stevie'yi sever ve öğle yemeğinde hep birlikte otururlar ama bugün Stevie, Eric'le birlikte Dünya Kültürler Günü için Endonezya'ya atanmıştı ve Aiden, tıpkı Bay Prince'in bu gece olduğu gibi sessizdi, üzgündü."

"Ah evet? O nasıl?"

Yüzüne işaret ediyor. "Erkeklerin çenelerini bu şekilde nasıl sıkıldığını biliyor musun?" Oldukça sağlam bir izlenim bırakıyor. "Bunu yapıyordu ve öğle yemeğinde onu görmezden geliyordu. Ancak Stevie'nin Dünya Kültürler Günü'nü kiminle yapacağı konusunda bir seçeneği yoktu. Atandı.

"Doğru," diye anlayışla katılıyorum. Ugh, bu metafor oldukça harika. Yönlendiriyorum: "Kiminle çalışmak için görevlendirildin?"

"Kyle Pyun," diyor ve belli belirsiz yüzünü buruşturuyor. "Gerçekten hiper ama en azından iyi notlar alıyor."

"Kesinlikle." Eğilip sırtıyorum. "O sevimli mi?"

Juno gerçekten tiksiniş görünüyor. "Fizzy Teyze, biz 1. sınıftayız."

"Nişanlı olup olmadığını sormuyorum, Junebug, sadece potansiyeli var mı?" "Annem erkeklerin liseye kadar aptal olduğunu söylüyor."

"Vay canına, bu cömert."

"Yani, Isaac kazanırsa," diyor Juno, kendi yönlendirmesini yaparak, "para falan alıyor mu?"

"Teoride beni anlıyor."

Komikmiş gibi gülüyor. "Evet ama... biliyorsun. Gerçek bir ödül gibi." Dudaklarımı birbirine bastırarak ona bir Sıçan verdim "Kime götüreceğimi ben seçeceğim

Fiji ve en çok oyu alan Kahraman için bir para ödülü var, demek istediğin buysa.

Gözleri gezegenler. "Birlikte bir gezi mi?" Başımla onayladım. "Aynı odada mı yatıyorsun?" "Eğer istersek ayrı odalarımız olabilir."

Juno'nun dudağı hafifçe kıvrıldı. "Onunla aynı odayı paylaşmak ister miydin?"

"Bir odayı paylaşmaya karşı değilim ama henüz odayı onunla paylaşmak istediğimden emin değilim. Oraya vardığımızda bizim kararımız olacak."

Başını sallıyor, yana bakıyor ve düşünüyor. Telefonuma bakıyorum. Neredeyse dokuz. River'ın gelip onu alması ve beni bu lazer sorgulamasından kurtarmasının zamanı geldi.

"Ya yarışmacılardan biri Lucas Ayad olsaydı?" o soruyor.

En sevdiğim Harikalar Diyarı üyesinden bahsedildiğinde şakacı bir şekilde kaşlarımı çatıyorum. "Yani, eğer Lucas bir yarışmacı olsaydı ve adil bir şekilde kazanamazsa, geriye gidip sonuçlara hile karıştırmak için bir zaman makinesi icat ederdim."

"Onu yazmak için bir imza kampanyası başlatmalıyız" diyor. "Herkes oylamalarda Lucas Ayad'ı etiketlemeye başlamasını söyle."

"Bunu sadece Suchin'le evlenip onu senden çalmayayım diye istiyorsun." Juno ışınları. "Suchin bana ait, sadece henüz bilmiyor."

Bu çocuk beni mahvediyor. "Suchin hakkında nasıl böyle konuşabiliyorsun ama bana Dünya Kültürler Günü Kyle'ın sevimli olup olmadığını bile söyleyemiyorsun?"

"Çünkü aslında Kyle'ı tanıyorum - iğrenç." Şimdi de eğiliyor. "Ama ya Bay Prince'e oy verirsek?"

Şah matının geleceğini biliyordum ama yine de beni hazırlıksız yakalıyor.

"Senin bir şeyler çevirdiğini biliyordum, seni küçük shi..." Tam zamanında geri çekilip "Aptal çocuk," diye düzelttim ama önemli değil. Juno bilerek kıkırdar, tüm köpek yavruları ve gökkuşakları sevinçli seste elini uzatır.

"Bir dolar lütfen."

Sandalyeme yaslanıp eski çekmeceyi açtım ve bozuk para aradım. Dörtte birini avucuna atarak, "Lucas ve Suchin hakkında konuşmayı tercih ederim," diyorum.

"Sen de Bay Prince'i sevdiğin için mi?" "Juno Merriam, işine bak."

"Sınıftaki bazı kızlar ve anneleri Bay Prince'i seviyor."

Sıraya girin hanımlar.

Onaylayarak mırıldandım ve bu konuda onunla dalga geçmeyi aklıma not ettim, sonra muhtemelen ona bir şey söylememi istemediğini hatırladım. Ve şimdi yine üzgünüm.

"Babam, bir şeyi istiyorsan, ne kadar korkmuş olursan ol, denemek

zorundasın der."

Yüzüncü kez bu çocuğun nereden geldiğini merak ederek ona baktım. "Bunu baban söyledi, ha?"

Juno başını salladı. Annemin onu ilk başta korkuttuğunu söyledi. Ama sonra onu bir daha görememekten daha çok korkuyordu. Bana gülümsüyor. "Yani, Bay Prince hakkında böyle hissediyorsan ya da... onun adı neydi?"

ona bakıyorum. Juno hiçbir şeyi unutmaz. Bu sinsi sahtekar, kendi iyiliği için fazla akıllı. "İshak?"

"Doğru," diyor sinsice. Her geçen gün annesine daha çok benziyor. "Isaac hakkında böyle hissediyorsan, korkmanın önüne geçmesine izin verme."

Ön kapıya üç kez sert bir şekilde vurulur, bir saniye bile geçmeden. Juno'ya bir kez daha alaycı bir şekilde sırtarak kendimi geri itip ayağa kalktım ve oturma odasına yürüdüm.

"Üç dakika önce gelip beni İspanyol Engizisyonundan kurtaramaz mıydın?" Soruyorum.

Nehir nefes nefese güler. Ah oğlum. Sen benden daha iyisin."

"Beni alt etmeye başladıklarında, bebek bakıcılığı için saatte kırk bir dolar aldığımı biliyorsun."

Sırt çantasını omzuna asan Juno, kapıda babasına katıldı. "Akşam yemeği için teşekkürler, Fizzy Teyze."

"Evet, evet, seni seviyorum, git buradan."

Kıkırdadı, kucağıma eğildi ve ben onların gitmek için dönmelerini izledim.

Ama River sundurmanın kenarında durur. "Hey," diyor, alışılmadık bir şekilde emin değil. "Bir şey sormak istiyordum."

"Bu kulağa uğursuz geliyor." Juno'ya doğru eğilip kaldırımda onu beklemesi için mırıldandığında durum daha da artar.

"Gösteri ile ilgili her şey yolunda mı? Connor ile," diye açıklıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Geçen hafta sonu Rames'te doping skandalı nedeniyle gündeme gelen diğer Kuzey Yıldızı şovu ve yapımcının 1 kırmızı olması ve-"

"Üzgünüm, bekle. Başka hangi şov?"

Kaşlarını çattı. "İzlemiyorum ama görünüşe göre arenalarda her türlü fiziksel zorluğun olduğu başka bir şovları var."

Connor'ın daha genç, erkek bir demografi getirmek için yaptıkları başka bir programdan bahsettiğine dair belirsiz bir anım var. Ah, doğru.*Koca ağızlı veya Paramparça etmek*

Yüzya da başka birşey."

"*Smash Kursu*," diyor. "Sanırım yapımcılar baş yarışmacıya performans artırıcı ilaçlar veriyorlardı. Görünüşe göre yapımcılardan biri de yolda onunla yatmış ve olay internette patlamış."

"Kahretsin."

"Evet. Gösteri iptal ediliyor." River boynunu kaşımak için uzanıyor, burnunu başka birinin işine sokmaktan çok rahatsız. "Connor'la senin aranda olanlardan sonra, onun iyi olduğundan emin olmak istedim."

Connor'ın kanepesindeki itirafım aniden netleştiğinden beri her şey bir sis dağılmış gibi. North Star skandal nedeniyle iki nakit ineğinden birini kaybederse, sıkı bir gemi yönettiğinden emin olmak için Connor üzerindeki baskıyı kesinlikle artıracaklardı. Eğer birlikte olduğumuz ve şovu bir yalan haline getirdiğimiz haberi çıkarsa, bu sadece onun kariyerini bitirmekle kalmaz, tüm şirketi devirebilir.

Ve tüm bunlardan Connor sorumlu tutulacaktı.

kırk beş

CONNOR

To son dan bir önceki bölüm *Gerçek Aşk Deneyi* neredeyse on yıl içinde herhangi bir realite şovu için en yüksek prime-time reytinginde tırmanıyor. Tüm ekiple erken bir toplantıda, sayıların kavrayışa meydan okuduğu açıktır. Sabah dokuzda ofiste şampanya içseydik şampanya patlardı.

Ofisime geri dönerken, Brenna arkamdan koşarak heyecanla bana TikTok trendlerini, viral düzenlemeleri ve makaraları anlatıyor - ve bana birkaç tane gönderiyor, ancak artık çevrimiçi gerçek histeriye dair kanıt görmenin bu canlı 1nale'yi gerçekleştirme baskısını çok yoğun hale getireceğini biliyor. yardımcı olmuyor

aşırı öfke *Smash Kursu* ölmedi. Bugünün yirmi dört saatlik haber döngüsü

Bu, halkın hafızasının genellikle bu tür şeyler için yetersiz olduğu anlamına gelir, ancak görünüşe göre her gün insanları yeniden kızdıracak yeni bir ayrıntı ortaya çıkıyor. Her şey Fizzy'nin durumuna o kadar yakın geliyor ki, insan bunun doğru şeyi yaptığım konusunda beni rahatlatacağını ve ondan uzak olmayı katlanılabilir hale getireceğini düşünebilir. Biri yanlış olurdu.

Saat onu biraz geçe geldiğinde, Blaine aşırı uyarılmış bir tazıya dönüşüyor, sürekli daireler çiziyor, ofislerin etrafında turlar atıyor. Küçük adamların Hollywood'un nasıl yapıldığını göstermesi, akıllıca beni bu işe koymayı seçtiğini bilmesi ve bir dahaki sefere ona nasıl güvenmem gerektiği hakkında ötüyor. Bu övgüler acı tatlı: Tabii ki Fizzy ve ben bu kadar çok izleyicide yankı uyandıran bir şey yaratmayı başardığımız için çok heyecanlıyım, ancak ona âşık olma konusundaki bariz çelişki, kutlama ruh halimin arkasında pusuya yatmış bir gölge. Başarısız evliliğim, sürdürmesi en kolay ilişki olurdu -tutku olmadan, ama uygun ve sevimli- ve yine de, gerçekten kaybettiğim tek kadınla bir şeyler inşa etmenin imkansız olduğu kanıtlandı.

Belki birkaç ay içinde, sanırım, spot ışıkları başka tarafa döndükten ve dünya bir sonraki parlak şeye geçti, artık bir çare bulabiliriz. Ama aşk böyle olmaz. Şiir bize ne söylerse söylesin, aşk her zaman sabırlı değildir; acil ve aç, kafamdaki tüm boşluğu yiyor.

Diğer her şeyi boğmayı ve günü bu hafta sonu canlı 1nale'nin özet kısmı için tüm Kahramanların retrospektif kliplerini bir araya getirmeye yardım ederek geçirmeyi umarak kurgu odasına kaçtım. Ama bu sessiz inziva sırasında Blaine beni fark ediyor ve karıştırma tahtasına bir parça kağıt vuruyor.

"Blaine-"

Üzerinde çalıştığımız klibi yanlışlıkla sildiğini görmezden gelerek, "Yatağa sışmaman şartıyla," diyor, "İşte ikinci sezonun yapımcılığını ve sunuculuğunu yapman için bir sözleşme.*Gerçek Aşk Deneyi*"

Yazı işleri yapımcımız Pat, fırtınanın yaklaştığını hissederek bilgisayarından uzaklaşır ve kaçır. "Sanırım gidip bir fincan kahve içeceğim."

Kapı arkasından kapanıyor ve ben de gazeteye bakıyorum.

Geleceğini biliyordum - açıkçası ikinci sezona yeşil ışık yakmamak aptallık olurdu - ama onu siyah beyaz görmek beni bir anlığına susturdu. Kurduğumuz yapıyla eminim ki ekip ve ben merkezde başka bir Kahraman veya Kahraman ile tekrar yapabiliriz ve bu 1. sezonun yarısı kadar başarılı olsa bile şirket için 1 finansal bir başarı olur. Ve benim için.

Bunu yanımda Fizzy dışında kimseyle yapmayı hayal edemiyorum. Başka bir sezondan bahsetmiyorum bile, beni halkın gözünde tutuyor ve olası bir şeyi zorluyor.

aramızdaki ilişki daha da ulaşılmaz. "Bunun hakkında düşünebilir miyim?" Soruyorum.

"*Bunu düşün?*" Blaine ısrarlı bir parmağıyla üçüncü paragrafı dürttü, altındaki bir sürü düğmeye basmak. Evlat, sana ne teklif ettiğimizi görüyor musun? Daha fazla para, daha fazla zaman, daha fazla stal ve daha büyük bir üretim bütçesinden bahsediyoruz."

görüyorum. Bana teklif ettikleri şey, bunu dikkatlice düşünmek istememin bir parçası.

Dikkatlice elini çektim ve onunla yüzleşmek için koltuğumda döndüm. "Maddi teşviki görüyorum ve gösteriyi tekrar kolayca yapabileceğimizi biliyorum. Ama bu kulağa ne kadar çılgınca gelse de -çünkü kesinlikle şu anda televizyondaki en büyük şey olduğumuzu biliyorum- umursadığım tek şey para değil. Daha önce yaptığım şeyden zevk alıyordum. Henüz belgesel dünyasını terk etmeye hazır olduğumdan emin değilim."

Bu yağı sallıyor. "İyi. Okyanus şeyiniz için size 40 bin dolar vereceğiz. Yılda bir tane, bir tane de bunlardan yapabilirsiniz. İmzalaman için gereken bu mu?"

"Anlaşmamız bu değildi, Blaine."

Sana büyük bir fırsat sunuyorum. Bu alanda doğalsın.

Bir dakikaya ihtiyacım var, dedim ona. "Bu bir hayır ya da evet değil, 'bunu 1. bölümden sonra konuşalım.'"

Blaine kısa bir kahkaha attı ve gözlerini kısarak bana baktı. "Anlıyorum. Tamam aşkım. Daha fazlasını istiyorsun ve buna saygı duyuyorum.

"Öyle değil. BEN-"

Göz kırpıp omzuma bir tokat attı. "Ne yapabileceğimi göreceğim."

Para ve baskı, Blaine, kariyerim ve ailem ve -en önemlisi- Fizzy hakkındaki düşünceleri aklımdan atmak ve sadece önümdeki göreve odaklanmak aktif odaklanma gerektirir. Çeşitli kameralar arasında, 1nale için ihtiyaç duyacağımız tüm klipler ve retrospektifler için incelenecek iki yüz saatin üzerinde çekim var. Bu hemen hemen tamamen uygulamalı bir durum. Her Kahramanın korunmasız, filtrelenmemiş ve olabildiğince çekici olduğu anları paylaşmak istiyoruz.

her biri gerçek hayatta. 'Tonumuzda ironi veya alay olmadan bir avuç gerçekten harika insanın özünü yakaladığımızı hissediyorum ve bu muazzam bir duygu. Belki de bu kadar çok insanda yankı uyandıran bu unsur, hepsinin  zg nl ğ . Bu son, tam bölümün duygusal ve komik, samimi ve ilham verici olmasını istiyorum.

Ama Fizzy'nin veya Fizzy'nin kliplerini d zenlediğimize göre, ondan kaçış yok. Daha da kötüsü, önümde onun söylediği şeyi kastettiğine dair süzülmemiş saatlerce dolu kanıtlar var: bu diğer adamlardan hiçbirini istemiyor. Artık g l msemelerini tanıyorum ve onlara parlak ve samimi ama nihayetinde platonik gülümsemeler veriyor. Kahkahalarının ve onların da gerçek olduğunu biliyorum ama Kahramanlar onun derinliklerinden gelen, Fizzy'nin o anda tamamen kaybolan yuvarlak, neşeli göbek kahkahasını anlamıyorlar. Dokunuşunu da biliyorum - kahretsin, dokunuşunu biliyor muyum - ve onlara dostça bir ilgi gösterirken, parmak uçlarında veya bakışlarında asla sıcaklık yok. Hiçbirinde açıkça cinsel bir şey yok.

Bu makarayı birlikte düzenlememiz gerekiyor, ama kahretsin, tek görebildiğim onun bana aşık olduğu.

Ricker'ın gözleri sürekli olarak kameralara bakıyor - benim tepkimi arıyor, içeriden gelen sessiz bir şaka bekliyor ya da sanki kendi iradesiyle, sanki zihni başka yerlere gittiğinde, o*Ben*. Ama bu sadece görmek istediğim şey.

Bu konuda yardımcı olamam. artık objektif değilim

Rory devreye girerken kulaklığımı çıkarıp miksaj masasına fırlattım.

"Burada her şey yolunda mı?"

Ellerimi yüzümü ovuşturuyorum ve sonra başımı sallıyorum. "Lanet olası tüm objektifliğimi kaybettim. Arjun, Jude, Tex, Colby ve Dax segmentlerini retrospektif için düzenledik. Bunlar 1ne. Ama Nick, Isaac ve Evan'ı oyalıyorum. Dürüst olmak gerekirse, Ror, sonunda bunu nasıl yapacağımızı hayal etmekte zorlanıyorum. Fizzy harika, ama ben deli miyim? Burada gerçek bir aşk hikayesi yok."

Rory uzun bir süre bana bakıyor. "Görmüyor musun?"

"HAYIR."

Ekranada gülen Isaac'in donmuş görüntüsüne bakıyor. "Merak etme kardeşim, hepsi orada."

"Sadece sonunda onu mahvetmek istemiyorum." Güler. "Hiçbir yolu yok."

"Kendinden bu kadar emin olmana sevindim."

"Bence şu anda ona çok yakınsın." Pekala,

Rory, boşver.

kırk altı

gazlı

TSalı öğleden sonra, Twiggs'in kapısında zil çalıyor ve onunla ilgili her şey - zilin gücü, ardından gelen ayak sesleri, bir çantaya kilitlenmiş anahtarların itişmesi - o kadar tanıdık geliyor ki, kim olduğunu bakmadan bile anlıyorum.

Gazlı mı? diye soruyor.

Sesindeki parlak şaşkınlık için onu suçlamıyorum; Ben de şaşırdım.

Cümlelerin sonunu yazdım ve sonra ona bakıp latteme uzandım. "Merhaba kanka."

"MERHABA. Ne görüyorum? Dizüstü bilgisayar? Çılgınca karalamalar olan defterler?" Kaşları bir karış yukarı. "Yazıyor musun?"

"Bu sabah aklıma bir fikir geldi." Aslında, kafamda kavurucu bir seks sahnesiyle uyandım ve düşündüm ki... belki onu yazmaya çalışırım. Dürüst olmam gerekirse, Connor'ın ağzıyla ilgili 11. fantezi, ama ilham bana eskisi gibi, bu tür ateşli bir heyecanla çarptı ve anın beni geçmesine izin vermek istemedim.

Dizüstü bilgisayarımı topladım, buraya geldim ve elbette kafamda net ve mükemmel olan şey, sayfadaki bir kelime karmaşasıydı, ama kendimi bir taslağın berbat olmasının sorun olmadığını hatırlamaya zorluyorum. Hiç yoktan iyidir ve bir ömür boyu yetecek kadar hiçbir şeyim olmadı. Korkunç düzenlenebilir.

Jess karşıma oturuyor. "Bu harika."

"Hayır, çöp," diyorum, "ama kendime nefret mektubu olmayan sözcükler yazdığım için mutluyum." Bir şey hatırlamadan önce omuz silktim. "Aman Tanrım, bugünün en güzel sohbetine kulak misafiri oldum."

Eğildi. "Vur bana, dedikoduyu kaçırdım."

"Bu iki kadın ön masada oturuyorlardı, bacakları sallanıyordu..." "O masadan nefret ediyorum."

"... ve içlerinden biri, kocasının onu bir eskort sitesinde tanıdıktan sonra dadıyı 1 suçladığını söyledi."

Bekle, dedi Jess. "Neden bir eskort bölgesinde geziniyordun?"

"Kesinlikle! Bu bir kitap için harika bir açılış olmaz mıydı? Pislik koca bir eskort sitesinde tanıdık bir yüz görür ve karısına söylememesi gerektiğini anlamayacak kadar aptal mı? Karısı onu terk ediyor ve eski sevgilisinin asla gidemediği tuvaletin 1 katına gelen tamirciye aşık oluyor. Çeneme hafifçe vurduğum ve bu fikri kafamda evirip çevirdim. "Şunu kazı, çatı yap ki üstsüz olsun."

Unutmadan defterime not almak için uzanıyorum.

Memnun kaldım, Jess'e döndüm. "Neler var?*Senzaten* burada mı yapıyorsun?"

"Çalışma." İrkildi. "Evde canım sıkılıyor. River, Sanjeev ile yeni bir şirket kurmayı planlıyor ve... Onu özlüyorum. Artık çalışmama fikri benim için biraz iç karartıcı. Matematiğe para için girmedim, girdim çünkü*ğlence*"

"Belki cazibemizi geri alıyoruz?"

O sırtıyor. "Kahretsin, umarım öyledir." O an uzayıp gidiyor, bakışlarımız birbirine sarılıyor ve sanırım gözlerimdeki gölgeyi okurken Jess'in gülümsemesi yavaş yavaş düzeliyor. "Hey." Masanın üzerinden uzanıp elimi tutuyor. "Connor'la aramız bozulduğu için üzgünüm. Bu, diğer şov tankları hakkında gerçekten berbat.

Başım la onayladım. Eklemek için yararlı hiçbir şeyim yok. Berbat.

"Ama meselenin sadece otelde olanlardan ibaret olmadığını, işin içinde başka şeylerin de olduğunu bilmek yardımcı oluyor mu?" o soruyor. "Fazla seçeneği olmadığını tahmin ediyorum."

"Sanırım?" Gülüyorum ve biraz sulu çıkıyor; Ağladığımı fark etmemiştim. "Bu durumun karmaşık olduğunu biliyorum. Farklı baskıları ve sorumlulukları olduğunu biliyorum. Benden ve duygularımdan daha büyük.

"Şu karakter gelişimine bak. Beş yıldız," diyor sırtarak. Ayağa kalkmak için geri iterek, "Kahve ısmarlayacağım," diyor. Yeniden mi ihtiyacınız var?"

"İyiyim." Bu korkunç belgeyi bitirmeye çok yaklaştım. Muhtemelen başka bir insana asla göstermeyeceğim, ama konu bununla ilgili bile değil.

İki saat önce menajerim aradı ve yedek listemdeki kitaplardan birkaçının bu hafta en çok satanlar listesine girmesini beklediğini bildirdi. Görünüşe göre yeni okuyucular kitaplarımı keşfediyor ve fotoğraflar ve komik meydan okumalar, videolar ve incelemeler yayınlıyor. Bana birkaç tane gönderdi ve izlerken yaşlı gözlerimle güldüm. Yazarlar yıllarca çalışabilir ve bir hikayenin seyirciye nasıl ulaşacağını asla bilemezler. Sözlerimin okuyucuları gerçekten etkilediğinin hatırlatılması bende hemen ona geri dönme isteği uyandırdı. Kitap insanları daha iyi, yemin ederim. O da aramalarından kaçındığım için beni azarladı (geçerli), ancak umursadığını söylediBen1.,

ve eğer başka bir kitap yazmak istemezsem, bu 1ne. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım ve o bunu kişisel olarak almayacak. Benim için en iyi olanı yapmalıyım. Dört ay önce, bunu duyma fikri beni rahatlatacak, üzerimdeki yükü kaldıracaktı ama Amaya istersem bırakabileceğimi söylediği an, tek hissettiğim yıkıcı bir kasvetti.

Yazmaktan vazgeçmeye hazır olmadığımı fark etmemi sağladı. Gösteriyi 1. olmak için yaptım, şöhret için değil ve Connor'dan vazgeçmem gerekiyorsa, en azından beni ben yapan şeye tutunmak istiyorum.Ben. Ve ben bir yazarım. Yani bu belgedeki her kelime çöp olsa bile bırakmıyorum.

Ve yarın, zihinsel gözlüklerimi takıp oturacağım ve bir parça kömürden bir elmas yapmaya çalışacağım. Çünkü yarın, Connor'ı, diziyi ve dört günden biraz daha uzun bir süre sonra istediğim adam olmayan bir adamla bir yolculuğa çıkmamın bekleneceğini düşünmemek için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Telefonum masanın üzerinde titrediğinde, onun o olmasını umdum. Bunun üzerinde çalışmalıyım. Ama sonra tekrar vızıldıyor. Ve yeniden. Ters çeviriyorum ve kalbim çok farklı bir nedenle dört nala atıyor. Alice'ten bir mesaj.

Fizzy oh my god

Meet us at the hospital

I'm in labor

Herkes yeni doğanların çirkin olduğunu, huysuz yaşlı adamlara ya da küçücük, açılmış yapraklara benzediğini söyler. Kırıksık ve kırmızı yüzlüler; bulanık ve huysuz. Uyumaktan, yemek yemekten, ağlamaktan ve kaka yapmaktan başka bir şey yapmıyorlar.

Bu, diğer bebekler için doğru olabilir, ancak yalnızca altı saatlik Helena Ying Kwok, şimdiden, kesinlikle, bu gezegeni şerefliendiren en güzel ve eğlenceli insan. Bebek Lena -takma adı ben seçtim- annesinin minik düğme burnuna ve babasının permafrown kaşlarına sahip. Anneannesinin dolgun dudaklarına, büyükbabasının uzun boynuna ve anneannesinin gazlılığına sahip. Ama sol yanağındaki gamzenin tamamı bana ait. Bu bir rezil olacak. Şu andan itibaren, onun için canımı vermekten başka seçeneğim yok.

Minik 1. parmağını okşarken, sıkı küçük parmaklarını nazıkçe açıp her birini öpüyorum. Tırnaklarının tatlı hilalleri bir mucize. Kalbim bu duygular için çok küçük; Mutlulukta boğulma, içinde boğulma hissi birkaç nefeste bir bana çarpıyor. "Ben senin Fizzy teyzenim," diye fısıldıyorum. "Kötü bir sütyen giymene asla izin vermeyeceğim. Dışında yemek varken sana söyleyeceğim. Giyim tavsiyesine veya para harcamaya ihtiyacın olduğunda geldiğin kişi benim. Senden sadece, çıkmak istediğin herkesi incelememe izin vermeni istiyorum.

"Tamam tamam. Onu geri ver.

Boğuk, delicesine aşık bir ses çıkarıyorum ve onu tekrar Alice'in açık kollarına atıyorum. Kırk sekiz saatten biraz fazla bir süredir bu odadayım ve yaklaşık üç saat uyuyorum ama kendimi hiç bu kadar enerjik hissetmemiştim. Ancak Alice düşecek gibi görünüyor. Doğum yoğundu. benim tatlı bebek kız kardeşim

15 saatlik aktif doğum ve almayan bir epiduraldan önce erken doğumda yirmi altı saat odada volta atarak geçirdi. Kendisi de bir kadın doğum uzmanı olan kocası Henry, sezaryen için doktorun onu götürmesi konusunda ısrar edecekti, ama küçük Helena sanki babasını duymuş ve artık yeterli olduğuna karar vermiş gibi, gözleri parlayarak ve yalnızca küçük, şok olmuş bir protesto çığlığıyla bir kez daha iterek dışarı çıktı. Daha bir günlük bile değil ama oda şimdiden insanlarla, kürekçilerle, hediyelerle ve balonlarla dolu.

Annem arkamdan gelip kollarını arkadan belime doladı ve birlikte Alice'in kollarındaki bebek Lena'ya baktık.

Annem, "O mükemmel," diye fısıldıyor.

"Kelimeyi yeniden tanımlıyormükemmellik," Kabul ediyorum.

"Seni tuttuğumu hatırlıyorum," diyor, "ve bu yeni his diğer her şeyi uzaklaştırıyor. O an ihtiyacım olan her şeye sahiptim. Sana her baktığımda hala böyle."

Acı tatlı bir sıcaklık içimi kaplıyor. Asla ailemle olduğum zamanki kadar sevildiğimi hissetmiyorum... ve anneme asla bu büyüklükte bir hediye veremeyeceğimi bilmekten nefret ediyorum: bir torun, sadece onun yapabileceği şekilde koşulsuz sevecek başka biri.

Ama annesi olduğu için ne düşündüğümü zaten biliyor. Yüzümü ona çeviriyor. "O zaman da mükemmeldin, şimdi de mükemmelsin."

Gözlerim doldu, güldüm. "Güvenilir bir kaynak değilsin."

"bensadecegüvenilir kaynak Seni hayatının her saniyesinde tanıyorum.

Bir şeyleri tutacak duvarlarım kalmadı. Geçen gün çılgık atan kız kardeşimin elini tuttum, onun acımasız acı ve kör edici neşe deneyimlemesini izledim. Sevdığım hemen hemen herkes bu odaya tıkmış, Alice, Henry ve Helena'nın etrafında toplanmışken kendimi çıplak, canlı bir kablo gibi hissediyorum. "Alice'in biraz önce yaptığını asla yapamayabilirim," diye hatırlattım anneme. "Asla evlenemeyebilirim bile. Yazmamı istediğin türden bir kitabı asla yazamayabilirim. Her zaman tam olarak böyle olabilirim.

"Bu yüzden?"

"Bu yüzden?" Tekrarlıyorum. "Bu yüzden seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

Annem yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Aynaya bak ve beni nasıl hayal

kırıklığına uğrattığını gör. Sana bakıyorum ve olmanı istediğim her şeyi görüyorum. Bu hayranlık beklentilerin kaynağı, dai leu, ondan değil.

hayal kırıklığı. Ve senin için evlilik ya da bebek gibi bir şey istiyorsam, bunun nedeni, bunların beni hayattaki her şeyden daha çok mutlu etmesidir. Diğer insanları mutlu etmek için çok zaman harcıyorsun ve benim tek umursadığım şey *Sen* mutlu."

Bu kelimelerin Connor'ın yüzünü zihnimde öne ve ortaya sürüklenme şekli ürkütücü. Şüphesiz mutluluğumun şu anki yeri o ve dizinin sona ermesiyle ilgili beni üzen bir şey varsa, o da onu her gün görmeyeceğim gerçeğidir.

Ve sonra yeni bir sarsıcı düşünce aklıma geliyor. "Anne," diyorum, "bugün hangi gün?"

Kafası karışmış bir halde bana göz kırpmıyor. "Perşembe."

saate bakıyorum Akşam 1'e çeyrek var ve gerçekten Perşembe ise, on beş dakika sonra başlayacak olan kapanış partisine bir saat uzaktayım.

Alice'in üzerine eğilip alnından öpüyorum. "Akşam döneceğim."

"Nereye gidiyorsun?" gözlerini yeni doğan bebeğinden ayırmadan soruyor. "Partiyi bitir."

Sonunda Alice kara, yorgun gözlerini bana çevirdi. "Onu sevdiğini söyle." Dönmeye başladım ama sözleriyle duraksadım. "Ne?"

"Ne hakkında konuştuğumu biliyorsun."

ona bakıyorum. Connor'dan başka kimseyle konuşmadım, Jess'ten başka kimseyle konuşmadım, bunun açığa çıkmasından çok endişelendim, hamile kız kardeşimi strese sokmaktan çok endişelendim, şovumun şimdiden ağabeyimin düğününü gölgede bırakmasından çok endişelendim, şovun ailem söz konusu olduğunda özgeçmişimde bir başka utanç verici leke olacağından çok endişelendim. Ama sonunda, seni seven insanlar yine de tüm hileleri görüyor.

"O kadar basit değil," dedim ona. "Keşke öyle olsaydı ama bu sadece benimle ilgili değil." "Olsa bile." Yorgun ablam elini kaldırdı. Öne doğru eğiliyorum, onun yapabileceği gibi yanağına okşa. Bunun yerine, hafifçe tokatladı. "Yine de söyle."

kırk yedi

CONNOR

F veya tüm dış kaosu, Fizzy her zaman zamanında gelir. Aslında bu dakiklık, onun "sıcak dağınık" kişiliğinin çoğunun sadece bir rol olduğuna dair aldığım ilk ipucuydu. İkinci ipucu, ekibinin bana gönderdiği son derece ayrıntılı terimler listesiydi ve o zamandan beri onun yalnızca tamamen güvenilir olduğunu biliyordum. Bu yüzden, mezuniyet partisine kırk bir dakika geç kalması beni endişelendiriyor.

Ve görünüşe göre, tek ben değilim. Brenna yanımda beliriyor, bakışları bir kez Stone Brewery'de bu geceki etkinlik için ayırdığımız yere çıkan merdivenlerde. Mürettebat, içkilerini yudumlayarak, yiyecekleri kemirerek, sohbet ederek ortalıkta dolaşıyor. Ama hepimiz gürültülü ve biraz kabadayı olacak kadar uzun süredir burada olmamıza rağmen, partinin henüz başlamadığına dair yadsınamaz bir hava var.

"O nerede?"

Başımı sallıyorum.

"Bilmiyorum." "Ona

mesaj attın mı?"

"Yapmadım," diyorum. Ve yapmadım, ama iyi bir nedenden dolayı değil. En azından herhangi bir nedenle asistanıma söyleyemem. Fizzy'ye mesaj atmadım

Çünkü o ne kadar uzunsa

Ortaya çıkmazsa, başına kötü bir şey geldiğinden daha çok endişelenirim ve bunun tam olarak ne olduğunu bilmeyi ne kadar ertelersem, hayatımı o kadar uzun süre bildiğim gibi, akıl sağlığım bozulmadan sürdürebilirim.

Brenna'nın bana iyice bakmak için eğildiğini fark ettim ve aynı zamanda, hedefi takip eden bir keskin nişancı gibi parti alanımıza çıkan merdivenlere baktığımı fark ettim. Keskin bir nefes alarak bira bardağımı dudaklarıma götürüyorum.

"İyi misin?" o

soruyor. "İyi."

"Biraz gergin

görünüyorsun."

"HAYIR."

"Emin

misin?"

"Evet."

"Tamam, harika, çünkü sanırım az önce onu restoranda yürürken gördüm."

İleri atıldım, iki uzun adımda tırabzana ulaştım, bir elimi ferforjeye sardım ve kalabalık restorana baktım. Barın yanındaki kalabalığın arasından hızla geçerken, dağınık topuzunu ve parlak gülümsemesini hemen fark ettim. İçimdeki her şey çözülüyor; adrenalini içimi ısıtıyor, sıcak ve çılgınca. Fizzy odada dolaşırken, onunla fotoğraf çektiirmek isteyen bir kadın tarafından durdurulur.

Güvende, dedi Brenna, yine sessizce yanımda belirerek. "Ne? Tabii ki öyle," diye mırıldandım dikkatim dağılmış bir şekilde, kaşlarımı çatarak. İki adam yaklaşıp sıralarını bekliyorlar. Çok yakın duruyorlar.

"Sadece," dedi parmağının ucuyla elime hafifçe vurarak, "o korkuluğu kıracaksın."

Elimi gevşettim ama gözlerimi aşağıdaki barda olanlardan ayırmadım. Endişelenmem gerekmiyor; Fizzy kendi kendine yetmiyorsa hiçbir şey değildir. Dikkatini çektiklerinde, fotoğraf çekmelerine izin veriyor ve sonra kibarca ama 1 rmlly ne sorarlarsa başını sallayarak merdivenleri işaret ediyor. Bize doğru koştuğu süre boyunca onu takip ediyorum.

O görüş alanımıza girdiğinde, herkes dönüyor ve gürleyen bir tezahürat başlıyor ve sonra bir nevi... biz onun görünüşünü gördükçe azalıyor. Bu resmi bir parti değil - bu, şampanya Rutes'in tepsilerde taşındığı veya kokteyl kıyafeti

beklentisinin olduğu türden bir olay değil. Buna rağmen, sıradan Fizzy genellikle daha gösterişlidir.

çoğumuz elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz. Bugün saçları sadece dağınık bir topuz değil, üzerinde uyumuş ve birbirine dolanmış görünüyor. Giysileri de uyumuş görünüyor. Yorgun ve solgun görünüyor. Grupta endişeli mırıltılar yükseliyor.

Ta ki, yüzüne güneş doğuyormuş gibi bir gülümseme yerleşinceye ve o, **“Ben bir teyzeyim!”**

Tezahüratlar yeniden başlar, gerçek bir kükremedir ve herkes onu çevrelemek için ileri atılır. Fizzy bedenler çemberinde kayboluyor ve ben bu anı özümsemeye çalışıyorum çünkü her ekibin bu kadar sıkı olmadığını, her projenin bu kadar büyülü olmadığını ve bu tür bir kimya var olduğunda bunun hazine edilmesi gereken bir şey olduğunu bilecek kadar uzun süredir bu işin içindeyim. Ama aynı zamanda sihrin de olduğunu biliyorum. O, bu yabancı grubu alıp bir aile kurduğunu. Isaac burada, Evan burada, evet ama Dax ve Nick, Jude ve Colby de öyle. Elenen yarışmacılar geri döndüler çünkü artık şovda olmasalar bile, hala hepimizin yarattığı bu şeyin bir parçasılar.

Fizzy'nin herkesi kucaklamasını, telefonunda yeni doğan bebeğin fotoğraflarını göstermesini ve öne çıkıp zamanını tekeline alma dürtüsünün, onun odaya hükmetmesini ve bu kadar sevilmesini izlerken hissettiğim gururun beklenmedik bir arka koltuğuna oturmasını izliyorum. Belki her şey bittikten sonra bizim için bir yol vardır. Birkaç ay sonra bir araya gelsek belki skandal olmaz; belki aşık olmamız dizinin ikinci sezonunun güvenilirliğini sarsmaz. Bunun doğru olmadığını biliyorum ama onu, kalbimi, zihnimi ve tüm vücudumu en küçük parmağına dolamış olan bu hafif, huysuz, taşaklı kadını, yoğun, kaynayan bir acıyla özliyorum.

kırk sekiz

gazlı

BENConnor'ın orada olduğunu biliyorum. Tüm bunların arkasındaki beyni değil, arka planda gururlu bir baba gibi izlediğini hissedebiliyorum. Onun içeri dalmasını, bu seçici koşuşturmanın ortasına girmesini istiyorum. Bütün bunların bu kadar iyi gitmesinin tek sebebinin kendisi olduğunu bilmiyor mu? Bu onun vizyonuydu. Yetkin enerjisi ve rahatlatıcı varlığı, tüm ekibi uygulamalı yönetimi ve isabetli oyuncu kadrosu. Günah kadar ateşli benliğinden ve günah çıkarma karavanında hepimizle röportaj yapmasının beklenmedik isabetinden bahsetmiyorum bile.

Ama duygularım on birdeyken ve adrenalinim o kadar yüksekken, damarlarımda bir flaş ışığı gibi, belki de şimdi Connor'ın yaklaşma zamanı değil. Bence Alice haklı ve belki de Cumartesi günü sonuç ne olursa olsun onu sevdiğimi söylemek için bu son şansım olacak ama ben kendimi biliyorum. Şu anki ruh halimde, soğukkanlılığımı kaybedecek ve ona Kuzey Yıldızı'nı bildiğimi söyleyeceğim ve yaptıklarımızda söz sahibi olduğunu düşünen herkesi becereceğim.

İşte tam da bu yüzden bana ilk başta söylemedi.

Ama fark ettiğim iki önemli konuşma var. *Yapmak* bu gece almam gerekiyor ve ikisi de şu andan cumartesiye kadar iletişim kuramayacağım adamlarla birlikte. İçlerinden biri kazanacak ve onun Isaac olacağından şüpheleniyorum ama kazanmazsa Evan'ın beklentilerini de yönetmeliyim. İkisinden biriyle Fij'i'ye gitmeye hazırım ama her senaryoda yalnız uyuyacağım.

Doğruca onlara yönelirsem, buradaki tüm gözler beni takip edecekti, bu yüzden herkesle konuşarak biraz zaman geçiriyorum. Dax ve ben, tüm bu kaos yatıştıktan sonra -sadece eğlence için, ısrar ediyor, tamamen platonik- akşam yemeği yemeyi planlıyoruz. Jude bana Volterra şakasını anladığını ve o kadar da komik olmadığını söyledi.

Sorun değil, Judie, dedim gülümseyerek. "Tat için muhasebe yok."

Colby, aslında mutfakta bana bir şeyler anlatmadığını açıklıyor, ama biz buna güldükten sonra, kameralardan uzak olmanın Colby'yi çok daha rahatlattığını hissediyorum. Kimin olacağı konusunda herkesin bir tahmini var. kazanmak, kim *melik* kazanmak ve kalan iki adamdan birinin benim gerçek olup olmadığı

Altın Maç.

Mevsimsiz bir şekilde soğuk bir akşam ve çoğu kişi içeride, daha sarhoş, daha gürültülü ve özensiz bir şekilde nostaljik ve şefkatli. Isaac'i dışarıdaki verandaya tek başına çekerek kuralları çiğnediğimi biliyorum ama o, ifadesinde bir rahatlama tınısıyla hevesle geldi.

"Ceketimi istiyor musun?" diye sorar, onu kaldırmak için işaret eder.

Kafamı sallayıp kapşonlunun fermuarını kapatıyorum. "Yine de teşekkürler. Hâlâ bir gecede Dünyanın En İyi Teyzesi seçilmenin heyecanından dolayı biraz Telaşlı ve sarhoş hissediyorum.

"Bahse girerim," dedi gülerek, kollarını kavuşturmuş tırazana dayayıp bira bahçesine bakarak. "Küçük kız kardeşimin ilk bebeğini doğurduğu zamanı hatırlıyorum. ben asla *varda* daha önce bebekler, biliyor musun? Bana bakıyor. "Önemli olanın ne olduğunu anlamadım. Ama akraba olduğun biri olduğunda durum farklıdır."

"Çocukları her zaman sevmişimdir ama bu duygu bir sonraki seviye. Bana bu şekilde ait olan bu kadar küçük birine sahip olmak çılgınca. Ortalığı karıştırmak istemiyorum."

Güler. "Yapmayacaksın."

Sessiz kalıyoruz ve onunla yapayalnız olmak tuhaf. CVS anımız dışında hiç yalnız kalmadık; Doğrusu, birbirimizi tanımıyoruz bile

Peki. Diğer şovlarda yarışmacılar birlikte yaşıyor, saatlerce ve saatlerce zorunlu yakınlık içinde geçiriyor. Hatta bazı şovlar onlara birlikte uyumaları için mahremiyet sağlıyor. Bu şovun farklı olmasına, gerçek dünyada önemli olacak şekilde kişiliklere ve enerjilere dayanmasına bayılıyorum ama aynı zamanda kapalı kapılar ardında birini tanımanın gerçek kimyayı ortaya çıkaran şeyler olduğunu düşünüyorum. Acaba şans eseri tanışmış olsaydık Isaac ve ben çalışır mıydık?

Başını çevirip çenesini omzuna yaslayarak yanında bana baktı. "Bu arada neden burada olduğumu biliyorum."

Duruşunu taklit ederek, "Öyle mi?" diye soruyorum.

"Mm-hmm." O gülüyor. "Bilmeni istiyorum, benim için sorun yok." "Ne ile?"

"Bu - biz - kazansam bile yürümeyeceğiz."

"Neden söyleyeceğimin bu olduğunu düşünüyorsun?"

Ayağa kalktı ve döndü, böylece sırtını parmaklığa yasladı, yüzü bana dönüktü. "Haydi, Fizz. Belli ki kendini tutuyorsun."

Ona bakarak başımı sallayarak buna izin verdim. "Senin de öyle olduğunu neden hissediyorum?"

Isaac derin bir nefes alır ve yüzünü gökyüzüne çevirir. "İlk randevumuzdan yaklaşık üç gün sonra, lisedeki kız arkadaşımdan bir mesaj aldım. Bölgeye geri taşınmıştı.

Rahatlama sıcak ve altın rengi içimden akıyor. "Ah."

"Daha birbirimizi görmedik. Kuralları çiğnemek üzere değilim. Güler. "Ama mesajlaşıyorduk ve evet. Bir şey olabileceğini hissediyorum, anlıyor musun?"

"Bu harika, Isaac."

"Yani, eğer ben haklıysam ve sen kendini tutuyorsan, sorun olmadığını söylemek istedim." Başımla onayladım. "Eğer yanılıyorsam ve sen burada gerçek şeyler hissediyorsan, açık sözlü olmak istedim. Senin incinmene gerek yok. Öne uzanıp başparmağını elmacık kemiğim boyunca hafifçe gönderiyor. "Dürüst olmak gerekirse tanıştığım en havalı insanlardan birisin. Muhtemelen sahip olduğum her şeyle senin peşinden gitmemi engelleyebilecek hayattaki tek kadın bu."

Mükemmel bir şekilde ifade etti. Isaac'i çok seviyorum. Connor'ın olmadığı paralel bir evrende, Isaac benim için mükemmel olabilir. "Kesinlikle anlıyorum," diyorum.

"Yaptığını biliyorum."

"Neler oluyor kankalarım?"

Isaac ve ben, Evan'ın elinde dengede duran üç dolu bira bardağıyla dışarı çıktığını görüyoruz. Birini Isaac'e, birini bana uzattı ve sonra kadeh kaldırdı. "Bu şeyi kazanma şansım ve şimdiye kadar çıktığım en güzel kadın için."

Hepimiz güler, bardakları tokuşturur ve bir yudum alırız. Üst dudağımdaki köpüğü sıyırdım. "Sanırım ikiniz muhtemelen kafa kafayasınız."

"Mümkün değil." Evan benimle aynı fikirde olmamak için hemen bir yudum yutar. "O kazanacak ve bilmeni istiyorum, sorun değil."

"Evan-"

"Hayır, gerçekten, Fizz. Atışımızı yaptık ve olmadı. Seni tekrar hayatıma aldığım için mutluyum. Ve o korkunç dövmeyle lazerle sildim. Goldschläger şeytanın sosudur," diyor açıklama amacıyla ve birasını bir kadeh daha kaldırmak için kaldırıyor. "Ne olursa olsun, çılgın bir yolculuktu."

İçeride, Connor'ı 1. yapmak kolaydır çünkü o, hayranlarından oluşan bir grupta çevrili bir devdir - mürettebatı kastediyorum, ama dürüst olalım, herkes ona en az yüzde seksen aşık. Sanki içeri girdiğimi hissetmiş gibi, odanın diğer ucundaki gözleri hemen benimkilerle buluştu. Sanki beni gözünün önünden ayırmak istemiyormuş gibi yumuşacık ve rahatlamış hallerini görmezden gelemem.

Ya da belki de umut konuşuyordur.

Bu umudu kırmak için elimden geleni yapıyorum. Onu incittim ve Connor bu konuda bana tekrar güvenebileceğine karar verse bile mantıklı Fizzy bunun aslında hiçbir şeyi değiştirmediğini biliyor. Connor işleri mahvetmemesi konusunda uyarıldıysa, o zaman bu yarın, gelecek hafta ve bundan üç ay sonra da geçerli olacak, çünkü dizinin popüleritesi nedeniyle altında bulunduğumuz büyüteç pes etme belirtisi göstermiyor. Sonunda, bir daha birlikte yatmamamızın belki de en iyisi olduğunu kabul etmeliyim, çünkü büyük ihtimalle onu, büyük yüzüğünü, parmağını ve koca aletini resmi yapmak için Vegas'a kadar sürüklemenin bir yolunu bulurdum.

Omuzlarımı dikleştirip kendimi muhtemelen zor olacak bir sohbete hazırladım ve onunla özel olarak konuşmak istediğimi anlaması için başımı yana eğdim. Başımı hafifçe sallayarak, birlikte olduğu iki kadına bir şeyler söylemek için eğiliyor.

ile konuşuyor ve hareketimi oda boyunca, gölgelerde boş bir masanın oturduğu uzak köşeye kadar takip ediyor.

Sırtımı duvara vererek oturdum ve bana doğru yürümesini izledim. Bu duyguları sadece yazarak yaşamış olmak, gerçekte hiç yaşamamış olmak çok garip. Kalbimin ağrıdığını ve iki 1 ile zıt yönlerde geriliyormuş gibi hissettiğimi söylediğimde, bunun abartı olmadığını şimdi anlıyorum. Aşk acıtır.

Karşıma oturdu ve yarım kalmış birasını masaya bıraktı. "MERHABA."

Aynı selamlamayla cevap vermek için bir dakikanızı ayırıyorum çünkü yüzeyde ileriye doğru iten pek çok başka kelime var. Sonunda, güvenli bir "Hey" ile gidiyorum.

"Naber?"

Lafı uzatmaya karar verdim: "Duydum *Smash Kursu*"

Göz kapağı seçiyor, çenesi gıcıkıyor. "Evet?"

"Evet. Üzgünüm. North Star'daki herkes için işler stresli olmalı. Başını salladı, birasını kaldırdı ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Zor oldu, evet, teşekkürler." Connor büyük bir içki alır.

"Artık birbirimizi böyle görmeyeceğimiz ve Cumartesi günkü program yayınlandıktan sonra seni aramak muhtemelen profesyonelce olmayacağı için söylemek istediğim birkaç şey vardı."

"Fizzy," diyor kollarının üzerinde öne doğru eğilerek.

Ama elimi tutuyorum. "Senden fikrini değiştirmeni istemiyorum. Anladım. Ama daha önce hiç romantik bir açıklama yapamadım ve en son denediğimde - senin evinde - senin reddinle kesintiye uğradım. Bu yüzden onu göğsümden çıkarmak istiyorum, çünkü iyi hissettireceğini düşünüyorum." Ona kaşlarımı kaldırdım. "Uygun mu?"

Ağır bir şekilde yutkunarak başını salladı. Odak noktası boynunun uzun çizgisine çekiyor ve Rush'ın gömleğinin yakasının altından çenesine kadar sürünmesini izliyorum. Boynuna, "Seni seviyorum," diyorum ve sonunda

bakışlarımı onunkine çevirmeyi başardım. Taze yaprak gözleri gölgede; arkasındaki odayla birlikte arkadan aydınlatmalı, ama buna rağmen, Ricker'ın benimkiler arasında ileri geri arama şeklini görebiliyorum. "Hayatımda bir kez bile, hiç kimse için böyle hissetmedim. Diziyi seçmeye hazırlanırken bana bir partnerden ne istediğimi sorduğunda, doğru şeyleri önemseyen, iyi ve çok çalışan, kendini fazla ciddiye almayan birini istediğimi söyledim. Sen bunların

hepsi ve daha fazlasısın. Sen

nazik ve çalışkan. Sabırlı, dürüst ve sadıksın. Sana çok hayranım."

Bana o kadar dikkatli bakıyordu ki, onu sözümü kesmeyeceğini, masanın üzerinden geçip beni anlamsızca öpmeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordum. Onun tarafından ve sadece onun tarafından saygısızlık edilmek istesem bile saygılı olmasını seviyorum.

"Ayrıca aşık olduğum birini istediğimi de söyledim," diyorum "ve birini hiçbir zaman seni istediğim gibi istemedim."

Tekrar yutkunuyor, ancak şimdi göz temasını kesip birasına bakıyor.

"Bunu detaylandırmayacağım," dedim ona, "çünkü herkesin içindeyiz ve ayrıca benimle birlikte olmak istemediğini açıkça söyleyen biriyle tek taraflı sözlü seks yapmanın hoş olmadığını da anlıyorum."

Connor buna biraz güldü ve hararetli bakışlarını tekrar benimkine çevirdi. Orada bir meydan okuma var. Umut bunu şöyle tercüme eder:*Seninle olmak istemediğimi söylediğimi hiç hatırlamıyorum.*

"Ama seni sevdiğimi söylüyorum," diye devam ediyorum, "çünkü bazen toplum olarak çok fazla şeyi geride bıraktığımızı düşünüyorum. Savunmasız olmaktan veya reddedilmekten korkarız, tuhaf olduğumuzdan veya kimsenin düşünmediği şeyler söylediğimizden korkarız. Ve sorun yok. Seninle bundan korkmuyorum. BEN *Bilmek* reddediliyorum, ben *Bilmek*

Tuhafım ve kimsenin şu anda benim düşündüğümü tam olarak düşünmediğini biliyorum çünkü kimse seni benim tanıdığım gibi tanımıyor. Kimse seni bu kadar mükemmel, tüketici bir şekilde sevmiyor.

"Fizzy," dedi sessizce, parmakları masanın üzerinde seğiriyordu. Dikkatlice bir elini ileri uzatıp parmak uçlarını elimin üzerine dokunduruyor.

"Yani, daha sonra eve gittiğinde ve bu konuşma hakkında nasıl hissediyorsan -iğrenç, mutlu, üzgün ya da kafası karışmış olsun- bilmeni istiyorum ki, bu gezegende seni kim olduğun ve kendini nasıl taşıdığın için koşulsuz ve derinden seven biri var. Seni tanıdığım için çok mutluyum Connor.

Yavaş ve derin bir nefes alarak tekrar aşağı baktı. "Şu anda ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Biliyorum. Bu çok fazlaydı. zorunda değilsin—"

"Hayır," diyor hızla. "Demek istediğim o kadar çok şey var *kibeğenmek*söylemek ve bunların herhangi birini nasıl ifade edeceğimden emin değilim.

Onun hakkında konuşmamak için kendimi zorlayarak dudaklarımı ısırdım.

"Eğer ne olduğunu biliyorsan *Smash Kursu*" diyor yavaşça," o zaman neden uzak durmak zorunda kaldığımı anladığımı varsayıyorum.

Hope Nadir canlı, sıcak ve kaburgalarımın arkasında güm güm atıyor. "Evet." Connor bana şüpheyle bakıyor. "Bana her şeyin saçmalık olduğunu söylemeni bekliyordum." "BTdir-dirsaçmalık," diyorum. "Ama bununla nasıl başa çıkacağını sen seçeceksin. sen açıkça

Blaine'in veya başka birinin bu konuda ne söyleyeceğini umursamayacağımı biliyordum ve sen kendin için en iyi kararı verdin. Buna nasıl üzülebilirim?"

Bana bakıyor, şaşırmış.

"Anlamıyor musun, Connor?" Diyorum. "Sana seni sevdiğimi söylüyorum. Ben olmasam bile senin için en iyisini istiyorum."

Connor cevap vermek için ağzını açar ama Brenna arkasından yaklaşır. Onu kestim. "Brenna geliyor."

Connor koltuğunda dönerek ona gülümsüyor. "Naber?"

Sarsılmış görünüyor. "Bir saniyen var mı?"

"Bize katılın." Yanımdaki koltuğa hafifçe vurdum.

Ama başını sallıyor. "Üzgünüm, ben... sanırım bunu Connor'ın solosu ile yorumlamam gerekiyor." Sesini ona alçaltıyor. "Sonuçları aldık."

eğiliyorum." *Benim* sonuçlar?"

İkisi de bana bakmıyor ama Brenna ona başını sallıyor. "Ben-" diyor ve ardından titrek bir şekilde gülümsüyor. "Sen ve Rory'nin düzenleme planını 1 hesaplamanız gerekecek, hepsi bu."

"Ah, doğru." Connor bana döndü.

İfadesinden hava durumunu okumaya çalışıyorum. "Her şey yolunda mı?"

"Her şey 1ne." Gülümsemesi sadece dudaklarında bir Ricker. "Bu konuşmayı bitirmemiz gerekiyor ama başka zaman yapabilir miyiz?"

Havadaki tüm bu değişiklik beni gergin ve rahatsız ediyor. "Evet tamamen." ayaktayım

Gazlı, diyor Connor.

"Hepsi iyi." Etrafında dolaşıyorum ama eli kolumun ön kısmında beni

durduruyor.

"İçtenlikle söyledim. Bunu bitirmemiz gerekiyor."

Başımı salladım ama başka bir şey söylemedim. Zaten boğulmuş ve kırılmış olarak çıkacaktı. Ona söylemek istediğim her şeyi söylediğim için mutluyum ama beklediğim gibi daha iyi hissetmiyorum. Bir şey olursa, özellikle gerçekten olma ihtimaliyle daha kötü hissediyorum

bunu bitirmek için sabırsızlanıyoruz.

kırk dokuz

gazlı

BENCanlı 1nale başlamadan önce Connor'dan haber alamama şaşırmadım ama son bir buçuk günün yalnız ve stresli geçmediğini söylersem yalan söylemiş olurum. Hayatımdaki herkes benim bir şeyle veya başka biriyle meşgul olacağını sanıyordu ama gerçekte oturma odamda yalnızdım, galondan dondurma yiyordum.

Connor'la Stone'daki konuşmamı tekrar tekrar oynatıyor ve eski bölümleri izliyorum.*Kötü kırma* hayatım hakkında daha iyi hissetmek için. Elbette, bir erkeğe karşılıksız üçüncü kez aşkıma itiraf ettim ama en azından üst kattaki küvette bir cansız bedenim yok.

Cumartesi günü öğlen saç ve makyaj için şehir merkezindeki televizyon stüdyosuna görev bilinciyle geldim ve bir noktada Connor'ı bir an için göreceğimi umuyorum - odanın öbür ucundan bile, açgözlü değilim - onunla özel olarak konuşmak için biraz zaman ayırın. Ama binada bizimleyse, onu asla göremem.

Brenna, Liz, Isaac, Evan ve oylanın ancak gösterinin yeniden birleşme kısmı için geri dönecek olan tüm Kahramanları görüyorum. Odadan odaya götürüldük, pudralandık, sarıldık ve görüşmeye hazırlandık. Yapı

stüdyoda önem seviyemizi yükselttiğimizi hissediyoruz; şirin küçük kahve dükkanımız, parktaki tatlı randevularımız ve burada yaptığımızın küçük bir bağımsız yapım olduğu yanılması gitti. Bu büyük. Her nasılsa, yeni takipçilere, halka açık yerlerde, çok satanlar listelerinde ve röportaj çağrılarında durdurulmama rağmen, sadece tam olarak anlayamadım. *Nasıl* bu büyük oldu Bizi karavandan stüdyoya götüren güvenlik görevlileri var. Tüm bina enerjiyle uğulduyor ve canlı 1nale için bilet umut eden bir grup insan birkaç şehir bloğunu sarıyor.

Out1ts için bana dört seçenek verildi, ama gerçek şu ki, ne giydiğim umrumda değil. Soyunma odasına girip annemin seveceğini bildiğim kırmızı A-kesim elbiseyi giydiğimde garip bir şekilde uyuşmuş hissediyorum çünkü bundan sonra hayatımla yüzleşmenin daha kolay olmayacağını anlıyorum. Bu şovu bir tür hızlı başlangıç, ilham ve bakış açısı değişikliği için yaptım. İçimde yeni bir şey buldum - gerçek aşk ve tutku duygusu - ama gözetimsiz, şimdiden düşüncelerimde keskin bir mahmuza dönüştüğünü, eksidiğini hissediyorum. Şovla ilgili tüm vizyonlarımda, ondan eskisi kadar üzgün çıkmadım.

Hazırlığımızdan itibaren, gösteri akışının şöyle bir şey olacağı söylendi: Kahramanlarla bir grup olarak röportaj yapılacak ve her biri için kısa videolar gösterilecek. Bundan sonra, onlarla deneyimlerim hakkında konuşmak için dışarı çıkarılacağım. Son olarak, izleyici oyu açıklanacak ve ardından DNADuo puanları açıklanacak. Kazanan taç giyecek ve beni binadan çıkarıp Fiji'ye giden uçağa bindirmek için 1 kişilik bir el arabası ile alacak.

Son kısmı biraz kavramsallaştırmış olabilirim.

Brenna, 1. bölümü kanatlardan ve yakındaki bir monitörden izleyebilmem için beni sahneye çıkardı. Setin diğer tarafından, erkekler kükreyen alkışlarla içeri giriyor ve Lanelle gösteriye, nasıl başladığına, popülaritesinin hayal bile edemeyeceğimiz kadar nasıl büyüdüğüne dair kısa bir giriş yapıyor.

Göğsümün içinde, kalbim çok sıkılmış kurmalı bir oyuncak gibi geliyor.

Nick, Dax, Colby, Jude, Arjun ve Tex, Lanelle'in sandalyesinin iki yanındaki uzun kanepelerde oturuyorlar ve ona en yakın pozisyonlarda Isaac ve Evan var.

"Bu sekiz Kahraman, gösteriye katılmaya ve çok sevilen aşk romanı yazarı Felicity Chen ile çıkmaya davet edildi." Tezahüratlar tekrar yükseliyor ve

karanlık vücut yığınının içinde Jess, River, Juno ve ailemi 1 bulmaya çalışarak dışarı bakıyorum. "Amaç onları günlük yaşamlarından çekip çıkarmak değil, kim olduğunu görmektir.

tıklandı, kim bağlandı... ve kim bağlanmadı. Her hafta siz, yani seyirciler, Fizzy'nin ruh eşi olduğuna inandığınız Kahramanı oylarsınız. Ve bu gece, deneyimlerini, umutlarını ve hepsinden önemlisi, hakkındaki düşüncelerini tartışmak için tüm oyuncu kadrosunu bir araya getirdik. *Gerçek Aşk Deneyi!*"

Tema şarkısı çalıyor, belli belirsiz sevimsiz bir ışık gösterisi var ve 1. reklama geçiyorlar. Geri döndüğümüzde, bölüm, Kahramanların her bir arketipini tanıtan ve onları günlük yaşamlarında, şovda gösteren ve benimle tanışmaktan bahseden bir montaj makarasıyla açılıyor. Colby'nin üstsüz sınav çekerken bir klibini gördüğümüzde kurt ısıkları var, Arjun ayakkabılarını bir sokak satıcısına cılatırken biraz kakhaha atıyor, Dax kendini uçaktan attığında fangirl çığlıkları atıyor ve video, Isaac'ın bir robotik ekipman parçasıyla koridorda yürüdüğü bir klibe geçtiğinde ses yükseliyor.

Dax ilk görüşmemizden sonra kafeden çıkıp nefesini verirken seyirciler gülüyor.

nefes nefese "Kutsal [bip], o seksi."

Elimi ağzıma kapatarak kıkırdamama engel oluyorum.

"Fizzy'nin bu aurası var, biliyor musun?" Nick videoda diyor. "Kendinden emin, güçlü, ayakları yere basan. Ama [uzun bip], o çok ateşli."

Daha fazla kakhaha ve ardından Arjun, "Evet, bağlantı kurduğumuzu sanmıyorum" dediğinde ikiye katlanıyor.

Seyirci, Isaac görüldüğünde tezahürat yapıyor. "Fizzy, bir erkeğin hayatı boyunca bekleyip asla tanışamayacağı türden bir kadın. Ona bakıyorsun ve 'Kahretsin, o 1 yaşında' diye düşünüyorsun ve sonra bir sohbet başlatıyorsun ve onun seni daireler çizdirdiğini fark ediyorsun ve sen bunun farkında bile değilsin.

Evan, "İlk çıktığımızda bile onun özel biri olduğunu biliyordum," diyor. "Bir tavsiye: Bart Simpson dövmesi yaptırmayın."

Kalabalık kükredi. Video, boğazımda bu sıkı duygu yumağını hissetmeme neden oluyor. Neden onlardan birine aşık olamıyordum?

Görüntü bittiğinde, Lanelle gösterinin müstehcen kısmı için içeri girmeden önce alkışların dinmesini bekler.

Erken elenen Kahramanlara gülümseyerek belirsiz bir şekilde keskin sorular soruyor - 'Tex, babamın ne istediğini bana sormanın biraz cinsiyetçi olduğunu

düşünmedi mi?

romantik kariyerimi düşündün mü? Colby neden seyircilerin ona oy verdiğini düşündü? Arjun bölümünü izledi mi ve karşısına çıktığında nasıl hissetti?

Ama sonra Dax ve Nick'in cazibesini artırıyor, utanmadan Rirting, onlara şovda yaptıkları veya söyledikleri herhangi bir şeyi değiştirip değiştirmeyeceklerini, böyle bir şovu tekrar yapacaklarını düşünüp düşünmediklerini soruyor. Ve sonra sürpriz bir duyuru var: Hem Dax hem de Nick, ikinci sezonda başroller olarak geri dönecekler.

"Lanet olsun," diye mırıldandım kendi kendime. "Kutsal**bok**!"

Connor'ın yapımcılığını üstlenip üstlenmediğini veya şimdi boş olup olmadığını merak ediyorum. San Diego'daki işini ve hayatını kaybetme korkusu olmadan tam olarak istediğini yapabilirse. Ona sormak istiyorum ama bu gecedен sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

"Merhaba," hemen arkamdan derin bir fısıltı geliyor ve irkiliyorum, bir elimle ağzımı kapatıp dönüyorum. Tüm bunları kuş bakışı bir yazıhanede izlediğini varsayarsak, Connor'ı bu gece göreceğimi düşünmekten vazgeçmişim. Kollarımı boynuna dolama içgüdüğü güçlü ama onu görünce içme isteğim daha da güçlü. Saçları yumuşak ve alnına düşüyor ama üzerinde ince siyah bir kravatla bembeyaz bir takım elbise var. Yumuşak ve şeytani, sevimli ve güçlü görünüyor. O tek bir adamdaki her şey, önümde her kahraman ve aşkımı gereksiz yere dördüncü kez ilan etmemek için tüm irademi alıyor.

"Dax ve Nick için bu harika!"

Başını sallıyor. "Ben de öyle düşünüyorum."

"Yine EP misin?"

"Karar vermedim." Sesi sakindi ama gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir gerginlik vardı.

Biraz daha yaklaşıyorum. "İyi misin?"

"Evet." Takım elbise ceketinin gömleğinin kolunu çekiyor, ellerini önce göğsünde, sonra da saçlarında gezdiliyor. Fidgety Connor gerçeküstü bir manzara. Bana baktı ve uzaklaştı. "Sen?"

"Nispeten soğukkanlı olduğumu söyleyebilirim. Senin neyin var? "Final," dedi basitçe. "Sadece gerginim."

"Her şey harika gidiyor," dedim ona. "İzlemedin mi?"

Evet, sadece... Connor derin, pürüzlü bir nefes aldı ve sonra üfledi. "Zor kısım geliyor."

Yüzümü tamamen ona döndüm ve elimi göğsüne koydum. Bunu biliyorum: "Her şey harika olacak," diye söz veriyorum ona. Endişelenecek bir şey yok. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Başını salladı ve bakışları odaklanmamış bir şekilde ağzıma kayd. Kalbim bedenimden buharlaşmaya karar veriyor.

"Ne olursa olsun," diye fısıldadım, kelimeleri zorlayarak, "bu muhteşem, parlak, hayatta bir kez olabilecek şeyi birlikte yaptık ve bundan asla pişman olmayacağım. asla pişman olmayacağım.Sen"

Sözcükler ağzımdan tamamen çıkmadan önce, eğildi, dudakları benimkilerin üzerinde, sıcak ve aceleliydi, elleriyle yüzümü avuçladı. Sürpriz boğazımdan bir haykırış çıkardı ama içgüdülerim ceketinin yakalarına sıkı, sahiplenici 1'ler gönderiyor ve ben parmak uçlarımda yükseliyorum, ağzı için can atıyorum, dokunuşundaki bağımlılık yaratan tahakküm ve şefkat dengesi için çaresizim. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama aptal değilim. Bu adamın bana vereceği her şeyi alacağım.

Connor sessiz bir iniltiyle başını yana eğdi, teması çökmekte olan bir kaymaya dönüştürdü, aç elini vücudumdan aşağı indirdi, kırımın kıvrımını kavradı ve beni sıkıca kendisine doğru çekti. Diğer iplikler başımın arkasını tutana ve sahip olduğu her şeyi öpücüğün içine dökene kadar parmaklarını saçlarıma soktu. Yumuşak ve sert, ıslak ve alaycı yalamalar ve emmelerin mükemmel dengesidir. Alt dudağımı dişlerinin arasına aldı, yavaşça uzaklaştı ve teması kovaladım ama başparmağını dudaklarıma bastırarak beni durdurdu.

Son, uzun bir öpücük için kaydırmadan önce parmağına çelişkili bir şekilde bakıyor.

"Connor."

"Haklısın" diyor. "Ne hakkında?"

Ama arkamdan bir alkış tufanı koptu. Reklamdan döndük ve bu benim tepeyi aydınlatan ışık ipucum.

Connor bedenimi döndürerek nazikçe öne doğru itti ve sersemlemiş bir halde -saçlarım dağılmış, rujum dökülmüş- hayatımın geri kalanını kiminle geçireceğimi anlamak için sahneye çıktım.

elli

gazlı

TSeyircinin kükremesi kafamın içinde bir arı kovanı gibi geliyor. Burada kaç kişinin olduğunu ölçmek için dışarı baktım ama sahne ışıkları kör ediciydi. hiçbir şey göremiyorum

Az önce ne oldu?

Connor az önce bana veda öpücüğü mü verdi?

Set, Lanelle'in koltuğunun yanına bir aşk koltuğu yerleştirilerek yeniden yapılandırıldı ve tüm Kahramanların yana yatırıldığı iki kanepe, biri benim aşk koltuğum olduğunu tahmin ettiğim yerin yanında ve diğeri arkada bir yükselticinin üzerinde, böylece dörtlü iki sıra halinde oturuyorlar. Seyirci oylamasını kim kazanırsa gelip yanıma oturacağını tahmin ediyorum ama iki kişilik koltuğa tek başıma oturduğum anda kendimi garip bir şekilde açığa çıkmış ve çekingen hissediyorum.

Dudaklarım hâlâ Connor'ın ağzının ateşinden sızlıyor.

Hayatımın video montajı oynarken kendimi toparlamak için birkaç dakikam var; karanlıkta, saç ve makyaj sanatçılarından oluşan bir SWAT ekibi, hasarın 1 katı kadar saldırır. Ekranda yazarken (LOL), koşarken (yalnız bir

ön sıradan kıkırdama; Bunu seninle daha sonra tartışacağım, Jessica Marie Peña) ve Pacılc Plajı'nda vücut sörfü (hayır, bu oldukça hoş bir şey). Tanrım, geriye dönüp baktığımda, neden bu fikirlerin hiçbirine hayır demedim! Hayatımın doğru bir tasviri, tortilla cipslerini dev bir guacamole kasesine iki kez daldırmam olurdu. *Üzerinize Düşen Çarpışma* yetmişinci kez televizyonda oynuyorum ve dizüstü bilgisayarım bir köşede toz topluyor. Ama sanırım bu, Kahraman malzemesi diye bağırıyor.

Video sona erdiğinde zaten bildiğimiz bir şeyi ele alıyoruz: daha önce Evan'la çıktığım ve dövmesinden nefret ettiğim; Arjun ve benim kimyamızın olmadığını; Tex ve Jude'un bana ters davrandığını; Dax ve ben birbirimizi yemek istiyor gibiydik ama aslında o kadar da ortak noktamız yoktu; ve Nick, Isaac ve Evan ile harika bir kimyam olduğunu.

Hepimiz şakalaşırız, hepimiz şakacı bir şekilde tartışırız. Reklam için ara veriyoruz ve herkes şakalaşıp sohbet ederken ben nabzımın yükselmeye başladığını hissediyorum. Neredeyse geldik. Neredeyse. İhtimaller iyi, canlı yayında kusacağım.

Bu işi bitirmek istiyorum ama hiç bitmesini de istemiyorum. Gösteri bittikten sonra Connor'la ilişkiyi nasıl sürdüreceğimi, hatta sürdürmeli miyim bilmiyorum. Otuz yedi yaşında olmak garip ama bunu nasıl yapacağımı ancak şimdi öğreniyorum: duygularımı itiraf etmek, romantik hayatımda kimin ve ne istediğimin peşinden gitmek, reddedilmeyi yönetmek. Bırakmakta zorlanacak türden bir insan olmayı asla beklemiyordum.

Işıklar yükselerek geri döndüğümüzün sinyalini veriyor. Avuç içlerim terli ve onları elbiseme silme isteğime karşı koydum çünkü şu anda çıldırdığımın çok açık olduğundan eminim. Seyirci oylamasında 1. olacağız. Skorlarımızı 1. yapacağız. 1. ruh eşimin adını öğreneceğiz.

Ama sonra Lanelle beni şaşırttı.

"Eh, ateşli hayranları olan tek Kahramanlar sekiziniz değildiniz," diyor. "Hayranların sürpriz favorisi de vardı; değil mi, Fizzy?"

Kalabalık çıldırıyor.

Gözümü kırptırdım, hazırlıksız yakalandım ama toparlanmayı başardım. "Seksi yapımcı Connor Prince III'ten bahsediyorsunuz sanırım?"

Lanelle gülüyor. "Tam olarak onu kastediyorum. Büyük açıklamalara geçmeden önce, bu gösterinin arkasındaki beyinle biraz zaman geçirelim. Connor, dışarı gel."

Seyircinin daha önce gürültülü olduğunu düşünseydim, aldığı selamlamanın yanında hiçbir şeydi. Kahramanlara verilen tepki sevindiriciydi; Bu düpedüz cepler ile karışık tezahüratbağırın, en son Harikalar Diyarı konserinde duyduğum türden tiz histeri.

Connor utangaç bir gülümsemeyle sahneye çıkıyor, 1.90'ının beşte biri alçakgönüllü görünmeyi başarıyor ve ben gerçek bir aptalım çünkü bu aşk koltuğundaki diğer noktanın onun için olduğunu ancak şimdi anlıyorum.

Sahne boyunca bana doğru yürüdüğü süre boyunca bakışları benimkine sabitlendi. Oturuyor ve bana gülümsüyor. "MERHABA."

Uzun, kaslı kalçası benimkine bastırıyor ve dramatik olmasın ama bu tüm hayatımın en erotik hissi.

"Merhaba, kendin," diyorum, yaptığımız bu yoğun göz teması olayına daha derinden girerek. Canlı yayında seni utandıracağımızı bilmiyordum.

Connor'ın yeşil gözleri parlıyor. "Sezon bitmeden sana son bir şans vermek zorunda kaldım."

Lanelle araya giriyor. "Bahsettiğimiz kimya bu," diyor bize işaret ederek. "Fizzy, Connor'ın günah çıkarmasının tek sebebinin bunu sözleşmeye koyman olduğunu duydum?"

"Bir bakıma," dedim ona gülümsemeye devam ederek. "1 film çekmenin ilk gününde, yapmazsa yürüyeceğimi söyledim."

Lanelle dramatik bir şekilde kaşlarını çattı. "Bu oldukça aşırı."

"Aynı zamanda bir yalan," diyor Connor gülerek. "Bunu sadece sert görünmek için söylüyor."

"Bırak şunu alayım!" Şakacı bir şekilde onu ittim ve seyirciler kahkahalara boğuldu. "Hiçbir şeyden paçayı sıyırmama izin vermiyor."

Connor, "Tüm içtenliğimle, benim için buradaki ders, Fizzy'den asla şüphe etmemem gerektiğidir," diyor ve seyircilere *eyvallah*S.

Ama dinle, dedi Lanelle. "İkiniz ekranda gerçekten inanılmaz bir bağ kurdunuz."

Tenimin altında huzursuzluk zonkluyor. Connor'ı böyle bir duruma düşürmesini istemiyorum. "Bir cesedin bu adamla kimyası olurdu, Lanelle. Ciddi olmak."

Seyirciler arasındaki Connor fangörlleri çılgık atıyor.

"Hayır, hayır, bu özel bir şey. Bir göz at." Bir fotoğraf montajının başladığı ve nefesimi kestiği ekranı işaret ediyor: Connor ve ben sette, bir monitörün etrafında toplanmış; İlk hafta kafede yan yana ikimiz, buzlu kahvesini benim için tutuyor, kamışından içmeme izin veriyordu. Bir mürettebat öğle yemeği molasında ona bir parça makarna yedirdiğim yer; başka bir yerde, Connor ve Rory panodaki bir şeye bakarken, onun arkasında durup deli gibi surat ve tavşan kulakları yaptığım yer.

Ona bakıyorum, bunun ne halt olduğunu merak ediyorum, ne oluyor? Açık, ama o

ekrana baş döndürücü bir şekilde gülümsüyor ve yüzündeki dikkatimin baskısıyla yüzünü çevirmiyor.

Sonra ekran, yoldan geçen birinden bizi Broad'ta çekmesini istediğimiz bir fotoğrafa geçiyor.

—

Kalbim, duygusal bir sığınak arayarak boğazımdan yukarı tırmanıyor.

— sonra bir sel1e*Rocky Horror Resim Gösterisi*, sonra bana çılgılık atarken

Tırmanma spor salonundaki bir emniyet kemerinden sarkıyor ve Connor iki ayağını güvenli bir şekilde Roor'a dikerek kıcıyla gülüyor. Her birimizin sette tek lokmada taco yemeye çalıştığımız (o kazandı) günün bir fotoğrafı ve Liz ve Brenna ile çok gevezelik ettiğim için beni baş aşağı kaldırıp günah çıkarma karavanına götürdüğü günün bir fotoğrafı var. O günkü çekimden görüntüleri nerede izlediğimi bile hatırlamadığım bir an var ve iki eli omuzlarımda Connor arkamda. Slayt gösterisi, Harikalar Diyarı konseri başlamadan hemen önce Juno ve Stevie ile ikimizin olduğu bir resme kesildiğinde, kalabalığın tezahüratları farklı bir tona bürünüyor. Gerçek onlar için - ve benim için - ortaya çıkıyor.

Aşık olmamızı izliyorlar.

Kızların yüzleri bulanık değil, yani Nat, Jess ve River bunun gösterilmesi için izin vermiş olmalı ve şokumun içimde bir karmaşa kanyonuna yayıldığını hissediyorum. Ne oluyor? Seyircilere bakıyorum, olacaklarını bildiğim yerde, tam ön tarafta arıyorum, ama bir karanlık kütesi. Nabzım boğazımda, acımasız.

Balboa Park'ta histerik bir şekilde güldüğüm ve hemen yan tarafta

Connor'ın maskesiz bir hayranlıkla bana baktığı bir fotoğrafım ekranda sabitlenirken Lanelle, "Gerçek bir dostluk," diyor. Hatta bazı hayranlar,gerçekaşk hikayesi tam buradaydı.

Seyirciler ıgık ıgıga tezahüratlara boğuluyor. Karanlık tiyatrodan yalnız bir kadın sesi yükseliyor, "Öp onu, Prens Baba!"

Bakışlarıma bakmak için yavaşça dönen Connor'a bakmak için döndüm.

Lanelle, "İkinizin internette kaç hayranı olduğunu biliyor musunuz?" diye soruyor.

Bana sordüğünü fark etmem biraz zaman aldı. Bakışlarımı ondan ayırdım, ağır çekimde tekrar Lanelle'e döndüm ve başımı salladım. Kafatasım yedi bin pound ağırlığında. "Şovun etkinliğini çevrimiçi takip etmem gerekiyor ve açıkçası bu, Twitter'a hiç girmemek için iyi bir bahaneydi." Odaya bir eğlence dalgası yayılır.

Connor? Bütün bunlardan ne çıkardın?"

"Açıkçası kamera önünde olmayı planlamamıştım." Elini yumuşak saçlarının tepesinden geçirdi. "En rahat ettiğim yer olmadığını kabul ediyorum."

Seyircilerden sempatik bir uğultu korusu yükselir.

"Ama Fizzy haklıydı," diyor, sanki beni savunuyormuş gibi ellerini havaya kaldırıyor. "İşe yaradı. Oldueğlence, değil mi?" Bana bakmak için döndü ve gözleri ağzıma indi. "Bunu herkes bilir. Fizzy akıllı, eğlenceli ve herkesin kendini iyi hissetmesini sağlıyor." Yavaşça nefes verir. "O en iyi ruh hali."

Kalabalık kesinlikle buna bayılıyor ve ben onaHAYIR,

ciddiyim sen nesinyapmak?

Sanki odadaki tek insanlar bizmişiz gibi, "Sosyal medyaya zar zor giriyorum," dedi. "Ama ben bile insanların dinamiğimizi sevdiğini fark etmeye başladım." O gülüyor. "Ben de severim."

Siktir, kalbim.

"Ve görünüşe göre," diyor Lanelle, "bu tiyatroda oldukça fazla Cizzy nakliyatçısı var!"

"Cizzy mi?" Tatlı tatlı omuz silken Connor'a döndüm. Mikrofona,

"Yapmıştım

Bir nakliyecisi ismimiz olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, Lanelle.

"Evin ışıklarını biraz açabilir miyiz?" diye sorar Lanelle ve seyirciler hafifçe aydınlanır. "Cizzy hayranıysan elini kaldır," diye sesleniyor.

Yukarı fırlayan tüm ellere şaşkınlıkla göz kırptım ve sonra yanımda bir

hareket olduğunda döndüm. Tex, Colby ve Dax da ellerini kaldırıyor.

Lanelle gülerek onlara döndü. "Siz içinüz mü?"

Dax yüzünde kocaman bir sırıtışla başını salladı. "Başlamak için bir şansım olmadığını bildiğimde kaybetmek kolaydı."

Tex, "Onlara oy verdim," diye itiraf ediyor. "Ben de," diyor

Colby.

"Daha sonuçları bile bilmiyoruz!" Ağlıyorum, neler olduğunu kavramaya çalışıyorum. "Burada neler oluyor?"

Elime uzanıp onunkilerin arasına sıkıştıran Connor'a baktım. Geniş tiyatronun üzerine bir sessizlik çöker. "Olan şu ki, şapkamı ringe atıyorum."

Pandemonium yükseliyor, etrafımızda. Ön birkaç sıradaki çoğu insan ayakta bile.

Kulis dedi ki, *Zor kısım geliyor* ve şimdi onun demek istediğini biliyorum

bu: kendini benim için ön plana çıkarmak, kendini sadece bir kahraman olarak değil, aynı zamanda Kahraman olarak da dahil etmek, bizim için her şeyi riske atmak. Adanmışlık kalbimi 1.sıkı bir şekilde sıkıştırıyor.

"Bu iyi olacak mı?" Ona sessizce soruyorum. İşi, buradaki hayatı, her şeyi.

Öne eğilip kulağıma fısıldadı, "Sana orada haklı olduğunu söylemiştim." Aklımı okudu. Connor bana gülümseyecek kadar geri çekildi. "Bana hatırlattığın için teşekkür ederim: Her şey *dır-dir* harika olacak."

Bana fiziksel bir dürtü gibi çarpıyor: Benim ona güvendiğim kadar o da bana güveniyor. Her zaman onda aradığım aynı güvence için bana kanatlarda geldi. Bir şekilde, milyonların önünde bile birbirimize güvenli bir alan bulduk.

Bununla başa çıkamıyorum, bunun kalbime ne yaptığını kaldıramıyorum. Bu büyük bir jestse, asla yazamazdım, konuşamayacakmışım, hatta konuşamayacakmışım gibi hissedene kadar içimde kabarcak duyguyu asla hayal edemezdim. *düşünmek*.

Connor elimi sıkarak izleyicilere şöyle dedi: "Eşit ekran süresi almam gerektiğini düşündük, ama elbette bu mümkün değil. Bu yüzden sana kendim bir şey yaptım. Çenesini kaldırıp tekrar ekranı işaret etti ve evin ışıkları tekrar kısıldı. En sevdiğim Harikalar Diyarı şarkım "Joyful"un açılış notaları başlıyor ve kendimi tutabileceğimden emin olmadığım bir duygu dalgası hissediyorum.

Sette ikimizin şakalaştığı, benim ona sarılmış bir peçete fırlattığım video klipler var. Birlikte öğle yemeği yerken çekilen görüntüler, her zaman birkaç kişiyle ayrı ayrı

grubun geri kalanından ayaklar; başka bir klipte tek başımıza bir masada oturuyoruz, telefonlarımızı karıştırıyoruz ama sessizce birlikte. Birlikte bir TikTok dansı öğrenmeye çalıştığımız ve çatırdadığımız görüntüler var ve ardından, yanından her geçtiğimde onu kaburgalarından dürttüğüm ve izleyiciyi histeriye sokan görüntülerin hızlı bir derlemesi var.

Sonraki birkaç klip, Connor'ın sette sabırla bize geri bildirimde bulunduğunu, ben de onu güven dolu, kocaman açılmış gözlerle ve başımı sallayarak izlediğimi gösteriyor. Aşkım suratıma bir tuğla kadar ince ve bu kadar açık bir şekilde karşılık vermeseydim, ona aşık olmamdan utanırdım. Beni endüstriyel mutfakta yemek pişirirken ve Jude'la birlikte ağaç dikerken izlerkenki görüntüleri kim çektiyse bir dahi; Connor en sevdiği programı izliyor gibi görünüyor.

Şarkı bitiyor, ekran kararıyor ve sanırım bu, kendi sesimin son derece net sesi beni şaşırtana kadar, sakın bir müzik eşliğinde: "Dün gece hakkında konuşalım mı?"

Seyirci bu imaya gülüyor ve oh *Tanrı*. Bunun ne olduğunu biliyorum. bu Çekimin ilk günü, mikrofonum açıkken. Ölüm beni buz gibi soğuğuyla yıkar. Elimi alnıma vuruyorum ve seyirci gelecek müstehcen şeylerin heyecanıyla titriyor.

Ekrandaki video hâlâ siyah ama Connor'ın yanıt vermesi duraksıyor ve ardından ses üzerinden ölçülü yanıtı, benim gerçekten ne demek istediğimi açıklamaya çalıştığına dair hiçbir şüphe bırakmıyor: "Bugünkü şov hakkındaki konuşmamızdan mı bahsediyorsun?"

Patlatmam, "Evet! *Elbette* konuşma! Başka ne yapardık tartışmak zorunda mısınız?" izleyenleri kahkaha dalgalarına boğar.

Günah çıkarma karavanında kanepede Rory'nin yanında oturan Brenna ekranda belirir. "Dürüst olmak gerekirse, bu ikisinin sırlıslıkla olduğu başından beri hepimiz için açıktı."

Şimdi Rory: "Tanrım. O idis *ürekliona* bakıyor."

Bunu, 11ming sırasında Connor'a baktığım tüm zamanların komik, hızlı bir montajı izliyor. Kafe masasında, endüstriyel mutfakta, parkta, spada oturup Connor orada bile değilken onu arıyordum. Video hızlanıyor, defalarca ona bakıp onu ararken klip üstüne klip.

Yaptığımı hayal ettiğimden daha fazla ve onu aradığımı biliyordum *çok fazla*.

Bu çok komik.

Seyirciler tezahürat yaparken başımı ellerimin arasına alarak eğildim.

Ama sonra tekrar Brenna'nın sesiyle doğruldum: "Evet, ama Connor da bir o kadar kötüydü."

Şimdi, bir Kahraman bana her dokunduğunda, bana doğru eğildiğinde, beni güldürdüğünde, benimle birlikte öfkелendiğinde Connor'ın yüzünün bir montajı var. Derleme çok komik - Dax ve ben ilk randevumuzda ve monitöre kaşlarını çatan Connor'a hızlı bir geçiş; Nick bana kiraz veriyor ve Connor gözleri tavana dönük derin nefes alıyor gibi görünüyor; Evan 1shing teknesinde arkamda hazırlandı ve Connor sırtına hançerlerle bakıyordu. Seyirci onu yiyor, eğlenerek çığlık atıyor. Kahramanlar da isterik durumda.

Isaac ekranda belirir. "Sanırım hepimiz bunu fark ettik, ama ilk başta gerçekten iyi arkadaşlar olarak çıkıyorlarmış gibi hissetmedim."

Sonra Dax: "O ikisi kesinlikle isabet ediyor."

Seyirci müstehcen bir şekilde tezahürat yapıyor.

Nick, "Sanırım buna karşı koymaya çalıştı, ama ona karşı bir şeyi olduğuna şüphe yok," diyor ve bilinmeyen bir gece yanında duran Colby, "Ve Fizzy hiçbirimizi istemedi çünkü o onu istiyordu. İki kişinin aşık olduğunu görünce delirmek çok zor."

Connor'a baktım ve beni izlediğini fark ettim. Tabikide o; birleştirdiğini söyledi. Ve sonra aklıma geldi - Nick ve Colby hakkında bu çıkışları daha önce görmüştüm. Onları şal partisine giydiler.

"Bunu yaptın?" sessizce soruyorum "Sadece perşembe günü mü?"

Başını salladı ve ardından sırada ne olduğunu izlemem için çenesini ekrana kaldırdı.

Günah çıkarma karavanında yüz yüze oturuyoruz. İkimiz de sefil görünüyoruz ve kalbim göğsümde dibe vuruyor. Bu, 1 film çekimimizin son günündeki o ıstırap verici günah çıkarma töreninden ilk görüntü parçası.

Günah çıkarma bölümünün hiç yayınlanmayan kısmı.

"Bu 1. buluşmaya girerken nasıl hissediyorsun?" Connor soruyor.

"Rahatladım," dedim ve dik dik ona baktım. Bağlılığımı aramızda havaya uçurup onu ne kadar sevdiğimi görmesini sağlamaya çalıştığım o duyguyu hatırlıyorum. Yüzümde açıkça yazıyor.

Connor'ın ifadesi gerginleşiyor, gözleri benimkileri araştırıyor. Onu böyle görünce nasıl bir arada tuttum bilmiyorum.

Maskesi yine düşüyor. "Rahatladım, neden?"

"Çünkü bu, yakında senden başka birini istiyormuş gibi davranmayı bırakabileceğim anlamına geliyor."

"Fizzy," diyor panikle kameraya bakarak, "sen... bunu söyleyemezsin."

Çenemi kaldırıyorum. "Düzenle o zaman."

Uzun, yavaş bir nefes veren Connor kamerayı döndürmek için uzanıyor. Ekran kararıyor.

Evin ışıkları tekrar yanıyor ve seyirciler yerlerinde dikilerek gök gürültülü bir şekilde patlamadan önce sessiz bir vuruş oluyor.

Elim Connor'ın tutuşunda o kadar kaygan ki onu kurtarmak ve silmek istiyorum ama buna cesaret edemiyorum; ustaca ters çevirip bacağına bastırıyor. Seyirciler, elimi kalçasının üst kısmına Ratten'i izlerken yine çığlık atıyorlar.

Bu insanlar, bu adamın yatakta performans sergilediğini görseler, kalp krizi geçirirler.

Lanelle cilveli bir tavırla, Eh, Connor, görünüşe göre bu yarışmaya resmen katılmışsın, dedi ve nedense hepimizin neden burada olduğumuzu unutmuş gibi kalbim sıkıştı. "Sanırım seyircinin nasıl oy kullandığını 1. olarak öğrenmemiz gerekiyor."

Oylamanın sosyal medyada yapıldığını, tarafsız bir üçüncü taraf yüklenici tarafından takip edildiğini ve ilk haftada kaç oy geldiği ve 1. hafta için kaç oy geldiğine dair istatistiklerin çalkalandığını açıklıyor. Rakamlar şaşırtıcı. Işıklar sönüyor ve sonra sanırım gerilim için yavaşça kırmızıya dönüyor. Ardından Lanelle, "Oyların yüzde 41,2'sini alarak... Seyirciler Isaac'i seçti!"

Bir duraklama ve ardından yüksek sesle - ama kibarca - alkışlar.

"Ancak," diyor Lanelle kalabalığa sırtarak ve tabii ki onun da bu işin içinde olduğunun farkındayım. "Biraz sürpriz oldu. Ne olduğunu bilen var mı?" Seyirci, onlara susmalarını işaret etmeden ve ipucu kartlarını inceler gibi bir gösteri yapmadan önce, yüzlerce farklı anlaşılabilir şeyi bağırarak söyler. "Tamamen benzeri görülmemiş bir olay dönüşünde, Connor Prince oyların yüzde 38,6'sını almış görünüyor ve o bir yarışmacı bile değildi." Kargaşa çıkar ve seyircilerin uğultusuna bağırarak zorunda kalır. Kameraların arkasındaki ekip bile tezahürat yapıyor.

Oyların yüzde 38,6'sının kabul edildiğini bilmek için Jess'in inek matematik becerilerine ihtiyacım yok.*milyonlarca* insanların. Connor'ın benimle olmasını isteyen milyonlarca insan. Ama önemli olan sadece ikisi kanepede birlikte oturuyor. ona bakıyorum; gülümsemesi utangaç, kendini beğenmiş ve tamamen bunalmış arasında bir yerde geziniyor.

Eğiliyorum, bu da etrafımızdaki gürültünün artmasına neden oluyor. "Bunu biliyor muydun?"

Connor tek bir omzunu kaldırdı, gülümsemesi genişledi ve kalbim şişti, vücudumda çok büyüktü.

Pekala, pekala, dedi Lanelle, gösteriyi yeniden rayına oturtmaya çalışarak. "Ama asıl soru hâlâ önümüzde: İzleyiciler -hepiniz bu- DNADuo tarafından belirlendiği üzere bu Kahramanlardan hangisinin Fizzy'nin ruh eşi olduğunu tahmin ettiniz mi?"

Eleme sırasına göre gidiyor. Kimseyi şaşırtmayan Tex, Temel Eşleşmedir. Ancak Arjun'un Gümüş olduğu ortaya çıkar. Jude ve Colby Temeldir; Nick ve Dax, ikisi de Gümüş. Ne yazık ki, Evan bir Temel Eşleşmedir, ancak seyirci bunun ne anlama geldiğini bilerek titrer: Isaac benim Altın Eşleşmem. Yüzde 41,2 oy oranıyla seyirci doğru anladı.

Lanelle bunu onaylıyor; sahnede gizli toplardan konfeti patlamaları. Retro logosundaki ampuller Müzikle birlikte zaman içinde Döküntü ve döngü; arkamızda küçük, ışıltılı yeniden çalışmalarından oluşan bir kakofoni kopuyor. Kamera, yakışıklı yüzü ekranda beliren Isaac'i yakınlaştırır. Kollarını havaya kaldırıyor, seyircilere el sallıyor, havaya kaldırıyor ve diğer Kahramanlarla yüksek 1ves ve tokalaşmalar yapıyor. Ayağa kalkıp ona kocaman sarılıyorum. Connor bile alkışlıyor.

Ancak tüm kutlama kaosunun ortasında, daha fazla soru oyalanıyor.

DNADuo'yu Connor da mı yaptı? sahipler mi bizim Gol?

Seyirci yerleşir ve tiyatroyu beklenti dolu bir uğultu doldurur. Hepimiz tekrar yerimize oturduk ve Lanelle kanepede oturan bana ve Connor'a döndü. "Muhtemelen tartışmamız gereken bir şey daha olduğunu tahmin etmişsinizdir: Connor ayrıca DNADuo için bir numune de gönderdi."

Kalbim, vücudumdan bir matkapla çıkacakmış gibi geliyor. "İşin oraya doğru gittiğinden şüphelendim."

"İşte buradayız," diyor küçük bir gülümsemeyle. "Gerçek anı. Nasıl hissediyorsun?"

Cevap basit ve onu Connor'a yönlendiriyorum: "Ne olduğu umurumda değıl." "Ben de istemiyorum." Ama sonra sırtıtıyor.

"Yapmak *Sen*ne olduğunu biliyor musun?"

Başını sallıyor.

"Yapmak *BEN* bilmek istiyorum?" Seyirci gülüyor.

"Bunu sana söyleyemem," diyor. "Sana kalmış tatlım." Connor elimi tutup uyluğuna koydu. "Seni kesinlikle canlı televizyonda 1. olmaya zorlamayacağım."

Seyirci şiddetle protesto ediyor ve o beni zorlamasa bile benim yapmam gerektiğini biliyorum. Ben bir aptal değılim. Bunu bir sır olarak bırakırsam, stüdyonun arkasındaki ara sokağa bıçaklanırım.

"Ya düşükse?" Soruyorum.

Connor uzanıp baş parmağıyla elmacık kemiğimi okşuyor. İnsanlarla dolu bu muazzam tiyatroda ve şimdiye kadar yazdığım her büyük jestte veya duygusal dorukta sadece beni görerek gülümsüyor, *Bu* aradığım ifadeydi. Bu şekilde bakılmak gerçekte çok daha iyi. "Akıllı bir kadın bana bir Temel Eşleşme ile ruh ikizini 1. bulma olasılığının, her zamankinden bir Elmas Eşleşme elde etmekten binlerce kat daha fazla olduğunu açıkladı.

Bunun, Jess'le konuştuğu, bağlam için ya da sadece güvence için ona gittiği anlamına geldiği ve kendimi Nadir biri gibi aydınlattığımı hissediyorum.

Aklım son DNADuo maçları listemde hızla ilerliyor ve puanları bilmenin nasıl hissettiğimi etkileyeceğinden ne kadar emindim. Ama Lanelle bana tarihin ilk sıfırını aldığımızı söylese bile, geri kalan zamanlar için yine de bu gece ve her gece Connor'ı seçerdim.

"Dürüst olmak gerekirse, sen yanımda olduğun sürece her şeye razıyım."

"Bana sahipsin." Ceketinin cebine uzanıp zarfı çıkarıyor. "1. çıkmak ister misin?"

Kasırgadaki tüy gibi titreyen elimle zarfı alıyorum.

Connor yutkunarak sessizce ve çok ateşli bir şekilde, "Ne derse desin, lütfen seni delice sevdiğimi bil," dedi.

Sonra, kalabalığın vahşî çığlıkları eşliğinde eğilip ağzını benimkine dayadı.

Televizyonda olduğumuzun, bu anı milyonlarla paylaştığımızın farkında olarak küçük başlayan bir öpücük. Ama içimde bir duygu kokteyli yükseliyor -sevda, rahatlama, sevinç ve arzu- ve elimin boynuna gidişine, üst dudağının dolgun kıvrımına karşı ağzımın yumuşamasına, alt dudağının nefis kabarmasına, kıvrımlı, eğlenen köşesine engel olamıyorum. İzleyen herkes bunu daha önce yaptığımızı şüphesiz anlayacaktır.

Gözlerimizi açar açmaz yüzümü bir gülümseme kaplıyor. "Ben de seni seviyorum."

Sonra derin bir nefes alıp zarfı yırtıp açıyorum.

elli bir

Final Sonrası İtiraf Belgesi

Connor Prens: Kuyu. Felicity Chen. Buradayız.

Gazlı Chen: Buradayız.

Connor: Nasıl hissediyorsun?

Gazlı:İlk seks kasetimizi çekmek için senin evine götürülmem gerekirken, bu karavanda günah çıkartmak için şehrin öbür ucuna götürüldüğümü hissediyorum.

Connor:[gülüşmeler] Bu geceyi, finali ve skorumuzun ifşasını kastediyorum, seni kukla.

Gazlı: Ah, hayatımın en güzel gecesiydi. Sürprizler, herkesin sahnede olduğu kutlama, parti sonrası.

Connor: Tanrım, bazı şeyler olacakkorkunçyarin akşamdan kalma.

Gazlı: Tex şapkasından bira içiyordu.

Connor: Nick'in ayakkabılarını bulduğunu hiç sanmıyorum.

Gazlı: Evet, bazı kötü seçimler yapıldı ama bizim tarafımızdan yapılmadı.

Connor: Aslında. Gecemiz daha da güzelleşecek.

Gazlı:Söz?

Connor:Söz veriyorum.

Gazlı:O halde skorumuzun Titanyum Maçları kategorisine girmesinin uygun olduğunu düşünüyorum. [kameraya göz kırpar]

Connor: Bunun bir ereksiyon şakası olduğuna inanıyorum ve devam edeceğim.

Gazlı: Her zaman kirli olduğumu düşünüyorsun. Belki de aramızdaki bağın gücüyle ilgili bir şakaydı.

Connor:Öylemiydi?

Gazlı: Hayır, bu bir ereksiyon şakasıydı.

Connor: Bu çekimin asla gün ışığına çıkmamasını sağlıyorsunuz, değil mi?

Gazlı: Bunu ne zaman gösterecektin? Final canlı yayındaydı!

Connor: Bir tür takip veya yeniden birleşme bölümü için talep olacağını tahmin ediyorum. Brenna bu gece yaklaşık yedi yüz kez "trend" ve "viral" dedi.

Gazlı: Tamam, o zaman gaf şakamı bip sesleri ve patlıcan emojileriyle düzenleyin; bu kadar zor olan ne

Connor: Ah, oraya bir zil sesi eklemek için kendi kendime not edin.

Gazlı:Gördün mü, bu kelime oyununu kastetmedim bile! Sen de benim kadar kötüsün.

Connor: Belki de bu yüzden gerçek aşk bu.

Gazlı: Bence seksen sekiz puanla,paybunun gerçek aşk olmasının sebeplerinden.

Connor: Neden buraya gelip bana bir tane göstermiyorsun?

[Editörün notu: Üçten yirmi yediye kadar olan dakikalar kasıtlı olarak görüntüden çıkarılmıştır.]

Connor: Sağ. Bunu keseceğiz.

Gazlı: Dudaklarında ruj var... tam orada.

Connor: Ah. Şerefe. Elbette. Neredeydik?

Gazlı: Gerçek aşk.

Connor: Gerçek aşk.

Gazlı: Mutluluğumuz sonsuza kadar.

Connor: Okuyucularınıza kitaplarınızdan birini aldıklarında söz verdiğiniz tek şey. Bir HEA'nın önemi hakkında bunu izleyen çoğu kişiden daha çok şey biliyorsunuz.

Gazlı: Biliyor musun, tüm bu insanların şovu izlemesi, bizi birlikte istemeleri ve oyunun gidişatını göremeyecek olmaları beni biraz üzüyor. Geleceğimiz muhteşem olacak. [kameraya bakar] Başka bir realite şovu için gönüllü değilim, Blaine.

Connor: Pekala, izleyicilere şu anda her şeyi anlatabilirsin.

Gazlı: Her şey bizim sonsuza dek mutlu olmamızla ilgili mi?

Connor: Elbette. Sizce nasıl görünüyor?

Gazlı: Vay canına. Pekala, bu işi toparlayıp benim evime geri dönelim ve tam yirmi dört saat yataktan ayrılmayalım.

Connor: Bu geleceği şimdiden seviyorum.

Gazlı: Gelecek haftayı arkadaşlarımız ve ailemizle geçireceğiz. Isaac ödül parasının tadını çıkarıyor ve benimle Fiji'ye gelmeni seçiyorum.

Connor: Bunun Kuzey Yıldızı yöneticilerine uyacağından emin değilim.

Gazlı: Teknik olarak, kimi alacağımı seçeceğim.

Connor: Davanızı Blaine ile tartışma yeteneğinizden şüphem yok.

Gazlı: Geri döndüğümüzde, hayal edebileceğimizden daha iyi. İnsanlar bize mahremiyetimizi veriyor ve ikinci sezona hazırlanmadan önce birkaç ay izin alıyoruz.

Connor: Biz?

Gazlı: Ben senin yeni ortak yapımcıyım, bilmiyor musun?

Connor: Ah. Kayıt edilmiş.

Gazlı: Comic-Con'da Luke Skywalker kılığına giriyorsun ve ben senin Yoda sırt çantanım.

Connor: Seni yoğun, terli bir kalabalığın içinde taşımak benim için bir rüya gerçek oldu.

Gazlı: Gelecek yaz birlikte taşınacağız.

Connor: Doğru hissettiğinde, Stevie'ye bir Harikalar Diyarı arkadaşının bir üvey anneyi desteklemesi konusunda ne hissedeceğini soruyorum.

Gazlı: Soru daha ağzından çıkmadan teklifini kabul ediyorum.

Connor: Düşünümüz gelmiş geçmiş en iyi parti.

Gazlı: Ahlaksızlık benim markam.

Connor: Ve bu noktadan sonra hayatımın her günü, varlığımın her zerresiyle seni sevdiğimi ve değer verdiğimi içtenlikle söyleyebileceğim.

Gazlı: Tanrı aşkına, bu baygın. Bu geleceğe şimdi başlayabilir miyiz?

Connor: Evet sevgilim. Yapabiliriz.

teşekkürler

İÇİNDE bitirdiğimizde *Ruh Eşi Denklemi* 2020'de, o dünyada amaçladığımız her şeyi yazdığımızı varsaydık. Jess, River ve Juno sonsuza dek mutlu oldular ve hepsi bu. Siz sevgili okuyucular, başka planlarınız vardı. *Ruh eşi* Mayıs 2021'de yayınlandı, biz (neredeyse) turneye çıktık ve kelimenin tam anlamıyla her olayda aynı soruyu aldık:

Fizzy kendi kitabını mı alıyor?

Biraz savrulduk. Komedi ile gerilim anlarını delmek, kahramana yolculuğunda meydan okumak veya tatmin edici bir B-hikayesi sağlamak için pek çok nedenden dolayı ikincil karakterler yaratıyoruz, ancak nadiren kendi başlarına yıldız olmak için oradalar. Buna hiçbir zaman iyi bir cevabımız olmadı, ancak daha fazla insan sordukça, gerçekten ihtiyacımız olduğunu anladık; "Asla asla deme" demek birçoğunuz için Ry değildi. Ve sonra bir gün doğru fikir ortaya çıktı. Muhtemelen bir ampul yanmıyordu, ama geriye dönüp bakıldığında biraz öyle gibi geliyor, Fizzy'nin hikayesinin başlangıcı ikimiz arasında geçen bir sohbette birden ortaya çıkmış gibi: Sevincini kaybetmişti ve en beklenmedik yerde yeniden buluyor - ona uygun bir etiket yapıştırmaya yönelik tüm girişimlerinden kaçan, onun birçok katmanını ve derinliğini gören ve onun bulaşıcı taşkınlığında kendi sevincini bulan bir adamla.

Açık olmak gerekirse, başından beri bir aşk romanı yazarı yazmayı ana karakter olarak planlasaydık, muhtemelen Fizzy'yi 2019'da biraz farklı bir şekilde yaratırdık.*Ruh Eşi Denklemi*. Açıkça söylemek gerekirse, aşk yazarlarına yaptığımız şey için pek çok bok veriliyor. Röportajlarda fantezilerimizi yazıp yazmadığımız soruluyor; babalarımızın ve kocalarımızın kariyerlerimiz hakkında ne düşündükleri sorulur; Kitaplarımızda anlattığımız her şeyi yapıp yapmadığımız sorulur. Bu yüzden, bariz sebeplerden dolayı, ilk başta Fizzy'nin seks-olumluluğuna ve coşkulu flört hayatına ne kadar yaslanacağımızı bilmek için mücadele ettik. Bu dış klişelerle oynamak istemedik. Ama kelimeyi yazmak kadar kolay olduğu ortaya çıktı.önsöz. Fizzy, sanki nefes veriyormuşuz gibi aramızdan çıktı. Bu, gerçek belanın bizi kör ettiği anlamına geliyordu: Hangi kahraman onu hak edebilirdi?

Sayfalarda 1. Connor'a ulaşmak biraz zaman aldı. O daha sessiz bir kahraman, sağlam, temel bir varlık. Onu katmanlar halinde yazdık, cesur ve parlak Fizzy'miz kadar tam biçimli ve boyutlu olana kadar onu her gözden geçirmede dikkatlice hikayeye kazıdık. Ve bu gece, baskıya girmeden önce son bir kez okuduğumuzda, bunun şimdiye kadar yaptığımız en iyi şey olduğunu düşünüyoruz.*Gerçek Aşk Deneyi*birlikte yazdığımız otuzuncu kitap ve her yerdeki romantizme, fandoma ve fangörllere olan aşk mektubumuz.

Ve her zaman olduğu gibi, kelimeleri biz yazsak da, onu elinize almak için perde arkasında yorulmadan çalışan harika insanlardan oluşan muazzam bir ekip gerekiyor.

Elmas Maçımız Holly Root, seni her zaman 1. sıraya koymalıyız. Neredeyse tam on bir yıl önce bizi sulu kar yığınının içinde buldunuz; sonra yirmi dokuz kitap yayınlandı ve biz hala size kalp gözlerle bakıyoruz. Akıllı ve nazıksınız, eğlenceli ve sezgiselsiniz, acımasız ve zekisiniz - her yönden bizim için mükemmelsiniz. Kristin Dwyer Halkla İlişkiler Temsilcimiz, Kıymetlimiz,

güvenli alanımızdır. Kitaplarımızı dünyaya tanıttığınız, bizimle Disneyland'de aptal şapkalar taktığınız ve kitap turu otel kahvaltısına her zaman hazır olduğunuz için teşekkür ederiz. Dracary'ler.

Jen Prokop, şimdiye kadar birlikte çalıştığımız en parlak serbest editörlerden biridir; Sanki süper gücümüş gibi taslağımızdaki zayıf noktaları buluyor. Dikkatli okumalarınız, harika içgörüleriniz ve mükemmel kitap tavsiyesini her zaman parmaklarınızın ucunda tuttuğunuz için teşekkür ederiz.

Daha önce söyledik, tekrar söyleyeceğiz: Galeri / Simon & Schuster, kitaplarımızın her biri için bizim için en iyi yuva oldu. Jen Bergstrom nadirdir

profesyonelliğinden bir gram bile kaybetmeden akıl hocası, şampiyon, koç, arkadaş ve iş kadını arasında denge kurmayı başaran türden bir yayıncı. Kurduğunuz ekibe gerçekten hayran kaldık. Hannah Braaten, Fizzy'de sizinle çalışmak en eğlencelisiydi; bizi her odada mükemmel bir şekilde temsil ettiğiniz ve bunu tam olarak umduğumuz gibi yapmamıza yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Harika yazı işleri ekibinin geri kalanına, Abby Zidle, Aimée Bell, Andrew Nguyên, Sarah Schlick, Mia Robertson, Frances Yackel'e; satış güçleri Jen Long, Eliza Hanson ve ilk doğanlarımıza söz verdiğimiz tüm temsilciler - umarım uslu dururlar, LOL; muhteşem tanıtım ekibimiz Lauren Carr ve Sally Marvin; pazarlama dahileri Mackenzie Hickey ve Anabel Jimenez; her zaman sabırlı ve dahiyane yaratıcı sanat yönetmenleri Lisa Litwack ve John of the Moustache Vairo (onu asla tıraş edemezsiniz; düzenlemek zorunda kalacağımız onca teşekkürü bir düşünün). Mükemmel metin editörlerimiz hatalarımızı düzeltir ve dünyanın asla doğru bir şekilde virgül koyamadığımızı veya takvim kullanamadığımızı öğrenmemesini sağlar. Yapım editörü Christine Masters, hemen hemen her e-postada "muhteşem Christine" olarak anılıyor ve bunu hak ediyor. Simon Audio ekibi yıldızlarla dolu: Sarah Lieberman, Chris Lynch, Louisa Solomon, Tom İspanya, Desiree Vecchio, Gaby Audet, Taryn Beato ve Sophie Parens. İster bilgisayarla, ister onları bir araya getirip gitmeleri gereken yere götüren fiziksel işi yaparak, kitaplarımıza dokunan herkese teşekkür ederiz.

Heather Baror-Shapiro, sözlerimizi bize ulaştırdığınız için teşekkür ederiz.

dünya çapında okuyucular. Mary Pender-Coplan, sen saf bir sihirsinsin. Çağrılarınız bizim favorimiz. Matt Sugarman, çıkarlarımızı her zaman en derin bağlılıkla temsil ettiğiniz için teşekkür ederiz; sen bir baş belasısın Molly Mitchell, takvimi yönettiğin ve bizi düzenli tuttuğun için sonuna kadar teşekkür ederim. Sen ALTIN'sın.

Bize ilham veren, fangirl çılgınlıklarımızı paylaşan veya internette dağınık olmamızı engelleyen arkadaşlara, meslektaşlara ve yazar idollerine, sizi seviyoruz: Erin Service, Katie Lee, Kate Clayborn, Sarah MacLean, Ali Hazelwood, Susan Lee, Jennifer Carlson, Jessica McLin, Brie Statham, Amy Schuver, Mae Lopez, Laura Wichems, Kian Maleki, Bianca Jimenez, Jori Mendivil, Cathryn Carlson, Ysabel Nakasone, Adriana Herrera, Katherine Center, Jen Frederick, Diane Park, Kresley Cole, Erin McCarthy, Sally Thorne, Sonali Dev, Alisha Rai, Christopher

Rice, Sarah J. Maas, Sarah Wendell, Tahereh Ma1, Ransom Riggs, Stephanie Perkins, Helen Hoang, Tessa Bailey, Rachel Hawkins, Rosie Danan, Rachel Lynn Solomon, Rebekah Weatherspoon, Leslie Phillips, Alexa Martin, Jillian Stein, Liz Berry, Brittainy C. Cherry, Andie J. Christopher, Candice Montgomery ve Catherine Lu.

Lo'nun Mavi Çiçeklerine: Hepinizi çok seviyorum.

Connor'ın sesi ve sözcük dağarcığı konusunda bize yardımcı oldukları için İngiltere'deki ön okuyucularımıza teşekkür ederiz: Lindsey Kelk, Katy Wendt, Lia Louis ve Paige Thompson. Umarım iyi bir Kuzeyli delikanlı gibi görünür ama öyle değilse bizi suçlayın.

yayınladıktan sonra *Ruh Eşi Denklemleri*, bundan haber almak bizi çok heyecanlandırdı

Birçoğunuz Fizzy'nin kendi kitabına sahip olmasını derinden umut ettiniz ve aynı zamanda, bir renk karakteri için bir kültürel kimlik veya kendini keşfetme hikayesini anlatmanın bize ait olmadığını çok farkındayız. Kitaplarımızın etrafımızdaki dünyaya benzemesi bizim için çok önemli ve umarız bu iki önceliği dengelemiştir: Fizzy için otantik hissettiren ancak okuyucularımıza Çin-Amerikan kimliğinin ortak bir hikayesi gibi gelmeyen bir aşk hikayesi anlatmak. Bu topluluğun bir parçasıysanız, kitabımızı aldığınız ve denediğiniz için teşekkür ederiz. En derin minnettarlığımızı Çinli Amerikalı ön okuyucularımıza borçluyuz: Jennifer Yuen, Patty Lai, Eileen Ho, Kayla Lee ve Sandria Wong. Bu kadınlar, sahip olduğumuz her soruyu yanıtladı ve bu kitabın birden çok versiyonunu okudu. Zamanlarını, anılarını ve en önemlisi kendilerini paylaştılar. Jen, Patty, Eileen, Kayla ve Sandria: Sonsuza dek minnettarız. Umarız sizi gururlandırmışsındır. Yanlış yaptığımız her şey tamamen bize aittir.

Şimdiye kadar, ailelerimiz yayıncılık hakkında neredeyse bizim kadar çok şey biliyor. Onlar

iki düzineden fazla kitabın, yüzlerce etkinliğin ve sayısız Rails'in ve kutlamanın taslağının hazırlanmasında, düzenlenmesinde ve yayınlanmasında bizi gördü. Bunların hiçbirini onlarsız yapamazdık. K ve R, zaferlerimizi zevkle kutladığınız, mücadelelerimizin acısını paylaştığınız ve coşkulu, fangirl karlılarınıza gururlu feminist kocalar olduğunuz için teşekkür ederiz. Ve gerçekten en harika çocuklar olduğunuz için teşekkürler C, O ve V, ama en çok

da gerektiğinde kendi yemeklerinizi nasıl yapacağınızı bildiğiniz için teşekkürler. Seni kelimelerden daha çok seviyoruz.

Söyleyemiyorsanız, Fizzy okuyucularına takıntılı, biz de öyle. Karakterlerimiz nadiren bizim yerimize konuşur ama Fizzy kitaplarını görmekten bahsettiğinde

TikTok'larını ve Makaralarını izleyerek ve tüm güzel fotoğraflarını görerek insanları etkilemek mi istiyorsunuz? Bu doğrudan bizden. Siz olmadan biz bir hiçiz ve bizi birinci kitapta mı yoksa yirmi dokuzuncu kitapta mı buldunuz, okuyucu, blog yazarı, BookTokker, Bookstagramcı veya podcast yayıncısı olun ya da DM'lerimize hikayelerimiz hakkında bağırmayı seviyor olun, çok minnettarız.

Bir kitapçı veya kütüphaneciyseniz, sizi çok seviyoruz. Cildiniz her zaman harika görünsün ve her zaman Ticketmaster kuyruğunda kalabilirsiniz. Tüm çalışmalarınız ve kitaplarımızın 1. yeni okuyucularına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz.

Bizi takip ederseniz, bizimle tanışırsanız veya etkinliklerimizden birine katılırsanız fangirlülüğü profesyonel bir spor gibi ele aldığımızı bilirsiniz. (Mor) kanımızda akar ve bir şeyi sevdiğimiz zaman onu varlığımızın her zerresiyle severiz. Fizzy ve Stevie'nin favori grubu resmi olarak BTS değil ama insanlara getirdikleri coşkulu neşe kesinlikle onlardan ilham aldı. BTS'e dört kitapta teşekkür ettik, ancak bize verdikleri mutluluk ve ilham bu sayfaların her birini doldurabilir. Kim Namjoon, Kim Seokjin, Min Yoongi, Jung Hoseok, Park Jimin, Kim Taehyung ve Jeon Jungkook, daha iyi sevmemiz, daha nazik olmamız, tutkuyla işbirliği yapmamız ve bireyler olarak büyümemiz için bize ilham veriyorsunuz. Sıkı çalışmanız, birbirinize olan bağlılığınız ve sınırsız yeteneğinizi dünyayla paylaştığınız için teşekkür ederiz. BTS ve ARMY bir süreliğine ayrı kalabilirler ama biz her zaman burada olacağız, ARMY bombaları bundan sonra ne olursa olsun hazır olacak.

Christina, insan formunda gün ışığı. Sen benim çörek sırsın

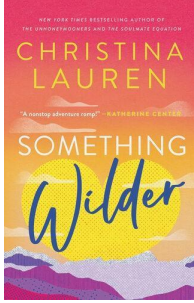
Gülümsememdeki gamze, Jungkook'umdaki Namjoon, fangirl çılgınlıklarımın her birinin sonundaki ünlem işareti. Birlikte kurduğumuz bu hayatı seviyorum ve bazen hala inanamıyorum. Otuz kitap ve az önce içimizi dolduran bir kitap yazdık. Ne yolculuk.

Lolo'ma göre, bu yılın en gururlu kankası ben oldum. Kendi kitabını çıkardın (*skandal* Ivy Owens tarafından yazılmış, kitapların satıldığı her yerde mevcut) ve herkesin isteyebileceği en iyi ortak yazar/anne/eş/kız/en iyi arkadaştı. Seni sevdiğimi söylemek yeterli değil ama bence biliyorsun. Umarım otuz kitap daha yazarız

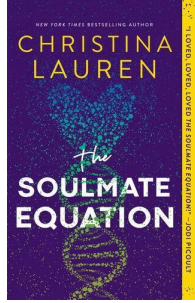
birlikte, 1500 konsere daha gidin ve 1. sıfır başsız sincap. İYKYK. Sonsuza dek sol alıntısın.

Yazardan daha fazlası

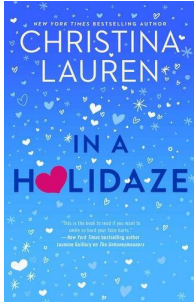

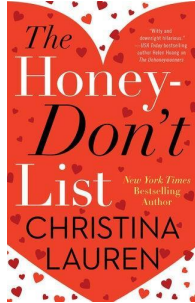
[bir şeyG Wilder](#)

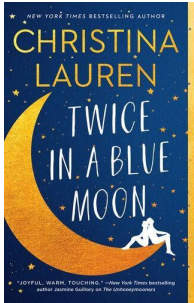
[Ruh Eşi Denklemi](#)

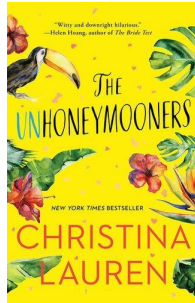
[Bir Tatilde](#)

[BilemekVe-Listeleme](#)

[Mavi Ayda İki Kez](#)

[BilinmeyenVeAylaklar](#)

yazar hakkında

CHRISTINA LAUREN uzun süreli yazarlık ortakları ve en iyi arkadaşlar Christina Hobbs ve Lauren Billings'in birleşik müstear adıdır. *New York Times*, *ABD Bugün* ve *Güzel ve Vahşi Mevsimler* serisi de dahil olmak üzere yirmi dokuz kitabın uluslararası alanda en çok satan 1 numaralı yazarı, *Aşk ve Diğer Sözler*, *Balayı Çiftleri*, *Bir Tatilde*, *Daha Vahşi Bir Şey*, *Ve Ruh Eşi Denklemi*. Onları şu adreste bulun: ChristinaLaurenBooks.com veya @ChristinaLauren üzerinde [instagram](https://www.instagram.com/ChristinaLauren) Ve [twitter](https://twitter.com/ChristinaLauren).

BU YAZAR HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ İÇİN:
SimonandSchuster.com/Yazarlar/Christina-Lauren

SimonandSchuster.com

_____@GaleriKitapları

AYRICA CHRISTINA LAUREN TARAFINDAN

*Seninle Çıkmak / Ev
Arkadaşlarından
Nefret Etmek
Aşk ve Diğer Sözler*

*Josh ve Hazel'ın Favori Yarım
Gecelik İlişkimle Çıkmama Rehberi
Mavi Ayda İki Kez
Balayı Çifti
Olmayanlar Bal
Tatilde Listelenmez
Ruh Eşi Denklemi
Daha Vahşi Bir Şey*

GÜZEL SERİSİ

*Güzel Piç Güzel
Yabancı Güzel
Kaltak Güzel
Bomba Güzel
Oyuncu Güzel
Başlangıç Güzel
Sevgili Güzel Sır
Güzel Patron Güzel*

VAHŞİ MEVSİMLER SERİSİ

*Tatlı Pis Oğlan
Kirli Kabadayı
Şey Karanlık
Vahşi Gece Kötü
Seksi Yalancı*

GENÇ YETİŞKİN

*The House
Sublime
Otoboyografisi*

**We hope you enjoyed
reading this Simon &
Schuster ebook.**

Get a FREE ebook when you join our mailing list. Plus, get updates on new releases, deals, recommended reads, and more from Simon & Schuster. Click below to sign up and see terms and

**[CLICK HERE TO SIGN
UP](#)**

Already a subscriber? Provide your email again so we can register this ebook and send you more of what you like to read. You will continue to receive exclusive offers in your inbox.

Galeri Kitapları

Simon & Schuster, Inc. 1230 Avenue of
the Americas'ın Künyesi
New York, New York
10020 www.SimonandSchuster.com

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tarihsel olaylara, gerçek insanlara veya gerçek yerlere yapılan göndermeler kasıtlı olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünleri olup, gerçek olaylara veya yerlere veya canlı veya ölü kişilere olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2023, Christina Hobbs ve Lauren Billings'e aittir.

Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. Bilgi için, Gallery Books Subsidiary Rights Department, 1230 Avenue of the Americas, New York, NY 10020 adresine gidin.

First Gallery Books ciltli baskı Mayıs 2023

GALLERY BOOKS ve colophon, Simon & Schuster, Inc.'in tescilli ticari markalarıdır.

Toplu alımlarda özel indirimler hakkında bilgi için lütfen 1-866-506-1949 numaralı telefondan Simon & Schuster Özel Satış ile iletişime geçin veya business@simonandschuster.com.

Simon & Schuster Speakers Bureau, yazarları canlı etkinliğinize getirebilir. Daha fazla bilgi almak veya bir etkinlik rezervasyonu yaptırmak için 1-866-248-3049 numaralı telefondan Simon & Schuster Speakers Bureau ile iletişime geçin veya şu adresteki web sitemizi ziyaret edin: www.simonspeakers.com.

Davina Mock-Maniscalco'dan iç tasarım

Faceout Studio'dan ceket tasarımı

Shutterstock tarafından ceket çizimi

Yazar fotoğrafı © Brystan Studios

Kongre Kütüphanesi Kontrol Numarası: 2022952426

ISBN 978-1-9821-7343-2

ISBN 978-1-9821-7345-6 (e-kitap)